

There are also separate terms in every language for relations belonging to different generations. Among the lower races especially, age, or, more exactly, the age of the person spoken to compared with that of the speaker, plays a very important part in the matter of denomination. Addressing the elders is decided therefore on the basis of Greatness or elderness.

மூ mū -> முதுமை mutumai n. [Telugu. mudimi, Malayalam. muduma.] 1. Antiquity, oldness; பழமை. (பிங்க.) 2. Old age; மூப்பு. இளமை நாணி முதுமை யெய்தி (மணி. 4, 107). 3. See முதுமொழி, 1. (தூடா.) 4. Maturity; முற்றின தன்மை. (பிங்க.) 5. See முதுகாஞ்சி. கழிந்தோ ரொழிந்தோர்க்குக் காட்டிய முதுமையும் (தொல். பொ. 79).

முது mudu -> முதுவர் muduvar n. 1. Elders, old persons; முத்தோர். தமராகிய முதுவர் (கந்தபு. வள்ளியம். 43). 2. Persons of ripe wisdom; men of experience; ஞான முதலியவற்றான் மிக்கோர். முதுவருண் முந்து கிளவாச்செறிவு (குறள், 715). (பிங்க.) 3. Counsellors; மந்திரிகள். (பிங்க.) 4. Poets; புலவர். (W.) 5. A hill tribe; ஒருசார் மலைச் சாதியார். (E. T. v, 86.)

முது mudu -> முதுவோர் muduvōr n. 1. Elders, old persons; முத்தோர். தமராகிய முதுவர் (கந்தபு. வள்ளியம். 43). 2. Persons of ripe wisdom; men of experience; ஞான முதலியவற்றான் மிக்கோர். முதுவருண் முந்து கிளவாச்செறிவு (குறள், 715). (பிங்க.) 3. Counsellors; மந்திரிகள். (பிங்க.) 4. The great; the elders, as king, teacher, mother, father, elder brother; அரசன் உபாத்தியாயன் தாய் துந்தை அண்ணன் முதலிய பெரியோர்கள். முதுவோர்க்கு முகிழ்த்த கையினை (சிறுபாண். 231). 5. Poets; புலவர். (திவா.)

Mr. Swann says that among the Waguha, West Tanganyika, men advanced in years are termed " baba," father, whilst, in other parts of Equatorial Africa, according to Mr. Reade, old men are addressed as " rera," father, and old women as " ngwe," mother.

Again, Mr. Cousins asserts that, among the natives of Cis-Natalian Kafirland, the terms for father, mother, brother, and sister, are not restricted to them only, but are applied equally to other persons of a similar age, whether related or otherwise. This is the case as in Tamil and other South Indian languages.

The Finnish " isa " and the Votyak " ai," father, the Lappish " aja," and the Esthonian " ai," grandfather, are evidently related to, and probably the roots of, the Finnish " iso " and " aija," which mean big. The Chukchi use besides " atta" for father and " mamang " for mother, " empynatchyo " and " dmpyngau " respectively, which obviously have the same root as " emptytchin," elder or older.

As to the collateral line, it should be observed that, in Cagatai, an elder sister is called " egeci," which actually means old woman (" ege," old, big ; " eci," woman, sister). In Hungarian, where " batya " stands for elder brother, an uncle is " nagybatya," i.e., a big elder brother. Among many Ural-Altaic peoples, the same term is applied to an elder brother as to an uncle, to an elder sister as to an aunt.

And, speaking of the South Australians, Eyre says, " In their intercourse with each other, natives of different tribes are exceedingly punctilious and polite; . . . almost every thing that is said is prefaced by the appellation of father, son, brother, mother, sister, or some other similar term, corresponding to that degree of relationship which would have been most in accordance with their relative ages and circumstances." Among the Waguha, strangers are called " ndugu," brother, if of the same tribe. Same is the case in Tamil and other South Indian languages.

Indo-European esp. Sanskrit words denoting kinship were derived from Tamil words and roots. These words are based upon logic unlike Indo European linguistics' speculative etymology.

மன் mal-> மகா makā adj. 1. Great, high, exalted, dignified, noble, honourable; பெருமை யான.

மகாசபையோம் (S. I. I. i, 68). 2. Immense, prodigious, stupendous, monstrous, extreme; அளவற்ற.

3. Superior, paramount, superlative; உயர்ந்த. 4. Intense; மிகுந்த.

Swazi, Swaziland, Mozambique. Make (mother)
 Tekela, Swaziland, Mozambique. Make (mother)
 Tekeza, Swaziland, Mozambique. Make (mother)
 shubi, Tanzania. Maha (mother)
 Jinja, Tanzania. Maha (mother)

மன் mal-> மா mā n. 1. Greatness; பெருமை. அங்கண்மா ஞாலம் (நாலடி, 148). 2. Strength; வலி. (பிங்க.) 3. Lakṣmī; இலக்குமி. மாமறுத்த மலர்மார்பின் (புறநா. 7). 4. Treasure; செலவம். (சங். அக.) 5. Sarasvatī; சரசுவதி. (சங். அக.)

மா mā -> மாயம்² māyam n. 1. (அரு.நி.) Height; உயரம். 2. cf. ஆயம்². Length; நீளம். 3. Sum; தொகை.

மா mā -> மா 1 The goddess of wealth, Lakṣmī; -2 A mother.

மா mā (nf) [Hindi] mother;

மா mā [Urdu] .f. A mother;—an epithet of Lakshmī;—a term of respectful compellation to an elderly woman:—

மா mā -> மாமன் māmaṇi n. [T. māma, M. māman.] 1. Mother's brother, maternal uncle; தாயின் உடன்பிறந்தோன். மாமனு மருகனும் போலு மன்பின (சீவக. 43). 2. Father-in-law, wife's or husband's father; கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமனார். மாமனே லிமவான் (திருவிசை. கருவு. பதி. 8, 5). 3. Father's sister's husband; அத்தை கணவன். (W.) 4. A term used by Pariah women in addressing their husbands; பறைப்பெண்கள் தங்கள் கணவரை யழைக்கும் பெயர். (C. G.)

மாமன் māmaṇi -> மாம māma Uncle (used in voc.).

மாமன் māmaṇi-> மாமனார் māmaṇīār n. Father-in-law, wife's or husband's father; கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. (பிரபோத. 11, 93.)

மாமன் māmaṇi-> மாமா māmā n. [T. māma, K. māva.] 1. Mother's brother, maternal uncle; தாயின் உடன்பிறந்தோன். 2. Father-in-law, wife's or husband's father; கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமனார். மாமனே லிமவான் (திருவிசை. கருவு. பதி. 8, 5). 3. Father's sister's husband; அத்தை கணவன்.

மாமூ மாமூ māmū s.m. A **maternal** uncle, &c. (=māmā, q.v.).

மமியா māmīyā: (a) related through or pertaining to maternal uncle;
மாஇ் mā:ī: (nf) maternal aunt.

஭ாவ bāva. [Telugu.] n. A sister's husband, if older than oneself. அகுமுரடு. The son of a mother's brother, or of a father's sister, if older than oneself, பெட்டவாடை மீனத் மீனமாம்கீடுகு. A woman's brother-in-law, if older than her husband. முருவிலநு. See முரடி. ஭ாவமுரடி a man's brother-in-law, either older or younger than himself.

மாமன் māmaṇi-> மாமகன்² māmagaṇi n. (யாழ். அக.) 1. Maternal uncle; அம்மான். 2. Miser; உலோபி.

மாமகன்² māmagaṇi-> மாக: māmakaḥ A maternal uncle.

மாமன் māmaṇi-> மாமடி māmati n. 1. Mother's brother, maternal uncle; தாயின் உடன்பிறந்தோன். மாமடி ரீவல்லப தேவர் (T. A. S. i, 257). 2. Father-in-law, wife's or husband's father; கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமனார். மந்தண மிருந்துபுரி மாமடி தன் வேள்வி (தேவா. 324, 7).

மாமடிகள் māmatikāl n.. See மாமடி. மற்றை மாமடிக விடுசாபமும் (குமர. பிர. மீனாட. பிள். 67).

மாமன் māmaṇi-> மாமான் māmāṇi n. 1. Mother's brother, maternal uncle; தாயின் உடன்பிறந்தோன். மாமான்மகளே (திவ. திருப்பா. 9). 2. Father-in-law, wife's or husband's father; கணவன் அல்லது மனைவியின் தந்தை. மாமான் சூட்டெடாடுகண்ணி (சீவக. 484).

மாமி māmi n. Fem. of மாமன். 1. Maternal uncle's wife; அம்மான் மனைவி. அன்புடைய மாமனு மாமியுநி (தேவா. 1228, 1). 2. Mother-in-law, wife's or husband's mother; மனைவியினுடைய அல்லது கணவனுடைய தாய். சிறக்கு மாமியர் மூவர்க்கும் (கம்பரா. சூளா. 33). 3. Father's sister; அத்தை. (W.)

மாமி māmi ->மாமி māmī (f.) Maternal uncle's wife

مِامِكِي māmaki = مامکا māmikā (fem. of māmaka, q.v.), s.f. A selfish or niggardly woman;—the wife of a maternal uncle, an **aunt**.

مُمَانِي mumānī [[Hindi]] s.f. Mother's brother's wife, **aunt**

مَامِي مَامِي māmī [Hindi], s.f. Selfishness; partiality;—wife of a maternal uncle, **aunt**:

مَامِي مَامِي māmī [Hindi] s.f. **Maternal** uncle's wife, aunt (=māmī);—a respectful term of address to elderly women (prob. for māmī).

மாமி māmi ->மாமியார் māmiyār n. Mother-in-law, wife's or husband's mother; மனைவியினுடைய அல்லது கணவனுடைய தாய் மாமி.

மா mā -> மானா mānā n. (W.) 1. Grandfather; பாட்டன். 2. Father; தகப்பன்.

மானா mānā -> نانی nānā nānā [Pers. also nānā]. s.m. (f.-ī), Maternal grandfather.

نَانِي nānī (see nānā), s.f. Maternal grandmother.

نَانِي nānī adj. (dialec.) Of or relating to a maternal grandfather:

மானா mānā -> நாநா nānā (nm) [Hindi] maternal grandfather;

نَانِي nānī (nf) [Hindi] maternal grandmother;

نَانِي nānī [Urdu], adj. (dialec.) Of or relating to a maternal grandfather:

மா mā -> மாது¹ mādu n. 1. Woman, damsel; பெண். வாட்டடங் கண மாதே (திருவாச. 7, 1). 2. Beauty; அழகு. மாதுகுலாய மென்னோக்கி (திருக்கோ. 316). 3. Love; காதல். மாதுகு மயிலினல்லார் (சீவக. 363).

مَادَي mādagī (abst. s. fr. هَادَم māda), s.f. Female nature, feminality.

هَادَم māda f. Female;—a female; pair (of a bird, &c.):

மா mā -> மாது² madu n. Greatness; பெருமை. மாதுபடு நோக்கினவர் (சீவக. 499).

மாதுமை mādumai n. 1. Womanliness; பெண்தன்மை. மாதுமைக் குணங்களான ஸெளந்தர்யாதிகள் (திவ. திருவாய். 4, 2, 7, பண்ணீ). 2. Ignorance; அறிவின்மை. ஞால மாதுமை யுடைத்து (கம்பரா. பிணிவீ. 88).

மாது² madu -> மாது mātu (nf) [Hindi] mother.

மாது² madu -> மாதர்¹ mādar n. 1. Woman; பெண். மறு வுண்டோ மாதர் முகத்து (குறள், 1117). 2. Beauty; அழகு. (பிங்.) மாதர்கொண் மாதரேல்லாம் (திருவாத. பு. திருவம்பல. 40). 3. Gold; பொன். (அக. நி.) 4. Love; காதல். (தொல். சொல். 328.) 5. An expletive; ஓரிடைச்சொல். (சூடா.)

மாதர்¹ mādar -> மாதராள் mādarāl n. Woman; பெண். மாதர். மடமொழி மாதராள் (நாலடி, 384).

மாதர்¹ mādar -> மாதரி mādari n. Kālī; காளி. (பிங்.)

மாதர்¹ mādar -> مادر mādar f. Mother:

مَادِرِي mādarī adj. **Maternal**, motherly:

மாதர்¹ mādar -> மாதர mādar (nf) [Hindi] mother;

மாது² madu -> மாதா mādā , n. 1. Mother; தாய். (பிங்.) மாதாபிதாவாகி (தேவா. 1227, 7). 2. Pārvatī; பார்வதி. (பிங்.) 3. Sarasvatī; சரசுவதி. (பிங்.) 4. The knower; அறிபவன். (சங். அக.)

ମାତ୍ରା mādā -> ମାତା mātā A mother.

मातापितृ mātāpitṛ (dual) Mother and father, parents; माता- पितृविहीनो यस्त्यक्तो वा स्यादकारणात् Ms.9.177.

மாதாமகன் mādāmagaடி n. Maternal grandfather, mother's father; தாயைப் பெற்ற பாட்டன்.

மாதாமகராப் பேசு மூவர் (சேதுபு. துரா. 55).

ମାତ୍ରାମକଣ୍ଠ mādāmagaṇ > ମାତାମହ: mātāmahāḥ A maternal grandfather.

மாதாமகி mādāmagi n. Maternal grand-mother, mother's mother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி.

ମାତ୍ରାମକି mādāmagi -> ମାତାମହୀ mātāmahī The maternal grand-mother.

मातामहौ mātāmahau (dual) The maternal grand-father and grand-mother.

மாது madu -> (மாதினி) madini -> மதினி madiⁿⁱ, n. . Elder brother's wife; அண்ணன் மனைவி. 2. Wife's sister; மைத்துனி. Loc. 3. Daughter of one's maternal uncle, older than oneself; மாமன் மகளிருள்ளன்க்கு முத்தவள். 4. Elder brother's daughter; தமையன் மகள். Parav.

மதினி madi^{ti} ->மதனி mada^{ti} n. Sister-in-law. மதினி. இச்சீதையும் உன் மதனி (இராமநா. அயோத். 21).

மதனி madaṇi-> மன்னி² maṇi n. Elder brother's wife; துமையன் மனைவி. (ஈடு, 5, 5, 7.)

మతినీ madiṇi ->వదినె [vadine] or వదినియ vadine. [Tel.] n. An elder brother's wife. అన్నభార్య.. The daughter of a mother's brother or of a father's sister, if older than one's self. తనకంట పెద్దదైన మేనత్త మేనమామల కూతురు. The elder sister of a wife or husband. మొగుడి అక్క లేక పండ్లానికి అక్క. మీయన్నయు వదినెయు your elder brother and his wife. వాడవదినె a prostitute, which Shakespeare also calls an "aunt." వేశ్య. "వాడవదినెకేల వావిపర్తనములు చాడిగానికేల జాడబుద్ది, మూడుమతులకేలమదముతో జ్ఞానంబు." Vema. 1689.

மதினி madinி ->மைத்துனி maittuṇi n. 1. Wife's sister; Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நடக்கமாட்டே னினைத்தனனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதர னின் மனைவி.

மைத்துனி maittuṇi -> மைத்துனன் maittuṇaṇi n. 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சொகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன். தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழ்ந்த (உத்தரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband; சொகோதரியின் கணவன்.

மைத்துனத்தோழன் maittuடa-t-tōlட n. Intimate friend, chum, boon companion; பரிகாசஞ்செய்து விளையாடும் முறைமையுடைய தோழன். மைந்தனை மகிழ்வ கூறி மைத்துனத் தோழனென்றான் (சீவக. 1264).

மைத்துனமை maittuñamai n. Relationship of a brother-in-law or of a cognate-cousin; மைத்துனமுறைமை. மாதவன் மைத்துனமையினான் மகிழ்ச்சிகார்ந்தே (பாரத. அரூச்சனன் ரீர். 56).

மைத்துனி maittuṇi -> மைச்சுனி maiccūṇi n. 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந் தாள். 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நடக்கமாட்டே னினைத்தனைனன் (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சுகோதர னின் மனைவி. (யாழ். அக.)

மைச்சனன் **maiccūrā** n. 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்.

தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழ்ந்த (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband; சகோதரியின் கணவன். மைச்சனனார் காடவராயர் (I. M. P. Sm. 28).

மைச்சனி maicc̄u- > மைச்சாள் maicc̄ai n. 1. Wife's sister; மனைவியின் உடன்பிறந் தாள். 2. Daughter of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். மைத்துனி நூட்கமாட்டே னினைத்தனனென்ன (திருவாலவா. 62, 7). 3. Brother's wife; சகோதர னின் மனைவி. (யாழ். அக.)

மைச்சான் maicc̄ai n. 1. Brother of one's wife or husband; மனைவிக்கு அல்லது கணவனுக்குச் சகோதரன். 2. Son of one's maternal uncle or paternal aunt; மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன். தன்மைத்து னனைக் கொலை சூழ்ந்த (உத்தரரா. திக்குவி. 107). 3. Sister's husband; சகோதரியின் கணவன். மைச்சனனார் காடவராயர் (I. M. P. Sm. 28). (யாழ். அக.)

மைச்சாள் maicc̄ai->மைச்சாள் macc̄ai n. Fem. of மைச்சான். Loc. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Daughter of one's paternal aunt or maternal uncle; தாய்மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள்.

மைச்சான் maicc̄ai -> மைச்சான் macc̄ai n. 1. Wife's brother; மனைவியின் சகோதரன். அக்கா ஞெண்டாகின் மைச்சா னன்புண்டாமே (தண்டலை. 62). 2. Sister's husband; சகோதரியின் கணவன். 3. Son of maternal uncle or paternal aunt; தாய் மாமன் அல்லது அத்தையின் மகன்.

மைச்சாள் maicc̄ai-> (மைச்சாள்வி maicc̄aivi)-> மைச்சாவி macc̄avi n.. Elder brother's wife; மதினி. Loc.

(மைச்சாள்வி maicc̄aivi)-> மைச்சி¹ macci n. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Daughter of one's paternal aunt or maternal uncle; தாய்மாமன் அல்லது அத்தையின் மகள். Loc.

மைச்சி¹ macci -> மைச்சினி macci²i n. Fem. of மைச்சினன். Sister-in-law. மைத்துனி. Loc.

மைச்சினிச்சி macci²icci-> மைச்சினச்சி macci²acc̄i n. Sister-in-law. மைத்துனி. Loc.

மைச்சினன் macci²a³i n. Wife's brother; sister's husband; son of maternal uncle or paternal aunt. மைத்துனன். Loc.

மைத்துனன் maittu²a³i -> மைச்சனன் maccu²a³i n. Brother-in-law; மைத்துனன்.

மைச்சனன் maccu²a³i-> மைச்சம்பி maccampi n. Loc. 1. Elder sister's husband; தமக்கை புருஷன். 2. Maternal uncle's son; அம்மான் மகன். 3. Paternal aunt's son; அத்தை மகன். 4. Husband's elder brother; கணவனுடைய தமையன்.

மைத்துனமை maittu²amai -> மைச்சனமை maccu²amai n. Relationship of brother-in-law; மைத்துன முறைமை. உழுகிறவன் இளப்பமானால் எந்து மைச்ச னமை கொண்டாடாதா? (W.)

Grand parents are addressed based on greatness. Maternal grand father is one who is great person in terms of mother. Similar is the case in paternal grand father.

In English too, grandfather and grand mother are addressed in this reason (greatness and grandness) only. However, the same analogy was extended by Tamils and Englishmen to grandson and great grandson because, they are not great persons to the addressor.

Compare:

grand (adj.) late 14c., grant "large, big" (early 12c. in surnames), from Anglo-Fr. *graunt* and directly from O.Fr. *grant*, *grand* (10c.) "large, tall; grown-up; great, powerful, important; strict, severe; extensive; numerous," from L. *grandis* "big, great; full, abundant," also "full-grown;" figuratively "strong, powerful, weighty, severe" (perhaps cognate with Gk. *brenthiomai* "to swagger, be haughty"). It supplanted *magnus* in Romanic languages; in English with a special sense of "imposing." The connotations of "noble, sublime, lofty, dignified," etc., were in Latin. As a general term of admiration, "magnificent, splendid," from 1816. Related: *Grander*; *grandest*.

The use of grand- in compounds, with the sense of "a generation older than, or younger than," is first attested c.1200, in Anglo-Fr. *graund dame* "grandmother." Latin and Greek had similar usages.

பெரும்பேரன் perum-pēra²i n. Great-grandson; கொட்டபேரன். Loc.

This is because Grandson is bearing the grandfather's name.

பேராண்டி pēr-āṇṭi n. (பேர்³ + ஆள்)-. Grandson as bearing the grandfather's name; **பேரன்**. Loc.

Since both grandfather and grandson are bearing same name, the words like, **பேரன்** pēraṇ, **பெயரன்** peyaraṇ and **பீட்டன்** pīṭṭan are equally applicable to both grandson/great grandson and grandfather/great grandfather respectively.

பெயரன் peyaraṇ n. 1. One who bears a name; **பெயரையுடையவன்**. ஏந்தை பெயரனை (கலித். 81).

2. Grandson, as bearing the grandfather's name; மகன் அல்லது மகளிடம் பிறந்த புத்திரன்.

தனிக்காதலைப் பெயரனை (கம்பரா. அதிகாய். 117). 3. Grandfather; **பாட்டன்**. (J.)

பீட்டன் pīṭṭan n. 1. Great grandfather; **இரண்டாம் பாட்டன்**. (W.) 2. Great grandson; **இரண்டாம் பேரன்**. (W.) 3. Grandfather; **பாட்டன்**. (யாழ். அக.)

பேர்க்கூலி pēr-k-kūli is a Gift made by a grandfather to his grandson who bears his name.

Similarly the word **பேர்த்தி** pērtti, **பெயர்த்தி** peyartti denotes both grand-daughter and grandmother.

பேர்த்தி pērtti n. Fem. of **பேரன்**. 1. Grand-daughter; **பெளத்திரி**. 2. Grandmother; **பாட்டி**. Loc.

பெயர்த்தி peyartti n. Fem. of **பெயரன்**. 1. Grand-daughter, as bearing the same name as her grandmother; மக்கள் வயிற் றுப்பெண். 2. Grandmother; **பாட்டி**. (J.)

மாது² mādu -> **மாதுரு** māduru n. 1. Mother; **தாய்**. (பிங்.) மாதாபிதாவாகி (தேவா. 1227, 7). 2. Pārvatī; பார்வதி. (பிங்.) 3. Sarasvatī; **சரசுவதி**. (பிங்.) 4. The knower; அறிபவன். (சங். அக.) (சங். அக.)

Chuka, Kenya. maitu

Chuku, Kenya. maitu

Hawaiian, USA. Makuahine

Ichifipa, Tanzania. maangu

Isiswazi, Swaziland, Mozambique. māke

Kikuyu, Kenya. maitu

Langadoc, France. maire

Languedoc, France. maire

Latin American, USA. madre

Lengadoucian, France. maire

Lombard, Italy. Mader

Macedonian, Macedonia, Albania. majka

Bende, Tanzania. majo

Occitani, France. maire

Ossete, Georgia, Turkey, (Asia). mad

Portuguese, Portugal, Angola. māe

Provençal, France, Monaco. maire

Siswati, Swaziland, Mozambique. māke

Slavic, Macedonia, Albania. majka

Spanish, Spain, Mexico. madre

Suka, Kenya. Maitu

மாது² mādu -> **மாதுலன்** mādulaṇ n. 1. Maternal uncle; **தாயுடன்** பிறந்த மாமன். ஒரு சாரவன் மாதுலனை (கல்லா. 43, 24). 2. Father-in-law; **பெண்கொடுத்த** மாமன். நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான் (கம்பரா. ஆற்றுப். 3).

மாதுலன் mādulaṇ -> **மாதுல:** mātulah̄ 1 A maternal uncle; -2 The Dhattūra plant. -3 An epithet of the solar year. -4 A kind of rice. -5 A kind of snake fruit of the Dhattūra plant;

மாதுலக: mātulakah̄ 1 A meternal uncle (as a term of endear- ment). -2 The thorn-apple.

மாதுலேய: mātulēyah̄ (மாதுலேயி mātulēyī f.) The son of a maternal uncle.

மாதுல்யம் mātulyam The house of a maternal uncle;

மாதுலன் mādulaṇ -> **மாதுலி** māduli n. Maternal uncle's wife; **மாமன் மனைவி**. (சங். அக.)

மாதுலா mādulā n. Maternal uncle's wife; மாமன் மனைவி. மாதுலி¹. (சங். அக.)

மாதுலானி mādulāñi n. Maternal uncle's wife; மாமன் மனைவி . மாதுலி¹.

மாதுலா mātulā, மாதுலானி mātulāñi & மாதுலி mātulī The wife of a maternal uncle;

மாது² mādu -> மாதுரு māduru -> மாதிரு mādiru n. (யாழ். அக.) 1. Mother; மாதா. 2. Earth; பூமி. 3. Goddess of Wealth; இலக்குமி. 4. Cow; பகு. 5. Brahmin woman; பார்ப்பனி. 6. Sky; ஆகாயம். 7. The twenty-seventh nakṣatra; இரேவதி.

மாதிரு mādiru -> மாது mātr̄ f. 1 A mother; -2 Mother as a term of respect or endearment; -3 A cow. -4 An epithet of Lakṣmī. -5 An epithet of Durgā. -6 Ether, sky. -7 The earth. -8 A divine mother; -9 An epithet of Revatī. -10 N. of several plants; ஆகுகர்ணி, இந்஦்ரவாருணி and ஜடாமாங்ஸி &c. -pl. 11 An epithet of the divine mothers, said to attend on Śiva, but usually on Skanda. (They are usually said to be 8 :-- பிரதீபி மாதேஶ்வரி சண்டி வாராஹி வைஷ்ணவி தथா | கௌமாரி சைவ சாமுண்டா சர்ச்சகேத்யை மாதர: || or, according to some, only seven :-- பிரதீபி மாதேஶ்வரி சைவ கௌமாரி வைஷ்ணவி தथா | மாதேந்தீ சைவ வாராஹி சாமுண்டா ஸஸ மாதர: || Some increase the number to sixteen). -12 N. of eight classes of female ancestors of Manes.

Mother - மாது - maat̄			
Case வி஭க்தி - vibhakti	Singular ஏகவசன - ēkavachana	Dual இருவசன - dvivachana	Plural ஒதுவசன - Bahuvachana
Nominative பிரதமா	மாதா mātā	மாதரா mātarau	மாதர: mātarah
Accusative தெர்தியா	மாதரம் mātarām	மாதரா mātarau	மாது mātr̄
Instrumental தெர்தியா	மாதா mātrā	மாதும்யாம் mātr̄bhyām	மாதுமிஃ mātr̄bhiḥ
Dative சர்துஷ்டி	மாத்ரே mātrē	மாதும்யாம் mātr̄bhyām	மாதும்ய: mātr̄bhyah
Ablative பந்சமி	மாது: mātuḥ	மாதும்யாம் mātr̄bhyām	மாதும்ய: mātr̄bhyah
Genitive ஷஷ்டி	மாது: mātuḥ	மாத்ரோ: mātroḥ	மாதுநாம் mātr̄Naam
Locative ஸஸமி	மாதரி mātari	மாத்ரோ: mātroḥ	மாது mātr̄su

Similar to பிது - pit̄, மாது - maat̄ will come only fewly in dual (dvivachana) and mostly in bahuvachana but not in ēkavachana.

மாதிரு mādiru-> மாதிருகை mādirugai n. (யாழ். அக.) 1. The alphabet; நெடுங்கணக்கு. 2. Nurse; கைத்தாய். 3. Mother; தாய். 4. Goddess; தேவி.

மாதிருகை mādirugai-> மாதுகா mātr̄kā 1 A mother; -2 A grandmother; -3 A nurse. -4 A source, origin. -5 A divine mother. -6 N. of certain diagrams written in characters supposed to have a magical power;. -7 The character or alphabet so used (pl.). -8 N. of the 8 veins of the neck.

மாதுகம் mātr̄kam The nature of a mother.

மாதுக mātr̄ka a. 1 Coming or inherited from a mother; -2 Maternal.

மாதுக: mātr̄kah A maternal uncle.

மாதுத: mātr̄taḥ ind. On the mother's side; in right of the mother; Ms.

Similarly words denoting elder persons were evolved by Tamils and borrowed by Sanskrit and other languages.

அள் al-> அல் al-> அல்லை allai. [in dramatic language.] A mother, தாய். Wils. p. 75

அல்லை allai.-> அல்லா allā1 A mother (Voc. அல்ல).-2 The Supreme Goddess.

அல்லா allā ->அல்ல: allah The Supreme God etc. (அல்லோபநிஷத்).

Heb. *alma* "a young girl, a damsel

அல் al-> அய் ay-> அயின்றாள் ayinrāl s. Mother, தாய்.

அள் al-> (அஞ்சுக்கு alukku)-> (அய்க்கு aykku)-> அக்கு akku-> அக்கன்¹ akka² n. Elder sister; தமக்கை. நாம் கொடுத்தனவும் அக்கன் கொடுத்தனவும் (S. I. I. ii, 2).

அக்கன்¹ akka² -> அக்கா akkā n. [T. K. M. Tu. akka.] 1. Elder sister; தமக்கை. 2. Goddess of evil, as elder sister of Lakṣmī; மூதேவி. Vul. 3. A mother, தாய். (p.)

அக்கா akkā -> அக்கா akkā A mother. (Voc. அக்கா).

However Sanskrit pundits are trying to cite the following unrelated dhatupata for the word அக்கா.

அக் ak 1 P (அகதி) To go, move tortuously like a serpent [cf. L. *angulus*, Gr. *agkai*].

அக்கா akkā-> அகா A respectful compellation for an elder sister or any elderly female. 2 Or அகாவா² q. v. infra.

அக்காதேவி akkā-tēvi n. Goddess of evil, as elder sister of Lakṣmī; மூதேவி. (சங். அக).

அக்கா akkā -> அக்காள் akkāl Elder sister; தமக்கை. Colloq.

அக்காத்தை akkāttai n. (அக்கா + ஆத் தை). Elder sister; அக்காள். Loc.

அக்கை akkai n. Elder sister; அக்காள். தன் அக்கையான தேவியென்பவளை நோக்கி (குருபரம். 90).

அக்கை akkai-> அக்கைச்சி akkaicci n. Elder sister; அக்காள்

அக்கைச்சி akkaicci-> அக்கைச்சி akkacci n. Elder sister; தமக்கை. அக்கைச்சி யுடைமை அரிசி தங்தச்சி யுடைமை தவிடு. Colloq.

அக்கை akkai-> அக்கோ akkō int. An exclamation of surprise; ஓர் அதிசயக் குறிப்பு. (பிங்.)

அக்கை akkai-> அக்கட¹ akkātā int. [K. akkātā.] An exclamation of wonder; ஓர் ஆச்சரியக்குறிப்பு. அக்கட விராவணற் கமைந்த வாற்றலே (கம்பரா. யுத். மந்திர. 32).

அக்கடாவெனல் akkātā-v-eñal n. [T. akkātā.] Onom. expr. of repose, non-interference; சும்மாவிருத்தற் குறிப்பு. Colloq.

அக்கா akkā (mother)-> கக்கா kakkā [Hindi] (nm) (maternal) uncle.

கக்கா kakkā -> காகா kākā (nm) a paternal uncle. hence காகி (nf).

கக kākā [Urdu] s.m. (in Pers.), An old slave (belonging to one's father); an elder brother;—(in Hind.) a father's younger brother; a paternal uncle; a respectful compellation for an elder brother, or cousin, &c., and for the younger sons and grandsons of a Sikh Rājā or Sardār.

கககாகு kāku [Urdu] s.m. A paternal uncle

H கககாகுகி kākī (Urdu s.f. The wife of a paternal uncle, an aunt.

காகிஸ [Marathi] kākīsa f C (Vulgar for காகி) A paternal aunt.

काकू [Marathi] kākū v vulgarly काकूस f C A respectful compellation for a paternal aunt, an elderly cousin, or other elderly female person.

خال کھال s.m. Maternal uncle, mother's brother

H & P خالو کھالو (A. کھالا), s.m. Maternal uncle, mother's sister's husband.

H لاخ کھالا (for A. خاله, fem. of کھال), s.f. Maternal aunt, mother's sister:—

அள் aī-> அண் aī n. 1. Upper part; மேல். (சங். அக.) 2. Leash for dogs, running knot; வேட்டை நாயின் உருவுகயிறு. (W.) 3. Notch, indentation cut in a stick; தடியில் வெட்டிய வரை. (R.)

அண்ணா³ aṇṇā³ n. (அண் aī + நா īā). Uvula; உண் ணாக்கு. அண்ணா வுரிஞ்சி மூக்குயர்த்தார் (சீவக. 2703).

அண்ணாந்தாள் aṇṇāñ-tālī n. Placing an individual in a stooping position, fastening a string to each great toe, passing the bight over the back of the neck, and putting a stone on his back; தண்டனைவகை. (E.T.)

அண்ணாந்துபார்-த்தல் aṇṇāñtu-pār-² v. intr. To look upward; மேல் நோக்கிப்பார்த்தல்.—v. tr. To look into, consider deeply; கூர்ந்து நோக்குதல். அண்ணாந்துபார்க்க வழியு முடம்பே (திருமந். 2139).

அண்ணாமலை aṇṇā-malai n. Tiruvaṇṇāmalai திருவண்ணாமலை.

அண் aī -> அண-த்தல் aīa- 12 v. intr. 1. To be joined, united; பொருந்துதல். முலைமுன் றணந்த சிறநூல்தல் (கல்லா. 12). 2. cf. அண். To lift the head; தலையெடுத்தல். பாம்பணந்தன் (பொருந். 13).

அண் aī -> அணல் aīal n. [K. M. aīal.] 1. Neck; கழுத்து. கறையனற் குறும்பூச் (பெரும்பாண். 205). 2. Side of the upper jaw; மேல்வாய்ப்புறம். (பிங்.) 3. Lower part of the mouth, chin; கீழ் வாய்ப்புறம். (திவா.) 4. Throat, windpipe; உண் மிடறு. (பிங்.) 5. Beard; தாடி. மையனற் காளை (புறநா. 83). 6. Dewlap; அலைதாடி. மொய்யண லானிரை (பு. வெ. 1, 12).

அண் aī -> அணவு-தல் aīavu- v. To go upward, ascend; மேல் நோக்கிச் செல்லுதல். அந்தர வகுதொட்டணவு நீள் புகழ் (சீவக. 1239)

அண் aī -> அணன் aīan□ n. One who possesses, as greatness; பொருந்தியவன். சீரணனை (திவ இயற். நான். 67).

அண் aī -> அண்ணல் aīnal n. 1. Greatness, exaltation, loftiness; பெருமை. (பிங்.) 2. Superiority; தலைமை. (திருக்கோ. 256.) 3. King; அரசன். (சூடா.) 4. Great man, superior; பெரு மையிற் சிறந்தோன். (பிங்.) 5. Ruler in a forest-pasture tract; மூல்லைநிலத் தலைவன். (தொல். பொ. 20, உரை.) 6. God, deity; கடவுள். அண்ணலருளா னண்ணி (சிவப்பிர. பொது, 7).

அண்ணல் aīnal n. 1. Master, lord; தலைவன். அண்ணலா ரறுத்த கூலிகொண்டு (பெரியபு. அரிவாட். 11). 2. Father; தந்தை. (அரு. நி.) 3. Preceptor, spiritual guide; குரு. 4. The Buddha; புத்தன். (பொதி. நி.) 5. Śiva; சிவன். அண்ணலாரு மதுவுணர்ந்து (பெரியபு. திரு நாவுக். 296). 6. Arhat; அருகன். (நாநார்த்த.) 7. Elder brother; அண்ணன். (நாநார்த்த.)

அண்ணல் aīnal -> அண்ணன் aīnañ n. [T. anna, K. aīna, M. aīnan, Tu. aīne.] Elder brother; தமையன். (பிங்.)

அண்ணமார் aīnamār n. A minor village deity; ஒரு கிராமதேவதை. Madr.

அண்ணி² aīni, n.. Elder brother's wife; அண்ணன் மனைவி. அண்ணன்றான் கூடப் பிறந்தான், அண்ணி கூடப் பிறந்தாளா? Loc.

அண்ணா² aīnā² n. 1. Elder brother; அண்ணன். Colloq. 2. Father; தகப்பன்.

அண்ணாச் சி aīnāacci n. (அண்ணா aīnā + அச் சி acci) Elder brother; அண்ணன். South.

அண்ணாத்தை அடிட்டை n. 1. Elder brother, sometimes in contempt; அண்ணன். North. 2. Idler, worthless fellow; வெறும் பெரிய வர். Loc.

அண்ணார்¹ அடிடர் n. Honorific pl. of Elder brother அண்ணன். Loc.

அண்ணாவி அடிடவி n. [M. அடிடவி.] 1. Teacher; உபாத்தியாயர். அவன் தன் னாலே தான் கெட்டால் அண்ணாவி என்னசெய்வான்? Colloq. 2. Dancing master, director of theatrical performances; சூத்துத்தலைவன். Colloq. 3. Master, superior, one in authority; அதிகாரி. Colloq.

அண்ணாழ்வி அடிடவி n. Elder brother or cousin; தமையன். எங்க எண்ணாழ்வி செய்த பணி (T.A.S.i, 103).

அண் aடி-> அண்ணாளன் அடிடலடி n1. Husband under the authority of his wife, henpecked husband; பெண்வழிச் சேர்வோன். Loc. 2. Hermaphrodite; அலி. Loc.

அண் aடி->அண்ணா-த்தல் அடிடா- 12 v. intr. [K. அடிடே, M. Tu. அடிடா.] 1. To look upward; மேல்நோக்குதல். (நற். 10.) 2. To gape, open the mouth; வாய்திறத்தல். அண்ணாத்தல் செய்யா தளறு (குறள், 255). 3. To hold the head erect; தலை நிமிர்தல். நண்ணார் நாண வண்ணாந் தேகி (புறநா. 47).

அள் aி-> அத்தி atti n. Elder sister; தமக் கை.

அத்தி atti -> அதிஃ: attih f. An elder sister &c.

அத்தி atti -> அதிகா attikā An elder sister &c.

அதிகா attikā -> அதிகா artikā An elder sister (in dramas).

அத்தி atti -> அந்தி: antiḥ f. An elder sister (in dramas). –

அந்தி: antiḥ -> அந்திகா antikā 1 An elder sister.

அந்திகா antikā -> ஆந்திகா āntikā An elder sister.

அத்தி atti-> அத்தாள் attāl n. Mother; தாம். (R.)

அத்தாள் attāl-> ஆத்தாள் ஸ்தால் n. [M. ஸ்தால்.] Mother; தாம். அப்ப னிரந்துண்ணி யாத்தாள் மலை நீலி (துனிப்பா. i, 35, 66). 2. (p.) Parvati--as mother or the world, பார்வதி.

அத்தி atti -> அத்தன்¹ attāl n. 1. Father; தகப்பன். என்னத்தனை வென்றிசை கொண்டிலனோ (கந் பு. காமதக. 10). 2. Elder; முத்தோன். (திவா.) 3. Priest; குரு. (பாரத. பதினெந். 27.) 4. Person of rank or eminence; உயர்ந்தோன். (திருவினை. மெய்க் காட். 34.) 5. Siva, Viṣṇu, Arhat; சிவன், விஷ்ணு, அருகன். (சூடா.)

ப்ரatā, s.m. **Father**:—atā-bak, atā-bag (orig. atā, 'father'+big, contr. of beg, 'lord'), s.m. Master, tutor, teacher; a title given to kings and prime-ministers.

Ancient Greek.	άτα
Meruimenti, Tanzania.	ithe
Basque, Spain.	aita
Euskera, Spain.	aita
Vascuense, Spain.	aita, abbey
Azerbaijani, Armenia.	ata
Chimatengo, Tanzania.	atati
Chimpoto, Tanzania, Malawi.	atati
Eastern Canadian "Eskimo", Canada.	ataata
Inuit, Canada.	ataata
Inuktitut, Canada.	ataata
Irish, United Kingdom.	athair
Kimatengo, Tanzania.	atati
Kinyasa, Tanzania, Malawi.	atati
Lakhota, USA.	ate
Mabia, Tanzania.	atata
Mambwe, Tanzania.	atata

Matengo, Tanzania.	atati
Mpoto, Tanzania, Malawi.	atati
Nyasa, Tanzania, Malawi.	atati
Scots Gaelic, United Kingdom.	athair
Ichinamwanga, Zambia, Tanzania.	e-tata
Inamwanga, Zambia, Tanzania.	e-tata
Mwanga, Zambia, Tanzania.	e-tata
Namwanga, Zambia, Tanzania.	e-tata
Nyamwanga, Zambia, Tanzania.	e-tata

Bosnian, Bosnia and Herzegovina.	otac
Croatian, Croatia.	otac
Slovak, Slovakia, Hungary.	otec
Slovakian, Slovakia, Hungary.	otec

அத்தத்தாவெனல் attattā-v-eṇal n. (அத்தன் + அத்தன்) Expr. of child calling its father; குழந்தை தந்தையைக் கூப்பிடுதற் குறிப்பு. அடுத்தடுத் தத்தத்தாவென்பான் (கலித். 81).

அத்தி atti -> அத்தை attai n [Pkt. Attā, T. atta, K. Tu. atte.] 1. Father's sister; தகப்பனுடன் பிறந்தவள். கானிடை யத்தைக் குற்ற குற்றமும் (கம் பரா. பாச. 19). 2. Mother-in-law, of husband; மனைவியின் தாய். 3. Mother-in-law, of wife; கணவன் தாய். அரசர்க் கத்தையர்க்கு (கம்பரா. தைல. 40). 4. Lady, woman of rank or eminence; தலைவி. (பிங்.) 5. See கற்றாழை. (இராசவைத்.) 5 The wife of a priest, குருவின்மனைவி. 6. A mother, a ma tron, தாய்

அத்தைப்பாட்டி attai-p-pāṭṭi n. Grandfather's sister; பாட்டனுடன் பிறந் தாள்.

அத்தைப்பிள்ளை attai-pillai n. Father's sister's son; அத்தான். Loc.

அத்தைமகன் attai-magaṇi n. Father's sister's son; அத்தான். அஞ்சி யத்தைமகனார் (அகநா. 352).

அத்தை attai -> அத்தையார் attaiyār -> அத்தைசார் attaisār n. Father's sister; தகப்பனுடன் பிறந்தவள். அத்தையார். அத்தை. Loc.

அத்தை attai -> அத்தை attā f. 1 A mother. -2 An elder sister. -3 A mother-in-law; (rarely) mother's sister.

அத [āta](Marathi) f A father's sister.

அத்ஸ [ātasa] (Marathi) f C (Vulgar for அத) A father's sister.

அதே [ātē] (Marathi) f R (Commonly அத) A father's sister.

அதேச [ātēsa] (Marathi) f C (Vulgar for அத) A father's sister.

அதேசாஸ் [ātēsāsū] (Marathi) f A paternal aunt of one's husband or wife; a sister of one's father in law.

அத்யா ātyā f (அத) A respectful term of compellation or address for a paternal aunt. 2 m A term of courteous address or mention for a male.

அத்தை attai -> ஆத்தை, āttai, s. Mother, தாய். 2. (c.) An exclamation of surprise or pity, அதிசயவிரக்கசொல். ஆத்தையாத்தை. [vul.] Oh! dear, Oh! dear--a cry of distress, grief, &c.

அத்தை attai -> அத்தான்¹ attāṇi n. 1. Father's sister's son; அத்தை மகன். 2. Maternal uncle's son when elder; அம்மான் மகன். Loc. 3. Wife's brother, when elder; மனைவி தமையன். Loc.4. Elder sister's husband; அக்காள் புருஷன்.

அத்தான்மதனி attāṇ-mataṇi n. Wife of the father's sister's son; அத்தைமகன் மனைவி. அத்தான் மதினி.

அத்தான்மதினி attāṇ-matiṇi n. Wife of the father's sister's son; அத்தைமகன் மனைவி.

அத்தான்¹ attāñ ->அத்தாச்சி attācci n. 2. 1. Elder brother's wife; தமையன் மனைவி. 2. Husband's sister; கணவன் சகோதரி. Loc.

அத்தன்¹ atta²-> அச்சன் acca³ n. [Pkt. Ajja, K. acca, M. accan, Tu. ajje.] Father; தந்தை. (தொல். சொல். 400, உரை.)

Saami, Norway, Sweden. áhčči

ಅಕ್ಕಣ್ *accaṇ* -> ಚಚಾ *cacā* [Hindi] (nm) paternal uncle;

चचा *cacā* -> चाचा *cācā*: [Hindi] (nm) paternal uncle;

चाची cācī paternal uncle's wife, aunt.

چاچا cācā [Urdu] s.m. A paternal uncle

چانی *čācānī* [Urdu] , s.f. Father's brother's wife, aunt.

ಅಕ್ಕಣ್ accaṇ ->ಅಜ್ಜಾ aija [Kannada] 'grandfather'

अजा [ajā] [Marathi] m) A grand-father, pat. or mat. Pr. अज्यास नातू शिकवितो.

अजूळ [ajūla] [Marathi] n (or अजोळ) Mat. grandfather's house.

अजोबा [ajōbā] [Marathi] m (अजा) A respectful term of compellation or mention for a grandfather or an old man gen., gaffer, gaddy.

அச்சன் acca^{கு} ->அச்சம்¹ accam n. Pkt. ajja. Mother; அன்னை. (பொதி. நி. 19, பி-ம.)

Mabia, Tanzania. ajala

اجوکا *ajūkā* .f. A **mother**; (in theatrical language) a courtesan.

அச்சம்¹ accam -> அச்சி² acci n. M. acci. Nāyar woman; நாயர்ச்சாதிப் பெண்.

ಅಕ್ಕಿ² acci -> ಅಜ್ಜಿ aiji [Kannada] grandmother

ಅಜ್ಜಿ aji -> **ಅಜೀ** [aji] f [Marathi] A grandmother (pat. or mat.) Pr. खायाला अजी करायाला शेजी Used of a female requiring to be fed and served as if **ಅಜೀ**, but who, when any work arises, is **शेजी**, a mere neighbor. **ಅಜೀಅಜೀ** करणೆ To use soft, coaxing, or flattering blandishments towards an elderly female.

अजीबाई [a jībāī] [Marathi] f A term of respectful compellation or mention for a grandmother or an old woman gen.; grandam, granny, greaty.

अजेचीर [ajēcīra] [Marathi] n अजेवाण n (अजा & चीर Cloth.) Presents (of cloth &c.) made at marriages by the relations of the bridegroom to the grandmother of the bride.

अजेसासरा [ajēsāsarā] [Marathi] m (अजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law, the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

अजेसासू [ajēsāsū] [Marathi] f (अजा & सासू) The mother of one's mother in law or father in law, the wife of one's अजेसासरा.

अजेसासरा [ajēsāsarā] [Marathi] m (अजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law, the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

अजेसासू [ajeśāsū] [Marathi] f (अजा & सासू) The mother of one's mother in law or father in law, the wife of one's अजेसासरा.

अजोळ [ajōla] [Marathi] n sometimes अजोला or अजोळा or अज्वला or अज्वळा m (अजा) Maternal grandfather's house.

आजी *ājī*] [Marathi] f (आजा) A grandmother paternal or maternal.

आजीबाई शिवाई [Marathi] f A term of respectful compellation or mention for a grandmother or an old woman; granny, goody.

आजीस शिवाई [Marathi] f C (Vulgar for आजी) Grandmother, pat. or mat.

आजेचीर शिवाई [Marathi] or -वाण n (आजा & चीर & वाण) The presents (of cloth &c.) made at marriages by the party of the bridegroom to the grandmother of the bride.

आजेसासरा शिवाई [Marathi] m (आजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law; the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

आजवळ शिवाई [Marathi] n R (Commonly आजूळ) The house of a mat. grandfather.

आजा शिवाई [Marathi] m (आय or आर्य S) A grandfather pat. or mat. Pr. आज्यास नातू शिकवितो.

आजास शिवाई [Marathi] m C (Vulgar for आजा) Grandfather pat. or mat.

आजूळ or आजोळ शिवाई [Marathi] or शिवाई [Marathi] n (आजा & ओळ) The house of a mat. grandfather.

आजेसासरा शिवाई [Marathi] m (आजा & सासरा) The father of one's father in law or of one's mother in law; the grandfather (pat. or mat.) of one's wife or husband.

आजेसासू शिवाई [Marathi] f (आजा & सासू) The mother of one's father in law or of one's mother in law; the wife of one's आजेसासरा.

आजोबा शिवाई [Marathi] m (आजा & बा) A respectful term of compellation or mention for a grandfather or an old man; gaffer.

अस्चन्नं accaṇi -> आस्चन्नं शिवाई n. Foather; तकप्पनं. एन्कलास्चरं राष्ट्रत्तुप्पत् (S. I. I. iii,

आस्चन्नं शिवाई -> आग्नोनं शिवाई n. Father; तकप्पनं. आग्ना. Loc.

आ शिवा & आः शिवा 1 N. of Śiva.-2 Grand father.

आग्नोनं शिवाई -> आग्नो शिवाई n. Father; तकप्पनं. Loc.

आग्नोनं शिवाई -> आग्नि शिवाई n. Father; तकप्पनं. आग्ना. Loc.

आग्नोनं शिवाई -> आग्नानं शिवाई n. 1. Father; तन्त्रतेत. Loc. 2. Elder brother; तमेयानं. Tj. 3. Member of the Kārkātta-vēśīa community; कार्कात्तवेशाणा वकुप्पिनानं. Tinn.

आग्नानं शिवाई -> आग्नानं शिवाई n. 1. Teacher, preceptor; उपात्तियायायनं. आग्नाक्कमं वेण्टात्ता नाशानं (शिरूपांश. 29). 2. Priest, family priest; पुरोकीतनं. अग्नक्कलात् तन्त्रतन्त्रे राशानं वेग्रुष्कणी (शिलप. 28, 222). 3. Senior, elderly man; लम्त तेऽनं. (तिवा.) 4. Jupiter, considered as the preceptor of gods; वियाम्नं. (पीन्प.) 5. Arhat; अग्नुक्कनं. (कुटा.) 6. Skanda; मुग्नुक्कक्तवुलं. (पीन्प.) 7. (Mus.) An ancient secondary melody-type of the pālai पालयाम्तत्तिर वकेक. (पीन्प.)

आग्नानं शिवाई -> आग्नानं शिवाई n. 1. (Mus.) Kind of svara; गुरर्गुरिय तिरम. (पीन्प.) 2. (Mus.) A secondary melody-type of the pālai class; पालयाम्तत्तिरम. (कुटा.)

आग्नानं शिवाई -> आग्नानं शिवाई n. fem. of आग्नानं. 1. Priest's wife; गुरुपत्तिणी. (तिवा.) 2. Lady of position; तलेवी. (तिवा.)

अस्चम्भ॑ accam -> अस्चम्भ॒ acci -> (आग्नेय शिवाई) -> आग्नेय शिवाई n. Mother; ताय. आग्नेय योग्यकी याम्भलेन्नु (शिलप. 9, 24).

आग्नेय शिवाई -> अन्नेन शिवाई n. 1. Mother; ताय. (तिव. तिरुवाय. 5, 3, 6.) 2. Elder sister; तमक्केक. (कुटा.) 3. Pārvatī; पार्वती. (पीन्प.) 4. A companion, तेऽम्भी.

Eastern Canadian "Eskimo", Canada. anaana

Hungarian, Hungary, Austria. anya

Huron, USA, Canada. ane

Inuit, Canada. anaana

Inuktitut, Canada. anaana

Luwian, Turkey.	anni
Magyar, Hungary, Austria.	anya
Okinawan, Japan.	anmaa, ayaa
Turkish, Turkey, Bulgaria.	anne
Abakwariga, Nigeria, Benin.	innà
Abyssinian, Ethiopia, Israel.	innate
Amharic, Ethiopia, Israel.	innate
Cebuano, Philippines.	inahan
Ethiopian, Ethiopia, Israel.	innate
Filipino, Philippines.	Ina
Habe, Nigeria, Benin.	innà
Hausa, Nigeria, Benin.	innà
Itbayaten, Philippines.	ina
Ivatan, Philippines.	ina
Kado, Nigeria, Benin.	innà
Mgbakpa, Nigeria, Benin.	innà
Nauruan, Nauru.	inen
Pilipino, Philippines.	Ina
Tagalog, Philippines.	Ina

அன்னை an̩nai-> அனை a̩nai s. A kind of fresh water fish, ஓர்மீன். 2. (p.) Mother, தாம், (an ab breviation of அன்னை.)

அனை a̩nai -> அனஸ் anas n. 1 Birth. -2 A living being. -3 A parent (father or mother); said to be f. in these two senses. At the end of Avyayībhāva comp. அனஸ் is changed to அனஸ்; as அஈயனஸம் &c.; also at the end of Tat. Comp.; மஹாநஸம் &c.

அனை a̩nai -> மனை² ma̩nai n. Mother; நற்றாம். கவர் மனைமருட்சி (இலக். வி. 537).

மனை² ma̩nai -> நனா nanā Ved. 1 Speech.-2 Mother.-3 A daughter;

English, nanny "children's nurse," 1795, from widespread child's word for "female adult other than mother" (cf. Gk. *nanna* "aunt"). The word also is a nickname form of the fem. proper name *Anne*, which probably is the sense in *nanny goat* (1788, cf. *billy goat*). The verb meaning "to be unduly protective" is from 1954. Nanny-house "brothel" is slang from c.1700.

English nun O.E. *nunne*, from L.L. *nonna* "nun, tutor," originally (along with masc. *nonnus*) a term of address to elderly persons, perhaps from children's speech, reminiscent of *nana* (cf. Skt. *nona*, Pers. *nana* "mother," Gk. *nanna* "aunt," Serbo-Cr. *nena* "mother," It. *nonna*, Welsh *nain* "grandmother;"

Ibanian, Turkey, (Europe).	nënë
Arnaut, Turkey, (Europe).	nënë
Arniya, Pakistan.	nan
Bisayan, Philippines.	snay
Bukalot, Philippines.	nay
Chamorro, Guam, Northern Mariana Islands.	nana
Chitrali, Pakistan.	nan
Chitrali, Pakistan.	nan
Citrali, Pakistan.	nan
Dahomeen, Togo.	no
Djedji, Togo.	no
Ewe, Ghana.	nana
Fo, Togo.	no
Galician, Spain, Portugal.	nai
Ganda, Uganda, Tanzania.	nnyina
Hiligaynon, Philippines.	nanay
Ilonggo, Philippines.	nanay
Ilongot, Philippines.	nay
Kashkari, Pakistan.	nan
Khawar, Pakistan.	nan
Khowar, Pakistan.	nan
Lingotes, Philippines.	nay
Luganda, Uganda, Tanzania.	nnyina
Mixteco, Mexico.	nante
Náhuatl, Mexico.	nantli
Patu, Pakistan.	nan
Potawatomi, USA, Canada.	ne'ni
Pottawotomi, USA, Canada.	ne'ni
Qashqari, Pakistan.	nan
Roshani, Tajikistan.	naan
Shkip, Turkey, (Europe).	nënë
Tjamoro, Guam, Northern Mariana Islands.	nana
Tosk, Turkey, (Europe).	nënë

அனஸ் anas -> ஆனஸ் ānasa & ஆனஸி ānasā Belonging to a father.

நான்ஸ் nānas (nānī+sās), s.f. Mother-in-law's mother (i.q. naniyā-sās).

அச்சி² acci -> ஆச்சி ācci n. 1. Mother; தாய். (ஈடு, 4, 3, ப்ர.) 2. Grandmother; பாட்டி. Loc. 3. Eldest sister; மூத்த தமக்கை. Loc. 4. A term of respect used in addressing women of higher caste or position; கவுரவழுள்ள ஸ்திரிகளைக் குறிக் குஞ் சொல்.

ஆச்சி ācci-> ஆச்சாள் āccāl n. Mother; தாய். எங்கழுதை யாச்சாஞ்சு கூறுகா யாகாமல் (தனிப் பா. i, 42, 83).

அள் al-> (அ a)-> அப்பு appu n. 1. Father. அப்பன். Loc. 2. [K. M. appu.] A term of endearment used in addressing children or inferiors; அன்புகாட்டி யழைக்குஞ் சொல்வகை. Loc.

அப்பு appu -> அப்பன் appa� n. [T. K. appa, M. appan. Pkt. appa]. 1. Father; தகப்பன். அப்பனீயம்மைந் (தேவா. 1228, 1). 2. A term of endearment used in addressing little children or inferiors; ஒரு பிரிய வசனம். Colloq. 3. Benefactor; உபகாரி. (சம். அக. Ms.) 4. Father's elder brother; பெரிய தகப்பன். Ādidrāviāda.

ஃ ab (originally அ!), s.m. **Father**. (Rare.)

ஃ abbā [A. அ ab], s.m. **Father**; superior;

அப்பப்பு appappa int. (அப்ப + அப்ப) [K. appappa.] An exclamation of pity, of surprise; இரக்கம் அதிசயம் இவற்றின் குறிப்பு

அப்பப்பா appappā int. An exclamation of pity, of surprise; இரக்கம் அதிசயம் இவற்றின் குறிப்பு. அப்பப்ப.

அப்பச்சி appacci n. (அப்பன் appa� + அச்சன் acca�) 1. Father. அப்பன். 2. Grandfather பாட் டன் Vul. 3. Paternal uncle; சிற்றப்பன். Loc.

அப்பத்தாள் appattāl n. (அப்பன் appa� + ஆத்தாள் அட்டால்) 1. Elder sister; தமக்கை. (J.) 2. Father's mother; தந்தையின் தாய். Nāñ. (female elder by related by paternal side only)

அப்பத்தை appāttai n. (அப்பன் appa� + அத்தை attai) Elder sister; தமக்கை. Loc. (elder female by father side (same father + different mothers)

அப்பு appu -> அப்பி appi n. A term of endearment; அருமைகுறித்தற்கு வழங்குஞ் சொல். Loc.

அப்பு appu -> அப்பிச்சன் appicca� n. (அப்பன் appa� + அச்சன் acca�). Father; தகப்பன். Nāñ. (during conversation between father and son, mentioning the grandfather of one person)

அப்பன் appa� ->அப்பா appā s. 1. Vocative of father அப்பன். 2. A word used by parents towards their young children; sometimes to others in calling, especially inferiors; and com monly a word of respect to aged men. 3. An exclamation of surprise, grief or pain; அதிசயம் துன்பம் என் றிவற்றின் குறிப்பு. என்னப்பா மற்றில் வெழுபது வெள் எழும் (கம்பரா. மூலபல. 40).

Dawida, Tanzania.	apa
Hungarian, Hungary, Austria.	apa
Magyar, Hungary, Austria.	apa
Taita, Kenya.	apa
Bida-Bida, Australia.	yapiri
Asturian, Spain, Portugal.	pa
Asturian-Leonese, Spain, Portugal.	pa
Asturianu, Spain, Portugal.	pa
Astur-Leonese, Spain, Portugal.	pa
Ateso, Uganda, Kenya.	papa
Ayapathu, Australia.	papa
Bakedi, Uganda, Kenya.	papa
Bakidi, Uganda, Kenya.	papa
Capeverdian, France.	papai
Chinook, USA.	Papa
Chtimi, Belgium.	pa
Elgumi, Uganda, Kenya.	papa

Etossio, Uganda, Kenya. papa
Ewe, Ghana. papa
Gweno, Tanzania. papa
Gwere, Uganda. papa
Haitian Creole, Dominican Republic, Haiti. papa
Ikumama, Uganda, Kenya. papa
Kahe, Tanzania. papa
Kigweno, Tanzania. papa
Kimochi Unn, Tanzania. papa
Lema Unn, Tanzania. papa
Lower Chinook, USA. Papa
Lugwere, Uganda. papa
Lumasaaba, Tanzania. papa
Marseillais, France. papet
Melanesian English, Papua New Guinea. papa
Neomelanesian, Papua New Guinea. papa
New Guinea Pidgin English, New Guinea. papa
Olugwere, Uganda. papa
Picard, Belgium. pa
Pidgin, USA. papa
Pisin, Papua New Guinea. papa
Rouchi, Belgium. pa
Ruotsi, Sweden, Finland. pappa
Svenska, Sweden, Finland. pappa
Swedish, Sweden, Finland. pappa
Teso, Uganda, Kenya. papa
Tok Pisin, Papua New Guinea. papa
Tuveta, Tanzania. papa
Wamia, Uganda, Kenya. papa
Yucatec, Mexico. papah
Ardennais, France. popa
Lorrain. popa
Abyssinian, Ethiopia, Israel. abbat
Adal, Ethiopia, Djibouti. a□bba
Afar, Ethiopia, Djibouti. a□bba
Afaraf, Ethiopia, Djibouti. a□bba
Af-Maxaad Tiri, Somalia, Djibouti. aabo
Af-Soomaali, Somalia, Djibouti. aabo
Amarigna, Ethiopia, Israel. abbat
Amarinya, Ethiopia, Israel. abbat
Amharic, Ethiopia, Israel. abbat
Common Somali, Somalia, Djibouti. aabo
Danakil, Ethiopia, Djibouti. a□bba
Denkel, Ethiopia, Djibouti. a□bba
Ethiopian, Ethiopia, Israel. abbat
Kanuri, Nigeria, Niger, Chad, Cameroon, Nigeria. aba
Kiseri, Tanzania. aba
Merutig, Tanzania. aba
Somali, Somalia, Djibouti. aabo
Standard Somali, Somalia, Djibouti. aabo
Adzerma, Niger, Benin. baaba
Albanian, Turkey, (Europe). baba
Arnaut, Turkey, (Europe). baba
Bahasa Indonesia, Indonesia, Java. bapak
Bahasa Malaysia, Malaysia, Brunei. bapa
Bahasa Malayu, Malaysia, Brunei. bapa
Birahui, Pakistan, Afghanistan. bâwa
Brahui, Pakistan, Afghanistan. bâwa
Brahuidi, Pakistan, Afghanistan. bâwa
Brahuigi, Pakistan, Afghanistan. bâwa
Campidanese, Italy. babbu
Campidese, Italy. babbu
Chicewa, Malawi. bambo
Chimwera, Tanzania. baba
Chishona, Zimbabwe, Zambia. baba
Chuka, Kenya. baba
Chuku, Kenya. baba
Cimwera, Tanzania. baba
Djerma, Niger, Benin. baaba
Dyabarma, Niger, Benin. baaba
Dyarma, Niger, Benin. baaba
Dyerma, Niger, Benin. baaba
Guru, Tanzania. baba
Ikiruguru, Tanzania. baba
Ikizu, Tanzania. baba
Indonesian, Indonesia, Java. bapak
Isiswazi, Swaziland, Mozambique. babé
Italian, Italy, Croatia. babbo

Kikuyu, Kenya.	baba
Kimeru, Kenya.	baba
Kiseri Unn, Tanzania.	baba
Kisukuma, Tanzania.	baba
Kisumbwa, Tanzania.	baba
Kitharaka, Kenya.	baabu
Kur Galli, Pakistan, Afghanistan.	bâwa
Lebanese, Lebanon.	bay
Llogole, Kenya.	baba
Llugule, Kenya.	baba
Logooli, Kenya.	baba
Lugooli, Kenya.	baba
Lugulu, Tanzania.	baba
Luguru, Tanzania.	baba
Luragoli, Kenya.	baba
Lusoga, Uganda.	baba
Mooré, Burkina Faso, Mali.	baaba
Malay, Malaysia, Brunei.	bapa
Mantuan, Italy.	babbo
Maragoli, Kenya.	baba
Meru, Kenya.	baba
Mwela, Tanzania.	baba
Mwera, Tanzania.	baba
Ntuzu, Tanzania.	baba
Olusoga, Uganda.	baba
Palawan Batak, Philippines.	Batak rama
Ragoli, Kenya.	baba
Rheto-Romance, Switzerland.	bab
Rohingya, Myanmar.	bap
Romance, Switzerland.	bab
Ruguru, Tanzania.	baba
Samialugwe, Tanzania.	baba
Saraka, Kenya.	baabu
Sardinian, Italy.	babu
Sardu, Italy.	babbu
Sharoka, Kenya.	baabu
Shashi Siz, Tanzania.	bhabha
Shkip, Turkey, (Europe).	baba
Shona, Zimbabwe, Zambia.	baba
Siswati, Swaziland, Mozambique.	babé
Skchip, Turkey, (Europe).	baba
Soga, Uganda.	baba
South Sardinian, Italy.	babbu
Suka, Kenya.	baba
Sukuma, Tanzania.	baba
Sumbwa, Tanzania.	baba
Swazi, Swaziland, Mozambique.	babé
Swina, Zimbabwe, Zambia.	baba
Taino, Bahamas.	baba
Tekela, Swaziland, Mozambique.	babé
Tekeza, Swaziland, Mozambique.	babé
Tharaka, Kenya.	baabu
Tosk, Turkey, (Europe).	baba
Turkish, Turkey, Bulgaria.	babası
Uluragooli, Kenya.	baba
Wolof, Senegal, Mauritania.	bai
Zabarma, Niger, Benin.	baaba
Zarma, Niger, Benin.	baaba
Zhgabe, Turkey, (Europe).	Baba

बुआ buā [Hindi] (nf) father's sister.

بُو آبُوā būā, بُووā būwā [Urdu] s.f. Sister, dear sister; father's sister, aunt (syn. phūphū; phūā; cf. bū-bū).

बुआ buā-> फूफा phūphā [Hindi] (nm) husband of a paternal aunt or father's sister.

بُوو پھوپھا phupphā, پھوپھا phuphā (Urdu) m. The husband of a paternal aunt (=phupphā and phūphū).

फूफी phūphī (nf) [Hindi] father's **sister**, paternal aunt;

अबा abbā (nm) [Hindi] father; —जान father (a respectful term for address or for otherwise mention).

அப்பா appā -> அம்ப: ambaḥ A father.

அப்பன் appaṇ -> அப்பார் appar n. *Tirunāvuk-karacu Nāyañār*, one of the three celebrated authors of the *Tēvāram*. See திருநாவுக்கரச்நாய் னார். (பெரியடி திருஞான. 495.)

அப்பாட்டன் appāṭṭan n. (அப்பன் appaṇ+ பாட்டன் pāṭṭan). Great-grandfather; தந்தையின் பாட்டன். Loc.

அப்பாடா appāṭā *int.* (அப்பா appā + அடா aṭā). An exclamation of surprise, relief; அதிசயத்தை யும் சிரமபரிகாரத்தையும் உணர்த்தும் குறிப்பு.

அப்பாடி appāṭi, *int.* (அப்பா appā + அடி aṭi). An exclamation of surprise, relief; அதிசயத்தை யும் சிரமபரிகாரத்தையும் உணர்த்தும் குறிப்பு.

அப்பு appu -> அப்பாயி appāyi n. (அப்பா appā + ஆயி Āyi) Paternal grandmother; தந்தையின் தாய். Loc.

அப்பா appā -> அப்பாயி² appāyi n. (T. abbāyi.) Lad; பையன். Loc.

அப்பு appu -> அப்பி appi n. 1. Mistress of the house; தலைவி. Loc. 2. Elder sister; தமக் கை. (J.)

அப்பு appu -> அம்மு ammu. n. 1. Mother; தாய்.. Loc. 2. A term of endearment used in addressing children or inferiors; அன்புகாட்டி யழைக்குஞ் சொல்வகை. Loc.

அம்மு ammu -> அம்மம் amma *int.* 1. An exclamation inviting attention; கேட்டற்பொருளைத் தழுவிவரு மிடைச்சொல். அம்ம கேட்பிக்கும் (தொல். சொல். 278). 2. An exclamation of surprise or wonder; ஓரதி சயக் குறிப்பு. விதியினார்க்கியா னம்ம செய்கின்றதோ ரளவுண்டோ (கந்தபு. அசுரர்தோற். 14). -- *part.* Expletive adding grace to composition; ஓர் உரையசைச்சொல். (நன். 437, மயிலை.)

அம்மம்ம ammamma *int.* (அம்ம + அம்ம). [K. ammamma.] An exclamation of astonishment; ஓர் அதிசயக்குறிப்பு. அம்மம்ம வெல்ல வெளி தோ (தாயு. சச்சி. 4).

அம்மவோ ammavō *int.* An exclamation of pity; ஓர் இரக்கக்குறிப்பு. அம்மவோ விதியே யென்னும் (கந்தபு. அக்கினி. 194).

அம்மவோ ammavō -> அம்மகோ amma-kō *int.* An exclamation of pity; ஓர் இரக்கக் குறிப்பு. அம்மகோவெனும் விழுமழும் (குமர. பிர. மதுரைக்கல. 14)

அம்ம amma -> அம்மங்கார் ammaṅgār n. 1. Wife of a *Vaiśṇava Ācārya* or priest; ஆசாரியன் மனைவி. *Vaiśṇ*. 2. Daughter of a maternal uncle; அம்மான் மகள். *Brāh.*

அம்மங்கார் ammaṅgār -> அம்மங்காள் ammaṅgāl n. Daughter of a maternal uncle; அம்மான் மகள். *Brāh.*

அம்மு ammu -> அம்மன் ammaṇ n. 1. Goddess; தேவதை. அம்மன் சன்னிதி. 2. See அம்மை, 5. Loc.

அம்மன்கட்டு ammaṇ-kattu, n. Mumps; கூறைக்கட்டு. Loc.

அம்மன்காசு ammaṇ-kāsu n. Copper coin of the *Putukkōṭṭai* state, nominally 1/16; anna, practically 1/20; anna, as bearing the image of the tutelary deity *Bṛhadambā*; புதுக் கோட்டை நாணய வகை.

அம்மன்கொண்ட ammaṇ-koṭai n. Festival of a village goddess on an elaborate scale; ஓர் உற்சவம். (G. Tn. D. i, 111.)

அம்மன்கொண்டாடி ammaṇ-konṭāṭi n. Priest of *Māri-y-ammaṇ* temple, as going about dancing under inspiration; மாரிகோயிற் புசாரி. Loc.

அம்மன் *ammai* -> அம்மனை *ammai* *n.* 1. *Mother*; தாய். (நாலடி. 14.) 2. *Lady, mistress*; தலைவி. நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய் (திவ். திருப்பா. 10). 3. [T. *ammanalu*.] *A girls' game with balls. See அம்மானை. (பிங்.) 4. Balls used in the game; அம்மனை யாடுங் கருவி. அம்மனை தங் கையிற் கொண்டு (சிலப் 29, அம்மானைவரி, 3).*

அம்மனைப்பாட்டு *ammai-p-pāṭṭu* *n.* Song sung when playing the game of balls; அம்மானை யாட்டத்திற் பாடும் பாட்டு. (தொல். பொ. 461, உரை.)

அம்மனைமடக்கு *ammai-maṭakku*, *n.* Poetic composition in *kali-t-tāṭhcai* metre, in which a girl when she is contradicted by another is made to reply in words which bear double meaning and thus justify the positions of both; கலித்தாழிசையால் வினாவிடை யாக மகளிரிருவர் இருபொருள்படக் கூறுவதாக இயற் றும் பாட்டு. (மாறன. 267.)

அம்மனே *ammai* *int.* An exclamation of surprise; ஒரு வியப்புக்குறிப்பு. உடைந்ததுவு மாய்ச்சிபான் மத்துக்கே யம்மனே (திவ். இயற். 3, 28).

அம்மனையோ *ammai* *int.* An exclamation of grief; ஒரு துக்கக்குறிப்பு. (சீவக. 760.)

அம்மனோ *ammai* *int.* See அம்மனை யோ. (திவ். இயற். திருவிருத். 36.)

அம்மன் *ammai* -> அம்மந்தி *ammanti* *n.* **Maternal uncle's wife**; அம்மான் மனைவி. *Loc.*

L. amita "paternal aunt". Anglo-Fr. *aunte*, O.Fr. *ante*, and English *Aunt* c.1300,

Extended senses include "an old woman, a gossip" (1580s); "a procuress" (1670s); and "any benevolent woman," in Amer.Eng., where auntie was recorded since c.1790 as "a term often used in accosting elderly women." The French word also has become the word for "aunt" in Dutch, German (Tante), and Danish.

àmidža m (Cyrillic spelling амиџа) uncle (father's brother) (regional, non-standard Serbo-Croatian)

அம்மன் *ammai* -> அம்மணி¹ *ammai* *n.* [T. K. *ammai*, M. *ammi*.] A term of respect used in referring to or calling a woman; பெண்ணைக்குறிக்கும் மரியாதைச்சொல். (குருபரம். 285.)

அம்மு *ammu* -> **அம்மா** *ammā* [T. K. M. *amma*.] *n.* 1. *Mother*; தாய். 2. *Matron, lady*; எசமானி--*int.* 1. An exclamation of pity or surprise; அதிசயவிரக்கக் குறிப்பு. அவா . . . வெறும்பொருள் தம்மா (சீவக. 2622). 2. An exclamation of joy; ஒர் உவப்புக் குறிப்பு. அம்மாவென் றுகந்தழைக்கு மார்வச்சொல் (திவ். பெருமாள். 9, 6).--*part.* An expletive; ஒர் அசைச்சொல். (பாரத இராசது. 91.)

Gk. *amma* "mother," O.N. *amma* "grandmother," M.Ir. *ammait* "old hag," Heb. *em*, Arabic *umm* "mother" اُمم, s.f. Mother; Germ. *Amme*; old Germ. *Amma*.

Basque, Spain.	ama
Brahui, Pakistan, Afghanistan.	ammâ
Chimakonde, Tanzania, Mozambique.	amama
Chimatengo, Tanzania.	amabo
Chimpoto, Tanzania, Malawi.	amabo
Chinimakonde, Tanzania, Mozambique.	amama
Chishona, Zimbabwe, Zambia.	amai
Euskera, Spain.	ama
Kimatengo, Tanzania.	amabo
Kingindo, Tanzania.	amama
Kinyasa, Tanzania, Malawi.	amabo
Kur Galli, Pakistan, Afghanistan.	ammâ
Makonde, Tanzania, Mozambique.	amama
Mambwe, Tanzania.	amangu
Matambwe, Tanzania, Mozambique.	amama
Matengo, Tanzania.	amabo
Mpoto, Tanzania, Malawi.	amabo
Ngindo, Tanzania.	amama
Njindo, Tanzania.	amama
Nyasa, Tanzania, Malawi.	amabo
Shona, Zimbabwe, Zambia.	amai
Swina, Zimbabwe, Zambia.	amai
Vascuense, Spain.	ama
Estonian, Estonia, Finland.	ema
Inamwanga, Zambia, Tanzania.	e-mayo
Kapampangan, Philippines.	ima
Lebanese, Lebanon.	im

Mator, Asia. ima
Pampangan, Philippines. ima
Bungu, Tanzania. umai
Cafre, South Africa. umama
Cauzuh, South Africa. umama
Cipimbwe, Tanzania. umayi
Pimbwe, Tanzania. umayi
Runga, Tanzania. umaai
Wungu, Tanzania. umai
Xhosa, South Africa. umama
Achawa, Malawi, Mozambique. maama, amao
Akium-Pare, Papua New Guinea. mama
Biltum, Pakistan. ma□ma
Bolivian Quechua, Bolivia. mama
Breton, France. mamm
Brezhoneg, France. mamm
Brushaski, Pakistan. ma□ma
Bukusu, Kenya. maayi
Burushaki, Pakistan. ma□ma
Chewa, Malawi, Mozambique. mao
Chimwera, Tanzania. mama, amae
Chinook, USA. Mama
Chinyanja, Malawi, Mozambique. mao
Cilaadi, Tanzania. maama
Cimwera, Tanzania. mama, amae
Cornish, United Kingdom. mamm
Curaçoleño, Netherlands Antilles, Aruba. mama
Curassese, Netherlands Antilles, Aruba. mama
Curnoack, United Kingdom. mamm
Cymraeg, United Kingdom. mam
Daco-Rumanian, Romania, Hungary. mamă
Dawida, Tanzania. mao
Doe, Tanzania. mama
Dohe, Tanzania. mama
Dzalamo, Tanzania. mama
Ecuador Quechua, Ecuador. mama
Ekihaya, Tanzania. maawe
Ekipangwa, Tanzania. mama
Gweno, Tanzania. mama
Gwere, Uganda. mama
Haitian Creole, Dominican Republic, Haiti. maman
Haya, Tanzania. maawe
Ichifipa, Tanzania. maangu
Ichilambya, Tanzania, Malawi. mama
Iramba, Tanzania, Malawi. mama
zulu, South Africa, Malawi. mame
Italian, Italy, Croatia. mamma
Itza', Guatemala. mamah
Kakwere, Tanzania. mama
Keni Unn, Tanzania. mao
Kernewek, United Kingdom. mamm
Kernowek, United Kingdom. mamm
Khajuna, Pakistan. ma□ma
Khutu, Tanzania. mamo
Kibosho Unn, Tanzania. mai
Kigweno, Tanzania. mama
Kikutu, Tanzania. mamo
Kimeru, Kenya. maama
Kimochi Unn, Tanzania. mama
Kiruihi, Tanzania. mao
Kiseri, Tanzania. mama
Kiseri Unn, Tanzania. mama
Kisuaheli, Tanzania, Burundi. mama
Kisuundi, Tanzania. maama
Kiswahili, Tanzania, Burundi. mama
Kitharaka, Kenya. mama
Kivinza, Tanzania. mama
Kizaramo, Tanzania. mama
Kizigula, Tanzania. mama
Kunjut, Pakistan. ma□ma
Kutu, Tanzania. mamo
Kwele, Tanzania. mama
Kwere, Tanzania. mama
Lambia, Tanzania, Malawi. mama
Lambwa, Tanzania, Malawi. mama
Lower Chinook, USA. Mama
Lugwere, Uganda. mama
Luhya, Tanzania. mama

Lusoga, Uganda. mama
 Machame Unn, Tanzania. mama
 Melayu, Malaysia, Brunei. mama
 Meru, Kenya. maama
 Mkuu, Tanzania. mama
 Moldavian, Romania, Hungary. mamă
 Mwela, Tanzania. mama, amae
 Myagatwa, Tanzania. mama
 Ndali, Tanzania. mama
 Ndari, Tanzania. mama
 Neomelanesian, Papua New Guinea. mama
 New Guinea Pidgin English, New Guinea. mami
 Ngomvia, Tanzania. mamo
 Matumbi, Tanzania. maO
 Nyanja, Malawi, Mozambique. mao
 Rufiji, Tanzania. mao
 Ruhaya, Tanzania. maawe
 Ruihi, Tanzania. mao
 Nyiramba, Uganda. maaU
 Ngwere, Tanzania. mama
 Olugwere, Uganda. mama
 Olusoga, Uganda. mama
 Pa, Papua New Guinea. mama
 Pangwa, Tanzania. mama
 Papiamen, Netherlands Antilles, Aruba. mama
 Pare, Papua New Guinea. mama
 Petén Itzá Maya, Guatemala. mamah
 Pidgin, USA. mama
 Pisin, Papua New Guinea. mama
 Quechua, Bolivia, Peru. mama
 Qwadza, Tanzania. mamo
 Rambia, Tanzania, Malawi. mama
 Rheto-Romance, Switzerland. mamma
 Rohingya, Myanmar. mamá
 Romanian, Romania, Hungary. mamă
 Romansh, Switzerland. mamma
 Ruotsi, Sweden, Finland. mamma
 Rwanda, Rwanda, Democratic Republic of Congo. mama
 Samialugwe, Tanzania. mama
 Saraka, Kenya. mama
 Saramo, Tanzania. mama
 Seguha, Tanzania. mama
 Sharoka, Kenya. mama
 Soga, Uganda. mama
 Sranan, Suriname. mama
 Svenska, Sweden, Finland. mamma
 Swahili, Tanzania, Burundi. mama
 Swedish, Sweden, Finland. mamma
 Taita, Kenya. mao
 Tharaka, Kenya. mama
 Tok Pisin, Papua New Guinea. mama
 Wayombo, Tanzania. mama
 Wazegua, Tanzania. mama
 Welsh, United Kingdom. mam

اما ॲamma ammā, امان ॲamma ammā [Urdu] s.f. Mother

ॲamma ammā [Hindi] (nf) mother.

ॲma amā [Marathi] m (Poetry and Nursery.) The mother's breast. 2 f (Amá, Port.) A nurse, esp. a wet nurse.

ॲमू amū [Marathi] m In nursery language. The mother's breast.

ॲम्माच्चि ammācci n. (ॲम्मा + ॲच्चि). Maternal grandmother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி. Loc.

ॲम्मாடி ammāṭi int. (ॲम्मா + ॲடி). An exclamation of surprise, pity, or relief அதிசய விரக்க விசிராந்திக் குறிப்பு. Colloq.

ॲம்மாத்தாள் ammāṭṭai n. (ॲம்மா + ॲத் தாள்). Mother's mother; மாதாமகி. Loc.

ॲம்மா ammā -> ॲம்மாமி ammāmi n. Fem. of ॲம்மான். Maternal uncle's wife, husband's mother; மாமன் மனைவி. ॲம்மாமி தனவீவுங் கேட்டாயோ தோழி (சிலப் 29, தேவந்தி யரற்று).

அம்மாய் ammāy n. (அம்மா + ஆய்). Maternal grandmother; தாயைப் பெற்றவள். (W.)

அம்மாய் ammāy ->அம்மாயி ammāyi n. Maternal grandmother; தாயைப்பெற்ற பாட்டி. Loc.

அம்மாயி ammāyi -> மாயி² māyi , n. māyī. Durgā; தூர்க்கை. என்னன்னையா மாயியை (பிரபோத. 18, 73).

மாங் māī: (nf) [Hindi] maternal aunt.

மாம் maī: (nf) [Hindi] mother; a maid-servant; an old woman

மாயகா ma:yka: (nm) mother's home, maternal house/village/city/place (of a married woman);

மாயகே காகுதா மீ ப்யாரா ஹோதா ஹை every damn thing belonging to a woman's paternal home is dear to her.

அம்மா ammā -> அம்மாள் ammāl n. 1. Mother; தாய். 2. Any matron respected as a mother; தாய் போல மதிக்கப்படுபவள். 3. Name of a Vaiśīava Ācārya. See நுடாதூரம்மாள். (ஈடு, 7, 6, 10.) 4. Any matron by way of respect, மூத்தாள். (c.)

அம்மா ammā -> அம்மான் ammānī n. 1. Mother's brother, maternal uncle; தாயுடன் பிறந்தவன். (பிரப.) 2. Wife's father; பெண்கொடுத்தவன். Loc. 3. Husband of father's sister; அத்தை கணவன். Loc. 4. Father; தகப்பன். மலரோனம்மான் (கம்பரா. மாரீசன். 220). 5. God, as father; கடவுள். ஆழி யங்கைக் கருமேனி யம்மான் (திவ. திருவாய். 5, 1, 6).

அம்மாவன் (ammāvan) : mother's brother

Malayalam அம்மாவி (ammāvi) : mother's brother's wife

امّ amm, vulg. am, (Urdu).m. A father's brother, paternal uncle:—

அம்மான்சம்பாவனை ammānī-campā- vaṇai, n. First wedding gift of money by the maternal uncle of the bride or bridegroom; விவாகத்தில் அம்மான் கொடுப்பதாக ஒதியிடும் பணம். Brāh.

அம்மான்கோலம் ammānī-kōlam n. Procession of the bride dressed as a boy usually on the third day of marriage, arranged for by her maternal uncle; அம்மான் செய்விக்கும் மணக்கோலம். Brāh.

அம்மான்சீர் ammānī-cīr n. Gifts by a maternal uncle to his niece at her wedding, or to his nephew during his investiture with the sacred thread; அம்மானெடுக்கும் மண வரிசை.

அம்மான்பொடி ammānī-poṭi n. Magic powder thrown by a kidnapper on a child, as causing the child to follow, crying ammānī ammānī; <I>p 2, (திவ. வ்யா.)<4, நாய்ச். பொடி. சொக்குப்>

அம்மானை ammānīai n. [K. ammāle, M. ammāna.] 1. Girls' game of keeping a number of balls in the air, some rising while others are falling; அம்மானையாட்டம். (இலக். வி. 807.) 2. Balls used in the game; அம்மானையாடுங்கருவி. அம்மானையாடியருளே (குமர. பிர. மீனாட். பிள்ளைத். அம்மானை. 1). 3. A class of poems of kalampa- kam each verse of which has ammānīāy

அம்மானைப்பருவம் ammānī-p-paru- vam, n. Section of penpāṭ-piṭṭai-t-tamil, which describes one of the stage of childhood in which the child plays the ammānīai game . பெண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவங்களு ளொன்று.

அம்மானைவரி ammānīai-vari n. Song sung by girls and women while playing with balls; மகளிர் அம்மானை யாடும்போது பாடும் பாட்டு. (சிலப். 29.)

அம்மா ammā -> அம்மை¹ ammai n. 1. Mother; தாய். அத்தனைடு மம்மையெனக் கானார் (தேவா. 598, 9). 2. Pārvatī; பார்வதி. (பிரப.) 3. (Jaina.) Goddess of virtue; தருமதேவதை. (தூடா.) 4. Grandmother; பாட்டி. Parav. 5. Smallpox, chicken-pox, measles; நோய்வகை. 6. Female Jaina recluse, nun; சௌம்யத் தவப்பெண். (தூடா.) 7. Chebulic myrobalan. See கடுக்காய். (மலை.)

மையா maiya: (nf) [Hindi] mother.

அம்மைக்கட்டு ammai-k-kattu n. Mumps; கூதைக்கட்டு.

அம்மைகுத்தல் ammai-kuttal n. Vaccination.

அம்மைக்கொண்டை ammai-k-konṭai n. A mode of coiffure; மகளிர் கொண்டைவகை.

அம்மையார்சீட்டு ammai-yār-cīṭu n. A kind of card-play; ராஜா மந்திரி என்னுஞ் சீட்டாட்டம். Loc.

அம்மைத்தழும்பு ammai-t-taṭumbu n. Smallpox pits.

அம்மைப்பால் ammai-p-pāl n. Lymph of smallpox, pustule; அம்மை குத்துதற் குரிய பால்.

அம்மைபோட்டு-தல் ammai-pōṭṭu- v. intr. புகட்டு-. To have smallpox, etc.; அம்மைவார்த்தல். வீட்டில் குழந்தைக்கு அம்மைபோட்டி யிருக்கிறது.

அம்மைமுத்து ammai-muttu n. Pustule of smallpox, etc.; வசூரிக்கொப்புளம்.

அம்மைவடு ammai-vaṭu n. Smallpox pits; அம்மைத்தழும்பு.

அம்மைவார்-த்தல் ammai-vār- v. intr. To have smallpox, etc.; அம்மைபோட்டு தல்.

அம்மைவினையாடு-தல் ammai-vilaiy- āṭu-, v. intr. To have an attack of smallpox, etc.; வசூரிபோட்டுதல்.

English, **eam** From Middle English eem,eme, from Old English ēam (“maternal uncle”). Cognate with Scots eme (“uncle”), West Frisian omke (“uncle”), Dutch oom (“uncle”), German Ohm, Oheim (“maternal uncle”),

அம்மையப்பன் ammai-y-appaṭ n. Lit., father and mother. [தாயும் தந்தையும்] A form of Śiva with His Śakti; உமா மகேசுரர். அம்மையப்பரே யுலகுக் கம்மையப்ப ரென் றறிக (திருக்களிற்றுப். 1).

அம்மை¹ ammai ->அஸ்வா ambayā Ved. A mother; good woman (as a courteous mode of address).

அம்மை¹ ammai ->அம்மையார் ammai-yār n. Old woman; முதியவள்.

அம்மையார்க்கூந்தல் ammai-yār-kūntal n. Seeta's thread, m. cl., Cuscuta reflexa; பூண்டுவகை. (ஸு.அ.)

அம்மை¹ ammai -> அம்மையோ ammai-yō int. An exclamation of astonishment; ஓரு வியப்புச் சொல். (கலித். 85, உரை.)

அம்மேயோ ammēyō int. An exclamation of grief; ஓரு துக்கக்குறிப்பு. (சீவக. 1271, உரை.)

அம்மோ ammō int. An interjection expressing pity; இரக்கக்குறிப்புச் சொல். (நாமதீப.)

அம்மாச்சன் ammāccaṭ n. (அம் மான் + அச்சன்). See அம்மாண்டார். Nāṭi.

அம்மை¹ ammai -> அம்பை ambai n. 1. Pārvatī; பார்வதி. (திருக்காளத். பு. 24, 12.) 2. Name of a sister of Pāṇḍu's mother, daughter of a king of Kāśi; காசிராசன் மகள். (பாரத. குருகுல. 127.)

அம்மா ammā -> அம்பா ambā n.1. Mother; தாய். (பரிபா. 11, 81.) 2. Pārvatī, as mother of the universe; பார்வதி.

அம்பா ambā -> அஸ்வா ambā (Voc. அஸ்வை Ved.; அஸ்வ in later Sanskrit) 1 A mother; also used as an affectionate or respectful mode of address; 'good woman', 'good mother' -2 N. of a plant (அஸ்வஷா d.). -3 N. of Durgā, wife of Śiva. -4 N. of an Apsaras; of a sister of Pāṇḍu's mother, a daughter of Kāśīrājā. -5 A term in astrology to denote the fourth condition.

அஸ்வா ambā-> அஸ்வாயு: ambāyuḥ f. A mother.

அம்மு ammu -> (அம்மி ammi) -> (அம்பி ambi) -> அம்பிகை: ambi^h f. Ved. Water; woman; nurse; mother;

(அம்மி ammi) -> (அம்மிகை ammigai) -> அம்பிகை ambigai n. 1. Pārvatī, as mother; பார்வதி. (கந்தபு. தெய்வ. 32.) 2. Goddess of virtue; திருமதேவதை. (சூடா.) 3. Durgā; தூர்க்கை. 4. Name of the mother of Dhṛitarāshtra; திருத்ராட்டிரன் தாய். (பாரத. சம்பவ. 12.). 5. Mother; தாய். 6. Aunt; அத்தை.

அம்பிகை ambigai -> அம்பிகா ambikā 1 A mother, good woman, also used like அம்மா as a term of respect or endearment; 2 N. of a plant (அம்மா 2); N. of another plant கடுகி. -3 N. of Pārvatī, wife of Śiva; 4 N. of the middle daughter of Kāśīrāja and the eldest wife of Vichitravīrya. Like her youngest sister she had no progeny, and Vyāsa begot on her a son named ஧ूதராட்டு. -5 Name of a Jaina deity.

அம்பா ambā -> அம்பாள் ambāl -> . 1. Pārvatī, as mother; பார்வதி. 2. Goddess of virtue; தருமதேவதை. (சூடா.) 3. Durgā; தூர்க்கை.

அம்பாள் ambāl -> அம்஬ாலா ambālā (Ved.) A mother;

अम्बाला ambālā -> अम्बाडा ambāḍā A mother; P.VI.1.118.

अम्बाला ambālā -> अम्बालिका ambālikā A mother; good woman (as a term of respect or endearment.) -2 N. of a plant (Mar. अम्बाडा). -3 N. of the youngest daughter of Kāśīrāja, wife of Vichitravīrya. She became the mother of Pāṇḍu by Vyāsa who was invoked by Satyavatī to beget a son to Vichitravīrya who had died without issue.

அல் al-> அய் ay-> அய்யன் ayyañ n. Pāli, ayya. 1. Sage; முனிவன். (பிங்.) 2. Priest, teacher, preceptor; ஆசான். (பிங்.) 3. Brāhman; பார்ப் பான். (பிங்.) 4. Title of Smārta Brāhmans; ஸ்மார்த்தப் பிராமணர் பட்டப்பெயர். 5. Father; தந்தை. (பிங்.) 6. Superior person, man of dignity, of respectability; உயர்ந்தோன். Colloq. 7. Master; எசமானன். 8. King; அரசன். 9. Lord Aiyanār ஜயனார். (பிங்.)

.அய்யன் ayya² -> அய்யா ayyā n. [T. K. ayya, M. ayyan, Tu. ayye.] 1. Father; தகப்பன். Colloq. 2. Respectable man. அந்த அய்யா சொன்னார்.

அய்யர் ayyar -> . 1. Men worthy of respect; பெரியோர். ஜயரே யம் பாலவ ரஞ்சாலிப் பொழுதனைந்தோம் (பெரியபு. திரு நாளை. 30). 2. Sages; முனிவர். ஜயர் யாத்தனர் கரண மென்ப (தொல். பொ. 145). 3. Celestials; தேவர். (திவா.) 4. Tamil Pârppanar பார்ப்பார். (திவா.) 5. Title of Smârta Brâhmans; ஸ்மார்த்தப்பிராமணர் பட்டப் பெயர். 6. Title of Lingâyats; வீரசைவர் பட்டப் பெயர். விசாகப்பெருமாளையர். 7. Title of ordained ministers in the Protestant Churches; பாதிரி மார் பட்டப் பெயர். போப்பையர்.

அய்யன் ayya^{டி} -> அய்யே ayyē n. Voc. of அய்யன், superior person'. A form of address used by people towards their masters or persons of higher rank in the social scale திருவாதிரைநாள் வரப் போகு தய்யே (நந்தனார் சரித்.).

அய் ay-> ஜீ³ ai n. 1. Wonder, astonishment: வியப்பு. ஜீதே யம்ம யானே (தொல். சொல். 385, உரை). 2. Beauty; அழகு. (பிங்.) 3. Slenderness; மென்மை. ஜீதுவீழிகுபெயல் (சிறுபாண். 13). 4. Minuteness, subtleness; நூண்மை. அணுத்தருந் தன்மையிலையோன் (திருவாச. 3, 45). 5. Phlegm; கோழை. ஜீயினான் மிடற்றைப் புண்டு (தேவா. 812, 7). 6. Bronchitis; குபவியாத. ஜம்முதற் பினியினாலழுங்கி (பாரத. குருகுல. 22). 7. The fifth note of the gamut; இளியென்னும் ஜந்தாம் இசையின் எழுத்து. (திவா.) 8. Lord, master; தலைவன். என்னைமுன் னில்லன்மின் (குறள், 771). 9. Husband; கணவன். எனக்கு மாகா தென்னைக்கு முதவாது (குறுந். 27). 10. King; அரசன். (சூடா.) 11. Guru, priest, teacher; ஆசான். (அக. நி.) 12. Father; பிதா. தன்னை சேவடித் தாமரை (சீகாளத். பு. நான் (முக. 124). 13. A prepared arsenic; சவ்வீர் பாஷாணம். (தைலவ. தைல.)

ஐ³ ai -> ஐயன் aiya^u n. 1. Sage; முனிவன். (பிங்.) 2. Priest, teacher, preceptor; ஆசான். (பிங்.) 3. Brāhman; பார்ப் பான். (பிங்.) 4. Title of Smārta Brāhmans; ஸ்மார்த்தப் பிராமணர் பட்டப்பெயர். 5. Father; தந்தை. (பிங்.) 6. Superior person, man of dignity, of respectability; உயர்ந்தோன். Colloq. 7. Master; எசமானன். 8. King; அரசன். 9. See ஐயனார். (பிங்.)

ஐயன்பாழி aiya-^ñ-pāli n. Shrine of Aiyanār; சாஸ்தா கோயில். ஐயன்பாழி லானை (ஈடு, 1, 1, 5).

ஐயன் aiya- > ஐயனார் aiyañār n. Name of a guardian deity of the village, who has a cock on his banner and a riding black horse; அரிகர புத்திரன்.

ஐயன் aiya- > ஐயா aiyā n. 1. Father; தகப்பன். Colloq. 2. Voc. of ஐயன். Sir; ஒருவரை மரியாதையோட்டழக்கும் ஒரு விளிப்பெயர். 3. Master; தலைவன். அந்த ஐயா என்ன சொன்னார்? Colloq.

ஐயன் aiya- > ஐயர் aiyar n. 1. Men worthy of respect; பெரியோர். ஐயரே யம் பாலவர் ரந்தாலிப் பொழுதனைந்தோம் (பெரியடி. திரு நாளை. 30). 2. Sages; முனிவர். ஐயர் யாத்தனர் கரண மென்ப (தொல். பொ. 145). 3. Celestials; தேவர். (திவா.) 4. Tamil Pārppanar பார்ப்பார். (திவா.) 5. Title of Smārta Brāhmans; ஸமார்த்தப்பிராமணர் பட்டப் பெயர். 6. Title of Lingāyats; வீரசைவர் பட்டப் பெயர். விசாகப்பெருமாளையர். 7. Title of ordained ministers in the Protestant Churches; பாதிரி மார் பட்டப்பெயர். போப்பையர்.

ஐயன் aiya- > ஐயங்கார் aiyañgar .. Learned Vaiśnava priest; வைஷ்ணவாசாரியர். 2. Title of Śrivaishnava Brāhmans; ரீ வைஷ்ணவப் பிராமணர் பட்டப்பெயர். (T.A.S. i, 145.)

ஐயங்கார் aiyañgar -> அய்யங்கார் ayyañgār n. Title of Vaiśnava Brāhmans. See ஐயங்கார்.

ஐ³ ai -> ஐயே aiyē n. Voc. of ஐயன், 'superior person'. A form of address used by people towards their masters or persons of higher rank in the social scale; ஒரு விளிப்பெயர். ஐயே நானுங் கொன்றவ னல்லேன் (திருவினை. பழியஞ் சின. 24).

ஐ³ ai -> ஐயை aiyai n. 1. Pārvatī; பார்வதி (பிங்.) 2. Durgā; தூர்க்கை. (பிங்.) 3. Kālī; காளி. (பிங்.) 4. Female ascetic; தவப்பெண். (சூடா.) 5. Wife of one's guru; குருபத்தினி. (பிங்.) 6. Mistress; தலைவி. (திவா.) 7. Daughter; மகள். (பிங்.)

Langgo, Sudan. Iyo (mother)
Lango, Sudan. Iyo (mother)

ஐ³ ai -> ஐயோன் aiyōr n. God, lit., a being of subtle essence; நுண்ணியன். அனுத்த ருந் தன்மையி லையோன் (திருவாச. 3, 45).

ஐ ai -> ஐயெனல் ai-y-eñal n. 1. Uttering "ஐ!" expressive (a) of wonder; அதிசயக் குறிப்பு. ஐயென்றா ளாயர்மகள் (சிலப். 17, எடுத்துக் காட்டு): (b) of distress or mental suffering; வருத் தக்குறிப்பு. ஐயென்மேவிப் பூ நிலமிசையிருக்கும் (சீவக. 1025): (c) of assent; உடன்படற்குறிப்பு. ஐயென்மன்ன னேவ (சீவக. 907). 2. Onom. expression of haste, hurry; விரைவுக்குறிப்பு. ஐயெனத்தோன்று வர் (சீவக. 1205). 3. Exclamation expressive of rebuke intended to frighten elephant, horse, bull, etc.; அதட்டற்குறிப்பு. Colloq.

ஐ ai -> ஐயம் aiyam n. [M. aiyam.] 1.. Doubt, uncertainty, suspense, scepticism; சந்தேகம். (தொல். பொ. 260.) 2. (Akap.) Theme of doubt arising in one's mind to whether a damsel seen is human or some other lovable object; அகப்பொருட்டுறைகளுள் ஒன்று. (இறை. 2, உரை, 32.) 3. See ஐயக்காட்சி. (சி. சி. அளவை, 3.) 4. See ஐயவணி. (பிங்.) 5. perh. ஐயர். Alms; பிச்சை. தாபத்வேடத்தரையம் புகுவரால் (திருவாச. 17, 9). 6. Beggar's bowl or gourd; இரப்போர் கலம். (திவா.). 7. Phlegm, a humour of the body; சிலேட்டுமை.

ஐயப்பாடு aiya-p-pāṭu . Doubt, uncertainty, suspense, scepticism; சந்தேகம். அறிந்தவை யையப்பாடு டில்லதே யொற்று (குறள், 587).

ஐயவணி aiya-v-aṇi n. Figure of speech in which a close resemblance between two objects leads to one of them being spoken of as if it were mistaken for the other; உவமான உவமேயங்களின் ஒப்புமையினால் ஐயறு வதுபோற் பேசும் அணி. (அணியி. 10.)

ஐயவினா aiya-viñā n. Question raised in view of Doubt, uncertainty, suspense, scepticism; சந்தேகம் ஐயமறுத்தல்வினா. (நன். 385, உரை.)

ஐயவுணர்வு aiya-v-uṇarvu n. Uncertain knowledge, dist. fr. துணிவுணர்வு; நிச்சயமில்லா வறிவு. (இறை. 7, 70.)

ஐயறவு aiyuravu n. (ஐயம்² + உறு)-. Doubt, suspicion; சந்தேகம். தெளிந்தான்க ணையுற வும் (குறள், 510).

ஐயறு-தல aiyuṭu- v. tr. To doubt or suspect; சந்தேகித்தல். ஐயற்றெண்ணமஞ் செயலும் வேறாய் (பாரத. நிரைமீட்சி. 128).

ஐயம் aiyam-> அயம்¹ ayam n. Doubt; சந்தேகம். மன்னவன் . . . அயமதெய்தி (திருவாலவா. திருவிளை. 33, 15).

ஐயன் aiyaṇ -> ஐயோ aiyō int. [T. K. M. Tu. ayyō.] 1. An exclamation of wonder; அதிசயக்குறிப்பு. (தூடா.) 2. An exclamation of pity, concern; இரக்கக்குறிப்பு (சீவக. 2622, உரை.) 3. An exclamation expressive of poignant grief; சோகக் குறிப்பு. ஐயோ விதற்கோ வருந்தவழுன் செய்தாயே (கந்தபு. அசுரேந். 7).

ஐயையோ aiyaiyō int. (ஐயோ + ஐயோ). [T. K. M. Tu. ayyayyō.] An exclamation of pity, or grief; இரக்கக்குறிப்பு.

அம்மை¹ ammai -> அவ்வை avvai n. [T. avva, K. avve.] 1. Mother; தாய். அவ்வைக்கு மூத்த மாமன் (சீவக. 1046). 2. Old woman; கிழவி. அந்திமழையும் அவ் வையாரைப் பிடித்தபினியும் விடாது. 3. Woman ascetic; தவப்பெண். (தூடா.) 4. Name of a famous poetess. See ஒளவையார். அவ்வை பாடலுக்கு (பாரத. சிறப். 8).

அவ்வை avvai -> அவா [Marathi] [avā] f (अंवा Mother.) See அவாஜி.

அவாஜி [Marathi] f (அவா & ஜி) A term of courtesy in addressing or making mention of a Shúdra woman: corresponding to Dame, good woman, mistress.

Gothic (awō) f grandmother

Erzia, Europe. ava

Mordvin, Europe. ava

அவ்வை avvai-> ஒளவை auvai n. 1. [T. K. avva.] Mother, matron, old woman. See அவ்வை. 2. Female ascetic, especially used of the Jaina sect; ஆரியாங்கனை. கூந்தலை யெளவைமார்க்கடாம் பணி விலர் பறித்தனர் (சீவக. 2637). 3. Name of a famous poetess, author of many verses found in ancient classics and to whom are ascribed some popular minor moral works also; பழைய பெண்டுலவரு ஸொருவர். (புறநா.) ஒளவையார்.

ஒளவைநோன்பு auvai-nōṇpu n. Secret ceremony performed by some Vēṭāla women twice a year on a Tuesday, at midnight, when no males, even babes in arms, are allowed to be present; செவ்வாய் நோன்பு.

ஒளவையோ auvaiyō int. Alas! expressing pity; அம்மையோ. ஒளவையோவென்று போக (சீவக. 1271).

ଆக ଆ [Marathi] f A term of courtesy in addressing or making mention of a Shúdra woman, corresponding to Dame, good woman, mistress, mother.

ஒளவை auvai-> ஒளவையார் auvaiyār n. Name of a famous poetess, author of many verses found in ancient classics and to whom are ascribed some popular minor moral works also; பழைய பெண்டுலவரு ஸொருவர். (புறநா.)

ஒளவை auvai-> மெளவை mauvai n. ஒளவை. Mother; தாய். (அக. நி.)

ஒளவை auvai-> அவிச்சன் aviccaṇ n. Father; தந்தை. Nāñ.

அவிச்சன் aviccaq -> ஆவுக: āvukah A father (in theatrical language).

Kingindo, Tanzania.	awawa
Kivunjo, Tanzania.	awu
Marangu, Tanzania.	awu
Ngindo, Tanzania.	awawa
Vunjo, Tanzania.	awu

Akium-Pare, Papua New Guinea.	vava, baba
Chimakonde, Tanzania, Mozambique.	wawa
Chinimakonde, Tanzania, Mozambique.	wawa
Embu, Kenya.	vava
Kiembu, Kenya.	vava
Makonde, Tanzania, Mozambique.	wawa
Matambwe, Tanzania, Mozambique.	wawa
Pare, Papua New Guinea.	Vava

avus (genitive avī); m, second declension

1. grandfather
2. an ancestor
3. an old man

Old Prussian awis, Old Armenian huι (haw) and Old Irish aue avunculus

1. maternal uncle
2. mother's sister's husband
3. great uncle
4. Catalan: oncle
5. English: avuncular, uncle
6. French: oncle
7. German: ((l|de|Onkel})
8. Romanian: unchi
9. Romansch: aug

Old Armenian huι (haw) grandfather

huιnq hawjр — great-grand-father

huιnq huι — great-great-grandfather

Old Irish aue m grandson

அய் ay-> ஆய் āy n. Mother; தாய். அம் முலை நல்கிய வாயென வுவந்தனன் (ஞானா. 35, 10).

ஆய் āy -> ஆயம், āyam 1. assembly of women, female attendants on a lady, மாதர்சுட்டம். 2. A female companion, தோழி. 3. Mother, தாய்.

ஆயம்-> ஆய [Marathi] āya f A mother.

आयनेरै āyanērēm [Marathi] n (आई & न्यारा) The falling off of an infant from its being put away from its mother's breast, or from the deterioration of her milk on her conceiving again.

ஆயம்-> ஆயந்தி āyandi n. Elder brother's wife: தமையன் மனைவி. Loc.

ஆய் āy-> ஆயச்சி1 āyacci n. 1. Mother; தாய். (ஈடு, 6, 1, 4.) 2. Grandmother; பாட்டி. 3. Hon. expr. for woman; பெண். Loc.

ஆய் āy-> ஆயாள் āyāl n. 1. Mother; தாய். 2. Grandmother; பாட்டி. 3. Old woman; முதி யவள். (C.G.) 4. Mother, nurse, செவிலித் தாய்.

ஆயாள் āyāl -> ஆயா² āyā n. 1. Grandmother; பாட்டி. 2. maid-servant, nurse தாதி, பணிப்பெண்

English Ayah "native nurse, children's governess," Anglo-Indian, Port. *aia*, Sp. *aya*, It. *aja*, etc., "nurse,"

ஆய் āy-> ஆயி¹ āyi n. 1. Mother; தாய். (திருப்பு. 156.) 2. A term of respect, affixed to a woman's name, as in சின்னாயி, பொன்னாயி; ஒரு மரியாதைவாசகம். Loc.

ஆயி¹ āyi-> ஆई [Marathi] āī f A mother. 2 A term of fondness for an infant. ஆईசே டூத் கிராயிசே டூத் Used where two courses of action are presented, so similar as to preclude preference or rejection. ஆஇஜிச்யா டோடாவர் காஇஜி ட்டார் Used where one person is generous upon the property of another. ஆத ஜெவுஷாலினா பாப் மீக மாங்கீர்ணா

Expresses a dilemma or strait; pressure betwixt two difficulties or two authorities. आई ती गुरवीण हर्ष्णन तैवेच खाईन
Used of an idle female of a household forward enough to devour the prepared meal; a female drone. एका आईची०
लैंकरै (Children of one mother.) A term expressing Fraternity or Brotherhood.

आईपाका शांपोराका [Marathi] a Orphan on the mother's side.

आईबाई शांबाई [Marathi] f (आई & बाई) A term of endearment for a kind motherly old woman. Pr. देई घेई ती
आ० न देई ती मसणास जाई. 2 pl as आयाबाया Old women gen.; mothers and matrons; old wives and gossips.

आईबाप शांबापा [Marathi] m pl आईबापे n pl Mother and father, parents. आईबापावरून पावरै To abuse (or to
touch and gall) a person through abusing his parents.

आईमाई शांमाई [Marathi]] f A mother comprehensively or indefinitely; any motherly person.

आईस शांसा [Marathi] f C (Vulgar for आई) A mother

पितृ pidu n. Greatness; Bepru० तमम. पितृमति वल्लिनिंरु (तिरुविषेषं. तिरुमाली. 2, 6).

पितृ pidu ->पितृ० pidu n. 1. Father; तन्त्रता. माता विनेपं पितृवेव (तीव. श्रियर. तिरुविरुद्ध. 95).
2. God; कृतवेण. (W.) 3. Brahmā; पीरमण. (पीन०.) 4. Śiva; शिवेण. (पीन०.) 5. Arhat; अरुकण. (कृता.)

पितिया pitiyā [Hindi] (nm) uncle;

पितृ pidu ->पितृ० pidur n. 1. Father 2. A class of Devas or Gods in the world of Yama पितृर्तेवतेत. 3.
Manes; श्रिरन्त बेप्रृत्रोर्मुतलोरीनं आ० नमा (सं०. अ०.)

पितृ० pidur ->पितृ० piduru n. 1. Father 2. A class of Devas or Gods in the world of Yama पितृर्तेवतेत. 3.
Manes; श्रिरन्त बेप्रृत्रोर्मुतलोरीनं आ० नमा.. (W.)

पितृ० piduru -> पितृ० pitṛ m. A father;

Father - पितृ - pitṛ			
Case विभक्ति - vibhakti	Singular एकवचन - ēkavachana	Dual द्विवचन - dvivachana	Plural बहुवचन - Bahuvachana
Nominative प्रथमा	पिता pitā	पितरौ pitara०	पितरः pitaraH
Accusative द्वितीया	पितरम् pitaram	पितरौ pitara०	पितृन् pitṛn
Instrumental तृतीया	पित्रा pitṛā	पितृभ्याम् pitṛbhya०	पितृभिः pitṛbhi
Dative चतुर्थी	पित्रे pitṛe	पितृभ्याम् pitṛbhya०	पितृभ्यः pitṛbhyaḥ
Ablative पञ्चमी	पितुः pitu०	पितृभ्याम् pitṛbhya०	पितृभ्यः pitṛbhyaḥ
Genitive षष्ठी	पितुः pitu०	पित्रः pitro०	पितृणाम् pitṛNām
Locative सप्तमी	पितरि pitari	पित्रः pitro०	पितृषु pitṛṣu

Similar to मातृ - maatṛ, पितृ - pitṛ will come only fewly in dvivachana and mostly in bahuvachana and not in ēkavachana.

However the word पितृ० pitṛ usually denote forefathers or grand father. Compare.

पितृकर्मन् n., पितृकार्यम्, पितृकृत्यम्, पितृक्रिया oblations or sacrifice offerd to deceased ancestors, obsequial
rites; स्वधाकारः परा द्याशीः सर्वेषु पितृकर्मसु Ms.3.252.

पितृ कल्पः 1 performance of the Śrāddha ceremony in honour of the Manes. -2 Brahma's day of new moon.

पितृकाननम् a cemetery; अभ्यभावि भरताग्रजस्तया वात्य- येव पितृकाननस्थया R.11.16.

पितृकुल्या N. of a river rising in the Malaya mountain.

पितृक्षयः the death anniversary; आनन्त्याय भवेद् दत्ताख्वङ्गमाङ्गपितृक्षये Mb.13.88.1.

पितृगणः 1 the whole body of ancestors taken collectively. -2 a class of Manes or deceased progenitors who were sons of the Prajāpati; मनार्हरप्यर्गम्भस्य ये मरीच्यादयः सुताः । तेषा- मृषीणाम्नर्वेषाप्त्राः पितृगणाः स्मृताः ॥ विराटसुताः साम्भसदः साध्यानापितरः स्मृताः । अग्निष्वाताश्च देवानामारीचा लक्ष्मिश्रुताः ॥ Ms.3. 194-195.

पितृगृहम् 1 a paternal mansion. -2 a cemetery, burial-ground.

पितृतर्पणम् 1 an oblation to the Manes. -2 the act of throwing water out of the right hand (as at the time of ablutions) as an offering to the Manes or deceased ancestors; नित्यप्स्नात्वा शुचिः कुर्याद् देवर्षिपितृतर्पणम् Ms.2.176. -3 sesamum. -4 gifts given at Śrāddhas or funeral rites. -5 the part of the hand between the thumb and the fore-finger (sacred to the Manes).

पितृतिथिः f. the day of new-moon (अमावास्या).

पितृतीर्थम् 1 N. of the place called Gayā where the performance of funeral rites, such as Śrāddhas in honour of the Manes, is held to be particularly meritorious. -2 the part of the hand between the fore-finger and the thumb (considered to be sacred to the Manes).

पितृत्रयम् father, grand-father and great grand-father

पितृदानम् an offering to the Manes.

पितृ दिनम् the day of new-moon (अमावास्या).

पितृदेव a. 1 worshipping forefather. -2 relating to the worship of the Manes. (पितृदेवाः) the divine Manes. - पितृदेवतैवत a. 1 presided over by the Manes. -2 relating to the worship of the Manes. (पितृदेवतम्) N. of the tenth lunar mansion (मघा). - पितृदेवत्य a. belonging to the worship of the Manes. (पितृदेवत्यम्) a sacrifice offered to the Manes on the day called अष्टका; अष्टकापितृदेवत्यमित्यप्रसृताजनः Rām.2.18.14.

पितृपदम् the world of the Manes.

पितृपितृ m. a paternal grand-father.

पितृपूजनम् worship of the manes; पतिग्रता धर्म- पत्नी पितृपूजनतत्परा Ms.3.262.

पितृ मेधः a sacrifice offered to the Manes, obsequial offerings; गुरुप्रेतस्य शिष्यस्तु पितृमेधस्माचरन् Ms.5.65; Mb.16.7.23.

पितृयज्ञः 1 obsequial offerings. -2 offering libations of water every day to the deceased ancestors, it is one of the five daily Yajñas enjoined to be performed by a Brāhmaṇa; पितृयज्ञस्तु तर्पणम् Ms.3.1; also 122,283.

पितृ यानम् the way of the Manes (to their world).

पितृराज् m., पितृराजः, पितृराजन् m. an epithet of Yama. -

पितृलक्षः the world of the Manes.

पितृवनम् 1 a cemetery; वसन् पितृवने रौद्रे शौचे वर्तितुमिच्छसि Mb.12.111.9. -2 death, the abode of death; सर्वपितृवनप्राप्य स्वपन्ति विगतज्वरा: Mb.11.3.5. (पितृवनेचरः 1 a demon, goblin. -2 an epithet of Śiva).

பிதுவஸ்தி: f., பிதுஸ்வந் n. a cemetery; திலாஞ்சநா: பிதுஸ்வங்கர: Ku.5.77.

பிதுவாஸரப்ரவந் the period of performing the obsequious rites for the Manes; Gañeśa P.2.

பிதுவர: a worshipper of the Manes. (-தம்) obsequial rites.

பிதுஶாஸ்ம் obsequial rites in honour of a father or deceased ancestor.

பிதுக pitṛka a. 1 Paternal, ancestral, hereditary. -2 Ob- sequial.

பிதுமத் pitṛmat a. 1 Having a father. -2 Having an illustrious father. -3 Accompanied by or connected with the Manes. -4 Mentioning the Manes.

பிதுவ: pitṛvyah 1 A father's brother, paternal uncle. -2 Any elderly male relation; Ms.2.13. -

பிதுர் pidur ->பிதிர் pidir , n. 1. Father, used in compounds; தந்தை. பிதிர்வாக்கிய பரி பாலனம். 2. A class of Devas or Gods in the world of Yama பிதிர்தேவதை. 3. Manes; இறந்த பெற்றோர் முதலோரின் ஆன்மா. (W.)

பிதிர்க்கடன் pidir-k-kāṭaṇ n. ; Duties to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன். பெற்றிலன் பிதிர்க்கடன் (இரு. திருவவ. 2).

பிதிர்கருமம் pidir-karumam n. Obsequies to one's deceased father; தந்தைக்குச் செய்யும் ராமக்கிரியை. Colloq.

பிதிர்காரியம் pidir-kāriyam n. 1. Duties to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன் பிதிர்க்கடன். (யாழ். அக.) 2. Obsequies to one's deceased father. Colloq.

பிதிர்காலம் pidir-kālam n. Proper time of the day for presenting oblations to the manes, viz., from the 18th to the 24th nāṭikai; பகல் 18 நாட்சிகைக்குமேல் 24 நாட்சிகை வரையிலுள்ளதும் பிதிர்க்களைத் திருப்தி செய்வதற் குரியதுமான காலம். (W.)

பிதிர்கானனம் pidir-kāṇāṇam n. Cremation-ground; சுடுகாடு. (யாழ். அக.)

பிதிர்கிரியை pidir-kiriyai n. Duties to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யுங் கடன். பிதிர்க்கடன்.

பிதிர்சனம் pidir-saṇam n. Ancestors; முதாதையர். (யாழ். அக.)

பிதிர்தருப்பணம் pidir-taruppaṇam n. 1. Oblation of water to the manes; தென்புலத்தார்க்குச் செய்யும் நீர்க்கடன். 2. The part of palm between the thumb and fore- finger; பெருவிரலுக்குஞ் சுட்டுவிரலுக்கும் இடைப் பட்ட உள்ளங்கைப் பகுதி. (யாழ். அக.)

பிதிர்திதி pidir-tidi n. 1. Annual ceremony in honour of a deceased father; மரித்த பிதாவுக்கு ஆண்டுதோறும் இறந்த திதியிற் செய்யும் சடங்கு. (W.) 2. Newmoon day; அமா வாசை. (யாழ். அக.)

பிதிர்தினம் pidir-tiṇam n. (W.) 1. Special day on which oblations are offered to the manes; அமாவாசைபோன்ற பிதிர்க்கடன் செய்தற்குரிய தினங்கள். 2. The day of the annual ceremony of a deceased ancestor; பிதிர் கடன் செய்யும் நாள். 3. The tenth nak- ṣatra. மகம்.

பிதிர்தீர்த்தம் pidir-tīrttam n. 1. Water poured to the right of a person in making offerings to the manes; ஆட்காட்டி பெருவிரல் களின் இடைவழியே பிதிர்தேவதைகளை உத்தேசித்து வலப்புறமாக விடும் நீர். 2. Gayā; கடைய. (யாழ். அக.) 3. The part of palm between the thumb and fore- finger; பெருவிரலுக்குஞ் சுட்டுவிரலுக்கும் இடைப் பட்ட உள்ளங்கைப் பகுதி. (யாழ். அக.)

பிதிர்தேவதை pidir-tēvadai n. A class of Devas or Gods in the world of Yama; பிதிருலகத்தில் வாழும் ஒருசார் தேவ சாதி யார்.

பிதிர்தேவர் pidir-tēvar n. See பிதிர்தேவதைகள். (யாழ். அக.)

பிதிர்நாள் pidir-nāl n. ; 1. Special day on which oblations are offered to the manes; அமாவாசைபோன்ற பிதிர்க்கடன் செய்தற்குரிய தினங்கள். 2. The day of the annual ceremony of a deceased ancestor; பிதிர் கடன் செய்யும் நாள். 3. The tenth nak- śatra. மகம். (ஆசாரக். 49.) (பிங்ப.)

பிதிர்பதம் pidir-padam n. 1. See பிதிருலகம். (W.) 2. South; தெற்கு. (யாழ். அக.)

பிதிர்பதி pidir-padi n. Yama, believed to be the Lord of the manes; [பிதிரர் களுக்குத் தலைவன்] யமன். (யாழ். அக.)

பிதிர்பிண்டம் pidir-piṇṭam n. Ball of rice offered to the manes; பிதிரர்க்கிடும் சோற்றுண்ணை. (W.)

பிதிர்பமந்திரம் pidir-mandiram n. Tomb, mausoleum; பிரேதக்குழியின்மேற் கட்டப்பட்ட மண்டபம். (யாழ். அக.)

பிதிர்வனம் pidir-vaṇam n. Cremation-ground; சுடுகாடு. (பிங்ப.)

பிதிர்வனேசுரன் pidir-vaṇēcūraṇ n. சிவபிரான். (யாழ். அக.)

பிதிரர் pitirar n.. A class of Devas or Gods in the world of Yama; பிதிருலகத்தில் வாழும் ஒருசார் தேவ சாதி யார்/ பிதிர்தேவதை. (குறள், 43, உரை.)

பிதிராசாரம் pidir-śāśāram n. 1. Observance of the ceremonies pertaining to the manes; பிதிரர்க்குப் புரியுங் கடன்கள். (யாழ். அக.) 2. The course of conduct observed by one's ancestors; முதாதையரின் ஒழுக்கமுறை. Loc.

பிதிரர் pitirar -> பிதரः pitrah (pl.) -1 Fore-fathers, ancestors, fathers; -2 Paternal ancestors taken collectively; -3 The Manes; R.2.16;3.2;

பிதரை pitarau (dual) Parents, father and mother; ஜகத: பிதரை வந்தே பார்த்திபரமே- ஶரை R.1.1; Y.2.117.

The word பிதரை pitarau in Sanskrit actually means two fathers. However, the same artificially denoted father and mother collectively as parent.

பிதிரர் pitirar -> பிதர் pitara or பிதருடு pita. [Telugu] n. A father. தங்கி. பிதர்஦ீர pitara-dora. n. The lord of our fathers, Yama. யமுடு. பிதாலூ piṭālu. (another form of பிதருலு.) n. The manes or ghosts of forefathers. Charitr. i. 1526. பிதருலு pitarulu. n. Deceased or departed ancestors, பிதூர்வன்று.

பிதருலு pitarulu-> பெறருலு petarulu. [Telugu] n. plu. Forefathers or ancestors. பிதூர்வன்று. பெறருலஸாவி the lord of the ancestors, i.e., Yama, யமுடு. பெறருலமுகூ the constellation called முமூநக்துமு. "பெறருலநூமனுசு ஸ்ரீதீதே விலிபிஂசி காகுலகுநு வெட்டு கருநூர்." Vēma. iii. 191.

பிது¹ pidu-> பிதா¹ pidā n. 1. Father; தந்தை. மாதா பிதாவாகி (தேவா. 1227, 7). 2. God; கடவுள். (W.) 3. Brahmā; பிரமன். (பிங்ப.) 4. Śiva; சிவன். (பிங்ப.) 5. Arhat; அருகன். (குடா.)

பிதா¹ pidā -> பித் pita. n. A father. தங்கி.

பிதாக்கள் pitākkal n. Fathers, ecclesiastical authorities, dignitaries of the church; கிறிஸ்துவக்கோயிற் குருமார். Chr.

பிதாப்பிதாக்கள் pitā-p-pitākkal n. Forefathers, ancestors; முதாதையர். (W.)

பிதாமகன் pitāmagaṇi n. 1. Paternal grandfather; தந்தையைப்பெற்ற பாட்டன். (பிங்.) 2. Brahmap; பிரமன். வானவரை நோக்கிப் பிதாமகன் பேசுகின்றான் (கம்பரா. திருவவ. 26).

பிதாமகி pitāmagi n.. Paternal grandmother; தந்தையைப்பெற்ற பாட்டி.

மாதுப்பிதாமகன் mādu-p-pidāmagaṇi , n. Mother's paternal grandfather; தாயின்பாட்டன். (சேதுபு. தூரா. 55.)

மாதுப்பிரபிதாமகன் mādu-p-pirapidā- magaṇi, n. Mother's paternal great-grandfather; தாயின் கொட்ட பாட்டன். (சேதுபு. தூரா. 55.)

பெரிய periya adj. [T. M. peru, K. piriya, Tu. pēr.] 1. Large, great; பெரிதான. பெரிய மேருவரையே சிலையா மலைவற்றார் (தேவா. 1114, 9). 2. Elder; முத்த. பெரிய தாயார். 3. Important; great;

Compare:

பெரிய periya -> பெருமான் perumāṇi n. 1. Nobleman, great person; பெருமையிற்கிறந்தோன். (பிங்.) 2. [M. perumāṇi.] King; அரசன். (திவா.) 3. Elder; elder brother; முத்தோன். (திவா.) 4. God, as, Śiva, Viṣṇu; கடவுள். (திவா.) பெருமா னுரை பிடித்தேம் (கம்பரா. நிகும்பலை. 143). 5. Lady; பெருமாட்டி. தங்கா விருப்பிற் றம்பெருமான் (சீவக. 2608).

பெருமாட்டி perumāṭṭi n. Fem. of பெரு மான். Lady, mistress, princess; தலைவி. (திவா.)

பெரிய periya -> பிரான் pirāṇi n. [M. pirāṇi.] 1. Lord, king, chief, master; தலைவன். கோவணம் பூணு மேனும் பிரானென்பர் (தேவா. 640, 7). 2. God;

பிராட்டி pirāṭṭi n. Fem. of பிரான். 1. Lady, mistress; தலைவி. மூல்லைப்பிராட்டி (திவ். நாய்ச். 10, 4). 2. Goddess; தேவி. எம்பிராட்டி திரு வடிமேற் பொன்னுசிலம்பிற் சிலம்பி (திருவாச. 7, 16).

பெரிய periya + மாதா mādā-> பிரமாதா² piramādā n. Maternal grandfather; மாதாமகன். (one who is great or elder to his mother) (யாழ். அக.)

பெரிய periya -> (பெரிய மாதாமகன் periyamādāmagaṇi) -> பிரமாதாமகன் piramādāmagaṇi n. Great grandfather of one's mother; தாயின் தந்தைவழிப்பாட்டன். (யாழ். அக.)

பிரமாதாமகி piramādāmagi n. Fem. of பிரமாதாமகன். Great grandmother of one's mother; தாயின் தந்தைவழிப் பாட்டி.

Same rule is followed by Serbian language. Serbian language uses pra for grand relation to denote greatness.

grandmother - baba

great grandmother - prababa

granddaughter - unuka

great granddaughter - prauunuka

grandfather - deda

great grandfather - pradeda

grandson - unuk

great grandson - prauunuk

Greek language uses the word "pro" to denote great relation& great grand and not grand relation.

Grandmother: Γιαγιά (ja'ja); diminutive: Γιαγιούλα (ja'jula) or γιαγιακούλα (ja'ja'kula)*.

Grandfather: Παππούς (pa'pus); diminutive: Παππούλης (pa'pulis) or παππουλάκος (papu'lakos)*.

Great-grandfather: Προπάππος (pro'papos) or προπάππους (pro'papus).

Great-grandmother: Προγιαγιά (proja'ja).

Great-greatgrand...: Προπρο... (propro...)

படு³ paṭu adj. Big; great; பெரிய. படுசினை (அகறா. 11).

படு³ paṭu -> (பட்டன்¹ paṭṭan)-> பாட்டன்¹ pāṭṭan n. [M. pāṭṭan.] 1. Grandfather; பெற்றோரின் தந்தை. தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி (பன்னிருபா. 179). 2. Ancestor, grandsire; முன்னோன். பாட்டன்காணி.

பாட்டன்¹ pāṭṭan -> பாட்டா¹ pāṭṭā n. 1. Grandfather; பெற்றோரின் தந்தை. தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி (பன்னிருபா. 179). 2. Ancestor, grandsire; முன்னோன். பாட்டன்காணி. (யாழ். அக.)

பாட்டி¹ pāṭṭi n. Fem. of பாட்டன்¹. 1. Grandmother; பெற்றோரின் தாய். தந்தை தாயே பாட்டன் பாட்டி (பன்னிருபா. 179). 2. Aged woman; கிழவி. மடநடைப் பாட்டியர்த் தப்பி (பரி பா. 10, 37).

பூரி² pūri . adj. Much, many; abundant; numerous; great, important; மிக்க. நங்குடி கோத்திரப்பெயர் பூரிச்சிரேட்டம் (பிரபோத. 11, 91).--n. 1. Abundance; மிகுதி. பூரிகொள் சன்னமும் (கந்தபு. சூரப. வதை. 35). 2. bhūri- dāna. பூரித்தினை. பூரிகோடியின் மேற்செல (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 195). 3. Gold; பொன். (திவா.) பசும்பூரி சேர்த்தி (கம்பரா. விடைகொடுத். 1). 4. (Arith.) The total; மொத்தம். ஆக ஒரு திரு நாளைக்குப் பூரிநெல்லு கலனே தூணிப்பதக்காக (S. I. I. ii, 128). 5. A quintillion; ஒரு பேரெண். (பிங்.)

பூரி² pūri -> (பூடி pūdi) -> பூட்டன் pūṭṭan n. Great-grandfather; பாட்டனுக்குத் தகப்பன்.

பூட்டி pūṭṭi n. Fem. of பூட்டன். Great-grandmother; பாட்டனைப் பெற்ற தாய்.

பீடு¹ pīṭu n. [T. bīru.] 1. Greatness; பெருமை. பீடுகெழு செல்வ மரீழிய கண்ணே (பதிற் றுப். 50, 26). 2. Might, strength; வலிமை. நண் ணாரு முட்குமென் பீடு (குறள், 1088).

பீடு¹ pīṭu -> பீட்டன்¹ pīṭṭan n. 1. Great grandfather; இரண்டாம் பாட்டன். (W.) 2. Great grandson; இரண்டாம் பேரன். (W.) 3. Grandfather; பாட்டன். (யாழ். அக.)

பீட்டி² pīṭṭi n. Fem. of பீட்டன். Grandmother; பாட்டி. (யாழ். அக.)

ஒச்சம்¹ ḍoccam n. Eminence; உயர்வு. வெவ்வ ரோச்சம் பெருக (பதிற்றுப். 41, 20).

ஒச்சம்¹ ḍoccam -> (ஒச்சன் ḍoccan)-> ஒட்டன்² ḍīṭṭan n. Great-great-grand-father; பாட்டனுக்குப் பாட்டன். Parav.

பெரிய periya adj. [T. M. peru, K. piriya, Tu. pēr.] 1. Large, great; பெரிதான. பெரிய மேருவரையே சிலையா மலைவற்றார் (தேவா. 1114, 9). 2. Elder; மூத்த. பெரிய தாயார். 3. Important; great; முக்கியமான. பெரிய காரியம்.

பெரிது peridu n. [K. piridu.] That which is great, big or large; பெரியது. நன்மை கடலிற் பெரிது (குறள், 103).--adv. Greatly; மிக வும். கலங்குவள் பெரிதென (கலித். 27).

பெரிது peridu -> (பிரிது peridu)-> பிராதமிகன் pirātamikān n. Elder brother; முன்பிறந்தோன். (சங். அக.)

பெரிது peridu -> (பிரிது peridu)-> பிராதா pirādā n. Brother; சகோதரன். பிராதாக்களா மசரர் குலம் (உத்தரா. இராவணன்பிற. 42).

பிராதா pirādā -> ஭ாது bhrātṛ m. [भाज्-तृच् पूषोः; cf. Uṇ.2.96.] 1 A brother. -2 An intimate friend or relation. -3 A near relative in general. -4 A term of friendly address (my good friend); ஭ாத: கஷ்மஹே Bh.3.37;2.34; தत்வं சிந்தய தடி஦ं ஭ாத: Moha M.3.

भातुक् bhrātṛka a. Relating to a brother.

भातृत्यः bhrātṛtyaḥ A brother's son, nephew.

भातृत्वम् bhrātṛtvam Brotherhood, fraternity.

भातृवल bhrātṛvala a. Having a brother or brothers.

भात्रीय bhrātrīya & भात्रेय bhrātrēya a. Fraternal.

भात्रीयः bhrātrīyah भात्रेयः bhrātrēyah A brother's son, nephew.

भात्र्यम् bhrātryam Fraternity, brotherhood;

Sanskrit pundits wrongly give the following etymology for brother..

भाज् bhrāj 1 Ā. (भाजते) To shine, gleam, flash, glitter; रुजुर्भजिरे फणुर्बहुधा हरिराक्षसाः Bk.14.78;15.24. -Caus. To illuminate, irradiate. -With वि to shine brilliantly or intensely; विभाजसे मकरकेतनमर्चयन्ती Ratn.1.21.

In Tamil, the words பிராதமிகன் and பிராதா pirādā are denoting elder brother only. However in Aryan languages, it is general term to denote elder or younger brothers.

பெரிய periya ->பெரியவர் periyavar n. [K. piriyavar.] 1. The great; உயர்ந்தோர். பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல . . . நந்தும் (நாலடி, 125). 2. The aged; முதியவர். Loc. 3. Ancestors; முன் னோர். எங்கள் பெரியவர் தேடிவைத்த ஆஸ்தி.

பெரிய periya -> பெரியவள் periyava! n. 1. Elderly woman; வயது முதிரிந்தவள். 2. A girl who has attained puberty; இருதுவானவள்.

பெரிய periya -> பெரியார் periyār n. [K. piriyar.] 1. The aged; முத்தோர். 2. The great; சிறந்தோர். பெரியார் பெருமை சிறு தகைமை (நாலடி, 170). 3. Saints, sages; ஞானியர். பெரியாரும் பணித் தார் (குறள், 381, பரி. அவ.). 4. Kings; அரசர். பெரியார் மனையகத்தும் . . . வணங்கார் குரவரையுங் கண்டால் (ஆசாரக். 73).

பெரிய periya -> பெரியோர் periyōr n. 1. The aged; முத்தோன். 2. The great; சிறந்தோர். 3. Saints, sages; ஞானியர். 4. Kings; பெரி யோர் கண்டு கைவிட்ட மயல் (நாலடி, 43). (திவா.)

பெரிய periya -> பெரியோன் periyōn n. 1. Great man; உயர்ந்தோன். கருணையினாற் பெரியோ னொருவன் (திருவாச. 44, 2). 2. God, as the Great; கடவுள். பிறவாயாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும் (சிலப். 5, 169).

பெரிய periya -> பெருவர் peruvār n. Great persons; பெருமையுடையவர். பெருவரா யுறையு நீர்மையர் (தேவா. 852, 9).

பெருந்தாதை peru-n-tādai n. பெரியப்பன். பெருந்தாதை சொல்லால் . . . அவனிகாப்ப பாகவத. 1, தன்மபுத்திர. 41).

பெருந்தாய் peru-n-tāy n. பெரியதாயார். பெருந்தா யுழைப் புகுந்தான் (உபதே சகா. சிவவிரத. 259).

பெரியதம்பிரான் periya-tampirān n. 1. Chief among the Non-Brahmin Śaiva ascetics of a mutt; தம்பிரானுள் தலைவர். (W.) 2. A form of Śiva, worshipped by washer- men and others; வண்ணார் முதலியோர் வணங்கும் சிவமூர்த்தம். (W.) 3. A form of Goddess Durgā; அங்காளம்மை. Tj.

பெரியதலை periya-talai n. A prominent person; பெரியவன். Colloq.

பெரியதனக்காரன் periya-taṇa-k-kāraṇ n. 1. Village headman; கிராம மணிய காரன். (R. T.) 2.

Hereditary headman of a caste; சாதித்தலைவன். Loc. 3. Mirasdar, chief landholder in a village;

கிராமத்தில் முக்கிய நிலச் சுவான்தார். (R. T.)

பெரியதனம் periya-taṇam n. 1. Dignity, honour; பெருமை. (W.) 2. Pride, arrogance, haughtiness; மேட்டிமை. (W.) 3. Superintendence; மேற்பார்வை. (W.) 4. See பெரியதனக்காரன். Colloq.

பெரியதாய் periya-tāy n. 1. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 2. Wife of father's elder brother; தந்தையின் மூத்த சகோதரனது மனைவி.

பெரியதாயி periya-tāyi n. A village goddess; ஒருக்கிராமதேவதை. (G. Sm. D. I, i, 120.)

பெரியப்பச்சி periyappacci n. (பெரிய + அப்பச்சி.) 1. Senior paternal uncle; தகப்பனுடைய மூத்தச்சோதரன். 2. Mother's elder sister's husband; தாயின் தமக்கை புருஷன்.. Loc.

பெரியப்பன் periyappaṇ n. (பெரிய + அப்பன்). (W.) 1. Senior paternal uncle; தகப்பனுடைய மூத்தச்சோதரன். 2. Mother's elder sister's husband; தாயின் தமக்கை புருஷன்.

பெரியப்பா periyappā , n. (பெரிய + அப்பா.) 1. Senior paternal uncle; தகப்பனுடைய மூத்தச்சோதரன். 2. Mother's elder sister's husband; தாயின் தமக்கை புருஷன்.

பெரியபிராட்டி periya-pirāṭṭi n. Lakṣmī, as chief consort of Viṣṇu; இலக்குமி தேவி. பெரியபிராட்டியார் பக்கல்போலே (ஈடு, 10, 10, 6).

பெரியம்மா periyammā n. (பெரிய + அம்மா). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc..

பெரியம்மாள் periyammāl n. (பெரிய + அம்மாள்). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc.

பெரியம்மான் periyammāṇ n. ((பெரிய + அம்மான்). 1. Eldest of mother's brothers; தாயுடன் பிறந்த சகோதரருள் மூத்தவன். (W.) 2. Father's elder sister's husband; தந்தைக்கு மூத்த சகோதரியின் கணவன்.

பெரியம்மை periyammai n. (பெரிய + அம்மை). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc. Colloq. 4. Small- pox, personified as a deity; வைதூரிவகை. Colloq. 5. Goddess of Misfortune; மூதேவி. மட்டில் பெரியம்மை வாகனமே (தனிப்பா. i, 96, 17).

பெரியாய்ச்சி periyāycci n. (பெரிய + ஆய்ச்சி). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc.

பெரியாயி periyāyi n. (பெரிய + ஆயி). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc.

பெரியாத்தாள் periyāttāl n. (பெரிய + ஆத்தாள்). 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc.

பெரியாத்தை periyāttai n. 1. Senior paternal uncle's wife; தகப் பனுக்கு மூத்தச்சோதரன் மனைவி. 2. Mother's elder sister; தாயின் மூத்தச்சோதரி. 3. The elderly lady or mistress of a house; வீட்டுக்கு எஜ்மானி. Loc.

பேர் ; pēr n. Largeness; பெருமை. (அக. நி.)

பேர் pēr n. [T. pēru, K. pesar, M. pēr.] 1. Name; நாமம். பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமாம் (நாலடி, 175). 2. Person, individual; ஆள். அயற்பேரைக் காய்தி (கம்பரா. சரபங். 30). 3. Living thing; பிராணி. விசம்பிற் செல்வதோர் பேர் செலாது (கம்பரா. நாகபா. 156). 4. Praise, fame; புகழ். பேர் பரந்த பிரமாபுர மேவிய பெம்மான் (தேவா. 62, 3). 5. That which is nominal; mere name or pretext; வியாஜம். ரக்ஷிக்கைக்கு ஒரு பேர் காணும் வேண்டுவது (ஈடு, 9, 3, 1).

பேர் pēr -> **பேர்த்தி** pērtti n. Fem. of **பேரன்**. 1. Grand-daughter; **பேத்தி**. 2. Grandmother; **பாட்டி**. Loc.

பேர்த்தி pērtti -> **பேத்தி**¹ pētti n. Grand-daughter; **பேர்த்தி**. பேத்திமாருண்டு பண்ணும் (பணவிடு. 255).

பேர் pēr -> **பேரன்** pēraṇi n. 1. Grandson, as bearing the grandfather's name; மகன் அல்லது மகளின் புத்திரன். 2. Grandfather; **பாட்டன்**. உங்கள் பேரனார்தந் தேசுடை யெழுத்தே யாகில் (பெரியபு. தடுத்தாட. 60).

பேர் ; pēr -> (**பேளர்** ; pēer) -> (**பேஅர்** ; pēar) -> **பெயர்**¹ peyar n. [T. pēru, K. Pēsar/Hesaru, M. pēyar, Tu. pudēru.] 1. Name, appellation, designation, epithet; நாமம். மறவர் பெயரும் பீடு மெழுதி (அகநா. 67). 2. Reputation, renown, celebrity, fame; புகழ். பெரும்பெயர் மீளி (கலித். 17). 3. Greatness; பெருமை. (**தூடா**) 4. Person; ஆள். எத்தனை பெயர் வந்தார்கள்? 5. Shape, form; வடிவு. கூந்தலென்னும் பெயரொடு (பரிபா. 3, 31). 6. Property, substance; பொருள். பெற்ற பெரும்பெயர் பலர்கை யிரீலை (பதிற்றுப். 90, 23). 7. Treatise dealing with poru; பொருளிலக்கணங் கூறு நூல். சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி (பதிற்றுப். 21, 1). 8. Alleged cause, pretext; வியாஜம். திரு விழா வென்பதோர் பெயரால் (காஞ்சிப்பு. நகர. 70). 9. Vow; வஞ்சினம். பொருவேமெனப் பெயர் கொடுத்து (பட்டினப். 289). 10. (Gram.) See **பெயர்ச்சொல்**. (தொல். எழுத். 180.) 11. (Gram.) Nominative case; முதல்வேற்றுமை. அவைதாம் பெயர் ஜ யொடு கு (தொல். சொல். 64).

பெயர்¹ peyar-> **பெயரன்** peyaraṇi n. 1. One who bears a name; பெயரையுடையவன். எந்தை பெயரனை (கலித். 81). 2. Grandson, as bearing the grandfather's name; மகன் அல்லது மகளிடம் பிறந்த புத்திரன். தனிக்காதலைப் பெயரனை (கம்பரா. அதிகாய. 117). 3. Grandfather; **பாட்டன்**. (J.)

பெயர்¹ peyar-> **பெயர்த்தி**¹ peyartti n. Fem. of **பெயரன்**. 1. Grand-daughter, as bearing the same name as her grandmother; மக்கள் வயிற் றுப்பென். 2. Grandmother; **பாட்டி**. (J.)

Similarly the word daughter is also derived.

துங்கதை tuṅgadai n.. Height, elevation; **உயர்ச்சி**. (J.) 2. Dignity, greatness; **பெருமை**. **துங்கதை** தன்னொடு தன் ஜெய் ரெய்திற்றே (கந்தபு. இரண்டாநாட். தூர. 225).

துங்கதை tuṅgadai -> **துகிதை** tugidai n. Daughter; மகள்.

துகிதை tugidai -> **துகிதை** duhitṛ / **துகிதை**: Duhitṛ f. A daughter

Sanskrit pundits are citing **दुह** (दह वा तुच) as the etymology of **दुहितृ** duhitṛ. However there is no relationship between them and citation is not suitable for the etymology of daughter.if it so, the word **दुहितृ** duhitṛ will mean one who is milking.

दुह duh means,

दुह I. 2 U. (दोग्धि, दुग्धे, दुदोह दुदुहे. अधुक्षत्-त or अदुग्ध, धोक्ष्यति-ते, दोग्धम्, दुग्ध) 1 To milk or squeeze out, extract (with two acc.); ॥ स्वन्ति रत्नानि महौषधीश पृथूपदिष्टां दुदुर्धरित्रीम् Ku.1.2; यः पयो दोग्धि पाशाणं स रामाद्वृतिमाप्नुयात् Bk.8.82; पयो घटोघ्नीरपि गा दुहन्ति 12.73; R.5.33. -2 To draw anything out of another (with two acc.); प्राणान्दुहन्तिवात्मानं शोकं चित्तमवारुधत् Bk.6.9. -3 To drain a thing of its contents, to make profit out of; **दुदोह** गां स यज्ञाय शस्याय मघवा दिवम् R.1.26. -4 To yield or grant (any desired object); **कामान्दुग्धे** विप्रकर्षत्यलक्ष्मीम् U.5.31. -5 To enjoy. -Caus. (दोहयति-ते) To cause to milk. -Desid. (दुधुक्षति-ते) To wish to milk; राजन् दुधुक्षसि यदि क्षितिधेनुमेताम् Bh.2.46. -II. 1 P. (दोहति) To hurt. pain, distress.

If the Sanskrit pundits are not willing to accept and wish to cite the meaning of co-sharer/ heiress, like ஓ ஸினி bhaginī, then the Tamil word துகம் tugam is the right word for the origin of ஦ுஹித் duhitṛ.

ஓ ஸினி bhaginī [ஓ ங் யத்: அஂஶோ வா பித்ராடீனாஂ திவ்யாடானேஸ்த்யஸ்யா: இனி கீப] 1 A sister. -2 A fortunate woman. -3 A woman in general.

Compare: ஦ாரக் dāraka a. (஦ாரரிகா dārikā f.) [ட-ஏவுல] Breaking, tearing, splitting; ஦ாரிகா ஹடயடரிகா பிது:.

दारकः 1 A boy, a son. (दारकी dārikī) A girl, a daughter

Son and daughter share the property of the father.

துமி-தல் tumi- v. intr. 1. To be cut off, severed; வெட்டுண்ணுதல். அரவி னருந்தலை துமிய (புறநா. 211). 2. To perish; to be crushed; அழிதல். பைம்பயிர் துமிய (அகநா. 254).

துமி-தல் tumi- > (துமம் tumam) -> துகம் tugam n. 1. [T. tukamu.] Plot of land; நிலத்தாக்கு. Loc. 2. Share, as in a partition or lottery; பங்கு. அந்தத் துகம் யாருக்கு விழுந்தது. Loc.

துகம் tugam -> துகி tugi-> துகிதை tugidai n. Daughter; மகள்.

துகிதை tugidai -> ஦ுஹித்: Duhithī f. A daughter

துமி-தல் tumi- > துகி tugi-> (துகிதிரு tugitiru)-> ஦ுஹித் duhitṛ f. A daughter

துமி-தல் tumi- > துகி tugi-> (துகிதிரு tugitiru)-> (துகிதுரு tugituru)-> (துகுதுரு tuguturu)-> காலுரு kāluru or காலு kālu. [Telugu] n. A daughter. அக்காலுரு a woman, a female. பெங்கிகாலுரு a bride.

துகம் tugam -> (துஹி: duhahī) -> துஹி: druhaḥī A son.

துகி tugi-> (துஹி duhī) -> துஹி druhi A daughter.

Later, by relating (using pronouns) kins are addressed.

Preface:

1st Person :

Singular: Naan- நான் (I) / Suffix - ean - ஏன்

Plural : Naam - நாம் (We) including the listener(s)

: Naangal- நாங்கள் (We) listener not included.

Suffix - om - ஓம்

2nd Person:

Singular: Nee- நீ (you)/ verb suffix - aai (ஆய்)

Plural : Neengal-நீங்கள் (you) (also used for singular to show respect)/ verb suffix - eergal (எர்கள்)

'Thaangal' 'தாங்கள்' would be a more courteous term for 'neengal' that may be used in written form mainly while submitting written submissions to higher authorities. Thangal (தங்கள்) would be the objective form of Thaangal.

3rd Person:

Singular:

1. avan (he) அவன்/ verb suffix = aan (ஆன்)

aval (she) அவள்/ verb suffix = aal (ஆள்)

Plural avar (he/she with respect) அவர்/ verb suffix = aar (ஆர்) & avargal (they) அவர்கள்/ verb suffix = aargal (ஆர்கள்)

2. adhu (it)- அது/ verb suffix adhu (அது)

Plural avai (they) அவை/ verb suffix = ana அன

Class	Pronouns	Possessive (oblique) form
I person singular	நான் 'I'	என் 'my'
I person plural (inclusive)	நாம் 'we'	நம் 'our'
I person plural (exclusive)	நாங்கள் 'we'	எங்கள் 'our'
II person singular (impolite/intimate)	நீ 'you'	உன் 'your'
II person plural (polite)	நீங்கள் ('you')	உங்கள் 'your'
II person plural (equals)	நீர் 'you'	உம் 'your'
III person singular masculine (impolite/intimate)	அவன் 'he'	அவன் 'his'
III person singular masculine (polite)	அவர் 'he'	அவர் 'his'
III person singular feminine (impolite/intimate)	அவள் \ 'she'	அவள் 'her'
III person singular feminine/masculine plural/polite	அவர்கள் 'they-human'	அவர்கள் 'their-human'
Neuter singular	அது 'it'	அதன் 'it's'
Neuter plural	அவை 'they-neut.'	அவைகள் - 'their-neut'
Question word - human	யார் 'who'	யார்/யாருடைய yaaroote'whose'
Question word - neuter	எது 'which'	எதன்/எதனுடைய எதோடெ 'whose' (its)

First Person (I)   Singular   Plural   Dual- plural
 தன்மைப்பெயர்: ஒருமை   பன்மை   இரட்டைப்பன்மை

Stage 1	என்	ஏம்	ஏங்கள்
Stage 2	யான்	யாம்	யாங்கள்
Stage 3	நான்	நாம்	நாங்கள்

Oblique forms of First person யான். தன்மைப் பெயரின் வேற்றுமை யடிகள் Form that the pronoun யான் takes in declension in oblique-cases;

ஏன்	ஏம்	ஏங்கள்
யான் - என்	யாம் - எம்	யாங்கள்-எங்கள்
நான்-நன்	நாம்-நம்	நாங்கள்-நங்கள்

வேற்றுமைக் குறுக்கம்:

Singular (I) archaic Possessive (oblique) format

ஏன் -> என்.

யான் -> என்.

நான் -> நன்.

Plural (We)

ஏம் -> எம்.

யாம் -> எம்.

நாம் -> நம்.

Kinship names formed based upon the pronoun "My/our"

1.   a) நான் -> நன்.

நன்¹ nañ [genitive of நான்] My. The form which nāñ assumes before case-suffixes.

The following relations are named by a caller to address his own/direct maternal or paternal as they are co-brother or co-sister of his/father or mother. Those who are not his/father or mother's sister or brother will not be called by the following names.

நன்பொருள் naṭ-porul n. My Son; மகன். நங்கைந் நடக்க வேண்டு நன்பொருட் கிரங்கல் வேண்டா (சீவக. 267).
 நன்மச்சான் naṭ-maccāṭi n. Son of my maternal uncle; அம்மான் மகன். (J.)
 நன்மச்சினி naṭ-macciṭi n. Daughter of my maternal uncle; தாய்மாமன் மகள். (W.)
 நன்மச்சனன் naṭ-maccuṭaṭi n. Son of one's maternal uncle; நல் லம்மான் புதல்வன். (S. I. I. ii, 439.)
 நன்மருகன் naṭ-marugaṭi , n. Son of a man's sister/My or a woman's/My brother; சொந்த மருமகன். (J.)
 நன்மருகி naṭ-marugi n. Daughter of a man's/My sister or a woman's/My brother; ஒருவனுக்குச் சகோதரிமகள் அல்லது ஒருத் திக்குச் சகோதரன் மகள். (W.)
 நன்மாமன் naṭ-māmaṭ , n. My Maternal uncle; தாயுடன் பிறந்த அம்மான். (J.)
 நன்மாமி naṭ-māmi , n. My Paternal aunt; தந்தையுடன்பிறந்த அத்தை. (J.)
 நங்கை naṭgai n. (நன் + கை) 1. [M. naṭhā.] My Lady, woman of quality or distinction; பெண் ணிற் சிறந்தாள். (சூடா.) நங்கா யெழுந்திராய் (திவ். திருப்பா. 14). 2. My Son's wife; மகன் மனைவி. என் ஞுட னங்கையீங் கிருக்கெனத் தொழுது (சிலப். 16, 14). 3. My Elder brother's wife; அண்ணன் மனைவி. Cm. 4. Large milkwort. See பெரியாநங்கை. (மலை.)
 நங்கைநாச்சி naṭkai-nācci n. (நங்கை + நாய்ச்சி). My Lady of distinction; தலைவி. (W.)
 நன் naṭ (my) + நாதனார் nāḍanāṭar -> நனந் nanandṛ & நனந் nanāndṛ 1 A husband's sister; -2 A wife's sister;
 நானந்த: nānāndṛḥநானந்த: A husband's sister's son.

b). நான் -> நன்-> நல்

நல்லப்பன் nal-l-appaṭ , n. Paternal uncle; தந்தையுடன் பிறந்தவன். (J.)
 நல்லம்மாள் nal-l-ammāṭ , n. Maternal aunt; தாயுடன் பிறந்தாள். (J.)
 நல்லம்மான் nal-l-ammāṭi , n. Maternal uncle; தாயுடன் பிறந்தான். Colloq.
 நல்லாய்ச்சி nal-l-āycci , n. Maternal aunt or wife of a paternal uncle; சிறியதாய் முறையாள். (J.)

நன்-> மீன [mēna] *mēna*. [Tel.] n. Relationship through a paternal aunt, or a maternal uncle, or through a sister. adj. Connected or related through a maternal uncle or paternal aunt, or through a sister.

மீனகீடலு *mēna-kōḍalu*. n. A niece, the daughter of a man's sister or of a woman's brother.
 ஒரிசிப்புத்திருப்பு தீடலுடையானாலு.

மீனது *mēn-atta*. n. An aunt, a father's sister, or the wife of a maternal uncle. தங்கீடீடலுடையானாலு,
 மீனமாம்பார்.

மீனங்கா *mēna-bāva*. n. The son of a father's sister, or of a mother's brother, who is thus called if older than oneself. மீனதுமீனமாம்பார்க்கீடுகு.

மீனமுருங்கு *mēna-maradalu*. n. The daughter of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if younger than oneself. மீனதுமீனமாம்பார்க்கீடுகு.

மீனமுருங்கு *mēna-maraidi*. n. The son of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if younger than oneself. மீனதுமீனமாம்பார்க்கீடுகு.

மீனமுருங்கு *mena-māma*. n. A maternal uncle. தங்கீடீடலுடையானாலு.

மீனரிகமு *mēna-rikamu*. n. The relationship that exists between a man and his father's sister's or his mother's brother's family, மீனதுக்காலுரு மீனமாம் கீடுகுலா நுங்குமு.

மீநலூடு *mēnalluṭu*. n. A nephew, son of a man's sister or of a mother's brother.

தீட்டுப்பூந்தானிக்கூடு, ஒக்கே தீட்டுப்பூந்தானிக்கூடு.

மீநவடின *mēna-vadine*. n. The daughter of a father's sister or of a mother's brother, who is thus called if older than oneself. மீநத்துமீநமாமுலகாதுரு.

2. நாம் -> நம்.

நம்¹ nam [genitive of நாம்.] Our. The form which nām assumes before case-suffixes; நாம் என்பது வேற் றுமையுருபுகளை ஏற்கும்போது அடையும் உருவம்--part. An infix added to the word ellām</> uyartiñai; எல்லாம் என்ற சொல் உயர்தினையாயின் அஃது உருபேற்கும்போது கொள்ளுஞ் சாரியை. உயர்தினையாயின் மீதை வருமே (தொல். எழுத். 190).

நம்¹ nam-> நம்மவன், s. [நம்மிடவன், நம்முள வன்.] One of ours, an adherent.

நம்¹ nam-> நம்பன் nambāṭ n. 1. The elite among our men, used as a term of respect; ஆணிற் சிறந்தோன். (பிங்.) நம்பன் செல்லு நாளினும் (சீவக. 363). 2. Our God; கடவுள். நம்பனே யெங்கள் கோவே (தேவா. 954, 1). 3. Our Lord Siva; சிவன். (சூடா.) நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான் (கம்பரா. ஆற்றுப். 3).

நம்¹ nam-> நம்பான் nambāṭ , n. The elite among our men, used as a term of respect; ஆணிற் சிறந்தோன். (பிங்.) நம்பன் நம்பான் மேய நன்னகர் போலுந் நமரங்காள் (தேவா. 908, 1).

நம்¹ nam-> நம்பி nambi n. 1.. The elite among our men, used as a term of respect; ஆணிற் சிறந்தோன். (பிங்.) குணமாலை நலனுண்ட நம்பி (சீவக. 1796). 2. A perfect soul; பூரணன். நறை யூர் நின்ற நம்பி (திவ. பெரியதி. 7, 1, 1). 3. The supreme Being; கடவுள். 4. A term of endearment; ஒரு செல்வப் பெயர். நம்பி பிறந்தான் பொலிக நங்கினை (மணி. 13, 21).

நம்¹ nam-> நம்பியன் nambiyāṭ n. [M. nambiyāṭ.] The title of officiating temple- priests; கோயிலருங்ககரின் பட்டப்பெயர். வைகானச நம்பியாரை நிக்ரஹித்து (கோயிலை. 43).

நம்¹ nam-> நம்பிரான் nam-pirāṭ n. 1. Our Lord; தலைவன். 2. Our God; கடவுள். 3. Horse, as vehicle of deities; வாகனக்குதிரை. குதிரையில்லாத ஓரிற்குதிரை நம்பிரான். Loc.

நம்பிராட்டி nambirāṭṭi n. Fem. of நம் பிரான். 1. Queen, consort; அரசன்தேவி. 2. Goddess; கடவுள் தேவி. நம்பிராட்டியார் உமா பரமேசவரியார் (S. I. I. iii, 16).

நம்பிராட்டியார் nam-pirāṭṭiyār n. 1. Queen, consort; அரசன்தேவி. உடையார் ரீராஜ ராஜதேவர்

நம்பிராட்டியார் (S. I. I. i, 91). 2. Goddess; கடவுள் தேவி. நம்பிராட்டியார் உமா பரமேசவரியார் (S. I. I. iii, 16).

நம்பிள்ளை nambillai n. A celebrated Vaiṣṇava Ācārya whose exposition of *Tiruvāy-moli* was the basis of the commentary known as தீபு; ராடு என்றுவழங்கும் திருவாய்மொழி

நம்பெருமாள் nam-perumāl! n. Viṣṇu worshipped at Śrīraṅgam; திருவரங்கத்துத் திருமால். நம்பெருமாள் நம்மாழ்வார் (உபதேசரத். 50).

நம்மாழ்வார் nam-m-ālvār n. A Vaiṣṇava saint, author of *Tiruvāy-moli* and other works, foremost of ten ālvār, q.v.; ஆழ் வார்கள் பதின்மருள் தலைமையானவரும் திருவாய்மொழி முதலிய பிரபந்தங்களின் ஆசிரியருமான திருமாலதியார். (உபதேசரத். 50.)

நம்¹ nam-> நம்முள்ளவன் nam-m-ullavaṭ n. One of our men; நம்முடையவன். Loc.

1. யாம் -> எம்.

எம் em pron. The oblique of யாம் to which case-endings are usu. affixed, as எம் மை, எம்மால்; 'யாம்' என்பது வேற்றுமைப்படுதை யிற் றிரிந்திருக்கும் நிலை.

எம் em + ஆய் āy = யாய் yāy n. Mother; தாய். முன்றிற் போகா முதிர்வினள் யாயும் (புறநா. 159).

Kanuri, Nigeria, Niger, Chad, Cameroon, Nigeria.   ya
Wolof, Senegal, Mauritania.   yaay

எம்பிராட்டி em-pirāṭṭi n. (எம்+பிராட்டி). Our lady; எங்கள் தலைவி. எம்பிராட்டிதிருவடிமேற் பொன் ஞஞ்சிலம்பில் (திருவாச. திருவெம். 16).

எம்பிரான் em-pirāṭ n. Our lord; எம் ஆண்டவன். எம்பிரானே யென்னையாள் வாய் (திவ. பெரியதி. 10, 3, 2).

எம்பெருமான் em-perumāṭṭi n. (எம் + பிரான்). Our lord; எம் ஆண்டவன் எம்பெருமானே யெம்மை யொளித்தி யோ (சீவக. 294).

எம்பெருமானார் em-perumāṭṭār n. (Vaiśṇava.) Rāmānūjāchārya; இராமானுசர். ஆளவந்தாரக் கன்பா மெம்பெருமானார்க்கு (அஷ்டப். ஊசல், 18).

எம்மனை em-m-aṭṭai n. (எம் + அன்னை). Our mother; எம் தாய். தீம்பாலூட்டு மெம்மனை வாராள் (பெருங் உஞ்சைக். 33, 169).

எம்மனோர் em-m-aṭṭōr n. (எம். + அன்னோர்). 1. Those like ourselves, our party; எம்மை யொத்தவர். எம்மனோரிவட் பிறவலர்மாதோ (புறநா. 210). 2. We; நாங்கள். மம்மார்நெஞ்சுத் தெம்மனோர்க் கொரு தலை (புறநா. 53).

எம்மான்² em-māṭṭi n. (எம் + மான்) suff. 1. Our lord; எம் சுவாமி. எந்தையே யெம்மானே யென்றென் றேங்கி (தாயு. ஆகார. 6). 2. Our father; எம் தந்தை. எம்மா னெம்மனையென்றங்க் கெட்டனைச் சார்வாகார் (தேவா. 322, 3).

எம்முன் em-muṭṭi n. (எம் + முன்). Our elder brother; என் தமையன். எம்முன் யாண்டை யான் (கம்பரா. பள்ளி. 89).

எம்மை² em-m-ai n. (எம் + ஜி). Our lord, our master; எந்தலைவன். நிறையெம்மை (அறநெந் றிச. 206).

எம் em -> எம்மையோர் emmaiyoṛ n. Our party, those connected with us; எம்மவர். எம் மையோரனைவரும் (கம்பரா. சடாயுவியிர். 48).

எம் em -> எம்மோன் emmōṭṭi n. Our master; எம்முடைய தலைவன். எம்மோன் . . . குறவர் பெருமகன் (புறநா. 157).

எம் em -> எமர் emar n. Our relatives; our friends; those like us; எமமவர். எமரேழைழு பிறப்பும் (திவ. திருவாய். 2, 7, 1).

எமரங்கள் emaraṅkai n. Our relatives; our friends; those like us; எமர். இற்புட்டிப் போயினா ரெமரங்கள் (திருவினை. விருத்தகு. 22).

எம் em -> எமன்¹ emaṭṭi n. He who is one of us; he who is for us; எம்மைச்சேர்ந்தவன். (நன். 275, மயிலை.)

எவ்வை evvai n (எம் + அவ்வை). Our younger sister; எம் தங்கை. எவ்வைக்கெவன் பெரி தளிக்கு மென்ப (ஜங்குறு. 89).

2. யான் -> என்

என்² ஏ n. 1. From that the pronoun பான் takes in declension in oblique cases; பான் என்பது வேற்றுமைப்படுகையில் அடையுந் திரிபு. 2. part. Ending of the 1st pers. sing. verb; தன்மை யொருமையில் வரும் வினைவிகுதி. (நன். 331.) 3. Expl. ending in nilai-maṇṭila-āciriyyappā; ஓர் அசை. (யாப். 74, உரை.)

எம்பி embi n. (என்² + பின்) My younger brother; என் தம்பி. எம்பியை யிங்குப்பெற்றேன் (சீவக. 1760).

என்னை¹ en̄nai n. (என்² + ஜை.) 1. My father; என் பிதா. என்னைக்குக் கலத்தொடு செல்வ தோ (கலித். 108). 2. My master, my lord; என் தலைவன். நிரையொடுவரூஉ மென்னைக்கு (புறநா. 262). 3. My mother; என் தாய். நின்னெஞ்சு மென்னை நெஞ்சாகப் பெறின் (கலித். 107).

எம்மான்¹ em-māñ̄ n. (என்² + மகன்). My son; என் மகன். எம்மானே தோன்றினா யென்னை யொளித்தியோ (சீவக. 1801).

Kinship names formed based upon the pronoun “you/your”

1. உம் [um]

உம் [um] A modification of the pronoun நீர்/ நீம் when it is declined in the different cases--as, உம்மை, உம்மால், &c.

உமர்¹ umar n. Your friends and relations; உம்மவர். உமர் கூறுநிதிகொணர்ந்து (திருக் கோ. 268).

உம் um + ஆய் āy -> மோய் mōy n. Mother; தாய். (பிங்.) உன்மோயின் வருத்தமும் (திவ். பெருமாள். 9, 9).

மோய் mōy -> மொய்³ moy n. Mother; தாய். (அக. நி.)

Hind. māi.

Aragonese, Spain.	mai
Ruguru, Tanzania.	mai
Patués, Spain.	mai
Mkwaya, Tanzania.	mai
Lugulu, Tanzania.	mai
Jita, Tanzania.	mai
Ikiruguru, Tanzania.	mai
Ikizu, Tanzania.	mai
Guru, Tanzania.	mai
Fabla Aragonesa, Spain.	mai
Brazilian Portuguese, Portugal, Angola.	māe
Lubukusu, Kenya.	maayi
Lema Unn, Tanzania.	mai
Kilegi, Tanzania.	Mai

2. உன் [uṇ̄]

உன் [uṇ̄] A modification of the pronoun நீ when it is declined in the different cases--as, உன்னை, உன்னால், &c.

உங்கை உங்கை n. (உன் your + கை young) part. Your sister younger than you; உன்தங்கை. முக்குங்கை யரியுண்டாள் (கம்பரா. சூர்ப்பண. 125).

உந்தை [untai,] s. Your father, உன்றந்தை; [உன், your, தனது own + ஜை, father.]

உம்பி, <http://dsal.uchicago.edu/cgi-bin/romadict.pl?page=63&table=winslow&display=utf8> [ும்பி,] s. Your younger brother, யும்பி (ப.) [உன், your, பின் younger]

உன்னியம் உங்கியம், n. Your Relation. (W.)

3. நூன் ஸர்

நூன் ஸர் The form which நீ, the second personal pronoun Singular, assumes in oblique cases; வேற்றுமையுருபிற்குமுன் நீ என்ற முன்னிலையொருமை கொள்ளு முருவம்.

நூங்கை ஸர்கை , n. (நூன் your + கை younger) 1. Your younger sister; உன் தங்கை. மிருகாபதியெனு நூங்கை தன்னகர் (பெருங் இலாவாண. 11, 130). 2. Your mother; உன் தாய். நூங்கையு மேருவி னிருந் தாள் (கந்தபு. சயந்தன்கன. 9).

நூன் ஸர் + ஆய் ஸாய் = (நாய் நாய்) -> ஞாய் ஸாய் n. Mother; தாய். ஞாயையு மஞ்சுதி யாயின் (கலித். 107).

4. நூம் num

நூம் num pron. 1. The form which நீயிர, the second personal pronoun plural, assumes in oblique cases; வேற்றுமையுருபிற்குமுன் நீயிர் என்ற முன்னிலைப்பன்மை கொள்ளு முருவம். நூம்மெ னிறுதி யியற்கை யாகும் (தொல். எழுத். 187). The genitive plural of நீர், your as நூம்பொருள், your property, Compare தம். 2. A particle of declension, used with எல் லாரும் in the 2d person plu, as எல்லீர்நூம்மை யும், எல்லீர்நூம்மாலும், எல்லீர்நூமக்கும், &c., ஓர்சாரி யை. (p.)

நூந்தை nuntai n. (நூம் your, தனது own + ஜி, father). Your father; உன்தந்தை. நூந்தை நூம்மூர்வருதும் (ஜங்குறு. 92).

நூமர், நூம்மவர், s. [pl.] Your people, party, friends, &c., நூம்முடையவர்.

நூமள்-நூம்மவள், s. Your lady, woman, &c.

நூமன்,நூம்மவன், s. Your man, Your relation, party or associate; உம்மைச்சார்ந்தவன். (தொல். சொல். 410, இளம்பு.).

நூம்பி, s. Your younger brother, உன் தம்பி. (நூம் your + பின் younger]

நூம்மோர், s. Your people, &c., as நூமர்.

நூம்முன் num-muடி n. 1. Your ancestor, as father; உன்முன்னோன். சுரும்பார் கண்ணிப் பெரும்பெயர் நூம்முன் (புறநா. 174). 2. Your elder brother; உன் தமையன்.

நூமையன் num-aiyaடி n. (நூம் your + ஜயன், father). Your elder brother; உன் தமையன். வில்வலாய் நூமையனாரைக் காண்டி (சீவக. 1709).

நூவ்வை nuvvai n. ((நூம் your + அவ்வை. Avvai) Your younger sister; உன் தங்கை. நூம்மினுஞ் சிறந்தது நூவ்வை யாகும் (நற். 172).

Kinship names formed based upon the pronoun “ones own/self, their”

1. தான் tāṇ-> தாம்¹ tām -> தம்¹ tam

தாம்¹ tām , [T. tāmu, K. tām.] pron. 1. They; அவர்கள். தாம் சொன்னதைத் தாபித் தனர். 2. You, a term of respect; மரியாதை குறிக்கும் முன்னிலைச்சொல். தாமென்ன சொன்னீர்கள்? 3. Particle suffixed to plural nouns of any person in the nominative case, for emphasis; முதல்வேற்றுமையில் பன்மைப்பெயரைச் சார்ந்துவரும் சாரியை. அவர்தாம் வந்தார்.--part. An expletive, as in வருவர்தாம்; அசைநிலை. (நன். 441.)

தாம்¹ tām ->தம்¹ tam part. Flexional increment generally used along with the nouns of third pers. pl.; பெரும்பான்மை படர்க்கைப்பன்மை யுடன் சேர்ந்துவரும் சாரியை. தம்மிடை வருஉம் படர்க்கை மேன (தொல். எழுத். 191).

தம்மவன் tam-m-avaடி n. [K. tammavanu.] Their/Your male relative or friend; உற்றான் தமன்.

தம்மனை tam-m-aடai n. Their/Your Mother; தாய். தம்மனை தன்முன் வீழந்துமெய் வைத்தலும் (மணி. 6, 131).

தம்முன் tam-suṛi n. Their/Your Elder brother; முத்த சகோதரன். மருதிபொருட்டான் மடிந் தோன் றம்முன் (மணி. 22, 147).

தம்மோய் tam-mōy n. Their/Your Mother; தாய். தம்மோய் விளங்குதோள் பிணிப்ப (சீவக. 1138).

தம்மோன் tammōy , n. Their/Your தம்மான். தம்மோன் கொடுமை நம்வயி னேற்றி (நற். 88).

தமக்கை tamakkai n. [தம் Their/Your +அ க்கை. Elder Sister] 1. Their/Your Elder sister; அக்காள். ரேச்தொடு தமக்கையர் (பதினொ. திருநாவுக். திருவேகாதச. 1). 2. Elder female cousin who is the daughter of a paternal uncle or a maternal aunt; தமக்கை முறையாள்.

தமப்பன் tam-appaṛi n. [தம்¹ + அப்பன்]. Their/Your Father; பிதா. தமப்பன்மார் கற்றானிரைப் பின்பு போவர் (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 9).

தமப்பன் tam-appaṛi -> தகப்பன் tagappaṛi n. [M. takappan.] Their/Your Father; தந்தை. இமவான் மகட்குத் தன்னுடைய கேள்வன் மகன் றகப்பன் (திருவாச. 9, 13).

தமர்¹ tamar n. [K. M. tamar.] 1. Their/Your Relations, kindred; சுற்றுத்தார். தமருட் டலையாதல் (பு. வெ. 3, 6). 2. Their/Your /our Friends, well-wishers; தமக்கு வேண்டியோர். தமர்தற் றப்பி னதுநோன் றல்லும் (புறநா. 157). 3. Their/Your Counsellors, men guiding one's affairs; சிறந்தார். தமமிற் பெரியார் தமரா வொழுகு தல் (குறள், 444). 4. Their/Your Servants; பரிசனம். நலியார் நமன்றமர் (தேவா. 907, 1).

தமர்மை tamarmai n. Friendship; நட்பு. கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர் மையில் (குறள், 814, உரை).

தமள் tamal n. Their/Your female relative or friend; உற்றாள். (நன். 276, உரை.)

தமன் tamāṛ , n. Their/Your male relative or friend; உற்றான். ஆழிப்படை யுடையான்றமன் (சூளா. அரசி. 182).

தமையன் tam-aiyaṛi n. [தம்¹ + ஜயன்]. [Malayalam]. tamayan.] 1. Their/Your Elder brother; முத்த சகோதரன். தமைய னெம்மையன் (திருவாச. 9, 13). 2. Their/Your Elder male cousin who is the son of a paternal uncle or maternal aunt; அன்னன் முறையான்.

தமையன் tam-aiyaṛi -> தமயன் tamayaṛi , n. 1. Their/Your Elder brother; முத்த சகோதரன். தமைய னெம்மையன் (திருவாச. 9, 13). 2. Their/Your Elder male cousin who is the son of a paternal uncle or maternal aunt; அன்னன் முறையான்..

தவ்வை tavvai n. [தம்¹ + அவ்வை]1. Their/Your Mother; தாய். பட்டோன் றவ்வை படுதுயர் கண்டு (சிலப். 15, 80). 2. Their/Your Elder sister; தமக்கை. தாரை தவ்வை தன்னொடு கூடிய (மணி. 7, 104). 3. Goddess of Misfortune, as the elder sister of Lakṣmī; [இலக்குமியின் முத்தாள்] முதேவி. (சூடா.) செய்யவ டவ்வையைக் காட்டிவிடும் (குறள், 167).

1. தான் tāṛ-> தன் taṛ

தான்¹ tāṛ [Kannada. tān.] pron. 1. He, she or it; படர்க்கை யொருமைப்பெயர். தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான் (நாலடி, 248). 2. Oneself; சுயம். தானாகப் படித்தவன். --part. 1. A word used as intensive; தேற்றச்சொல். உனைத் தான் நோக்கி நிற்கும் (வெங்கைக்கோ. 41). 2. Expletive affixed to any noun or pronoun and declined instead of it; அசைச்சொல். தாந்தான் கின்று நின்றசைமொழி (நன். 441). --conj. Besides; அதுவன்றி இஃது ஒன்று என்று பொருள்படுவதோர் இடைச்சொல். (திருக்கோ. 382, உரை.)

தான்¹ tāṛ ->தன் taṛ pron. Oblique case-form of the pronoun tāṛ; தான் என்ற சொல் வேற்றுமை யுருபை ஏற்குமிடத்துப் பெறுந் திரிபு.

தாய் tāy n. (தன் taṛ + ஆய் ஶீ) [T. tāyi, K. M. tāy.] 1. Mother; அன்னை. தாய்த்தாய்க்கொண் டேகுமளித் திவ் வுலகு (நாலடி, 15). 2. Any one of ai-vakai-t-tāyar; ஜவகைத்தாயருள் ஒருத்தி. (பிள்.)

தாகு tāu: [Hindi] (nm) father's elder brother.

தாய்க்கிழவி tāy-k-kilavi n. Mother or foster-mother of a dancing-girl; தாசி யின் தாய்.

தாய் tāy -> தாய்ச்சி tāycci n. 1. Wet nurse; தாய்ப்பால் கொடுப்பவள். 2. Origin, moving spirit; மூலம். இந்த வழக்குக்குத் தாய்ச்சி இவன் தான். 3. Pregnant woman; கர்ப்பினி. (J.) 4. Leader of a party in a game; விளையாட்டில் தலைமையாள். 5. Appointed place to be touched in a game; விளையாட்டில் தொடவேண்டுமிடம்.

தாச்சி¹ tācci n. 1. Wet nurse; தாய்ப்பால் கொடுப்பவள். 2. Origin, moving spirit; மூலம். இந்த வழக்குக்குத் தாய்ச்சி இவன் தான். 3. Pregnant woman; கர்ப்பினி. (J.) 4. Leader of a party in a game; விளையாட்டில் தலைமையாள். 5. Appointed place to be touched in a game; விளையாட்டில் தொடவேண்டுமிடம். (W.)

தாய்தந்தை tāy-tandai n. one own Parents; பெற்றோர்.

தாய்ப்பாட்டன் tāy-p-pāṭṭaṇ . Maternal grandfather; தாயைப்பெற்ற தகப்பன்.

தாய்மாமன் tāy-māmaṇ n. Maternal uncle; தாயுடன் பிறந்தவனான அம்மான்.

தாய் tāy -> தாய்மை tāymai n. Motherhood, motherliness; தாயாந் தன்மை. தாய்மையுந் தவமும் வாய்மையு நோக்கி (பெருங். உஞ்சைக். 46, 120).

தாய்வழி tāy-vali n. Maternal side or line; உறவுமுறையில் தாயின் தொடர்பு.

தாய் tāy -> தாயார் tāyār n. 1. Mother; அன்னை. பயந்த தாயாரு மிறந்ததற்பின் (பெரியபு. திருநாவுக். 29). 2. Lakṣmī, as mother; திருமகள். தாயார் ஸந்நிதி. Vaiśṇ.

தாய் tāy -> தாயியி¹ tāyi n. [U. dāi.] Wet nurse; தாய்ச்சி. Loc.

஦ாகி dāṭ (nf) a midwife; nurse;

தாகி dāṭī s.f. A nurse; a wet-nurse; a midwife; (local) a maid-servant;

தாகி dāyā m. The husband of a dāṭī or nurse; a male nurse.

தாகி dāya, s.f. A nurse, &c. (=dāṭī, q.v.).

தம்பி² tampi n. (தன் + பின். [T. tambu, K. tamma, M. tambi.] 1. One's younger brother; இளைய சகோதரன். மரவடியைத் தம்பிக்கு வான்பணையம் வைத்துப்போய் (திவ. பெரியாழ். 4, 9, 1). 2. One's younger male cousin who is the son of a paternal uncle or maternal aunt; தம்பி முறை யான். 3. Term of endearment applied to a younger male; வயதிற்சிறியவனைக் குறிக்கும் சொல்.

தம்பித்தோழன் tampi-t-tōḷaṇ n. \Ornament for the waist of male infants resembling the membrum virile; ஆண்குழந்தை களின் அரையிற்கட்டும் குஞ்சாமணி. Colloq.

தம்பிரான் tam-pirāṇ n. [தன்+பிரான்]. [Malayalam]. tamburāṇ.] 1. One's God; கடவுள். தம்பிரா னடிமைத் திறத்து (பெரியபு. இளையான்குடி. 1). 2. One's Master, lord, king; தலைவன். தம்பிரா னமராக்கு (திவ. பெரு மாள். 3, 5). 3. Title of Travancore kings; திரு விதாங்கோட்டு அரசர்க்கு வழங்கும் பட்டம். Nāñ. 4. Non-Brahman monk of Śaiva mutt; மடங்களி லுள்ள சைவத்துறவி. 5. Overseer of monks; துறவிக்ட்குத் தலைவர். (J.)

தம்பிரான்தோழன் tampirāṇ-tōḷaṇ , n. Cuntara-mūrtti-nāyaṇār, as the friend of Śiva; [சிவபிரானுக்குத் தோழன்] சுந்தர மூர்த்திநாயனார். தம்பிரான்றோழனார் நம்பியென்றார் (பெரியபு. தடுத்தாட். 171).

தம்பிரான்மாடு tampirāṇ-māṭu , n. Leader of the herd of cattle brought by the Kāppiliyar when they originally migrated to the Kambam valley in Madura district; மதுரைஜில்லா கம்பம்பிரதேசத்தில் காப்பிலியரால் கொண்டுவரப்படும் மாட்டுத்தொகுதிகளில் தலைமை மாடு.

தம்பிராட்டி tam-pirāṭṭi n. [தன்+பிராட்டி] Fem. of தம்பி ரான். 1. Mistress, queen; தலைவி. 2. Suttee; உடன்கட்டை யேறுபவள். (யாழ். அக.)

தன்னை tanṭai n. [தன்+ஜி] 1. Lord, chief; தலைவன். தன்னை தலைமலைந்த . . . கண்ணி (பு. வெ. 1, 13). 2. Elder brother; தமையன். தன்னைமார் தந்த கொழுமீன் (ஜந். ஜம். 47). 3. Elder sister; தமக்கை. (திவா.) 4. Mother; தாய். (பிங்.)

தன்னோர் tanṭor n. One's kith and kin, relatives or dependents; தன்னைச் சார்ந்த வர். மன்னகுமரன் றன்னோர் சூழ (பெருங். இலா வாண. 4, 106).

தனது taṭadu n. 1. [T. tanadu, M. tanatu.] That which is one's own; சொந்தம். தனதாகத் தான்கொண்டான் (நாலடி, 278). 2. Friendship, amity, intimacy; உளிமை. தனது பாராட்டு கிணுந் தடிவார் தெவ்வர் (குற்றா. தல. நாட்டுச். 15).

தந்தை tandai n. [தனது] taṭadu + ஜி] [T. taṇḍri, K. tande, M. tanta.] Father; தகப்பன். தந்தையுந் தன்னையும் (தொல். பொ. 137).

தந்தைபெயரன் tantai-peyaraṭi n. Son, as bearing his grand-father's name; [தன் தந்தையின் பெயரினையுடையான்] மகன். தந்தைபெயரன் . . . சிறு தேரூருட்டுந் தளர்ந்தை (ஜங்குறு. 403).

தந்தையரைவர் tantaiyar-aivar n. Five fathers, viz., king, chief, father, elder brother and preceptor according to Piṅkalantai; king, preceptor, mother, father and elder brother according to Ācāra-k-kōvai; father, initiator into Brahmanhood, etc., preceptor, food-giver and helper in danger according to Winslow; அரசன், தலைவன், தந்தை, முன்னோன், குரவன் (பிங்.); அரசன், உபாத்தியாயன், தாய், தந்தை, தம்முன் (ஆசாரக்.); பிறப்பித்தோன், கற்பித் தோன், மணமுடிப்பித்தோன், அன்னந்தந்தோன், ஆபத் துக்குதவினோன் (W.) என்ற ஜவகைத்தந்தையர்.

தந்தை tandai -> தந்தையன் tantaiyaṭi n. One's (own) Father; தகப்பன், தந்தை. தந்தையன் றனக்கு முதவினன் (திருவாலவா. 49, 12).

தந்தை tandai -> தாதை² tādai n. 1. Father; தந்தை. (பிங்.) நல்வேலன் றாதை (திருவாச. 9, 3). 2. Grandfather; பாட்டன். (சது.)

Geordie, United Kingdom, American Samoa.	da
Bena, Nigeria, Tanzania.	daada
Binna, Nigeria, Tanzania.	daada
Buna, Nigeria, Tanzania.	daada
Ebina, Nigeria, Tanzania.	daada
Ebuna, Nigeria, Tanzania.	daada
Ekibena, Nigeria, Tanzania.	daada
Gbinna, Nigeria, Tanzania.	daada
Lala, Nigeria, Tanzania.	daada
Purra, Nigeria, Tanzania.	daada
Yangeru, Nigeria, Tanzania.	daada
Yongor, Nigeria, Tanzania.	daada
Yungur, Nigeria, Tanzania.	daada
Caledonian, New Caledonia.	dad
Romany, Romania.	dad
Hehe, Tanzania.	dada
Kalash, Pakistan.	dada
Kalasha, Pakistan.	dada
Kalashamon, Pakistan.	dada
Kihehe, Tanzania.	dada
Kinyamwesi, Tanzania.	dada
Kinyamwezi, Tanzania.	dada
Luhya, Tanzania.	dada
Namwezi, Tanzania.	dada
Nyamwesi, Tanzania.	dada
Nyamwezi, Tanzania.	dada
Angoni, Tanzania, Malawi.	dadi
Chingoni, Tanzania, Malawi.	dadi
Ekipangwa, Tanzania.	dadi
Kingoni, Tanzania, Malawi.	dadi
Kisi, Tanzania.	dadi
Kisutu, Tanzania, Malawi.	dadi

Ngoni, Tanzania, Malawi. dadi
Pangwa, Tanzania. dadi
Sutu, Tanzania, Malawi. dadi
Romani, Europe. dadus
Kivinza, Tanzania. data
Rwanda, Rwanda, Democratic Republic of Congo. data
Kirundi, Burundi, Tanzania. dawe
Rundi, Burundi, Tanzania. dawe
Urundi, Burundi, Tanzania. dawe
Belauan, Palau. demal
Palau, Palau. demal
Palauan, Palau. demal
Cherokee, USA. do, da
Echijita, Tanzania. lata
Ecijita, Tanzania. lata
Jita, Tanzania. lata
Kilegi, Tanzania. lata
Kololo, Zambia, Namibia. ndate
Lozi, Zambia, Namibia. ndate
Rotse, Zambia, Namibia. ndate
Rozi, Zambia, Namibia. ndate
Rutse, Zambia, Namibia. ndate
Silozi, Zambia, Namibia. ndate
Tozvi, Zambia, Namibia. ndate
Kimashami, Tanzania. nde
Machambe, Tanzania. nde
Machame, Tanzania. nde
Mkuu, Tanzania. ndi
Pakanha, Australia. ngathi
Kivwanji, Tanzania. nhata
Wanji, Tanzania. nhata
Achawa, Malawi, Mozambique. n-taati
Adsawa, Malawi, Mozambique. n-taati
Adsoa, Malawi, Mozambique. n-taati
Ajawa, Malawi, Mozambique. n-taati
Ayao, Malawi, Mozambique. n-taati
Ayawa, Malawi, Mozambique. n-taati
Ayo, Malawi, Mozambique. n-taati
Chiyao, Malawi, Mozambique. n-taati
Djao, Malawi, Mozambique. n-taati
Haiao, Malawi, Mozambique. n-taati
Hiao, Malawi, Mozambique. n-taati
Hyao, Malawi, Mozambique. n-taati
Jao, Malawi, Mozambique. n-taati
Veiao, Malawi, Mozambique. n-taati
Wajao, Malawi, Mozambique. n-taati
Yao, Malawi, Mozambique. n-taati
Sesotho, Lesotho, South Africa. Ntate
Sisutho, Lesotho, South Africa. Ntate
Sotho, Lesotho, South Africa. ntate
Souto, Lesotho, South Africa. Ntate
Suthu, Lesotho, South Africa. Ntate
Suto, Lesotho, South Africa. Ntate
Agnang, Cameroon. nt3
Anyah, Cameroon. nt3
Anyan, Cameroon. nt3
Anyang, Cameroon. nt3
Denya, Cameroon. nt3
Eyan, Cameroon. nt3
Nyang, Cameroon. nt3
Obonya, Cameroon. nt3
Takamanda, Cameroon. nt3
Bosnian, Bosnia and Herzegovina. otac
Croatian, Croatia. otac
Slovak, Slovakia, Hungary. otec
Slovakian, Slovakia, Hungary. otec
Cree, Canada. ottawimaw
Huron, USA, Canada. ta
Roshani, Tajikistan. taat
Chiga, Uganda. taata
Ciga, Uganda. taata
Cilaadi, Tanzania. taata
Ekihaya, Tanzania. taata
Haya, Tanzania. taata
Kiga, Uganda. taata
Nyoro, Uganda. taata
Oluchiga, Uganda. taata
Orukiga, Uganda. taata

Ruhaya, Tanzania.	taata
Rukiga, Uganda.	taata
Runyoro, Uganda.	taata
Ziba, Tanzania.	taata
Ganda, Uganda, Tanzania.	taata wange
Luganda, Uganda, Tanzania.	taata wange
Icaiche Maya, Guatemala.	taatah
Itza', Guatemala.	taatah
Petén Itzá Maya, Guatemala.	taatah
Yucatec Maya, Guatemala.	taatah
Breton, France.	tad
Brezhoneg, France.	tad
Cymraeg, United Kingdom.	tad
Welsh, United Kingdom.	tad
Náhuatl, Mexico.	tahtli
Ecuador Quechua, Ecuador.	taita
Yipunu, Gabon.	taji
Arniya, Pakistan.	tat
Chitrali, Pakistan.	tat
Chitrari, Pakistan.	tat
Citrali, Pakistan.	tat
Kashkari, Pakistan.	tat
Khawar, Pakistan.	tat
Khwarz, Pakistan.	tat
Patu, Pakistan.	tat
Qashqari, Pakistan.	tat
Bemba, Democratic Republic of Congo, Zambia.	tata
Bende, Tanzania.	tata

தாதை² tādai -> தாத: tātāh 1 A father; -2 A term of affection, endearment of pity, applied to any person, but usually to inferiors or juniors, pupils, children &c-3 A term of respect applied to elders or other venerable personages; -4 Any person for whom one feels pity.

Sanskrit Nighantu also gives the etymology for tāta as derived from தந் only. [தந்-க் டீய்சு U3.9] .

தாதை² tādai -> தாதா¹ tādā n. 1. Father; தந்தை. தாதாவெனிற் கல்விதானகலும் (தனிப்பா. ii, 283, 677). 2. Grandfather; பாட்டன். 2. Aged man; வயது (முதிர்ந்தவன்).4. Great man; பெரியோன். (மாற னலங் 140, 541.)

தாதா¹ tādā-> ஦ாடா dādā [Hindi] (nm) (paternal) grandfather; elder brother; a word of respect used for elders; a gangster, hoodlum, leader of a gang; a cock of the walk;

஦ாடி (paternal) grandmother;

஦ாடா dādā [Hindi] -> ஦ீடீ dīdī [Hindi] elder sister.

஦ீடி dī dī [Hindi] -> ஜீஜி jījī (nf) [Hindi] an elder sister.

ஜீஜி jījī [Hindi] -> ஜீஜா jījā [Hindi] (nm) elder sister's husband.

தாத்தா tāttā n. [T. K. tātā.] Colloq. 1. Grandfather; பாட்டன். 2. Aged man; வயது (முதிர்ந்தவன்).

தத்தை² tattai n. [தனது taṇadu + ஜி ai] Elder sister; தமக்கை. (பிங்.)

தத்தம்மை tattammai n. (தத்தை¹ + அம்மை). Elder sister; தமக்கை .தத்தை¹. Nāñ.

தந்துவை tanduvai n. [தனது taṇadu + அவைவை]. 1. Mother-in-law; மாமியார். 2. Mother's brother's wife; தம்மாமி. (தொல். சொல். 400, உரை.).

Since husband and wife are belonging (தனது taṇadu) to their mother, தந்துவை tanduvai has denoted the mother-in-law of the wife or husband.

தன் taṇ -> தனு¹ taṇu n. 1. Body (one which contains Self); உடல். தனுவொடுந் துறக்க மெய்த (கம்பரா. மிதி. 108). 2. n. Bow (act as a body for arrow); வில். தண்டு தனுவாள் பணிலநேமி (கலிங். 226). 3. Sagittarius in the Zodiac; தனுராசி. (சிலப். 17, பக். 453.) 4. Month of Mārkali = December-January; மார்க்கி மாதம். 5. A linear measure = 4 karam, as the length of a bow;

தனு¹ taṇu -> ஧னு: dhanuḥ A bow

தனு¹ taṇu -> தனுசு taṇusu n. Bow (act as a body for arrow); வில்.

தனுசு taṇusu -> ஧னுச் dhanus . n. A bow

Sanskrit Pundits are citing ஧ன் dhan as the root for the ஧னு: . However, the inappropriate meaning of ஧ன் is as follows.

धन् I. 1 P. (धनति) To sound. -II. 3 P. (दधन्ति) Ved. To bear fruit.

தனு¹ taṇu -> தனு tanu -f. 1 The body, the person. -2 Outward form, manifestation; -3 Nature, the form or character of anything;

தனுजः tanujah a son; Bhāg.5.9.6.

தனுजா tanujā a daughter.

The words தனுஜः tanujah and தனுஜா tanujā are interpreted as son and daughter born from the body. It is incorrect. It should be interpreted as born to oneself (தன் taṇ Self) i.e. own son & daughter and not as born from the body.

தனு tanu -> தனுச் tanus n. The body.

தனு tanu -> தனு tanū f. 1 The body, person, self. -2 A limb, member of the body;

தன் taṇ -> தந்து tandu n. One's own Descendant, progeny; சந்ததி. (யாழ். அக.)

தந்து tandu -> தந்து: tantuḥ n. An offspring, issue, race;

தன் taṇ -> தன் tan f. Ved. One's own Offspring, posterity.

தனः tanaḥ Ved. One's own descendant;

தனா, தனம் One's own offspring, posterity;

தனச் tanas m. Ved. One's own offspring, posterity;

தன் taṇ -> தனையள் taṇaiyal n. Daughter; மகள். தனையை. மிகு வலியொடுந் தனைய டோன்றும் (கம்பரா. தாடகை. 29).

தன் taṇ -> தனையன் taṇaiyan n. Son; மகன். தனயன். நேமியான் றனையனும் (கம்பரா. பள்ளி. 39).

தன் taṇ -> தனையை taṇaiyai n. Daughter; மகள். தவ்வையாமெனக் கிடந்தனள் கைகயன் றனை யை (கம்பரா. மந்தரை. 88).

தனயன் taṇayaṇ n. Son; மகன். தானுந் தேருமே யாயின ஸிராவணன் றனயன் (கம்பரா. பிரமாத். 59).

தனயன் taṇayaṇ -> தனய: tanayah 1 one's own son; Ms.3.16; சுடக்ஷிணாய் தனய் யயாசே R.2.64. -2 A male descendant. -3 (In astrol.) N. of the fifth lunar mansion.

தனயை (dual) tanayau A son and a daughter.

தனயம் tanayam Posterity, family, offspring.

தனையை taṇaiyai -> தனயா tanayā one's own daughter; Ms.11.171.

Similarly Sanskrit has also derived words.

स्व sva pron. a. 1 One's own, belonging to oneself, often serving as a reflexive pronoun; -2 Innate, natural, inherent, peculiar, inborn; -3 Belonging to one's own caste or tribe;

स्वः svah 1 One's own self. -2 A relative, kinsman; -3 The soul. -4 N. of Viṣṇu.

स्वजः svajah 1 a son or child. -2 sweat, perspiration. -3 a viper.

स्वजा svajā a daughter.

स्वजनः svajanaḥ 1 a kinsman, relative; -2 one's own people or kindred, one's household.

जातिः svajātih 1 one's own kind. -2 one's own family or caste.

स्वक svaka a. One's own, own.

स्वकः svakah A relation, friend.

स्वकम् svakam One's own property.

The word स्वस् svasṛ is the Tamil translation of **தங்கை**. In Tamil, it denotes younger sister only.

தன் taṇ pron. **தான்**. Oneself; **சுயம்**. Oblique case-form of the pronoun taṇ; **தான் என்ற சொல்** வேற்றுமை யுருபை ஏற்குமிடத்துப் பெறுந் திரிபு.

தான்' taṇ [K. tān.] pron. 1. He, she or it; **படர்க்கை யொருமைப்பெயர்**. தன்னைத் தலையாகச் செய்வானுந் தான் (நாலடி, 248). 2. Oneself; **சுயம்**. தானாகப் படித்தவன்

स्व sva pron. a. 1 One's own, belonging to oneself, often serving as a reflexive pronoun; स्वनियोगमशून्यं कुरु श.2; प्रजा: प्रजा: स्वा इव तन्त्रयित्वा 5.5; oft. in comp. in this sense; स्वपुत्र, स्वकलत्र, स्वद्रव्य. -2 Innate, natural, inherent, peculiar, inborn; सूर्यापाये न खलु कमलं पुष्यति स्वामरि ख्याम् Me.82; श.1.19; स तस्य स्वो ऽवः प्रकृतिनियतत्वादकृतकः U. 6.14. -3 Belonging to one's own caste or tribe;

தங்கை taṇgai n. [K. taṇgi, M. taṇka.] 1. Younger sister; **இளையசோதரி**. தங்கையை மூக்குந் தமையனைத் தலையுந் தடிந்த (திவ. பெரியாழ். 4, 7, 1). 2. A female standing in the relationship of a younger sister to a person, as daughter of a paternal uncle or a maternal aunt; **தங்கை முறையாள்**. **கலைவாணித் தங்கைபுயம் புகழ்ந்து வாழ்த்த** (திருப்போ. சந். ஊசல். 6). 3. Junior co-wife; **இளையாள்**.

स्वस् svasṛ & स्वसा svasā f. A sister; -2 A finger (Ved.).

கை Kai in Tamil means young or small. Therefore **தங்கை** taṇgai means one who is younger than the person concerned.

கை kai n. [T. K. M. Tu. kai.] 1. Hand, arm; கரம். அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே (தொல். எழுத். 315). 2. Elephant's trunk; பானைத் துதிக்கை. தூங்குகையா னோங்கு நடைய (புறநா. 22). 3. Ray, as of the sun; கிரணம். செங்கைநீட்டித் தினகரன் றோன்றலும் (திருவிளை. விடை. 20). 4. Group, set, as in counting bricks, dry dung-cakes; செங்கல் முதலியவற்றை எண்ணும் ஓரளவு. Colloq. 5. Hand-pose in dancing; அபிந்யக்கை. (சிலப். 3, 18, உரை.) 6. Side, right or left; பக்கம்.

இருகையு மிரைத்து மொய்த்தார் (கம்பரா. கை கேசி. 83). 7. Faction, party; **கட்சி**. **எதிர்க்கையில் சேர்ந்திருப்பவர் யார்?** 8. Rafter; **கைமரம்**. கால் தொடுக் திருகையேற்றி (தேவா. 838, 4). 9. Semaphore; ரயிலின் கைகாட்டி. Colloq. 10. Sleeve of a garment; **சட்டையின் கை**. Colloq. 11. Handle, as of an axe; **கைப்பிடி**. நெடுங்கை நவியம் பாய்தலின் (புறநா. 36, 7). 12. Handle, as of a fan; விசிறிக்காம்பு. மணிக்கை யாலவட்டம் (பெருங். உஞ் சைக. 34, 217). 13. Wing of a bird; **சிறகு**. கோழி கைத்தலத்தைக் கொட்டி (அரிச. பு. விவா. 195). 14. Wing of an army; **படையுறுப்பு**. (பிங்.) 15. Army; **சேனை**. கைவகுத்து (தணிகைப்பு. சீபரி. 467). 16. Place; **இடம்**. (குடா.) 17. Money on hand; **கைப்பொருள்**. அவரன்பும் கையற்ற கண்ணே யறும் (நாலடி. 371). 18. That which is fit to be done; **செய்யத்தக்கது**. கையறியாமை யுடைத்தே (குறள். 925). 19. Decoration, dressing; **ஒப்பனை**. (பிங்.) 20. Strength, ability; **ஆற்றல்**. ஆரிடம் உன்கை யைக் காட்டுகிறாய். 21. Handful; **கையளவு**. Loc. 22. Hands, workmen, assistants; **ஆள்**. எத்தனை கை வேலை செய்தன?. 23. Littleness, smallness; **சிறுமை**. கைஞ்ஞானங் கொண்டொழுகுங் காரறிவாளர் (நாலடி. 311). 24. Custom, usage, way of the world; **உலகவொழுக்கம்**. கைமொன்றிகல்லாய் (கலித். 95). 25. Row, line; **ஒழுங்கு**. கையமை விளக்கம் (முல்லைப். 49). 26. Younger sister; **தங்கை**. (பிங்.)

Later this Tamil word “கை kai” also specifically denoted younger sister.

கை Kai in Tamil denotes hand. Sister was considered like a (helping) hand of a person. Actually, **கை** Kai was wrongly interpreted by Sanskrit and translated as finger for the word स्वस् svast. In Sankrit स्वस् svast denotes finger.

The actual meaning of स् श्र is as follows.

स् श्र 1, 3 P. (सरित्, ससर्ति, also धावति; ससार, असार्षत्, असरत्, सरिष्यति, सर्तुम्, सृत) 1 To go, move, proceed; मृगाः प्रदक्षिणं ससुः Bk.14,14. -2 To go towards, approach; निष्पाय हरयः सेतुं प्रतीताः ससुर्णवम् Rām. -3 To rush upon, assail; ब्राह्मणार्थं समुत्पन्ने योऽरिष्ठिः सृत्य युद्धयति Mb.12.97.1; (तं) ससारापि मुखः शरः शार्दूल इव कुञ्जरम् Mb. -4 To run, go fast, slip away from; सरति सहसा बाह्नोर्मैद्यं गताप्यबला सती M.4.11. -5 To blow (as wind); तं चेद्वायौ सरति सरलस्कन्धसंघट्टजन्मा Me.55. -6 To flow. -7 To cross, traverse. -Caus. (सारयति-ते) 1 To cause to go or move. -2 To extend. -3 To rub, touch gently (with the fingers); तन्त्रीमाद्रां नयनसलिलैः सारयित्वा कथंचित् Me.88. -4 To push back or away, remove; सारयन्तीं गण्डाऽगात् कठिनविषमामेकवर्णीं करेण Me.93. -5 To put in array, arrange. -6 To show, manifest. Desid. (सिसीर्षति) To wish to go &c.

If the word स् श्र denotes स् श्र ought to become सरित्, ससर्ति, ससार, असार्षत्, असरत्, सरिष्यति, सर्तुम्, सृत only during Sandhi. Because स् श्र is a verb and not noun. E.g.

अतिस् atis 1 P. Ved. To extend. -Caus. 1 To extend.-2 To exert oneself to drive out (as a fluid).

उत्स् uts 1 P. Caus. 1 To expel, turn out, drive away; -2 To remove, keep or put aside; K.24; to push far; R.4.53;

उपस् upas 1 P. 1 To go towards, approach, draw near; -2 To go against, attack. -3 To have intercourse (as of a woman with a man); Mb.3.

निःस् nihs 1 P. 1 To come forth, slip away from, go out, issue from; -2 To depart, set out for; -3 To flow forth, ooze out, exude; -Caus. To turn out, expel, drive away.

प्रस् pras 1 P. To flow forth, spring, arise, proceed; -2 To go forth, advance; -3 To spread, spread round; -4 To spread, prevail, pervade; 5 To be stretched, to extend; -6 To be disposed or inclined to (do a thing), move; -7 To prevail, begin, commence; -8 To be long, be lengthened; -9 To grow strong or intense; -1 To pass away (as time). -11 To break forth or out (as fire). -12 To be displaced (as the humours of the body). -Caus. 1 to spread, stretch; -2 To stretch forward, extend, hold out (as the hand); -3 To spread out or expose for sale; -4 To open wide, expand (as eyes). -5 To publish, promulgate. -6 To prosecute. -7 (In gram.) To change a semi-vowel into the corresponding vowel.

विस् vis 1 P. 1 To spread, be extended or diffused; -2 To return. -Caus. 1 To spread, stretch. -2 To cause to prevail or spread.

संस् samś 1 P. 1 To go towards, approach. -2 To revolve, turn round. -3 To spread. -4 To move. -5 To go or flow together. -6 To go to, obtain; -7 To come forth. -Caus. 1 To spread over, cause to move over. -2 To revolve or turn round; \-3 To put off, defer. -4 To use, employ.

If स् श्र denotes driving/propelling, then it also the wrong tamil translation of **கை** kai.

கை-த்தல் kai 11 v. tr. 1. To produce, as a sound; to propel, shoot, as an arrow; **செலுத்துதல்**.

சிலம்பிரங்கு மின்குரல் கைத் தெடுத்தலின் (சீவக. 2683). 2. To feed with the hand; **ஊட்டுதல்**.

காழோர் கடுங்களிறு கவளங் கைப்ப (மதுரைக். 659).

Due to the confusion, Sanskrit pundits shows the dhatupatha of [सू अस-ऋन्; Uप.2.97]. स् शु .

स् शु I. 2, 4 आ. (सूते, सूयते, सूत) To bring forth, produce, beget, yield (fig. also); -With प्र to bring forth, beget, produce. -II. 6 P. (सुवति) 1 To excite, incite, impel. -2 To remit (as debt).

स् शु a. (At the end of comp.) Bringing forth, producing, yielding &c. -f. 1 Birth. -2 A mother;

However said dhatupatha स् शु gives the meaning of birth or mother only. If it so, Sanskrit pundit could not explain the meaning of finger for the word स्वस् svast etymologically.

Wife and husband are considered as belonging to husband and wife respectively. Therefore the words denoting such words are also formed by Tamil and borrowed by Sanskrit from Tamil.

स्वक svaka -> स्वकीय svakīya *a.* One's own, own. -2 Of one's own family.

स्वकीया One's own wife.

Earlier, a girl was given in marriage to warrior/strong man. Therefore the words denoting man have denoted husband also.

ஆன் எி -> ஆண் எி *n.* 1. [K. M. Tu. எி.] Male; ஆண்பாற்பொது. 2. Manliness, courage; வீரியம். மான மதாணி யாணிற் றாங்கல் (ஞானா. 17, 7). 3. Superiority, excellence; தலைமை. (மாறன. 261, உதா. செப். 726, உரை.) 4. Warrior of an army; வீரன். ஆணணி புகுதலும் (சிறுபாண. 211). 5. Marking-nut tree. சேமரம். (பிங்.), Sage-leaved alangium. அழிஞ்சில். ஆண்மரக்கிளவி (தொல். எழுத். 304).

ஆண்டொழில் எி-தெலி *n.* (ஆண் + தொ ஷில்). Heroism, heroic act; வீரசெய்கை.

ஆண்டொழின்மைந்தன் எி-தெலி- maindañ, *n.* Arjuna, as a hero; அருச்சு னன். (பிங்.)

ஆண்பிள்ளை எி-pillai *n.* 1. Male child, son; ஆண்குழந்தை. 2. Man; புருஷன். Colloq. 3. Man of capacity, ability, strength of character; சமர்த்தன். Colloq. 4. Warrior; வீரன்.

ஆண்பிள்ளைகளான பீஷ்மத்துரோணாதிகளிறே (ஏடு, 7, 4, 5). 5. Husband; கணவன்.

ஆண்பிள்ளைச்சிங்கம் எி-pillai-c-cir- gam, *n.* < id. +. Bold, heroic, intrepid man, as brave as a lion, a term of praise; வீரன். ஆண் பிள்ளைச் சிங்கத்திற்கு யார் நிகர்? (W.)

ஆன்மா எந்மா *n.* Soul, self, spirit, as opp. to matter; உயிர். (திவா.)

ஆன்மா எந்மா + வீரன் வீராட -> ஆன்மவீரன் எந்மா-வீராட *n.* (நாநார்த்த.) 1. Strong man; விறலோன். 2. Brother-in-law; மைத்துனன். 3. Son; புத்தி ரன். 4. Learned man; கற்றோன்.

Generally wife is considered as weaker sex and husband is expected to be a strong man. Therefore husband or his brother is considered as strong man and husband is belonging to wife. In his absence, husband's brother is mentioned as he can also marry his brother's wife in the earlier days.

The words denoting husband has also denoted brother-in-law which can be discussed later.

வீரம்¹ vīram *n.* 1. **Heroism, bravery;** பராக்கிரமம். கன்மே னிற்பர் தம்வீரந் தோன்ற (சீவக. 2302). 2. (Rhet.) *The sentiment of heroism, one of nava-racam, q.v.; நவரசத்துவன் பராக்கிரமத்தை விளக்குஞ் சுவை.* (சிலப். 3, 13, உரை.) 3. Strength, might; வலிமை. வீரநோய் வெகுளி (சீவக. 2771). 4. Excellence; மேன்மை. (யாழ். அக.) 5. (Nāṭya.) *A kind of masquerade dance;* வரிக்கூத்துவகை. (சிலப். 3, 13, உரை.) 6. *An ancient Śaiva scripture in Sanskrit, one of 28 civākamam, q.v.; சிவாகமம்* இருபத்தெட்டானு லொன்று. (ஸசவச. 333, உரை.) 7. See வீராசனம். பதுமநகரில் வீரம் (பிரபோத. 44, 68). 8. Pepper; மிளகு. (யாழ். அக.) 9. Gruel; கஞ்சி. (யாழ். அக.) 10. *A kind of fig; அத்திவகை.* (யாழ். அக.) 11. Back; முதுகு. (நாம தீப. 585.) 12. cf. வேரம். Mountain; மலை. (பிங்.) வீரந் துஞ்சுவ வெண்மதி (இருகு. குசன. 71).

வீரம்¹ vīram-> வீரன் வீராட *n.* 1. **Hero, warrior;** பராக்கிரம முள்ளவன். நன்னீர்சொரிந்தனன் வீரனேற் றான் (சீவக. 489). 2. Virabhadra. See வீரபத்திரன். நெற்றி விழிக்கவந்து பணிந்துநின்றனன் வீரனே (தக்க யாகப். 334). 3. Arhat; அருகன். வீரன் றாணிஷல் விளங்க நோற்றபின் (சீவக. 409). 4. Commander; படைத்தலைவன். (திவா.) 5. Bhīṣma; வீருமன். (யாழ். அக.) 6. *A village deity. See மதுரைவீரன்.* 7. Fire; அக்கினி. (யாழ். அக.) 8. Sacrificial fire; ஓமாக்கினி. (யாழ். அக.) 9. Dancer; சூத்தாடி. (யாழ். அக.)

வீரன் வீராட-> வீரை² vīrai *n.* 1. Wife; மனைவி. (யாழ். அக.) 2. Mother; தாய். (யாழ். அக.) 3. Plantain; வாழை. (சங். அக.)

வீரன் வீராட-> வீரியன் vīriyāñ, *n.* Hero; வீரன். அசுரரை யாவியுண்ட வீரியன்... அக்கவிகை மன் னன் (கம்பரா. அனுமப். 29).

வீரபத்தினி *vīra-pattiṇī* n. Wife of a hero; வீரனுடைய மனைவி

Similarly the following words in Tamil are formed and Sanskrit has borrowed it from Tamil

சூரம்'sūram n. Valour, bravery, heroism; வீரம். (சூடா.)

சூரம்'sūram -> சூரன் *sūraṇ* n. 1. Warrior, man of valour, hero; வீரன். (பிங்.) துறப்பில ரற் மெனல் சூர ராவதே (கம்பரா. தைலமாட். 30).

சூரி³ sūri n. 1. Heroic woman; வீரமுள்ளவள். 2. Durgā; மாகாளி. (பிங்.) நான் முகன் வணங்கு மலர்த்தாட் சூரி (அரிச. பு. பாயி. 9). 3. Goddess of the forest; காடுகாள். (பிங்.)

சூரன் *sūraṇ* -> ஶரः *sūraḥ* A hero, warrior, valiant man.

சூரம்'sūram -> ஶர *sūra* a. Brave, heroic, valiant, mighty;

Since husband is considered as belonging (स्व sva) to his father, the words in Sanskrit have denoted the father-in-law of the wife. He is the father of her husband. He is directly belonging to her husband in relationship. Compare.

தந்துவை *tanduvai* n. [தனது *taṇadu* + அவ்வை]. 1. Mother-in-law; மாமியார். 2. Mother's brother's wife; தம்மாமி. (தொல். சொல். 400, உரை.).

ஸ்வஶுர: *svaśurah* A father-in-law; cf. ஶஶுர.

ஸ்வஶுர: *svaśurah* -> ஶஶுர: *śvaśurah* 1 A father-in-law, wife's or husband's father; -2 A respectable man.

ஶஶுரௌ *śvaśurau* (dual) The father-in-law and mother-in-law.

Sanskrit or other Indo European languages could not explain the origin or etymology of the said word.

ஶஶுர: *śvaśurah* -> ஶஶுரக: *śvaśurakah* A father-in-law.

ஶஶுர: *śvaśurah* -> ஶஶுர்ய: *śvaśuryah* 1 A brother-in-law, a wife's or husband's brother. -2 The younger brother of a husband.

ஶஶுர: *śvaśurah* -> ஶஶுரூ: *śvaśrūḥ* f. A mother-in-law, a wife's or husband's mother; ஶஶுஜனாநுஷ்டிதசாருவேஶாம் R.14.13.

Kinship and names based upon giving/yielding and taking.

துள் *tuḷi* -> துள் *taḷi*-> துள்ளள *taḷlai* n. [T. *talli*, M. *taḷla*.] Mother; தூய். (தொல். சொல். 400, உரை.)

துள் *tuḷi*-> துரு² *turu* n. Tree; மரம். (உரி. நில.)

துரு² *turu* -> துருமம்¹ *turumam* n. 1. Tree; மரம். (பிங்.) 2. Arnotto. சாப்பிரா. (மலை.) 3. Celestial tree; கற்பகத்ரு. (யாழ். அக.)

துரு² *turu* -> தூ *dru* m., n. 1 Wood. -2 Any instrument made of wood., தூ *dru* -m 1 A tree; Ms.7.131. -2 A branch.

Tree O.E. *treo*, *treow* "tree" (also "wood") (O.Fris. *tre*, O.S. *trio*, O.N. *tre*, Goth. *triu*), Gk. *drys* "oak," *doru* "spear;" O.C.S. *drieva* "tree, wood;" Serb. *drvo* "tree," *drva* "wood;" Rus. *drevo* "tree, wood;" Czech *drva*; Pol. *drwa* "wood;" Lith. *derva* "pine wood;" O.Ir. *daur*, Welsh *derwen* "oak," Albanian *drusk* "oak").

துருமம்¹ *turumam* தூம: *drumaḥ* 1 A tree; -2 A tree of Paradise. -3 An epithet of Kubera.

துள் *taḷi*-> துரு-தல் *taru* & தா²-தல் *tā* 13 v. tr. [K. M. *tā*.] 1. To give, as to equals; ஒப்போனுக்குக் கொடுத்தல். (தொல். சொல். 446.) 2. To grant, bestow; ஈந்தருஞ்சுதல். 3. To instruct; உபதேசித் தல். நாதனாரநுள்பெறு நந்தி தந்திட (கந்தபு. அவை யடக். 8). 4. To serve; பரிமாறுதல். இன்சோற்

தருநர் (மதுரைக். 535). 5. To cause to get; அடை வித்தல். பொருப்படைதருநங் கொற்றமும் (புறநா. 35, 25). 6. To create, form, construct; படைத்தல். தருமதேவதை . . . தருதலாற் றருமத்தீர்த்தம் (சேதுபு. சக்கர. 14). 7. To beget, generate, procreate; மகப்பெறுதல். புயங்கமெலாஞ் சுதையென்னு மாது தந்தாள் (கம்பரா. சடாயுகாண். 28). 8. To produce, compose; நூல் முதலியன் இயற்றுதல். சுடையன் வெண்ணெய்நல் லூர்வயிற் றந்ததே (கம்பார. சிறப்பு. 11). 9. To denote; express; உணர்த்துதல். இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலை (நன். 142). 10. To acquire, gather; சம்பாதித்தல். தாளினாற் றந்த விழுநிதியும் (திரிகடு. 47). 11. To capture; கைப்பற்றுதல். ஆரெயில் பலதந்து (புறநா. 6, 14). 12. To call, summon; அழைத்தல். மற்றவட்டருக் கீங்கெகன (சிலப். வழக்குரை. 45). 13. To yield, bring forth, as trees; மரமுதலியன் பலன் கொடுத் தல். (W.)--aux. An auxiliary added to verbs; ஒரு துணைவினை. வண்டாயத் திரிதருங் காலத்து (நாலடி, 284).

தருதல் taratal n. Gift; கொடை. (சூடா.)

தருநன் tarunañ n.. Giver, donor; கொடுப்பவன். எல்லைதருநன் (பொருந. 233).

தரு taru -> தரவு¹ taravu n. 1. Giving, handing over; தருகை. புனிற்றான் றரவி னினையர் பெரு மகன் (அகநா. 338). 2. First member of kali verse; கலிப்பாவின் முதலுறுப்பு. (தொல். பொ. 444.) 3. Order; கட்டளை. (Insc.)

தரு taru -> தருப்பி-த்தல் taruppi v. intr. 1. To give libations of water to manes, Ṛśis or gods; பிதிரர் முதலாயினார்க்குத் தருப்பணஞ் செய் தல். -. நீராடித் தருப்பித்து நியமங்கள் செய்வார் (பெரியடு. திருஞான. 60). 2. To dedicate oneself to God by daily japa dhyāna; செபத்தியானங்களால் கடவுளுக்குத் தன்னை அர்ப்பித்தல். (J.)

தருப்பி-த்தல் taruppi -> தருப்பணம்¹ taruppañam n.. 1. Libations of water to gods, Ṛśis and manes; தேவர்களுக்கும் இருடிகளுக்கும் பிதிரருக்கும் இறுக்கும் நீர்க்கடன். என்ன நீருமுகந்து தர்ப்பணம் புரிந்தால் (சேதுபு. இராமனாஞ். 240). 2. Food, refreshment; உணவு. தருப்பணப் பின்டியும் (திவா. 11, அந்தத்துப்பொருள், 9). 3. Fried paddy pestled and cleaned; அவல். கருப்புக் கட்டியொடு தருப்பணங் கூட்டி (பெருங். உஞ்சைக். 40, 129).

Offering Arghya to the Sun. There is a distinctive tradition of giving arghya (a respectful offering of water to a deity) or libation to the sun god.

தருப்பணம்¹ taruppañam -> தர்ப்பணம் tarpañam One of the five daily Yajñas (performed by men), presenting libations of water to the manes of the deceased ancestors (பிதுயஜ).

Sanskrit pundits are wrongly referring தருப்பணம் as the root for தர்ப்பணம் tarpañam. Because libation of water to gods, Ṛśis and manes involves voluntary giving or submitting food, etc before their images, idols in memory of their desire. Such giving or submission may not be a pleased/desired one to the gods, Ṛśis and manes. Gods, Ṛśis and manes never ask/desire for the same.

தருப்பணம் I. 4,5,6 P. (தருப்பணம், தருப்பணம், தருப்பணம்) 1 To become satisfied, be pleased or contented; அய தப்ர்யந்தி மாஸா: Bk.16.29; பிராண்ந சாதுபத் கூர: 15.29; (usually with instr., but sometimes with gen. or loc. also); கோ ந தருப்பணம் விதேன H.2.133 (v. 1. வர்ஷதி); தருப்பணம் விதேன Bh.2.84; நான்திருப்பதி காஷான் நாபகான் மஹேந்தி: | நாந்தக: சர்வ஭ूதானம் புஸா வாமலோசனா || Pt.1.137; தருப்பணம் விதேன Mb. -2 To please, gratify. -Caus. To gratify, please, -Dvsid. திதுப்பணம்; திதுப்பணம். -II. 1 P., 1 U. (தருப்பணம், தருப்பணம்) 1 To light up, kindle. -2 (Ātm.) To be satisfied. -3 To please, satisfy. -4 To gladden, refresh, reanimate; ஸ்வைர் ஸ்வைர் பிரெதைஸ்தர்ப்பணம் U.3.2.

தருப்பி-த்தல் taruppi -> அருப்பி-த்தல் aruppi-, 11 v.tr. To dedicate; உரியதாக்குதல்.

அரன்றனக் கருப்பித் துண்ணு மன்னமே யன்ன மாகு
மரன்றனக் கருப்பித் துண்ணா வன்னமோ வன்ன மாகா
தரன்றனக் கடியர் தாமே யருந்துவ ரன்ன மற்றை
யரன்றனக் கடிய ரல்லா ரருந்துவ தியாதோ வம்மா. சிவபரத்துவ நிச்சயம்

வாஞ்சியம் புதுமலர் மழைந்தாங்கு எஞ்சலில்
வேலைகேழு காந்தஞ்சர்ச் சாளைகலம் அருப்பித்து
ஆகவல்லனும் அஞ்சகேவதான் - முதலாம் ராஜாதிராஜன் மெய்க்கீர்த்தி

அருப்பி-த்தல் aruppi-> அருப்பணம் aruppaṇam n. Dedication; உரியதாக்கொடுக்கை.

அருப்பி-த்தல் aruppi-> அருப்பிதம் aruppitam n. That which is offered; உரியதாக்கப்பட்டது.

அருப்பணம் aruppaṇam-> அர்ணம् arpaṇam 1 Placing or putting upon, setting upon; स तस्य दृष्ट्यर्पणसंप्रचोदितः Rām.5.47.2; पादार्पणानुग्रहपूतपृष्ठम् R.2.35. -2 Inserting, placing or putting in. -3 Giving, **offering**, resigning; स्वदेहार्पण- निष्क्रयेण R.2.55; मुखार्पणेषु प्रकृतिप्रगल्भाः 13.9; तत्कुरुष्व मदर्पणम् Bg.9.27. -4 Restoration, delivery, giving back; न्यास° Ak. -5 Piercing, perforating; यद् युतं लिखितमर्पणेन Av.12.3.22; तीक्ष्णतुष्टार्पणैग्रीवां नखैः सर्वा त्यदार- यत् Rām. (Said to mean also fire, god, an oblation, a Mantra and the tongue of fire. Tv.

அருப்பிதம் aruppitam -> அர்பித arpita a. 1 Inserted, fixed, full of; -2 Placed in or upon; -3 Thrown, cast into-4 Transferred to, engraved; painted; -5 Offered, delivered, entrusted; -6 Given back; -7 Ceased, gone; -8 Pierced;

Sanskrit Pundits are wrongly citing கூடு as the root for the words அர்பித arpita and அர்ணம् arpaṇam. கூடு is never used. Only அர்ப்யதி, அர்பிப்த, அர்பித are used. See.

கூடு Caus. (அர்ப்யதி, அர்பிப்த, அர்பித) 1 To throw, cast, fling; fix or implant in; हृदि शल्यमर्पितम् R.8.87. -2 To put or place on, fix upon, direct or cast towards (as the eye &c.); वामत्रकोषार्पितहेमवेत्रः Ku.3.41; Ś.6.5,17,3.26; R.17. 79; Ś.6.8; Bk.5.9; Ku.6.11; R.15.77; Bg.8.7, 12.14; करपल्लवार्पितं Śi.9.54. -3 To place in, insert, give, set or place; अपथे पदमर्पयन्ति हि R.9.74,78; चित्रार्पिताम् Ś.6.15 drawn in a picture; R.2.31; द्वारदेशो Amaru. 62; V.4.35; Mu.7.6; Bh.3.18; लोकोत्तरं चरितमर्पयति प्रतिष्ठाम् R. G. -4 To hand or make over; give to, give in charge of, consign, deliver; इति सूतस्याभरणान्यर्पयति Ś.1.4. 19; Bk.8.118; Y.2.65. -5 To give up, sacrifice (as the inherent sense); अत्र कलिङ्गगङ्गाशब्दौ आत्मानमर्पयतः S. D.2. -6 To give back, restore; अर्पितप्रकृतिकान्तिभिर्मुखैः R.19.1; Bk.15.16; Amaru.94; Ms.8.191; Y.2. 169. -7 To pierce through, perforate, penetrate.

தரு taru -> தருப்பை tarappai n. Kaus, the sacred grass, *Poa cynosuroides*; குசைப்புல். வசிட்டன் றருப்பையோ டினிதி னெய்தினான் (கம்ப ரா. கடிமண. 84).

தருப்பை tarappai-> दर्भः darbhah A kind of sacred grass (Kuśa grass) used at sacrificial ceremonies &c.;

A dried grass twig (*darbha*) is necessary for performing tarpan. *Tarpan* for God is performed from the tip of the *darbha*, *tarpan* for Sages should be performed by folding the *darbha* in the middle, and *tarpan* for deceased ancestors' souls should be performed from the tip and root of the two *darbhas*.

Linguists wrongly connect English turf with Darbhah.

English turf [Middle English turf, torf, Old English turf ("turf, sod, soil, piece of grass covered earth, greensward")]Dutch turf ("turf"), Low German torf ("turf"), German dialectal Turbe ("turf"), German Torf ("peat, turf"), Swedish torf ("turf"), Icelandic torf ("turf").

It Is actually connected with the words தூர்வை tūrvai, தூர்வா dūrvā.

தூர்வை tūrvai n. Quitch grass. அறுகு. (திவா.) தூவெள் தூர்வைக்காடும் (திருவிளை. உக்கிர. 23).

தூர்வை tūrvai -> தூர்வா dūrvā Bent grass, panic grass (considered as a sacred article of worship and offered to deities &c.).-

தரு taru -> **தருமம்** tarumam n. 1. Virtuous deed; நற்செயல். (பிங்.) 2. Statute, ordinance, law, sacred law; விதி. (உரி. நி.) 3. Ancient text-books on Hindu law. **தருமநால்**. (உரி. நி.) 4. Usage, practice, customary observance or prescribed conduct; ஒழுக்கம். (உரி. நி.) 5. Duty; கடமை. Colloq. 6. Justice, righteousness; நீதி. பொருது மென்கை தருமமோ (பாரத. சூதுபோர். 186). 7. Charity, benevolence; தானமுதலிய அறம். தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்யா (நாலடி, 250). 8. Nature; inherent qualities; characteristics; instinct; இயற்கை. (உரி. நி.) **தரும மிஃதெனப் பன்னா மரபெனின்** (ஞானா. 11, 23).

Charity is considered as the virtuous deed. Sadaqah (voluntary charity) is a virtuous deed in Islam “தானம் tānam/ டானம் dānam” is a voluntary gift without any request. “தருமம் tarumam” is a gift on request. However, “டான ஧ர்ம: dāna dharmah” means alms-giving, whether it is voluntary or involuntary.

தரு taru -> ஒ dhṛ I. 6 Ā. 1 To assign anything to any person, allot, assign. -2 To owe anything to a person (with dat.; rarely gen. of person, 1 only in this sense);

தருமம் tarumam -> ஧ர்ம: dharmaḥ n. 1 Religion; the customary observances of a caste, sect, &c. -2 Law, usage, practice, custom, ordinance, statute. -3 Religious or moral merit, virtue, right- eousness, good works (regarded as one of the four ends of human existence); 4 Duty, prescribed course of conduct; -5 Right, justice, equity, impartiality. -6 Piety, propriety, decorum. -7 Morality, ethics -8 Nature, disposition, character; -9 An essential quality, peculiarity, characteristic property, (peculiar) attribute; -10 Manner, resemblance, likeness. -11 A sacrifice. -12 Good company, associating with the virtuous -13 Devotion, religious abstraction. -14 Manner, mode. -15 An Upaniṣad q. v. -16 N. of Yudhiṣṭhira, the eldest Pāṇḍava. -17 N. of Yama, the god of death. -18 A bow. -19 A drinker of Soma juice. -2 (In astrol.) N. of the ninth lunar mansion. -21 An Arhat of the Jainas. -22 The soul. -23 Mastery, great skill;

தருமம் tarumam -> ஧ர்மம் dharmam A virtuous deed.

தரு-தல் taru -> **தாரகம்** tāragam (one which is given to another) n. 1. That which protects or supports; receptacle; vehicle, means; refuge; ஆதாரம். எனக்கு நின்னரு டாரகம் (தாய். மெளன். 6). 2. Sustenance, light food, diet for convalescents; பத்தியவுணவு. Loc.

Compare: அளித்-தல் ali- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் வுதல். முகம் னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. தத்சியுத். 9).--

தரு-தல் taru -> **தரு** taru (one which is yielding, giving, producing) n. 1. Tree; மரம். **தரு வனத்துள்** (கம்பரா. கையடைப். 10). 2. The kar- pakam/Kalpadruma கற்பகவிருட்சம். 3. Bastard sandal. **தேவதாரு**. (தைலவ. தைல. 17.)

தரு taru -> தரு: taruh A tree;

தரு taru -> **தாரு** tāru n. 1. Tree; மரம். (சூடா.) மாதாருவன்ன சிலை (கந்தபு. தாரக. 71). 2. Branch of a tree; மரக்கிளை. (பிங்.) 3. Red cedar. See **தேவதாரு**. (தைலவ. தைல.) 4. Piece of timber, wood; மரத்துண்டு. கொல்லிப் பாவை யினிற் றாருவமைத்த வல்லிப்பாவை (இருகு. குசன். 26). 5. Temporary wooden image set up in place of the stone image when the temple is renovated; **கோயிலைப் பிரித்துப் புதுப்பிக்கும்போது கற்சிலைக்குப் பிரதியாகத் தாபித்த கட்டை உரு**. Loc.

தாரு tāru -> தரு daruh n. (said to be m. also) 1 Wood, a piece of wood, timber. -2 A block. -3 A lever. -4 A bolt. -5 The pine or Devadāru tree. -6 Ore. -7 Brass. -

தரு taru -> தரு dāru a. 1 Liberal. -2 Kind.

தரு dāru -> தரு: 1 A liberal or munificent man. -2 A donor. -3 An artist.

தரு taru -> **தாரம்** tāram (one who is given (in marriage etc)) n. 1. Wife; மனைவி. தபுதார நிலை தொல். பொ. 79). 2. Married state; விவாகமான நிலை. தாரத்துக்குட்பட்டான். (W.) 3. Gemini; மிதுனராசி. (சங். அக்.) 4. A celestial tree; தெய்வதருவுள் ஒன்றாகிய மந்தாரம். (சிலப். 15, 157, உரை.) 5. Red cedar. See **தேவதாரம்**. (தைலவ. தைல.). 6. Lesser galangal. சிற்றரத்தை. 7. Seville orange. நாரத்தை. 8. Rare, valuable articles or things; அரும்பண்டம். கடற்பஃ றாரத்த

நாடுகிழவோயே (புறநா. 30). 9. Venom of the whip-snake; பச்சைப்பாம்பின் நஞ்சு. (W.) 10. Confines, limit; எல்லை. பழித்தாரமாம (ஆசாரக். 92). 11. Vermilion; சாதிவீங்கம். (W.)

தாரம் tāram -> ஦ாரா: dārā -m. (pl.) A wife;

தரு taru -> தாராளம் tārālam n. [T. dhārālamu.] 1. Generosity, liberality, magnanimity; உதாரம். தாராளமாய்க் கொடுக்கிறான். 2. Roominess, spaciousness, amplitude; விசாலம். தாராளமான வழி. 3. Plenty, copiousness, sufficiency, completeness; நிறைவு. தாராளமாய் விளைந் தது. 4. Frankness, candour, openness, freedom; வெளிப்படை. அவரிடந் தாராளமாய்ச் சொல்லலாம். 5. Fluency, readiness in speech or utterance, proficiency, skilful execution in singing or playing on an instrument; சாதுரியம். தாராளமாய் வாசிக்கிறான். 6. Confidence; boldness, freedom; தெரியம். தாராளமாய் நிற்க நிர்ச்சிந்தை காட்டி (தாயு. சுகவாரி. 8).

தாராளக்காரன் tārāla-k-kāraṇ n. Liberal, free-handed person; உதாரன்.

தரு taru -> தாரிகம் tārikam n. Duty, tax; தீர்வை. (யாழ். அக.)

தரு taru -> தாரம்¹ tāram (given by Sky) n. Water; நீர். (யாழ். அக.) 2. Continuous flow of water; current, stream; நீர்த்தாரை. தாராதத்தம். 3.

தாரம்¹ tāram -> தாரா¹ tārā n. 1. Continuous flow of water; current, stream; நீர்த்தாரை. தாராதத்தம். 2. [Water birds] Duck; குள்ளவாத்து. (பதார்த்த. 890.) 3.. Heron; நான்றவகை. (W.) 4. Waddling, as of a duck; வாத்துநடை. (W.)

தாரா¹ tārā -> தாராங்கு tārāṅgu n. Rain- drop; மழைத்துளி. (யாழ். அக.)

தாராங்குரம் tārāṅguram n. Hailstone; ஆலங்கட்டி. (சங். அக.)

தரு taru -> தாரை² tārai n. 1. Row, range, line, series; வரிசை. 2. Stripe, streak; கோடு. 3. Order, arrangement, regularity; ஒழுங்கு. நெறித்தாரை செல்லாத நிருதர் (கம்பரா. சூரப். 137). 4. Way, path; வழி. (திவா.) வீரர்போகத் தாரை பெற் றிலர் (உத்தரரா. வரையெ. 17). 5. Foot track; அடிச்சுவடு. (பிங்.) 6. Running in a straight line; நேரே ஒடுகை. (பிங்.) 7. Pace of a horse; குதி ரைக்கதி. ஜந்துதாரையினுந் தூண்டி (திருவாலவா. 39, 35). 8. Downpour of rain; பெருமழை. (பிங்.) 9. Stream, as of water; நீரொழுக்கு. நெடுந்தாரை கண்பனிப்ப (திருவாச. 7, 15). 10. Region adjoining anus of bulls and cows; மாட்டின் மலத் துவாரப் பக்கம். 11. Speed; விரைவு. (திவா.) 12. Tongue; நா. (சூடா.) 13. Blade of a weapon; ஆயுதமடல். தாரைகொள் முக்கணவச் சுடர் வேல (கல்லா. 86, 34). 14. Sharpness; கூர்மை. (பிங்.) 15. Discus weapon; சக்கராயுதம். 16. A quality of the diamond; வயிரக்குணங்களி லொன்று. (சிலப். 14, 180, உரை.) 17. Thread- bareness; ஆடையின் விலக்கினை. Loc.

தாரை² tārai -> ஧ார: dhāraḥ (one which is given/giving) 1 An epithet of Visnu. -2 A sudden and violent shower of rain, sharp-driving shower. -3 Snow, hail. -4 A deep place. -5 Debt. -6 A boundary, limit. -7 A sort of stone.

஧ார dhāra a. Streaming, dripping, flowing.

தரு taru -> தாரம்² tāram (one which is given, giving) n. 1. The seventh note of the gamut, one of seven icai, q. v.; நிழோதசரம். (திவா.) 2. Highest musical pitch; ஏடுத்தலோசை. மந்தர மத்தியை தாரமிவை மூன்றில் (கல்லா. 21, 50). 3. One of the seven strings of the lute; பாழினோர் நரம்பு. (பிங்.) 4. A musical mode; ஒரு பண். பாடுகின்ற பண்தாரமே (தேவா. 582, 3). 5. The mystic syllable Om; பிரணவம். தாரத்தினுள்ளே தயங்கிய (திருமந். 1405). 6. Silver; வெள்ளி. (பிங்.) 7. Copper alloy; தரா என்னும் உலோகம். (பிங்.) 8. Bell-metal; வெண்கலம். (அக. நி.) 9. Mercury, quicksilver; பாதரசம். (W.) 10. Eyesight; பார்வை. (சூடா.) 11. Star; நட்சத்திரம். (யாழ். அக.) 12. Pearl; முத்து. (யாழ். அக.)

தாரம்² tāram -> தார: tāraḥ a. - 1 The clearness of a pearl. -2 A beautiful or big pearl; 3 Protection. -4 A high tone or note; தெழுவை சுதாங்கு தாரை சிங்கநாட் நநாட ச ம்ப.7.156.9. -5 Cros- sing, passing over. -6 A thread, wire (தந்து); யடா கடோதாமக்ஜநாக்ஸ் ஸுவர்ணதார் ரத்மாத்தாயி ம்ப.5.48.28.

तारः tārah & तारम् tāram 1 A star or planet; (said to be *f.* also). -2 The pupil of the eye; (said to be *-m.* also). -3 A pearl (said to be *f.* also).

तारम टारम 1 Silver;

தாரம்² *tāram* -> தாரகம்¹ *tāragam* *n.* 1. The mystic incantation, the monosyllable *Ōm*; பிரணவம். மெய்த்தொளிர் தாரகம் விள்ளுவ தாகும் (தணிகைப்பு. அகத்தி. 10). 2. Star; நட்சத் திரம். (W.)

தாரகம்¹ tāragam -> தாரகை¹ tāragai *n.* 1. Star; நடசத்திரம். நாப்பண்வண் டாரகைபோல் (திருக்கோ. 116). 2. Apple of the eye; கண்மணி. (யாழ். அக.)

தாரகை¹ **tāragai** ->தாரகா tārakā 1 A star; -2 A meteor, falling star. -3 The pupil of the eye; -4 N. of the wife of Brīhaspati;

तारकिणी tārakinī starry night, night during which stars are visible.

तारकित *tārakita* *a.* , star- spangled, studded with stars; कणगणाधिकतारकिताम्बरः

தாரா² *tārā* *n.* Star, planet; விண் மீன். (திவா.)

தடா/டா² tārā -> தாரா tārā தாரா 1 A star or planet in general; -2 A fixed star; Y.3.172; R. 6.22. -3 The pupil of the eye, the eye-ball; -4 A pearl. -5 (in Sāṅkhya Phil.) One of the 8 Siddhis. -6 (in music) N. of a Rāga of six notes. -7 A kind of perfume. -8 (a) N. of the wife of Vāli, king of the monkeys, and mother of Aṅgada. She in vain tried to dissuade her husband Vāli from fighting with Rāma and Sugrīva, and married Sugrīva after Vāli had been killed by Rāma. (b) N. of the wife of Brīhaspati, the preceptor of the gods. She was on one occasion carried off by Soma (the moon) who refused to deliver her up to her husband when demanded. A fierce contest then ensued, and Brahmā had at last to compel Soma to restore her to her husband. Tārā gave birth to a son named Budha who became the ancestor of the Lunar race of kings (see Bhāg.9.14). (c) N. of the wife of Hariśchandra and mother of Rohidāsa (also called Tārāmatī). (d) N. of a Buddha goddess. (e) N. of a Śakti; Jaina.

தரு taru -> தாரம்³ tāram (one which gives or helps to make sound) n. Tongue; நா. (பின்.)

තුරු taru -> तारिका tārikā f. Toddy.

தா tā-> தால் tāl (one which produces sound) n. 1. Tongue; நா. பச் சைத் தாலரவாட்டை (திருவாச. 38, 4). 2. Lullaby song தாலாட்டு. (யாழ். அக.) 3. Portion dealing with the cradle-songs of the hero, one of ten sections of pillai-t-tamil. தாலப்பருவம். செங் கீரதால் சப்பாணி (இலக். வி. 806).

தால் tāl -> தாலம்³ tālam n. Tongue; நா. (பிங்கு.)

தா tā-> தாலி tāli (one which produces/gives toddy)n. Palmyra palm; பனை. (திவ். பெரியாழ். 2, 6, 1, வ்யா. பக். 361.)

தாலி tāli -> தாளி³ tāli n. 1. Palmyra-palm. See பனை. (கூடா.) 2. Talipot-palm, l. tr., *Corypha umbraculifera*; கூந்தற்பனைவகை. (பிங்கு.) 3. A medicinal plant; மருந்துசெடிவகை. (திவா.) 4. The 17th nakṣatra; அனுடம். (கூடா.)

தாளி³ tāli -> தாடி [tāṭi] or தாடீ tāṭū. adj. Belonging to the palmyra tree. தாடி செடி tāṭi-cheṭṭū. n. The Palmyra Palm tree. Brab tree, or Fan Palm tree. *Borassus flabelliformis* (Watts). போது (male) and பெங்டி (female) தாடிசெடி are two kinds. கீட்டுதாடிசெடி or ராமதாடிசெடி deformed trees of this species supposed to have magic properties. தாடிபீடி tāṭi-piṭṭa. n. The Ashy Swallow-Shrike. *Artamus fuscus*. (F.B.I.) தாடிசெல்லமு sugar made from the juice of the palm tree. தாடிசனுலு or தாடிவெனுலு the flowers of the palm. தாடிக்டைட் or தாடிரிபாமு tāṭi-katṭeṭa. n. A snake found on the palmyra trees. தாடிபுடங்காடு an epithet of Balarāma or Bhīshma. தாடிரிகு the constellation called ஜ்யோதி. தாடிரிகுநேல the month called ஜ்யோதி மாசுமு.

తాడి [tādi] *tāḍi*.[Tel.] adj. Appertaining to the palmyra or the tree called Beleric Myrobalan, *Terminalia belerica*: విభీతకము.

தாலி tāli -> தாலி tāli 1 A species of the mountain-palm, palm-tree; -2 The common toddy (Tādi). -3 Fragrant earth. -4 Noise produced by clapping the hands together;

தாலி tāli -> தாலம்¹ tālam (one which produces toddy, music etc) n. 1. Palmyra-palm. பனை. (பிங்.) தாலமுயர் கொடியினன் (பாரத. குரு. 141). 2. A kind of areca-palm. See சுந்தற்கமுகு. (பிங்.) 3. Talipot-palm; சுந்தற் பனை. (மலை.) 4. (Akap.) Palmyra leaf-stalk shaped like a horse. See மடன்மா. தாலத் திவர்க (வெங்கைக்கோ. 110). 5. The seventeenth nakṣatra. See அனுஷேம். தாலந் தொழுத் தருமதி தச்சன் (விதான. பஞ்சாங்க. 20). 6. Honey; தேன். (சங். அக.)

தாலகி tālaki n. Toddy; கள். (சங். அக.)

தாலகி tālaki -> தாலகி The vinous exudation of the palm, toddy.

தாலம்¹ tālam -> தால: tālah 1 The palmyra tree, Bhāg. 8.2.12; -2 A banner formed of the palm. -3 Slapping or clapping the hands together, the noise made by it; -4 Flapping in general; -5 Flapping of the ears of an elephant. -6 Beating time (in music); -7 A musical instrument made of bell-metal, Bhāg. 8.15.21; -8 The palm of the hand. -9 A lock, bolt. -10 The hilt of a sword. -11 An epithet of Śiva. -12 (In prosody) A trochee. -13 A particular measure of height; Rām.6. -14 A short span; a span measured by the thumb and the middle finger. -15 A dance; S. D.6.

தாலம் tālam 1 The nut of the palmyra tree. -2 Yellow orpiment

தாலம்¹ tālam -> தாளம் tālam n. 1. (Mus.) Time- measure; பாடுகையிற் காலத்தை அறுதியிடும் அளவு. இத்தாளங்களின் வழிவரும் . . . ஏழு தூக்குக்களும் (சிலப். 3, 16, உரை). 2. A small cymbal for keeping time in music; கைத்தாளக்கருவி. அடி களார் தங்கையிற் றாளமிருந்தவாறு (திருவாச. 17, 8). 3. Syllables sung in tune with drum-beats; தாளத்திற் கிசையக் கூறும் அசைகள். (W.) 4. Palmyra-palm. See பனை. 5. Jaggery-palm, m. tr., Caryota urens; சுந்தற்பனைவகை. (L.) 6. Yellow orpiment; அரிதாரம். 7. Talisapatri தாளிசபத்திரி. (சங். அக.)

தாளம் tālam -> தாழமு tālamu. [Telugu.] n. Time or measure in music. பாடங்குடும் ஜரிக் காலபரிமாணமு. A cymbal, because used to keep time with. தாழமுவீசு கஂபுவாடுமு. A palm tree. தாழ்ச்சீ. தாழ appertaining to the palm tree. தாழவுக்மு a palm tree. வானிதாழமு பழீநாடு he was in a rage or out of humour against him. அடிதாழமு slow time. அடிதாழமு common time. திலுப்தாழமு quick time. தாழிமு tāla-gintāsu. v. n. To play (the cymbals, &c.) தாழமுவீசு. BD. iii. 1237. தாழிரி one who plays the cymbals. தாழமு வீயுவாடு. தாழப்தமு tāla-patramu. n. A palm leaf. தாங்கு, செங்கு, தாழமாநமு tāla-mānamu. n. Beating time in music. T. iv. 77. தாழவுங்கமு tāla-viñtamamu. n. A fan made of palm leaf. விஸநகர்.

தாலம்¹ tālam -> (தாலங்கம் tālaṅgam) -> தாடங்கம் tālaṅgam n. Woman's ear-ornament (Palm Ola ear-ornament; ஒலையாலான காதனி); பெண்கள் காதிலணியுந் தோடு. (சூடா.)

(தாலங்கம் tālaṅgam) -> தாலக்க: tālaṅkah A kind of ear-ornament

தாடங்கம் tālaṅgam -> தாக்கக் tāṅkah A kind of ear-ornament

தா²-தல் tā -> தத்தி¹ tatti n. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

தத்தி¹ tatti -> தத்தினம் tattiñam n. (T. Taddinamu). Annual ceremony for the manes; சிராத்தம்.

தத்தி¹ tatti -> தத்து tattu n. [K. dattu.] 1. Adoption; சுவீகாரம். தத்துக் கொண்டாள்கொலோ தானே பெற்றாள்கொலோ (திவ. பெரியாழ். 2, 1, 7). 2. See தத்துப்புத்திரன். இவன் அவருக்குத் தத்து.

தத்து tattu -> தத்தம் tattam n. Gift, offering, etc., given away with water; நீர்வார்த்துக்கொடுக் கும் கொடை. Colloq.

தத்தங்கொடு-தத்தல் tattāṅ-koṭu- v. tr. 1. To give in adoption; சுவீகாரங் கொடுத்தல். (W.) 2. 1. To give away in charity by pouring water into the hands of the recipient; பொருளை நீர்வார்த்துக்

கொடுத்தல். 2. To give oblations to manes with water; பிதிரர்க்கு உதக பூர்வமாகப் பிண்டம் முதலியன கொடுத்தல். 3. To give absolutely, lose entirely without any hope of regaining; பொருளைத் திரும்பப்பெறாதபடி கொடுத்துவிடுதல்.

தத்தஞ்செய்தல் tattāñ-cey- v. tr. 1. To give away in charity by pouring water into the hands of the recipient; பொருளை நீர்வார்த்துக் கொடுத்தல். 2. To give oblations to manes with water; பிதிரர்க்கு உதக பூர்வமாகப் பிண்டம் முதலியன கொடுத்தல். 3. To give absolutely, lose entirely without any hope of regaining; பொருளைத் திரும்பப்பெறாதபடி கொடுத்துவிடுதல். புளிதவன் றனதெனத் தத்தஞ்செய்து (அறப். சத. 6).

தத்தம்பண்ணுதல் tattam-paṇḍu- v. tr. 1. To give away in charity by pouring water into the hands of the recipient; பொருளை நீர்வார்த்துக் கொடுத்தல். 2. To give oblations to manes with water; பிதிரர்க்கு உதக பூர்வமாகப் பிண்டம் முதலியன கொடுத்தல். 3. To give absolutely, lose entirely without any hope of regaining; பொருளைத் திரும்பப்பெறாதபடி கொடுத்துவிடுதல்.

தத்தம் tattam -> தத்தன் tattāñ n. Adopted son, son given by his parents to a person who legally adopts him. தத்தகன். தத்தன் சகோடன். (ஏலா. 31).

தத்தம் tattam -> தத்தகன் tattakañ n. Adopted son, son given by his parents to a person who legally adopts him, one of twelve puttirāñ, q.v.; சுவீகார புத்திரன்.

தத்தம் tattam -> ஦த் datta. n Gift, offering, etc., given away with water;

தத்தகன் tattakañ -> ஦த்க dattaka Adopted son, son given by his parents to a person who legally adopts him, one of twelve puttirāñ, q.v.;

தத்தம் tattam -> ஦द dada a. Giving, offering &c.

दद् dad 1 Ā. (ददते) To **give**, offer, present.

தத்தினம் tattīñam -> ஦த்நம् dadanam A gift, donation.

தத்தம் tattam -> ஦ध் dadha a. Holding, possessing, giving &c. -n. share, portion;

दध् dadhदध् 1 Ā. (दधते) 1 To hold.-2 To have, possess.-3 To **give**, present.

தத்தி¹ tatti -> ஦தி: dattih A gift, donation.

दत्रम् datram Ved. A gift, donation.

दत्तिम् dattrima a. 1 Received by gift. -2 Belonging to a gift;

दत्तिमः dattrimah One of the twelve kinds of sons;

தா²-தல் tā -> ஦: dah1 A gift, donation. -2 A mountain.

दः da a. (At the end of comp.) Giving, granting, producing, causing, as धनद, अन्नद, गरद, तोयद, अनलद &c.

தா²-தல் tā -> ஦ம் dam A wife.

दम्पती dampatī (दम् dam + पति pati) m. (du.) 1 The lord of the house (Agni, Indra, the Aśvins); 2 Husband & wife;

दम् dam-> जम् jam wife; L. D. B.

जम्पती jampatī m. (du.) [जम् +पति] Husband and wife; cf. जम्पती and जायापती.

ஜம் jam -> ஜா jā 1 A mother (wife of his/her father).-2 A husband's brother's wife.-3 A race, tribe

ஜா jā -> ஜாமா jāmā (one who is given in marriage);. 1 A daughter -2 A daughter-in-law.

ஜாமா jāmā -> ஜாமாது jāmātṛ & ஜாமாதா jāmātā m. 1 A son-in-law; -2 A lord, master (i.e. husband).

ஜாமாது jāmātṛ -> யாமாது yāmātṛ m. 1 A son-in-law; -2 A lord, master (i.e. husband) ஜாமாது.

ஜாமாது jāmātṛ -> ஜாமாதுக: jāmātṛkaḥ A son-in-law.

ஜாமா jāmā -> ஜாமி: jāmiḥ f. 1 A sister; -2 A daughter. -3 A daughter-in-law. -4 A near female relative (ஸந்திஹித-ஸபிண்டஸ்தி Kull.); Ms.3.57-58. -5 A virtuous and respectable woman.

ஜாமி: jāmiḥ -> யாமி: yāmiḥ & யாமி mī f. 1 A sister -2 A daughter in-law; Ms. 4.18. -3 A noble woman.

ஜாமா jāmā -> ஜாயா jāyā A wife.

ஜானி jāni A substitute for ஜாயா at the end of Bah. comp. அனந்யஜானே: ஸைவாஸீயஸ்மாஜஜாயா ஹிரண்மயி R.15.61; ஹதஜானிர- ராதி஭ி: ஸலஜஜ: Mv.4.5.

ஜாமா jāmā + பதி pati -> ஜாஸ்பதி: jāspatiḥ Ved. A son-in-law.

தா²-தல் tā- 13 v. tr. [K. M. tā.] 1. To give, as to equals; ஒப்போனுக்குக் கொடுத்தல். (தொல். சொல். 446.) 2. To grant, bestow; ஈந்தருஞ்சுதல். 3. To instruct; உபதேசித் தல். நாதனாரருள்பெறு நந்தி தந்திட (கந்தபு. அவை யடக். 8). 4. To serve; பரிமாறுதல். இன்சோறு தருநர் (மதுரைக். 535). 5. To cause to get; அடை வித்தல். பொருப்படைத்தூஞ்சு கொற்றமும் (புறநா. 35, 25). 6. To create, form, construct; படைத்தல். தருமதேவதை . . . தருதலாற் றருமத்தீர்த்தம் (சேதுபு. சக்கர. 14). 7. To beget, generate, procreate; மகப்பெறுதல். புயங்கமெலாஞ் சுதையென்னு மாது தந்தாள் (கம்பரா. சடாயுகாண். 28). 8. To produce, compose; நூல் முதலியன இயற்றுதல். சடையன் வெண்ணெண்யநல் லூர்வயிற் றந்ததே (கம்பார. சிறப்புப். 11). 9. To denote; express; உணர்த்துதல். இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலை (நன். 142). 10. To acquire, gather; சம்பாதித்தல். தாளினாற் றந்த விழுநிதியும் (திரிகுடு. 47). 11. To capture; கைப்பற்றுதல். ஆரெயில் பலதந்து (புறநா. 6, 14). 12. To call, summon; அழைத்தல். மற்றவட்டருக வீங்கென (சிலப். வழக்குரை. 45). 13. To yield, bring forth, as trees; மரமுதலியன பலன் கொடுத் தல். (W.)-aux. An auxiliary added to verbs; ஒரு துணைவினை. வண்டாயத் திரிதருங் காலத்து (நாலடி, 284).

தா²-தல் tā-> டா dā 1 Protection, defence.

Compare: அளியுத்தல் ali- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. தத்சியுத். 9).--

தா²-தல் tā- டாக: dākahī 1 A giver, donor. -2 An institutor of a sacrifice (who employs and pays the priests.).

தா²-தல் tā- > தக்கு-தல் takku v. intr. To yield; to be submissive; வசப்படுதல். (யாழ். அக.)

தக்கு takku-> தக்கணை takkai n. Present or fee offered to a guru. தட்சிணை. வேள்வி யாய்த் தக்கணையாய்த் தானுமானான் (திவ. பெரியாழ். 4, 9, 5).

தக்கணை takkai-> தக்கிணை takkīai n. Present or fee offered, as to a guru. See தட்சிணை. தவ மெலாங்கொள்க தக்கிணையா வென்றான் (கம்பரா. அகத். 31).

தக்கிணை takkīai -> தெக்கணை tekkaṇai n. Offering or present, as to a guru; தட்சிணை. சீலுறு தெக்கணை கேளா நூலுறு மார்ப னுவன்றான் (உபதேசகா. சிவநாம. 123).

தக்கணை takkai-> தட்சணை taṭcaṇai n. . Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.) தட்சிணை. Loc.

தட்சணை taṭcaṇai ->தட்சிணை taṭciṇai n. 1. Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.)

தட்சிணை taṭciṇai -> தட்சிணம் taṭciṇam n. Liberality; தாராளம். (யாழ். அக.)

தட்சணை taṭcaṇai -> தெட்சணை teṭcaṇai n. 1. Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.) தெட்சிணை. (யாழ். அக.)

தட்சிணை taṭciṇai -> தெட்சிணை teṭciṇai n. 1. Offering or fee to a guru, schoolmaster, etc.; குருமுதலிய பெரியோர்க்குக் கொடுக்கும் பொருள். 2. Bribe, inducement, used in contempt; பரிதானம். 3. Discipline; punishment; சிட்சை. (J.) தட்சிணை.

தக்கிணை takkīṇai-> ஦க்ஷிண 1 A present or gift to Brāhmaṇas (at the completion of a religious rite, such as a sacrifice). -2 Dakṣīṇā regarded as a daughter of Prajāpati and as the wife of Sacrifice personified; -3 A gift, offering or donation in general, fee, remuneration;

தா²-தல் tē- > தாக்கு tākku n. 1. Attachment; பற்று. தாக்கற் றொன்றில் (ஞானவா. பிரக. 35). 2. Order, command; உத்தரவு. முறைதப்புமேல் வைத்தகல்வது தாக்கெனா (குற்றா. தல. மந்த. 98).

தாக்காட்டு-தல் tākkāṭṭu- v. tr. 1. To allure, as an animal by offering food; தந்திரமாய் வசீகரித்தல். Loc. 2. To divert or engage the attention of, as a child; பராக்குக் காட்டுதல். Loc. 3. To deceive by putting off from day to day, tantalize; நாட்கடத்தி ஏமாற்றுதல். Loc.--intr. To render help, afford relief; உதவி செய்தல். (J.)

தாக்கு tākku -> தாக்கல் tākkal (one which is given to do something) n. (U. Dākhil). 1. Registration, entry; பதிகை. (W. G.) 2. Giving of a notice; reference; தகவல். (C. G.) 3. Taking possession, occupancy; சுவாதினப்படுத்துகை. (C. G.) 4. Information, news, intimation; செய்தி. அவன் போன விழயமாக ஒரு தாக்கலும் கிடைக்கவில்லை. 5. Connection; சம்பந்தம். இவ னுக்கும் அவனுக்கும் தாக்கல் இல்லை. Loc.

தாக்கல்செய்-தல் tākkal-cey- v. tr To file as documents, etc., in court; கோர்ட்டில் பதிவாகும்படி தஸ்தவேசுகளைத் கொடுத் தல்.

தாக்கல் tākkal -> 1. சாலை dākhalu or சலை dākhalu. n. Submitting, as an application or a complaint in writing. சாலையெயு to file or enter. வழியூ சாலையென்று the suit is filed.

2. சாலை dākhalu & சலை dakhalu n. Insertion, entering. An application. சாலையெயு to present, to file, admit, &c.

சலை dakhalu -> கணம் katāyiñcu v. t. to present, to file, சாலையென்கூ.

தாக்கலா tākkalā n. 1. Entry in an account; கணக்கிற் பதிவு. 2. Giving of a notice; reference; தகவல். தாக்கல்

In Marathi, ஦ாக்கலா has been explained by the word (दाखविणे To show.), though it is wrong.

दाखला [dākhala] m A simile or illustration. 2 Experience or personal observation. Ex. तुम्ही शक्न साणितला त्याचा मला दा० आला or तो माझ्या दाखल्यास आला. 3 Grounds for a reasoning, an argument. Ex. व्हा वाटेनै वाघ गेला व्हाचा दा० एर्थे पावले उमटतात. 4 A token, proof, evidence; a receipt, bond, note &c. producible in evidence; a certificate, a note of character &c. 5 Right or title. दा० घेणै g. of o. To take example, warning, or lesson from. दा०

पटणे To come to pass--a prediction. दा० येणे g. of s. To be proved or evidenced. दाखल्यास उत्तरणे To agree with the experience of.

दाखविणे [dākhavīṇē] v c To show, exhibit, explain, point out, lit. fig.

دخل dākhīl [Persian] (v.n.), Entering; intrusion, interference; return, profit, advantage; in- come; [dākhīl kardan, To take possession of;--dākhīl-u-dast-dirazī kardan, To enter and seize by violence;--dākhīl-u-khārī, Receipt and disbursement;--dākhīl-u-qabzā, Entry and possession;]--dākhīl (v.n.), Labouring under any intrinsic defect (mind, body, or estate); fraud, trick; clustering trees; people who claim relationship with those to whom they do not belong.

دخل دار dākhīl-dār [Persian] One who has admis- sion to; a partner; an accomplice.

دخلی dākhīlī [Persian] Admission, entrance;--dākhīlī dāshtān, To interfere or be inter- fered with; to have connection with (mm.cc.).

دخل dākhīl [Persian] Interior, inner; intimate, familiar, confident; an intermeddler; an intruder; a proselyte; a foreign word adopted into Arabic; the letter following the alif of ta□sīs in a rhyme (see تاسیس).

The words denoting of possession in Persian, Urdu etc are derived from the Tamil word

தக்கு-தல் takku- 5 v. *intr.* [Kannada. *dakku*.] 1. To come to stay; to become permanent; to be lasting, **as a possession or acquisition; to be retained;** நிலைபெறுதல். அணைந்தா லிவளாவி தக்கும் (தனிப்பா. i, 353, 78). 2. To be profitable, advantageous, beneficial; பயன்படுதல். (W.)

தக்கு-தல் takku- > தகு dākku. [Telugu.] v. n. To be available for enjoyment.

அனுப்பியோர்யும். To fall to one's share or lot; to be saved, to escape. adj. Enjoyable.

அனுப்பியோர்யும். மீ பூங்மூல கடூவு your lives will not be saved. சு ராகலு கடுநிச்சூரிலீர் மூ I have no chance of keeping the money. கட்டுமு dāk-konu. (தகு+க்கு) v. n. To be independent.

நடந்தும். To happen, fall. விட. ii. கட்டுமூ dākkintsu. v. a. To rescue, preserve, defend, save, get, redeem. கட்டுமூக்கீ. I get into one's possession, appropriate. to have. To secure for oneself. To digest. சு யல்ல தங்கு கட்டுமூக்கீநாடு he got the house into his own hands.

கட்டுலு dāk-kōlu. n. Occurrence. கலங்கு, ஸஂஷின்சு. adj. Taken, usurped: ஸாந்துவ. Possible, feasible, attainable. கட்டுலாநிமு dākkōlu-gā-n-iṭṭsu. v. a. To offer in sacrifice: to present as a gift to a god. கட்டுலுப்பு Same as கட்டுமு.

دخل کار dākhīl-kār [Persian] In possession, an occupant; admitted; having a right to interfere.

دخل کاری dākhīl-kārī [Persian] Possession, occupancy.

The following Words are belonging to Urdu language derived from Tamil.

دخل dākhīl [act. part. n. of 'to enter,' &c.], part. adj. & s.m. Entering, penetrating; arriving;—entered; inserted; included, comprehended; produced; forthcoming;—interior, inside;—entering (upon), taking possession (of);—entry (in a book or account); inclusion (of a minor in a larger piece of land, &c.):

دالہ dākhilā adj. & s.m. Interior, inside;—entry (in an account, &c.); insertion; quotation; entrance; entrance fee; admittance, admission; delivery or payment (of money, &c.); a receipt (for money,—esp. for revenue paid in):—zāwiya-ě-dākhīla, s.m. (Geom.) Interior angle.

دالہ dākhīla = H دالہ dākhīlā (for A. دالہ dākhīlat, fem. of dākhīl), adj. & s.m. Interior, inside;—entry (in an account, &c.); insertion; quotation; entrance; entrance fee; admittance, admission; delivery or payment (of money, &c.); a receipt (for money,—esp. for revenue paid in):—zāwiya-ě-dākhīla, s.m. (Geom.) Interior angle.

دالہ dākhīlī (rel. n. fr. dākhīl), adj. Interior, internal; home (as opp. to foreign);—included, contained (in); inclusive; belonging (to); inherent:

தாக்கு tākku-> (தாக்கீடு tākkīḍu)-> தாக்கீது tākkīdu, n. Injunction, command, order; உத்தரவு. (W. G.)

தாக்கீது tākkītu-> தாக்கீது tākīdu n. Injunction, command, order; உத்தரவு. தாக்கீது.

தாக்கீது tākīdu -> تکہ tākīd [Urdu] s.f. injunction, order; reminder; pressure, compulsion; strict or close.

ताक़ीद tāqīd (nf) an instruction; caution.

(తాక్కిడు tākkīḍu)-> తాక్కిడు tākīḍu , తాక్కిడు tākīḍu. [Telugu.] n. An order, a command. అజ్ఞ. A written order. అజ్ఞాపత్రిక.

In Persian and Arani, the word takid merely means strengthening only. Indirect meaning of command or Order is artificial only.

تاكید ta□kid [Persian] (v.n. 2 of اک), Strengthening, satisfying, confirming, corroborating; corroboration; stress, emphasis; order, in- junction; reminder; pressure, compulsion; strict supervision.

تاڭىداڭ **taڭiдаڭ** Strongly; diligently.

تاكيدات tākīdāt (pl. of tākīd), Formal re-commendations.

تاكيدی **tākīdī** Corroborative; urgent, pressing; emphatic, positive, peremptory, categorical.

தா²-தல் tā- > தாற்று¹-தல் tārru-v. Tr. To sift, winnow in a particular manner and separate large particles from small; கொழித்தல். Loc. 2. To bear; தரித்தல். (யாழ். அக.)

தாற்று¹-தல் tārru -> தாத்து¹-தல் tāttu (one which is given/giving)- 5 v. tr. 1. To winnow; கொழித்தல். (J.) 2. To shift off bad articles for good; இழிந்ததை உயர்த்துதற்கு மாற்று தல். அவன் தாத்திப்போட்டான். (J.) 3. To spend; செலவழித்தல். Tj. 4. To conceal, as stolen bullocks; ஒளித்துவைத்தல். (J.) 5. Justice; நியாயம். 6. Complaint, representation; முறையீடு.

தாத்து¹-தல் -> தாதி³ tāti (one who has given complaint) n (U. dādī.) Plaintiff, complainant; வாதி. (C. G.)

தாத்துவன் *tāttuvaṇi* n. Liberal donor; கொடையாளன். தாதா². (யாழ். அக.)

தா²-தல் tā- > தாதம் tādam n. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

தாதம் tādam -> ஦ாद: dādah 1. A gift, donation; 2.a donor.

தாதம் tādam -> ஦ாதி: dātih f. Giving.

தாதம் tādam -> दातव्यम् dātavyam The act of giving, gift, giving away;

दातव्य ātavyaa. 1 To be given. -2 Payable. -3 To be restored or returned -4 To be given in marriage &c.,

தா tād -> ஦ாத்ரம் dātram 1 Ved. A share, possession. -2 A gift, donation.

தா tād -> दात्वः dātvahः A donor.

दात्वम् dātvam 1 The performance of a sacrifice. -2 A sacrificial rite.

தா²-தல் tā- > தாது¹ tādu (one which is given/giving) n. 1. Mineral, fossil; any natural product from a mine; கனி களில் உண்டாகும் இயற்கைப்பொருள். 2. Metals; பொன்முதலிய உலோகங்கள். (பிங்ப.) 3. Red ochre; காவிக்கல். (தூடா.) 4. The five elements of Nature. See பூதம். (தூடா.) 5. The three humours of the body, viz., vātam, pittam, cilēt- tūmam; வாத பித்த சிலேட்டுமங்கள். 6. Pulse; நாடி. பிணிகளைத் தாதுக்களா வறியலாம் (குமரே. சத. 38). 7. Constituent parts of the body. See சத்ததாது. (பிங்ப.) 8. Semen, sperm; சுக்கிலம். (பிங்ப.) சுரத் தாது விழிந்த துரோண கும்பந் தன்னில் (பாரத. வாரணா. 32). 9. Powder, dust; நீறு. (மதுரைக். 399, உரை.) 10. Pollen; பூந்தாது. தாதுண் வண்டினம் (மணி. 4, 20). 11. Petal of flowers; பூவினிதழ். (பிங்ப.) 12. Blossom; மலர். கள்வாய் தாதொடு வண்டிமிரும் (பு. வெ. 12, இரு பாற். 3). 13. Honey; தேன். தாதுசேர் கழுநீர் (சிலப். 13, 119). 14. (Gram.) Verbal root; வினைப்பகுதி. தாதின்வழு (அஷ்டப். திருவேங்கடத் தந். காப்பு.). 15. The 10th year of the Jupiter cycle; ஆண்டு அறுபத்தனுள் பத்தாவது.

தாது¹ tādu -> ஧ாது: dhātuḥ 1 A constituent or essential part, an ingredient. -2 An element, primary or elementary substance, i. e. -3 A secretion, primary fluid or juice, essential ingredients of the body (which are considered to be 7:-- ரசாஸுக்மஸமேதோஸ்திமஜாஶுக்ரானி ஧ாதவः; or sometimes ten if பி ஶ, த்வச் and ஸ்நாயு be added); Mb.3.213.1. -4 A humour or affection of the body, (i.e. வாத, பித் and மூக் -5 A mineral, metal, metallic ore; -6 A verbal root; 7 The soul. -8 The Supreme Spirit; -9 An organ of sense. -10 Any one of the properties of the five elements, i. e. -11 A bone. -12 A part, portion. -13 A fluid mineral of a red colour. -14 Ved. A supporter. -15 Anything to be drunk, as milk &c. -f. A milch cow. -

தா²-தல் tā- > தாது² tādu n. Slavery, servitude; அடிமை. வாணியத் தாதற்குத் தாதானதுந் தொண்டை மண்டலமே (தொண்டை. சத. 45).

தாது² tādu -> தாதன்¹ tātaṇ (one gives service) n. 1. Slave, devotee; அடியவன். (பிங்.) 2. Vaiśnava religious mendicant of Śūdra caste; தாசரி.

தாதச்சி tātacci n. Fem. of தாதன். A female ascetic; தவப்பெண். (யாழ். அக.)

தாதம் tādam -> தாதா² tādā n. Liberal donor; கொடையாளன். ஞானதாதாவுநீ (தாயு. சச்சிதா. 10).

தாதா² tādā -> ஦ாதா 1 A giver (in general); -2 A donor; -3 A lender, creditor. -4 A teacher. -5 A cutter. -6 A guardian; -7 One who gives daughter or sister in marriage; Ms.3.172.

஦ாது a. (டாநி f.) 1 Giving, offering, granting, presenting, bestowing, imparting, &c. -2 Liberal. -m. ()

தாதம் tādam -> தாதி¹ tādi n. 1. Maid-servant; வேலைக்காரி. (பிங்.) 2. Harlot; வேசை. செளரேச் சுரத் தாதியை நூய்ப்பான் (உபதேசகா. சிவத்துரோ. 200). 3. The second nakṣatra. பரணி. (பிங்.). Foster-mother nurse; செவிலித்தாய். (பிங்.)

தாது² tādu -> (தாதரி tādari) -> தாசரி tāsari n. [Telugu. Kannada. dāsari.] Vaiśnava non-brahmin mendicant; தாதன். (E. T. ii, 112.)

தாது² tādu -> தாசு [tāsu,] (for.) A brass plate to strike the hour, நாழிகைவட்டில். 2. An hour, இரண்டரைநாழிகைகொண்டநேரம். 3. Conical piece in the play of draughts, தாயக்கட்டை. 4. An affix to proper names, implying devotedness, as இராமதாச, worshiper of Rama.

தாசு² tāsu -> தாசியம் tāsiyam n. Slavery, servitude; அடிமை

தாசு² tādu-> தாசுவம் tāsuvam n. Gift; கொடை. (யாழ். அக.)

தாசு² tādu-> தாசன்¹ tāsaṇ n. 1. Servant; ஊழியக்காரன். தாசர் தாசியர் (விநாயகபு. 53, 57). 2. Slave; அடிமை. (சூடா.) 3. Devotee; பத்தன். 4. Title of the Śūdra caste; சூத்திரர் பட்டப் பெயர். தருமன் வருமன் றனன் றாசன் (திருவானைக். கோச. 69). 5. A term used in salutation among Vaiśnavas; வைணவர் வணக்கச்சொல். அடியேன் றாசனன்றிறங்கி (பிரபோத. 11, 11).

தாசு² tādu-> தாசி tāsi n. 1. Maid servant; சேடி. மங்கலத் தாசியர் தங்கல ணாலிப்ப (சிலப். 6, 125). 2. Dancing-girl devoted to temple service, commonly a prostitute; harlot, whore; விலைமகள். (சூடா.) 3. Female slave; அடிமைப்பெண். (சது.) 4. The second nakṣatra. See பரணி. (பிங்.) 5. Western Ghats blue nail-dye. See மருதோன்றி. (மலை.)

தாசு² tādu -> ஦ாஶ dāś 1, 1 U. (஦ாஶதி-தே, ஦ாஶயதி-தே) 1 To give, grant; -2 To offer an oblation;

஦ாஸ dāś 1 U., 5 P. 1 To give, grant; -2 To offer an oblation;

தாசன்¹ tāsaṇ -> ஦ாஸ: dāsaḥ 1 Slave, servant in general; -2 A fisherman; -3 A Śūdra, a man of the fourth caste. -4 A knowing man, one who knows the universal spirit. -5 N. of Vṛitrāsura. -6 A demon. -7 A savage, barbarian (opp. ஆர்ய). -8 A worthy recipient (நான்பான்). -9 A word added to the name of Śūdra; cf. குஸ்.

஦ாஸதா dāsatā & ஦ாஸ்த்வம் dāsatvam Slavery, servitude;

஦ாஸமீயா: dāsamīyāḥ N. of people; a son born of a woman of higher caste from Śudra father.

दासिका T dāsikā A female servant or slave.

ਤਾਸੀ tāsī -> ਦਾਸੀ dāsī 1 A female servant or slave. -2 The wife of a fisherman. -3 The wife of a Śūdra. -4 An altar. -5 A harlot.

दासेयः dāsēyah दासेयः The son of a female slave.

दासेरः dāsērah & दासेरः dāsērakah 1 The son of a female slave. -2 A Śūdra. -3 A fisherman. -4 A camel;

தாசியம் tāsiyam -> दास्यम् dāsyam Servitude, slavery, service, bondage

தா²-தல் tā- > தாயம் tāyam (one which is givable/given) n. 1. Patrimony, inheritance, wealth of an ancestor capable of inheritance and partition (R. F.); பாகத்திற்குரிய பிதிரார்ச்சிதப்பொருள். 2. Share; பங்கு. (யாழ். அக.) 3. Paternal relationship; தந்தைவழிச் சுற்றம். (யாழ். அக.) 4. A fall of the dice; கவறுருட்ட விழும் விருத்தம். முற்பட இடுகின்ற தாயம் (கலித். 136, உரை). 5. Cubical pieces in dice-play; கவறு. (யாழ். அக.) 6. Number one in the game of dice; கவறுருட்ட விழும் ஒன்று என்னும் எண். Colloq. 7. Gift, donation; கொடை. (யாழ். அக.) 8. Good opportunity; சமயவாய்ப்பு. (யாழ். அக.) 9. Affliction, distress; துன்பம். (யாழ். அக.) 10. Delay, stop; தாக்காட்டு. (W.) 11. A child's game played with seeds or shells on the ground; குழந்தை விளையாட்டுவகை. 12. Excellence, superiority; மேன்மை. தாயமாம் பதுமினிக்கு (கொக்கோ. 1, 28).

தாயங்களு-தல் tāyaṅ-kūru- v.intr. To call out the required number in throwing dice; சூதாட்டவிருத்தங் கூறுதல். (சீவக. 927, உரை.)

தாய்த்தவர் tāyattavar n. Agnates; தாயாதிகள். தாய்த்தவருந் தமதாய் போழ்தே கொடாஅர் (நாலடி, 278).

தாயப்பதி tāya-p-pati n. City or town got by inheritance; தனக்கு உரிமையாகக் கிடைத்துள்ள வாழிடம் அல்லது ஊர். தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந் தெங்கெங்கும் (திவ். திருவாய். 8, 6, 9).

தாயபாகம் tāya-pākam. 1. Division of an estate among heirs; ஞாதிகள் தம்முள் பிரித்துக்கொள்ளும் உரிமைப்பங்கு. 2. A treatise on the Hindu law of inheritance by Jīmūtavākya; பாகப்பிரிவினையைப்பற்றி ஜீமுத வாகனர் இயற்றிய நூல். 3. Chapter on the law of inheritance in the Mitākṣara of Vījñānēśvara, 12th c. (R. F.); பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் விஞ் ஞானேசுரர் இயற்றிய மிதாக்ஷரத்தில் தாயவுரிமை யைப்பற்றிக் கூறும் பகுதி.

தாயக்கட்டம் tāya-k-kattam n. Squares for playing dice; தாயவினையாட்டு ஆடுதற்குதவும் சதுரக்கட்டம்.

தாயக்கட்டை tāya-k-kattai n. Dice; சூதாட்டத்தில் உருட்டுங் கவறு. (J.)

தாயம் tāyam ஦ாய: dāyah 1 A gift, present, donation; -2 A nuptial present (given to the bride or the bridegroom). -3 Share, portion, inheritance, patrimony; -4 A part or share in general. -5 Delivering, handing over. -6 Dividing, distributing. -7 Loss, destruction. -8 Irony. -9 Site, place. -10 Alms given to a student at his initiation, &c. -11 A relative or a kinsman;

தாயாதி tāyāti n. Agnate; ஒரு கோத்திரத்துப் பிறந்த உரிமைப்பங்காளி.

தாயாதித்தனம் tāyāti-t-taṇam n. 1. Deception, fraud, as practised among relations in regard to hereditary property; பங்காளிகள் தமக்குள் காட்டுவதுபோன்ற வஞ்சனைச் செயல். (W.) 2. Jealousy; பொறாமை. Loc.

தாயாதிப்பட்டம் tāyāti-p-paṭṭam n. Rule of succession in a zamin by which the senior member succeeds in preference to the sons of the last male holder (R. F.); மகன்முறையில் வாராமல் வமிசத்தில் முத்தோர் முறையே அடையும் ஜமீன் பட்டம். Madu.

தா²-தல் tā- > தானம்³ tāṇam n. 1. Gift in charity, donation, grant, as a meritorious deed; நான்காடை. 2. (Buddh.) Liberality, munificence, bounty, one of taca-pāramitai, q.v.; தசபாரமிதைகளுள் ஒன்றாகிய ஈடை. (பிங்.) 3. Gifts, as a political expedient, one of four upāyam, q.v.; நால்வகை உபாயங்களுள் ஒன்றான கொடை. (சீவக. 747, உரை.) 4. (Jaina.) Charitable assistance நால்வகை அறங்செயல். 5. Householder's life; இல்லறம். (திருநூற். 17, உரை.) 6. Must of the elephant; யானைமதம். (பிங்.) கைத்தானக் களிற் றரசர் (கம்பரா. கார்முக. 20). 7. Sacrifice, as requiring offerings; வேள்வி. (பிங்.) 8. A kind of plantain; மகரவாழை. (பிங்.)

தானம்³ tāṇam -> ஦ானம் dānam 1 Giving, granting, teaching, &c. (in general); giving in marriage (cf. மன்றாதான). -2 Delivering, handing over. -3 A gift, donation, present; Ms.2.158; -4 Liberality, charity, giving away as charity, munificence; -5 Ichor or the juice that exudes from the temples of an elephant in rut; -6 Bribery, as one of the four Upāyas or expedients of overcoming one's enemy; see உபாய. -7 Protection. -8 Pasture. -9 Adding; addition.

दानः dānah̄ Ved. 1 Distribution (of food), meal, especially a sacrificial meal. -2 Part, possession, share. -3 A distributor.

दानम् dānakam A mean or unworthy gift.

தானி³ tāṇi -> தானியம் tāṇiyam n. Gift; கொடுப்போன்.

தானியம் tāṇiyam -> தானியம் dāṇiyam n. Gift; கொடையாளன். (யாழ். அக.)

தானியம் tāṇiyam -> தானியம் dāṇiyam A gift, donation.

दानीय dāṇiya a. 1 Due, bestowable, fit to be given. -2 Receiving gifts.

दानिन् dānin a. 1 Liberal, munificent; -2 Having gifts.

தானம்³ tāṇam -> தானு tāṇu n. (யாழ். அக.) 1. Air; காற்று. 2. Liberal man; கொடையாளன். 3. Successful person; வெற்றியாளன்.

தானு tāṇu -> ஦ானு: dānuḥ 1 A donor. -2 Prosperity. -3 Satisfaction. -4 Air, wind. -5 A demon. -n. 1 A gift. -2 A fluid, drop.

தா²-தல் tā- > தனம்² taṇam (one which is earned/produced/given or giving) n. 1. Wealth, substance, property; செல்வம். (W.) 2. Gold; பொன். (பிங்.) 3. Seal; முத்திரை. (பிங்.) 4. Beam across roofing; உத்திரம். (அக. நி.) 5. See தனஸ்தானம். (விதான. மரபிய.) 4.) 6. (Arith.) Addition; கூட்டற்கணக்கு. (W.) 5. Woman's breast; முலை. அரும்பெருந் தனத்தை வேட்டான் டினவளை . . . விறபான் வந்தோன் (திருவாலவா. 23, 15).

A mammary gland is an organ in mammals that produces milk to feed young offspring.

தனம்² taṇam (one which is giving milk) -> स्तनः stanaḥ 1 The female breast; -2 The nipple of the breast. -3 The breast, udder, or dug of any female animal;

Greek stēthos.

However, Sanskrit pundit are wrongly citing the following dhatupatha for the etymology of स्तनः stanaḥ.

स्तन् stan 1 P., 1 U. 1 To sound, make a sound, resound, reverberate. -2 To groan, breathe hard, sigh. -3 To thunder, roar loudly;

See that inappropriateness of स्तन् stan.

தனம்² taṇam -> தனன் taṇan̄ n. Title of the Vaiśya caste; வைசியர் பட்டப்பெயர். சருமன் வருமன் றனன்றாசன் சார்த்திவழங்கு மியற்பெயர்கள் கோச்செங். 69).

தனம்² taṇam -> தனிகன் taṇigai n. Rich man; செல்வன். Colloq.

தனிகை taṇigai n. (யாழ். அக.) 1. Girl, young woman; இளம்பெண். 2. Chaste woman; கற்புடையவள்.

தா²-தல் tā- > தனம்² taṇam -> தனிசு taṇisu n. Debt; கடன். பெரும் பொருட் டனிசுமின்றே . . . போக்குவல் (திருவால வா. 27, 83).

தனிசு taṇisu -> தனிசர் taṇisar n. 1. Debtors; கடன் வாங்கினோர். 2. Petty chiefs, as always in debt to the overlord; [கடன்காரர்] குறும் பரசர். (ஈடு, 5, 9, 7, ஜி.)

Grains are equated with the wealth. The word denoting wealth has also denoted grains esp. Coriander. Compare:

நீதம் nītam 1 Wealth -2 Corn, grain

தனம்² taṇam -> தனிகா taṇigā n. Coriander. கொத்தமல்லி. (மலை.)

தனிகா taṇigā -> தனியா¹ taṇiyā n. [T. daniyālu.] Coriander. See கொத்தமல்லி. (மலை.)

தனம்² taṇam -> ஧னம் dhanam Property, wealth, riches, treasure, money (gold, chattels &c.); -2 (a) Any valued possession, an object of affection or endearment, dearest treasure; (b) A valuable article; Ms.8.21,22. -3 Capital (opp. வூதி or interest). -4 A booty, prey, spoil. -5 The reward given to a victor in a combat, the prize won in a game. -6 A contest for prizes, a match. -7 The lunar mansion called ஧னிஷா -8 Surplus, residue. -9 (In math.) The affirmative quantity or plus (opp. குறு).

஧னம் dhanam -> ஧ன் dhan P. (ஏதாந்த) Ved. To bear fruit.

தனிகன் taṇigaṇ -> ஧னிக : dhanikāḥ 1 A rich or wealthy man. -2 A money- lender, creditor; -3 A husband. -4 The Vaisya class; -5 An honest trader. -6 The பியக்கு tree.

஧னிக dhanika a. 1 Rich, wealthy. -2 Virtuous.

தனிகை taṇigai -> ஧னிகā dhanikā 1 A virtuous woman. -2 A wife, young woman. -3 N. of a tree (பியக்கு).

தனிகா taṇigā -> ஧னிக : dhanikāḥ, ஧னிகம் dhanikam coriander (Mar. ஧னீ, மேற்கீர).

஧னம் dhanam -> ஧னிந் dhanin -m. 1 A wealthy man; -2 A creditor; -3 The possessor of anything.
-a. (஧னிநி f.) Rich, opulent, wealthy.

஧னிகā dhanikā -> ஧னி dhanī & ஧னிகā dhanikā A young girl or woman.

஧னியம் ம் dhanīyakam & ஧னிநேயம் ம் dhanīnēyakam Coriander seed;

தனியா¹ taṇiyā-> ஧னு dhanū -m. A store of grain.

தனியா¹ taṇiyā-> தானியம் tāṇiyam n.. Grain, cereals; நெல் முதலியன. 2. Coriander-seed; கொத்தமல்லி. (மலை.)

தானியம் tāṇiyam -> தானிகம்² tāṇigam n. Coriander; கொத்தமல்லி. (மலை.)

தானிகம்² tāṇigam -> தானிகை tāṇigai n. Coriander; தானிகம்². (நைலவ. நைல.)

தானிகை tāṇigai -> ஧ானா: dhānāḥ f. (pl.) 1 Fried barley or rice; யதை ஧ானா வை ஧ானா மஹந்தி ந மஹந்தி ச Bāg.6.15.4. -2 Grain fried or powdered. -3 Corn, grain. -4 A bud, shoot; ஧ானாருக் கூவ வை வூக்ஷோஜ்ஜஸா ப்ரேத்ய ஸம்பா: Bāg. Up.3.9.28; அன்ன பிர்லியதே மத்யமந்த ஧ானா லியதே Bāg.11.24.22. -5 Coriander.

தானிகம்² tāṇigam -> ஧ானம் dhānakam Coriander.

஧ானம் 1: dhānākāḥ f. (pl.) 1 grain, corn. -2 Fried barley or parched rice.

தானிகை tāṇigai -> தானிகம்² tāṇigam -> ஧ானி dhānī Coriander.

தானியம் tāṇiyam -> ஧ான்யம் dhānyam 1 Grain, corn, rice -2 Coriander. -3 A measure equal to four sesamum seeds.

஧ானய: dhānayaḥ ஧ானயம் : dhānayakah Coriander.

஧ாநுஷ: dhānuṣyah Bamboo.

஧ாந்தா dhāndhā Cardamoms.

தா²-தல் tā- > தவசம் tavasam n. [T. davasamu, K. tavasa.] 1. Grain, especially dry; தானியம். 2. Grain and other provisions laid by in store; தொகுத்த தானியம். சலவையோ பட்டோ தவச தானியமோ (குற்றா. குற. 70, 19).

தா²-தல் tā- > தாயி¹ tāyi (one who is giving milk, complaint etc) n. 1. [U. dāi.] Wet nurse; தாய்ச்சி. Loc. 2. [U. dāī] Claimant, plaintiff; வாதி. (C. G.)

தாயி¹ tāyi -> ஦ாயிந் dāyin a. At the end of comp.) 1 Giving, granting. -2 Causing, producing; as in க்லேஷ்டாயிந் &c.

தா²-தல் tā- > தாயகம் tāyagam n. Support; shelter; place of refuge; அடைக்கலம். இது வன்றித் தாயகம் வேறில்லை யில்லை (தாயு. ஆகார. 11).

஦ாய: dāyakah 1 An heir, inheritor. -2 A donor.

஦ாயம் dāyaka a. (-யீங் 1 f.) [஦ா-யுல்] Giving, granting, bestowing, &c. (at the end of comp.);

Mercy or clemency is the one which is givable. Compare:

அளி-த்தல் ali- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ராணுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் லுதல். முகம னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிறுட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. தத்தீசியுத். 9).--v. intr. 1. To be gracious, show favour; அருள்செய்தல். (சிறுபாண். 210.) 2. To create desire; விருப்பமுண்டாக்குதல். அளித்தயில் கின்ற வேந்தன் (சீவக. 192). 3. To remove weariness; சோர்வை நீக்குதல். கொண்டவற் களித்ததோர் குளிர்கொள் பொய்கை (சீவக. 1622).

அளி³ ali n. 1. Love; அன்பு. அளி நயந்து (இரகு. நாட்டு. 1). 2. Clemency, grace; அன்புகாரணத்தாற ரோன்றும் அருள். (தொல். பொ. 247, உரை.) 3. Desire; ஆசை. அளியா லிவ் ஷூர் காணு நலத்தின் (கம்பரா. ஊர்தே. 83). 4. Coolness; குளிர்ச்சி. திங்களை ளளியுநி (பரிபா. 3, 67). 5. Gift, present; கொடை. (திவா.) [6. Civility,

தா²-தல் tā- > தயா tāyā n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். 2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயவு. தாயிற் பெரி துந் தயாவுடைய தம்பெருமான் (திருவாச. 13, 3).

தயா tāyā-> தயாவம் tāyāvam n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். 2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயை. (யாழ். அக.)

தயா tāyā-> தயவு tāyavu n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள். கண்டித்தொடையான தய வுடையான (சிவரக. நெந்மிசா. 47). 2. Love, favour, passion; அன்பு. தாசிமேல் வைத்தேன் தயவு நான் (விறலிவிடு. 106). 3. Piety; பக்தி. உயர்தயவி னினையுமவர் (திருப்போ. சந். பெரியகட். 2, 2).

தயா tayā-> தயாவு tayāvu n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள் .2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயவு. தயாவு தாங்க லால் (கம்பரா. மார்ச். 126).

தயா tayā-> தயாளம் tayālam n. Grace; mercy; compassion; அருள் தயவு.

தயாளம் tayālam -> தயாளன் tayālaṇ n. Benevolent, merciful person தயாசீலன்.

தயா tayā-> தயாளை tayālu n. Benevolent, merciful person தயாசீலன். குற்றங்குணமாகக்கொள்ளுந் தயாளை (அருட்பா, i, திருவருள். 11).

தயா tayā-> தயை tayai n. 1. Grace; mercy; compassion; அருள் .2. Love, favour, passion; அன்பு. 3. Piety; பக்தி. தயவு (சூடா.)

தயா tayā-> ஦யா dayā Pity, tenderness, compassion, mercy, sympathy;

தயாளம் tayālam-> ஦யாலு dayālu Kind, tender, merciful, compassionate;

दया dayā -> दय् day 1 A. (दयते, दयित) 1 To feel pity or compassion for, pity, sympathise with (with gen.) -2 To love, like, be fond of; -3 To protect; -4 To go, move. -5 To grant, give, divide or allot. -6 To hurt.

Compare:

அளி-த்தல் ali- 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல். (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் வூதல். முகம் னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிருட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு. துதீசியுத். 9).--v. intr. 1. To be gracious, show favour; அருள்செய்தல். (சிறுபாண். 210.) 2. To create desire; விருப்பமுண்டாக்குதல். அளித்தயில் கின்ற வேந்தன் (சீவக. 192). 3. To remove weariness; சோர்வை நீக்குதல். கொண்டவற் களித்ததோர் குளிர்கொள் பொய்கை (சீவக. 1622).

दय् day -> दयित dayita p. p. Beloved, desired, liked; Bk. 1.9.

दयितः dayitah A husband, lover, a beloved person;

दयिता dayitā A wife, one's beloved woman;

दयित्रू dayitnu a. Kind, compassionate.

தா²-தல் tā- > தாமன் dāman a. Liberal, donor; Mb.12.92.17.

தாயம் tāyam -> தேயம் tēyam. 1. A gift, any thing given, கொடைப்பொருள். W. p. 421. 2. An expletive particle affixed to நாமம், as நாம தேயம், name (one which is given). 3. Wealth; பொருள். தீர்ரா மவரே தேயத் தியாகஞ்செய் சீவன் முத்தர் (ஞானவா. புண். 18).

தேயம் tēyam -> தேயம் dēyam A gift, donation,

देय dēya a. 1 To be given, offered or presented; R.3.16; -2 Fit to be given, proper for a gift. -3 To be returned; or restored; -4 To be shown. -5 To be given in marriage. -6 To be paid (as a debt &c.). -7 To be placed, put, applied, laid, &c.; -8 To be ceded (road);

Kinship based upon giving and taking.

கொள்¹(ஞ)-தல் kol- v. [T. konu, K. M. kol.] tr. 1. To seize, grasp; கையால் எடுத்துக் கொள்ளுதல். கொண்ட வாளொடும் (சீவக. 430). 2. To receive, as a gift; பெறுதல். நல்லா ரெனினுங் கொள்றீது (குறள், 222). 3. To buy, purchase; விலைக்கு வாங்குதல். கோதையினுங்கொள்வார் (நெந்தத். நகரப். 18). 4. To acquire, take possession of, occupy; உரிமையாகக் கொள்ளுதல். விடலையைக் காண வோடி . . . வீதிகொண்டார் (சீவக. 457). 5. To marry; விவாகம் செய்தல். தாங்கொண்ட மனையாளை (நாலடி, 3). 6. To abduct, carry off; கவர்தல். மனையாளை மாற்றார்கொள (நாலடி, 3). 7. To contain, hold; தன்னட்கொள்ளுதல். சிதரரிக் கண்கொண்ட நீர் (நாலடி, 394). 8. To draw in, gather up; முகத் தல். குணகடல் கொண்டு குடகடன் முற்றி (மதுரைக். 238). 9. To learn; கற்றுக்கொள்ளுதல். கொள்ளுநர் கொள்ள (கல்லா. 11, 21). 10. To consider, think; கருதுதல். யார்க்குங் கொடுத்தியெனக் கொள்கின்றிலம் (இலக். வி. 650, உரை).

11. To regard, esteem; நன்குமதித்தல். கொளப்பட்டே மென்றெண்ணி (குறள், 699). 12. To celebrate; கொண்டாடுதல். தண்பதங் கொள்ளுந் தலைநாட் போல (சிலப். 6, 160). 13. To accept, approve; அங்கீகரித்தல். உய்ஞ்சன னிருத்தலு மூலகங் கொள்ளுமோ (கம்பரா. உருக்கா. 17). 14. To adhere to, observe; மேற்கொள்ள தல். குடிப்பிறந்தார் குன்றா வொழுக்கமாக் கொண்டார் (நாலடி, 143). 15. To put up with, endure; மனம் பொறுத்தல். (தொல். பொ. 147, உரை, பக். 658.) 16. To resemble; ஒத்தல். வண்டினம் யாழ் கொண்ட கொளை (பரிபா. 11, 125).--intr. 1. To suit, befit; பொருந்துதல். கொள்ளாத கொள்ளா துலகு (குறள், 470). 2. To strike, hurt; உடலிற் காயம்படுதல். கல்லுக் காலிற் கொண்டது. Loc.--aux. An auxiliary which makes a verb reflexive, as in அடித்துக்கொண்டான; தற்பொருட்டில் வரும் ஒரு துணைவினை.--expl. An expletive added to neg. imp. sing. verb, as in அஞ்சாகேகொள்; எதிர்மறை ஏவலொருமை வினையோடு சேர்க்கப்படும் ஒர் அசை. (கலித். 115, உரை.)

கொள்வனை *kol-vaṇai* n. 1. Buying; borrowing; taking, receiving; கொள்ளுகை. Colloq. 2. Taking in marriage; பெண் கொள்ளுகை.

கொள்வனைகொடுப்பனை *kolvaṇai- koṭuppaṇai*, n. 1. Borrowing and lending; கொடுக்கல் வாங்கல். 2. Giving and taking in marriage, intermarrying; பெண்ணைக் கொடுத்துப் பெண்ணைவாங்கும் கலியாண சம்பந்தம்.

கொளுவிவிடு-தல் *koluvi-viṭu-* v. tr. (W.) 1. To fasten on, as earrings; காதணி முதலியன பூட்டுதல். 2. To settle a person in trade, office, etc.; வேலையில் அமர்த்துதல். 3. To effect an unequal match; தகாத இடத்தில் மணம் புரிவித்தல். 4. To set by the ears; சண்டைமூட்டுதல்.

கொள்(ணு)-தல் *kol-* > கொள்கை *kolkai* n. 1. Taking, accepting; பெறுகை. பலியிடிற் கொள்கை பழுது (சைவச. பொது. 388). 2. Opinion, notion; principle; tenet, doctrine; கோட்பாடு. குடிப்பிறப் பாளர்தங் கொள்கையிற் குன்றார் (நாலடி, 141). 3. Observance, vow; விரதம். தாவில் கொள்கை (திரு முரு. 89). 4. Conformity to moral principles, good conduct; ஒழுக்கம். குலந்தீது கொள்கை யழிந் தக்கடை (நான்மணி. 94). 5. Event, happening; நிகழ்ச்சி. புகுந்த கொள்கை யடனுறைந் தறிந்தா ணன்ன (கம்பரா. முதற்போர். 132). 6. Quality, nature, build; இயலபு. கொம்பி னின்று நூடங்குறு கொள்கையார் (கம்பரா. கிளை. 10). 7. Pride; செருக்கு. தங்கிய கொள்கைத் தருநிலைக் கோட்டத்து (சிலப். 5, 145). 8. Liking, fondness, regard, attachment, intimacy; நடபு. (J.) 9. A kind of vessel; பாத்திரவகை. (I. M. P. Pd. 300.)

கொள்(ணு)-தல் *kol-* > கொடு-த்தல் *koṭu-* v. tr. [K. *koṭu*, M. *koṭu*.] 1. To give, grant, supply; ஈதல். கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க்கு (குறள், 1005). 2. To bring forth; பெற்றெடுத்தல். பார்வதி யேழுலகுங் கொடுத்தாள் (பிரமோத். 9, 61). 3. To divide, distribute, as a sum of money; பங்கிடுதல். இந்தத் தொகையைப் பத்துப்பேருக்குக் கொடு. 4. To sell; விற்றல். தில்லை முன்றிற் கொடுக்கோ வளை (திருக்கோ. 63). 5. To allow, permit; உடன்படுதல். மலரன்றி மிதிப்பக் கொடான் (திருக்கோ. 303). 6. To lose by death, as giving to Yama; சாகக்கொடுத்தல். நீ பயந்த கோட்டானைத் தானே கொடு (தனிப்பா. i, 35, 68). 7. To abuse roundly; திட்டுதல். நன்றாய்க் கொடுத் தாளா? வேணும், வேணும். 8. To belabour, thrash; அடித்தல்.--aux. An auxiliary verb, as in சொல்லிக்கொடு, முடித்துக்கொடு; ஒரு துணைவினை.

கொடு-த்தல் *koṭu-* > கொடுக்கு² *koṭukku* n. Son; மகன். Loc.

கொடுக்கு² *koṭukku* -> கீடுகு *koḍuku* [Telugu] n. A son. பெங்கீடுகு a bridegroom.

கொடுக்கு² *koṭukku* -> கொடுக்கன் *koṭukkaṇi* n. Son; மகன். வயிரமேகனார் கொடுக்கன் சிற்றன் புலியூர் நாடன் (S. I. I. viii, 32).

கொடுக்கன் *koṭukkaṇi* -> கீடுகடு *koḍukaḍu*. [Telugu.] n. A son. பெங்கீடுகு a bridegroom.

கொடு-த்தல் *koṭu-* > கொடை *koṭai* n. [K. *koṭu*, *koḍage*.] 1. Giving away, as a gift; donation; தியாகம். இல்லான் கொடையே கொடைப்பயன் (நாலடி, 65). 2. (Puṣap.) Theme of a king distributing liberally to

the poor the enemy's cattle captured by him; கைக்கொண்ட நிரையை இரவலர்க்கு வரையாது கொடுக்கும் புறத்துறை. உண்டாட்டுக் கொடையென (தொல். பொ. 58). 3. Three days' festival of a village deity, dist. fr. patukkai; கிராமதேவதைக்கு மூன்றுநாள் செய்யுந் திருவிழா. (G. Tn. D. I, 117.) 4. Round abuse; வசவு. அவள் கொடுத்த கொடை ஏழுசன்மத்துக்குப் போதும். 5. Round blows; அடி.

கொடைநேர்-தல் kotai-nēr- v. tr. To agree to give one's daughter in marriage; மகளை மணஞ்செய்துகொடுக்க உடன்படு தல். ஆர்வற்றெற்றமர் கொடைநேர்ந்தார் (கவித். 104).--intr. To promise or mentally resolve the celebration of a festive worship to a deity; தேவதைக்கு விழாச்செய்யத் தீர்மானித்தல். Loc.

கொடைவீரம் kotai-vīram n. Heroism in generosity, as the voluntary sacrifice of one's life for another; தியாகத்தில் காட்டும் வீரம். கொடைவீரமோ . . . சென்னி பண்பு (பெருந்தொ. 743).

கொள்(ஞு)-தல் kol- > கொண்கன் kolkaṇ n. 1. Husband; கணவன். சூடிய கொண்கன் குறுக (பு. வெ. பெண்பாற். 12, 11). 2. Chief of the mari- time tract; நெய்தனிலத் தலைவன். (திவா.)

கொள்(ஞு)-தல் kol- > **கொண்டவன்** kolṭavaṇ n. Husband; கணவன்.

கொள்(ஞு)-தல் kol- > கொண்டான் kolṭāṇ n. 1. Husband கொண்டவன். கொண்டானிற் றுன்னிய கேளிர் பிற ரில்லை (நான்மணி. 56). 2. See கொண்டல்¹, 6. (W.)

கொண்டான்கொடுத்தான் kolṭāṇ-ko- ṭuttāṇ, n. Persons who have entered into matrimonial alliance by the marriage of their sons and daughters; கொண்டுங்கொடுத்துஞ் சம்பந்தஞ் செய்தோர். Colloq.

கொள்(ஞு)-தல் kol- > கொழுநன் kolunaṇ n. 1. Husband; கணவன். தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் (குறள், 55). 2. Master, lord; இறைவன். (சூடா.)

கொழுநன் kolunaṇ -> கொழுந்தன் koluntaṇ n. < கொழுநன். 1. Husband; கணவன். கொழுந்தா வென்றாள் (கம்பரா. பிராட்டி. 9). 2. Husband's younger brother; கணவனுடைய இளைய சகோதரன். Colloq.

கொழுந்தி kolunti n. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Brother's wife; சகோதரன் மனைவி. எம்பி நின்றம்பி நீதோழன் மங்கைகொழுந்தி (கம்பரா. காட்சிப். 23).

கொழுந்தி kolunti -> கொழுந்தியாள் koluntiyāl n. 1. Wife's sister; மனைவியின் சகோதரி. 2. Brother's wife; சகோதரன் மனைவி.

கொள்(ஞு)-தல் kol- > **கோள்** kōl n. 1. [T. kōlū, M. kōl.] Taking, receiving, accepting, seizing, holding, enveloping; கொள்ஞகை. கோளிரு விருக்கை (பரிபா. 4, 57). 2. Opinion, tenet, creed; decision, determination, conclusion; துணிபு. மாசற்றார் கோள் (குறள், 646). 3. Estimation, appraising, valuation; மதிப்பு. தம்மைத்தாங் கொள் வது கோளன்று (நாலடி, 165). 4. Strength, power, ability; வலிமை. (பிங்க.) 5. Quality, nature, character; தன்மை. யாக்கைக்கோ ளெண்ணார் (நாலடி, 18). 6. Enjoyment, experience; அனு பவம். என்னாருயிர் கோளுண்டே (திவ. திருவாய். 9, 6, 7). 7. [K. kōl.] Calumny, aspersion, back- biting, tale-bearing; குறளை. கோட்செவிக் குறளை காற்றுடனெருப்பு (கொன்றைவே.). 8. Falsehood; பொய். (சூடா.) 9. Impediment, obstacle; இடையூறு. (திவா.) 10. Evil, vice; தீமை. (திவா.) 11. Killing, murder; கொலை. கோணினைக்குறித்து வந்தான் (சீவக. 264). 12. Serpent; பாம்பு. (சீவக. 320, உரை.) 13. Poison; விழெம். 14. Ascending node; இராகு. கோள்வாய் மதியம் நெடியான் விடுத்தாங்கு (சீவக. 454). 15. Planet; கிரகம். எல்லாக் கோளு நல்வழி நோக்க (பெருங். இலாவாண. 11, 70). 16. Cloud; மேகம். கோளொடு குளிர்மதி வந்து விழுந்தென (சீவக. 320). 17. Brilliance, light; ஒளி. முன்னைக் கோளரியே (திவ. திருவாய். 2, 6, 6). 18. cf. gōla. Halo; பரிவேடம். மதியங் கோள்வாய் விசும்பிடை (சீவக. 1098). 19. Cluster; குலை. செழுங்கோள் வாழை (புறநா. 168, 13). 20. Citronella grass. See காவட்டம்புல். (மலை.) 21. Ploughshare; கொழு. (திவா.)

கோடல்¹ kōṭal n. 1. Taking, receiving, buying; கொள்ளுகை. நானம் பகர்ந்திடக் கோடல் செய்வார் (நெடத். நகரப். 31). 2. Taking lessons from a teacher; பாடங்கேட்கை. கோடன் மரபே கறுங்காலை (நன். 40). 3. Thinking, considering; மனத்துக் கொள்ளுகை. கொல்லுமாற்றல் ருளிரெனக் கோடலுங் கொண்டாய் (கம்பரா. உயத். மந்திரப். 104).

கோடாய் kōṭāy n.. Foster-mother; செவிலித்தாய். கோடாய் மடந்தையை நாட (திருக்கோ. 235, கொளு).

கீடலு kōḍalu [Tel.] n. A daughter-in-law. Also, a wife ஜாரி. மா கீடலு=my wife.

கீடங்கமு kōḍaṅkamu கீடங்கீகமு or கீடரிகமு kōḍaṅkramu. [Tel.]

கீடலு+ரிகமு.] n. The state of being a daughter-in-law.

நூல் nul-> (நூன் nūṇ)-> (நூன்கு nūṇgu)-> நூங்கு¹-தல் nūṅgu, v. To take possession of, capture; கைக்கொள்ளுதல். படைவர்மு நூங்கி (பு. வெ. 4, 15)

நூல் nul-> (நூன் nūṇ)-> (நூஸ் nus) -> (ஸ்நூஸ் snus)-> ஸ்நுஸ் snus 4 P. (ஸ்நுஸ்தி) To take, accept.

ஸ்நுஸ் snus -> ஸ்நுஷா snuṣā A daughter-in-law;

நூல் nul-> (நூர் nur)-> (ஸ்நூர் snur)-> Old Eng. snoru Lat. nurus, OCS snūxa, Polish snecha, Russ. choxa (snoxa), Crimean Gothic schuos, ON snor, Gm. snur/Schnur

(நூஸ் nus) -> Gk. vuός (nuos), Alb. nusa,

நூல் nul-> (நு nu)-> Arm. նու (nu),

Levirate marriage is a type of marriage in which the brother of a deceased man is obligated to marry his brother's widow, and the widow is obligated to marry her deceased husband's brother. The practice is similar to widow inheritance, where, for example, the deceased husband's kin can dictate whom the widow may marry. Levirate marriage can, at its most positive, serve as protection for the widow and her children, ensuring that they have a male provider responsible for them. It can also be seen as a denial of a woman's autonomy, and a restraint on her life. The practice was extremely important in ancient societies (e.g., Israelite and Near East), and remains so today in parts of the world. Having children enabled the inheritance of land, which offered security and status. A levirate marriage might only occur if a man died childless, in order to continue his family line.

A levirate marriage (Hebrew: yibbum) is mandated by Deuteronomy 25:5-6 of the Hebrew Bible and obliges a brother to marry the widow of his childless deceased brother, with the firstborn child being treated as that of the deceased brother, (Genesis 38:8) which renders the child the heir of the deceased brother and not the genetic father. There is another provision known as halizah (Deuteronomy 25:9-10), which explains that if a man refuses to carry out this 'duty,' the woman must spit in his face, take one of his shoes, and the others in the town must always call him 'the one without a shoe'.

Therefore the words denoting the husband have also denoted brother-in-law.

தே³ tē n. 1. The deity; தெய்வம். (பிங்.) தேபூசை செய்யுஞ் சித்திரசாலை (சிவரக. நெமிச. 20). 2. Chief, lord; நாயகன். (இலக். அக.)

தே³ tē -> தேவு tēvu n. 1. Deity; தெய்வம். (பிங்.) நரகரைத் தேவு செய்வானும் (தேவா. 696, 2). 2. Godhead; தெய்வத்தன்மை. அயன்றிருமால் செல்வமு மொன்றோவென்னச் செய்யுந்தேவே (சி. சி. காப்பு. ஞானப். உரை).

தேவு tēvu -> தேவம்¹ tēvam n. 1. God, deity; கடவுள். (சூடா.) 2. Divine nature; தெய்வத்தன்மை. 3. That which is divine; தெய்வத்தன்மையுள்ளது. 4. Fate, destiny, karma; ஊழி. 5. One of eight Marriage q. v. தெய்வ மணம், 3. \

தேவம்¹ tēvam -> தேவன் tēvan̄ n. 1. God; கடவுள். தேரூங்காற் றேவ னொருவனே (திவ. இயற். நான்மு. 2). 2. Arhat; அருகன். (பிங்.) 3. King; அரசன். தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன் (கம்பரா. கங்கை. 39). 4. Husband's brother; கொழுநன். (யாழி. அக.) 5. A title of Maṭavar, Akampaṭiyar and kallar; மறவர் அகம்படியர் கள்ளர்க்கு வழங்கும் பட்டப் பெயர். 6. Lancer;

நட்டிக்காரன். (யாழ். அக.) 7. Shield-bearer; பரிசைக்காரன். (யாழ். அக.) 8. Fool, idiot; மடையன். (யாழ். அக.)

தேவி tēvi n. 1. Goddess; தெய்வ மகள். (பிங்.) 2. Goddess Pārvatī பார்வதி தேவி. (சூடா.) 3. Goddess Kālī; காளிதேவி. (சூடா.) 4. Goddess of Misfortune; மூதேவி. (M. M. 268.) 5. Goddess of Smallpox; வைதூரியம்மன். (M. M. 268.) 6. Wife; மனைவி. மன்னவ னாருயிர மாபெருந் தேவியே (சீவக. 1403). 7. Queen, princess, lady, a term of respect; தலைவி. சித்திரத் தேவிப்பட்டந் திருமக னல்கினானே (சீவக. 2567). 8. A species of red Indian water-lily. சீதேவி. (மலை.) 9. An Upaniṣad, one of 108; நூற்றெட்டுப்பநிடதங் களுள் ஒன்று.

தேவன் tēvan̄ -> ஦ேவன் dēvan m. The younger brother of a husband.

தேவன் tēvan̄ -> தேவர் tēvar n. 1. Deities, objects of worship; கடவுளர். தேவர்ப் பராஅய முன்னிலைக் கண்ணே (தொல். பொ. 450). 2. Celestials, of four classes, viz., aṣṭavacukkāl, tuvātacātittar, ēkā-taca-ruttirar, accuvirūti-tēvar; அஷ்டவசுக்கள், துவாதசாதித்தர், ஏகாதசருத்திரர், அச்சுவினிதேவர் ஆகிய நால்வகைத் தேவவகையார். (பிங்.) 3. A term of respect for persons of high station; உயர்ந் தோரைக்குறிக்குஞ் சொல். 4. Tiruvalluvar. See திருவளஞ்செவர். 'ஒன்னா ரழுத கண்ணீருமனைத்து' என் றார் தேவரும் (சீவக. 1891, உரை). 5. The author of Cīvakacintāmaṇi. See திருத்தக்கதேவர். தேவர் அதனை . . . அபர்காத்திரமென்றார் (சீவக. 806, உரை). 6. A word appended to the names of kings, ascetics, etc.; அரசர், துறவியர் முதலியோ ரது பெயர்ப்பின் வழங்கும் சிறப்புப்பெயர். இராஜராஜ தேவர், திருத்தக்கதேவர். 7. [T. dēvara.] You, yours, a term of respect; பெரியோரை முன்னிலைப்படுத்துஞ் சொல். தேவரீர். தேவர் திருவடிகளிலே (ஏடு, 2, 3, 4). 8. Title of Maṭava caste; மறவர்சாதியினர் பட்டப் பெயர். பாண்டித்துரைத்தேவர்.

தேவர் tēvar -> தேவரன் tēvaraṇ n. Husband's brother; கணவனுடன் பிறந்தான். ஈண்டு தேவ ரந்தியிற் கொழுந்தியரெழின் மகப்பெற நின்னால் வேண்டுமால் (பாரத. சம்பவ. 4).

தேவரன் tēvaraṇ -> ஦ேவர: dēvarah 1 A husband's brother (elder or younger); -2 husband;

देवरः dēvarah -> देवृ dēvṛ m. 1 A husband's brother (especially younger). -2 The husband of a woman previously married.

தேவரன் tēvaraṇ -> தேவலன் tēvalaṇ n. (யாழ். அக.) 1. Husband's brother; கணவனுடன் பிறந்தான். 2. 2. Virtuous man; சன் மார்க்கன்.

தேவலன் tēvalaṇ -> ஦ேவலः dēvalaḥ 1 An attendant upon an idol, a low Brāhmaṇa who subsists upon the offerings made to an idol; -2 A virtuous man. -3 N. of Nārada. -4 A husband's brother.

Lith. dieveris, OCS déverb, Arm. taygr, Gr. daé'r, Lat. levir, OHG zeihhur, OE tacor.

Kinship based upon having house.

A husband is a male participant in a marriage. The rights and obligations of the husband regarding his spouse and others, and his status in the community and in law, vary between cultures and has varied over time. Four in five American men get married in their lifetime. The term husband refers to Middle English huseband, from Old English hūsbōnda, from Old Norse hūsbōndi (hūs, "house" + bōndi, būandi, present participle of būa, "to dwell", so, etymologically, "a householder").

அகம்¹ agam n. [K. āge, M. akam.] 1. Inside; உள்ளிடம். அகம்புற நிறைந்த சோதியாய் (தாய். சிவன்செ>). 2. Mind; மனம். அக மலர்ந் தீவார் (பதினொ திருவிடை. மும். 7). 3. Sexual pleasure; காம வின்பம். (தொல். பொ.. 1, உரை.) 4. Breast; மார்பு. புல்லக மகன்றது (சிலப். 30, 16). 5. Agricultural tract; மருதம். ஆலைக்கரும்பி னக நா டணைந்தான் (சீவக. 1613). 6. House; வீடு. (பிங்.) 7. Place; இடம். (திவா.) 8. Ether; ஆகாயம். (தைலவ. பாயி.. 22.) 9. Love-theme; அகப்பொருள். 10. Being subordinate, subject; உள்ளடங்குகை. அகப்பட்டி (குறள், 1074). 11. An anthology of love-lyrics. See அகநானுாறு. அகம்புறமென் றித் திறத்த வெட்டுத் தொகை. (தனிப்பா.).--part. A loc. ending; ஏழாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு. (நன். 302.)

அகம்¹ agam -> அகமுடையான் agam-uṭaiyāṇ n. Husband, as master of the house; கணவன்.

அகமுடையாள் agam-uṭaiyāl n. Fem. of அகமுடையான்.

இல்¹ il n. 1. Place; இடம். (பிங்.) 2. [T. illu, M. il.] House, home; வீடு. ஈனமா யில் விருந்து தின்றி விளியினும் (நாலடி. 198). 3. Domestic life; இல்லறம். இல்லவாழ்வா னென்பான் (குறள், 41). 4. Wife; மனைவி. புகழ்பூரிந்த தில்லிலோர்க் கில்லை (குறள், 59). 5. Lady of rank in towns or forest-pasture tracts; மருதமுல்லைநிலங்களின் தலை வியர். (திவா.) 6. Family; குடி. இற்பிறந்தார் (குறள், 951). 7. Constellation, zodiacal sign; இராசி. (பிங்.) 8. Clearing-nut; தேற்றாங்கொட்டை. இல்லா மலகமிரண்டு மயின்றால் (இராசவைத். 45).

இல்லவள் illaval n. Wife, mistress of the house; மனைவி. (குறள், 53.)

இல்லறம் il-l-aram n. 1. Domestic life, life of the householder, opp. to துறவறம்; இல்லவாழ்க்கை. 2. Duties incumbent on a householder; இல்லற தருமம். (திவா.)

இல்லாள் illāl n [T. illālu.] 1. Wife, mistress of the house; மனைவி. (குறள், 52.) 2. Term used to designate a lady of rank in towns or in forest-pasture tracts; மருதமுல்லை நிலங்களின் தலைவியர். (திவா.)

இல்லாளன் il-l-ālān n. 1. Householder; இல்லாளி. 2. Husband, ruler of the home; கணவன். இல்லானன் வைக்கவென (பெரியடி. காரைக். 20).

இல்லாளி il-l-āli n. Householder, one who has entered on the order of a householder; இல்லாளன். (சைவச. பொது 376.)

களம் kaṭam n. 1. Place, locality, open space, area, expanse; இடம். (திவா.) 2. [K. kaṭa, M. kaṭam.] Threshing-floor, place for treading grain; நெற்களம். காவ லுழவர் களத்தகத்துப் போரேறி. (முத்தொள்). 3. Assembly, meeting, court, theatre; சபை. களனஞ்சி (குறள், 730). 4. Hall of sacrifice; யாகசாலை. யுபநட்ட வியன்களம் பலகொல் (புறநா. 15, 21). 5. Battle-field; போர்க்களம். ஈரைமபதின்மரும் பொருதுகளத் தொழிய (புறநா. 2, 15). 6. cf. களர்¹. Saline soil; களர்நிலம். (பிங்.) 7. Mind; உள்ளம். உயர்பின்மை களக்கொள (ஞானா. 44, 4). 8. Shallow shelf of rocks at sea, sand-bank; கடலில்விழும் திட்டு. களத்திலே தோணி பொறுத்துப்போயிற்று. (W.) 9. Shed; கொட்டகை. (P. T. L.)

களம் kaṭam -> ஖ல: khalaḥ खलम् khalam 1 A threshing floor; ஖லே ந பர्षन् ப்ரதி हन्ति மூரि Rv.1.48.7; Ms.11.17,115; Y.2.282. -2 Earth, soil. -3 Place, site; Bhāg.5.26.14. -4 A heap of dust. -5 Sediment, dregs, deposit of oil &c; ஦தே ஖லே நு நி஖ிலं ஖लु येन दुर्घम् Pt.2.53. -6 A mill.

களம் kaṭam-> களம் kaṭam n. Wife; மனைவி. (பிங்.)

களம் kaṭam -> களத்திரம் kaṭattiram n. Wife; மனைவி. (சூடா.)

களத்திரம் kaṭattiram -> கலत்தம் kalatram 1. A wife; -2 The female of an animal. -3 The hip and loins; -4 Any royal citadel. -5 The seventh lunar mansion.

மனை² maṇai n. [K. mane, M. mana.] 1. House, dwelling, mansion; வீடு. சீர் கெழு வளமனை திளைத்து (சீவக. 828). 2. House-site; வீடுகட்டற்குரிய வெற்றிடம். 3. Ground, a land- measure = 40 ' X 60 ' = 2400 sq. ft. = 1/4; kāṇi; நிலவளவுவகை. நூறுமனைக்கீழ் நால்கூறாக அடைப்பதாகவும் (S. I. I. i, 64). 4. Wife; மனைவி. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை (குறள். 148). 5. Family, household; குடும்பம். 6. Domestic life; இல்லவாழ்க்கை. மனைத்தக்க மாண்புடையளாகி (குறள். 51). 7. Square, as of a chess-board; சூதாடு பலகையினரை. (W.) 8. Mother; நற்றாய். கவர் மனைமருட்சி (இலக்வி. 537).

மனைக்கிழத்தி maṇai-k-kilatti n. Fem. of மனைக்கிழவன். Wife, as mistress of the house; [வீட்டுக்குரியவள்] மனைவி. தொல்குடியின் மக்கட் பெறலின் மனைக்கிழத்தி (திரிகடு. 64).

மனைக்கிழவன் maṇai-k-kilavaṭ n. Husband, as master of the house; [வீட்டுக்குரியவன்] கணவன்.

மனைத்தாயம் *maṇai-t-tāyam* n. Domestic life; இல்லறவொழுக்கம். (J.)

மனைமுதல் *maṇai-mutal* n. Wife, as mistress of the house; [வீட்டுக்குரியவள்] மனைவி மனைக்கிழத்தி. நானு மனைமுதல் வினையொடு முவப்ப (அகநா. 51).

மனையாள் *maṇaiyāl*, n. [K. mane- gavalu.] Wife; மனைவி. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன் (குறள், 904).

மனையுறையகள் *maṇai-y-urai-makal* n. Married woman; விவாகமான பெண். வான்றரு கற்பின் மனையுறை மகளிரில் (மணி. 15, 77).

மனையோள் *maṇaiyōl* n. Wife, as mistress of the house; [வீட்டுக்குரியவள்] மனைவி மனையாள். மனையோள் விரும்பி (புறநா. 333).

மனைவாழ்க்கை *maṇai-vālkkai* n. [K. manevālē.] Householder's life; இல் வாழ்க்கை. ஊரன்றன் மனைவாழ்க்கை பொலிக (ஜங் குறு. 3).

மனைவி *maṇaivi* n. 1. Wife; இல் லாள். இன்ப மருந்தினான் மனைவி யொத்தும் (சீவக. 1895). 2. Heroine of a pastoral or agricultural tract; மூல்லை மருதநிலங்களின் தலைவி. (திவா.) 3. Female owner or resident of a house; மனை யை யுடையாள். பூமுளரி மனைவி (உபதேசகா. சிவ விரத. 245).

சாலம்¹ *sālam* n. 1. Multitude, company, flock, herd, shoal; கூட்டம். திரிந்தன சாலமீன் சாலம் (கம்பரா. வருணனை. 25). 2. Assembly, court; சபை. (பிங்.). 3. [T. jāla.] Net; வலை. அளப்பில் சாலம் வீசிநின் ரீர்த்திடும் (கந்தபு. திருநகரப். 18). 4. [T. jāla.] Latticed window; பலகணி. (பிங்.) 5. Flower-bud; அரும்பு. (W.) 6. Slander; குறளை. (பிங்.). 7. Learning; கல்வி. (திவா.) 8. Surrounding wall, fortress; மதில். (பிங்.).

சாலம்¹ *sālam*-> சாலகம்¹ *sālagam* n. 1. Net, rope-net; வலை. (அக. நி.) 2. Cobweb; சிலந்தி வலை. 3. Ornament worn on the forehead by the sacrificer's wife; யாகபத்தினிகள் நெற்றியில் அணியும் அணிவிசேடம். (புறநா. 166, உரை.) 4. Bird's nest; பறவைக்கூடு. 5. Latticed window; பலகணி. மங்கைமார சாலகவாசல் பற்றி (திவ. பெரி யாழ். 3, 4, 1). 6. Flower-bud; அரும்பு. (பிங்.). 7. Trick, magic; ஜாலம். (W.)

சாலம்¹ *sālam*-> சாலை¹ *sālai* n. 1. Alms-house, feeding-house; உணவு அளிக்கும் அறச்சாலை. தண்ட மிட்டன்றிச் சாலை உண்ணப்பெறார் (T. A. S. I, 9). 2. Sacrificial hall; யாகசாலை. திருத்திய சாலை புக் கனன் (கம்பரா. திருவவ. 84). 3. School; பள்ளிக் கூடம். கறையறு கல்விகற்குங் காமர்சாலையும் (குசே லோ. குசே. வைகுந். 23). 4. Stable, elephant-stable; குதிரை யானை முதலியவற்றின் கூடம். (பிங்.). 5. Cow shed; பசுக்கொட்டில். ஆத்துறுசாலைதோறும் (கம்பரா. ஊர்தேடு. 101). 6. Large public hall; பெரிய பொதுமண்டபம். Loc. 7. Royal palace; அரசன் அரண்மனை. (பிங்.). 8. House, mansion; வீடு. விதுரன்சாலைக் கரும்புது விருந்தாமருந்தே (அழகர்கல. 5). 9. Avenue, public road shaded by trees; இருபக்கமும் மரஞ்செறிந்த பாதை.

சாலை¹ *sālai*-> ஆலை³ *sālai* n. 1. Apartment, hall; சாலை. ஆலைசேர் வேள்வி (தேவா. 844. 7). 2. Elephant stable or stall; யானைக்கூடம். களிறு சேர்ந் தல்கிய வழுங்க லாலை (புறநா. 220, 3).

சாலை¹ *sālai*-> சாலா *sālā* 1 A wall, rampart.-2 A house, an apartment;

சாலை¹ *sālai* -> சாலா *sālā* 1 An apartment, a room, saloon, hall; -2 A house, an abode; -3 The upper or main branch of a tree. -4 The trunk of a tree. -5 A stable, stall; -6 A pavilion erected for making gifts;

The word மனை² *maṇai* in Tamil denotes not only house but also wife. Compare:

மனை² *maṇai* n. [K. mane, M. mana.] 1. **House**, dwelling, mansion; வீடு. சீர் கெழு வளமனை தினைத்து (சீவக. 828). 2. House-site; வீடுகட்டற்குரிய வெற்றிடம். 3. Ground, a land- measure = 40 ' X 60 ' = 2400 sq. ft. = 1/4; காடி; நிலவளவுவகை. நூறுமனைக்கீழ் நால்கூறாக அடைப்பதாகவும் (S. I. I. i, 64). 4. **Wife**; மனைவி. பிறந்மனை நோக்காத பேராண்மை (குறள். 148). 5. Family, household;

குடும்பம். 6. Domestic life; இல்வாழ்க்கை. மனைத்தக்க மாண்புடையளாகி (குறள். 51). 7. Square, as of a chess-board; சூதாடு பலகையினரை. (W.) 8. Mother; நற்றாய். கவர் மனைமருட்சி (இலக்கி. 537).

Similarly the words **சாலை** and **ஶாலா** denotes house. These words ought to denote wife also. This is because the following kinship names refer sister's husband or wife's brother, sister.

சாலகம் sālagam-> **சாலகன்** sālaganu n. Sister-in-law's husband; **சகலன்**.

சாலகன் sālaganu-> Pali. sālaka -- m. wife's younger brother; Pkr. Sāla m. w.'s brother, sālī -- f. w.'s sister

சாலகன் sālaganu-> ஶயாலக: śyālakah 1 A wife's brother. -2 A wretched brother-in-law.

ஶயால: śyālah A wife's brother, brother-in-law.

ஶயாலகி śyālakī , ஶயாலிகா śyālikā, & ஶயாலி śyālī A wife's sister.

Sanskrit illiterate pundits are citing the following inappropriate dhātu for the above words.

ஶயீ śyai 1 Ā. (ஶயாயதே, ஶயான, ஶிதீன் or ஶிதீன) 1 To go, move. -2 To be congealed or coagulated. -3 To dry up, wither.

சாலகன் sālaganu-> **சகலன்** sagalaṇu n. Wife's sister's husband; தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன். (பிங்ப.)

சகலன் sagalaṇu-> **சகலை** sagalai n. Wife's sister's husband; தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன் **சகலன்**. Loc.

சகலன் sagalaṇu-> **சகளன்** sagaļaṇu n. Wife's sister's husband; தன் மனைவியின் உடன் பிறந்தாள் கணவன் **சகலன்**

The following words are wrongly derived.

சகளன் sagaļaṇu -> **சக்களவன்** sakkaļavaṇu n. Rival lover; ஒருத்தியைக் காதலிக்கும் பலருள் ஒருவன். சக்களவாவென் தங்கையடா (தனிப்பா. i, 151, 57).

சக்களத்தி sakkaļatti n. 1. Co-wife, rival wife; மாற்றாளான மனைவி. சூது கற்ற சக்களத்தி (தனிப்பா. ii, 57, 140). 2. Counterfeit, imitation; போலிப்பொருள். Loc.

சக்களத்திச்சண்டை sakkaļatti-c-caṇḍai Mutual animosity or jealousy, as between rival wives; ஒருவனுடைய மனைவியருக்குள் நிகழும் பகைமை. சக்களத்திப்போராட்டம்.

சக்களத்திப்போராட்டம் sakkaļatti-p-pōrāṭṭam n. Mutual animosity or jealousy, as between rival wives; ஒருவனுடைய மனைவியருக்குள் நிகழும் பகைமை.

சக்களமை sakkaļamai 1. Rivalry between joint wives; சக்களத்திப்பகைமை. சக்கள மையிற் சருவவிட்டு (திருப்பு. 658). 2. Jealousy, animosity between persons; கடும்பகை. (W.)

சாலகன் sālaganu-> **சாடகன்** sāḍaganu-> (**சட்டகன்** śatṭaganu)-> **ஷட்டகன்** śattaganu n. [K. śaddaka.] Wife's sister's husband; **சகலன்**.

ஸட்டகடு [Telugu] saḍḍa-kuḍu. n. A co-son-in-law. தீட்டியல்லடு. தன் ஸட்டகடை ராமஸ்வாமினி பங்கொடு he sent Ramaswami who had married his wife's sister. விரு ஸட்டகலு these men are married to sisters.

The above words are derived in connection with one's wife.

Kinship based upon love and affection.

1. நல் nal-> **நலம்** nalam, n. 1. Goodness, virtue; நன்மை. நலந்தானிலாத சிறேயேற்கு நல்கி (திருவாச. 1, 58). 2. Beauty, fairness, hand- someness; அழகு. தொன்னலந் தொலை பீங்கி யாந்

துய ருஸ்ப்ப (கலித். 16). 3. Love, affection; அன்பு. நன்னலம் மவற்கேவைத்த நங்கையே (சீவக. 1336). 4. Hope, faith; ஆசை. பொது நலத்தார் (குறள், 915). 5. Delight, pleasure, gratification; இன்பம். சிறந்த நின்னலத்தைச் சேரே னாய்விடில் (சீவக. 2067). 6. Favour, kindness, benefit; உபகாரம். (பிங்.) 7. Nature, characteristic; குணம். பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது சால்பு (குறள், 984). 8. Profit, advantage, utility; பயன். (சங். அக.) 9. Reputation, fame; புகழ். தந்நலம் பாரிப்பார் (குறள், 916). 10. Excellence; உயர்வு. நாநனி வருந்த வென்ன லம் பாராட்டலின் (மணி. 21, 140). 11. Connivance; partiality; indulgence; கண்ணேணாட்டம். (W.) 12. Prosperity; welfare, health; சுகவாழ்வு. நலந் தீங்கிலு முன்னை மறந்தறியேன் (தேவா. 946, 6). 13. Colour; நிறம். செயலையந் தளிரேயக்கு மெழி னலம் (கலித். 15). 14. Red colour; செம்மை நிறம். நலம்பெறு கலிங்கத்து (திருமுரு. 109). 15. Scorpio in the zodiac; விருங்சிகராசி. (பிங்.) 16. Testicle of a bull; ஏருத்து விதை. (J.) 17. cf. நல்லம்². Dried ginger; சுக்கு. (W.)

நலகு-தல் nalu- v. tr. 1. [M. *nalkuka*.] To bestow, grant, give; கொடுத்தல். இல்லோர் புஞ்கண் டூ நலகும் (பதிற்றுப். 86, 6). 2. To desire, like; விரும்புதல். நறுமலர்க் கோதாய் நல்கினை கேளாய் (மணி. 12, 56). 3. To show deep love; தலையளிசெய்தல். பரிந்தவர் நல்கார் (குறள், 1248). 4. To create; படைத்தல். நல்கித் தான்காத்தளிக்கும் பொழிலேழும் (திவ. திருவாய். 1, 4, 5). 5. To train, bring up, as a child; வளர்த்தல். நங்கைமீர் நீரு மோர் பெண்பெற்று நல்கினீ (திவ. திருவாய். 4, 2, 9).--intr. 1. To delay; தாமதித்தல். நாணத் தாற் சிறிதுபோழ்து நல்கின னிருந்து (கம்பரா. மூல பல. 50). 2. To be useful; பயன்படுதல். அயற் ரேவர் நல்கார் விடினும் (திருநூற். 89). 3. To rejoice; உவத்தல். நல்கினும் நல்கானாயினும் . . . தித்தன் காண்க (புறநா. 80). 4. To show favour; to bestow grace; அருள் செய்தல். பார்த்தனுக் கன்று நல்கிப் பாசுபத்தை யீந்தாய் (தேவா. 1029, 8).

Compare:

அளித்தல் alit- , 11 v. tr. 1. To protect, take care of, nourish; காத்தல். (பிங்.) 2. To give, bestow; கொடுத்தல் (பிங்.) 3. To crowd together; செறித்தல். (பிங்.) 4. To yield, beget; ஈனுதல். காந்தார பதியளித்த மெய்க்கன்னி (பாரத. சம்பவ. 23). 5. To speak, express; சொல் வுதல். முகம் னளித்தும் (கல்லா. 13). 6. To create; சிறுட்டித்தல். யாவையு மயன்கணின் றளிப்பான் (கந்தபு தத்சியுத். 9).--v. intr. 1. To be gracious, show favour; அருள்செய்தல். (சிறுபாண். 210.) 2. To create desire; விருப்பமுண்டாக்குதல். அளித்தயில் கின்ற வேந்தன் (சீவக. 192). 3. To remove weariness; சோர்வை நீக்குதல். கொண்டவற் களித்ததோர் குளிர்கொள் பொய்கை (சீவக. 1622).

அளித்தல் alit-> அளிச் alit n. 1. Love; அன்பு. அளிநயந்து (இருகு. நாடு. 1). 2. Clemency, grace; அன்புகாரணத்தாற் ரோன்றும் அருள். (தொல். பொ. 247, உரை.) 3. Desire; ஆசை. அளியா லிவ் லூர் காணு நலத்தின் (கம்பரா. ஊர்தே. 83). 4. Coolness; குளிர்ச்சி. திங்களு ளளியந் (பரிபா. 3, 67). 5. Gift, present; கொடை. (திவா.) [6. Civility, politeness; உபசாரம். (குறள், 390, உரை.) 7. Poverty, wretchedness; எளிமை. தாய்த்தாய்க் கொண் டேகு மளித்து (நாலடி. 15). 8. Unripe fruit; காய். (மூ. அ.)

அளித்து alittu n. That which deserves pity; அளிசெய்யத்தக்கது. (பு. வெ. 9, 25.)

அளிந்தார் alintār n. Loving persons; அன்புடையோர். (பழ. 182.)

அளிச் alit-> அளியன் aliyān n. 1. One who has great love, gracious benefactor; அன்புமிகு கவன். அளியன்போலப் புலம்பினன் (கந்தபு. அக் கிணி. 198). 2. One who deserves protection, needy person; காக்கப்படத்தக்கவன். அளியன் றானே முதுவா யிரவலன் (திருமுரு. 284).

அளியன் aliyān -> அல்லூடு allūṭu. n. A son-in-law. ஜாமாத், மீன்லூடு the son of a man's sister, or of a woman's brother. அல்லூட்கோழூடு n. plu. Foster brothers or vassals, who feed at the baron's table and form his body-guard. ஦ீர்தீதீர்கா ளீஜநமு சீனி அதனிகி அங்கங்குலுா நுங்கொரு. அல்லூடு n. A son-in-law. அல்லூடு, ஜாமாத். "அல்லூடானி முடிகி

நாது ஜிஂதிமுனு, தநயு மூடிகி ஦ானே தலமுமாங்கு, புஜைப்புருமு மூடிகி ஜாலீகஜநுலகு நுரிய குங்கிநட்டிலுமாங்கு." Vema. 1288.

அல்லடு *alluḍu*. -> **அல்லேமு** *allemu*. n. The being a son-in-law. ஜாமாத்துத்தீமு. Commonly the invitation given to a son-in-law immediately after the marriage.

நல்கு-தல் *nalgu*-> நல்கல் *nalgal* n. 1. Bestowing, granting; கொடுக்கை. நன்னடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே (புறநா. 312). 2. Liberal gift; பெருங் கொடை. (பிங்.) 3. Love; அன்பு. கழிபெரு நல்கல் ஒன்றுடைத்தென (கலித். 4). 4. Favour, kindness; அருள். கடுநவை யணங்குங் கடுப்பு நல்கலும் (பரிபா. 4, 49).

நல் *nal*-> **நச்சு** *naccu* n. [K. *naccu*.] 1. Desire, hankering, liking; ஆசை. (குடா.) 2. Desired object; விரும்பப்படும் பொருள். பொரு ஞரையாளர் நச்சுக் கொன்றேற்கு (சிலப். 16, 66).

நச்சு¹-தல் *naccu-* v. tr. [K. *naccu*.] To desire, long for, like, love; விரும்புதல். ஒரு வரா ணச்சப் படாஅ தவன் (குறள், 1004).

நச்சு *naccu* -> **நாச்சி** *nācci* n. Fem. of நாயன். Lady, mistress; தலைவி. (நாமதீப. 183.)

நாச்சிமார் *nāccimār* n. The two consorts of Viṣṇu; திருமாலின் தேவிமார். *Vaiṣṇ*. 2. The seven divine mothers. See **சத்தமாதர்**. (W.)

நாச்சி *nācci* -> **நாச்சியார்** *nācciyār* n. [T. *nāñcāru*.] 1. Lady; queen; mistress; அரசி அல்லது தலைவி. ராணி மங்களேசுவரி நாச்சியார். *Rd*. 2. Goddess; பெண்தெய்வம். நாச்சியார்க்கு வைத்த சந்தி விளக் கொன்றும் (S. I. I. iii, 123). 3. The *Vaiṣṇava* female saint of *Śrīvilliputtūr*. See ஆண்டாள். நாச்சியார் திருமொழி. (திவ்.)

நச்சு *naccu* -> **நசை²** *nacai* n. [O. K. *nase*.] 1. Desire, eagerness, avarice; ஆசை. நசைதர வந்தோர் நசைபிறக்கொழிய (புறநா. 15). 2. Love, affection, fondness; அன்பு. நசையிலார்மாட்டு நசைக்கிழமை செய்வானும் (திரிகடு. 94). 3. Hope, expectation; நம்பிக்கை. அரிதவர் நல்குவ ரென்னு நசை (குறள், 1156). 4. Dampness, moisture; நீரம். (W.)

நசை¹-தல் *nasai-* b. 4 v. tr. 1. To love; அன்புசெய்தல். நசைஇயார் நல்கா ரெனி னும் (குறள், 1199). 2. To desire; விரும்புதல். எஞ்சா மண்ணசைஇ (மணி. 19, 119).

நசைகுநர் *nasaikunar* n. Friends; lovers, well-wishers; நண்பர் நசைநர். (யாழ். அக.)

நசைநர் *nasainar* n. Friends; lovers, well-wishers; நண்பர். (பிங்.)

நசையுநர் *nasaiyunar*, n. Friends; lovers, well-wishers; நண்பர் நசைநர். நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபேராள (திருமுரு. 270).

நசையுரை *nasai-y-urai* n. Amorous talk; காதற்பேச்சு. (W.)

நல் *nal*-> **நத்து¹-தல்** *nattu-* 5 v. tr. To desire, long for, hanker after, love; விரும்புதல். நாரியார் தாமறிவர் நாமவரை நத்தாமை (தமிழ்நா. 74).

நத்தாசை *nattāsai* n. 1. Wish, desire; விருப்பம். (J.) 2. Attachment; பற்று. Colloq. 3. Avarice; பேராசை. (யாழ். அக.)

நத்து¹-தல் *nattu->* **நாதி²** *nādi* n. Protector; காப்பாற்றுவோன். அவனுக்கு நாதி கிடையாது.

நாதி² *nādi* -> நாதியன் *nātiyan* n. Lord, master; தலைவன். எவ்வுயிர்க்கும் நாதியன் (தேவா. 508, 1).

நாதி² *nādi* -> நாதன் *nādañ* n. 1. Master, lord, superior; தலைவன். (பிங்.) 2. King; அரசன். (உரி. நி.) 3. Husband; கணவன். நாதனைப் பிரிந்தனள் (கம்பரா. கிளைகண்டு. 52). 4. Guru; ஆசிரியன். (W.)

5. Sage, holy person; (முனிவன். (W.) 6. The Supreme Being; கடவுள். 7. Śiva; சிவபெருமான். (நாமதீப. 11.) 8. Arhat; அருகக் கடவுள். (சூடா.) 9. Elder brother; தலை யன். (சது.)

நாதன் nādañ-> நாதான் nādāñ n.. Master, lord; தலைவன். நாதானை நல்லானை நாரணனை (திவ். இயற். நான்மு. 64).

நாதன் nādañ-> நாத: nāthah 1 A lord, master; leader; 2 A husband. -3 A rope passed through the nose of a draft-ox. -4 A possessor. -5 A protector;

நாத nāth 1 P. (நாததி, but sometimes Ā. also) 1 To ask, beg, solicit for anything (with dat. or two acc.); -2 To have power, be master, prevail. -3 To harass, trouble. -4 To bless, wish well to, give blessings to; (said to be Ātm. only in this sense); ஷ்ட்யா நாதஸ்வ வைடேஹி... Bk.8.12; நாதித்தாஸ் Mv.1.11; (Mammaṭa quotes the line ஦ீனை த்வாமநுநாததை குச்சுயுங் ப்ராவுத் மா குதா: to show that நாத here only means 'to ask or beg', and says that நாததை should, therefore, be நாததி); சர்பிஷோ நாததை Sk.

நாதன் nādañ-> நாதனார் nādañār ->நாத்தனார் nāttāñār n. [K. nādini.] Husband's sister; கண வனுடன்பிறந்தாள்.

நாதன் nādañ-> நாத்தூண் nāttūñi n. [M. nāttūñi.] Husband's sister; கண வனுடன்பிறந்தாள். நாத்தனார். நாத்தூ ணாங்கையொடு . . . அடிசி லாக்குதற்கு (சிலப். 16, 19).

நாதி² nādi -> நாத்தி¹ nātti n. Husband's sister; கண வனுடன்பிறந்தாள்.நாத்தனார். Loc.

நாத்தூண் nāttūñi -> நாந்தூண் nāndūñi-> நாந்தூணி nāndūñi-> நந்தினி nandinī A husband's sister.-

நாதி² nādi -> நந்தா nandā A husband's sister

நன் nañ (my) + நாதனார் nādañār -> நனந்தா nānandā & நனந்தா nānāndā 1 A husband's sister; -2 A wife's sister;

நாநந்தா: nānāndrñānānāndā: A husband's sister's son.

நன் nañ (my) + நாதனார் nādañār -> நனந்தா nanāndā [Hindi] (nf) sister-in-law, husband's sister.

நந்தா: nandoī (nm) brother-in-law, the husband of a woman's நனந்தா

நல் nal-> (நன் nañ)-> (நன்பு nañbu)-> நம்பு nambu n. Desire, hope; நாச. நம்பு மேவு நாசயா கும்மே (தொல். சொல். 329).

நம்பு-தல் nambu- v. tr. [M. nampuka.] 1. To long for, desire intensely; விரும்பு தல். நின்னிசை நம்பி (புறநா. 136). 2. [T. nammu, K. Tu. nambu.] To trust, confide in, rely on, believe, have faith in; நம்பிக்கை வைத் தல். நாதனே யருளிச்செய்த வார்த்தையை நம்பி வந்தேன் (திருவாலவா. 28, 17). 3. To hope, expect; எதிர்பார்த்தல். அவன் உத்தியோகம் வரு மென்று நம்பியிருக்கிறான். 4. To accept; அங்கீ கரித்தல். வினைக் ணலியாமை நம்பு நம்பி (திவ். பெரி யதி. 6, 3, 9).

நல் nal-> நயத்தல் nayattal n. < id. (Purap.) Theme in which the heroine expresses her deep love at the sight of the hero; தலைவனைக்கண்ட தலைவி தனது ஆசைப்பாடு கூறும் புறத்துறை. (பு. வெ. 11, பெண்பாற். 2.)

நயந்துசொல்(லு)-தல் nayantu-col- v. tr. (யாழ். அக.) 1. To speak effectively; பலன்படச் சொல்லுதல். 2. To praise; பாராட்டுதல். 3. To persuade politely; வேண்டிக் கொள்ளுதல்.

நயந்தோர் nayandōr n. (பிங்.) 1. Friends, companions; மித்திரர். 2. Husband, as one who loves; கணவர்.

நய naya -> நயப்பு nayappu n. 1. Affection, love; அன்பு. நல்லாளோடு நயப்புற வெய்தியும் (திரு வாச. 2, 12). 2. Desire; ஆசை. (சூடா.) 3. Delight, pleasure; இன்பம். நயப்புற சித்திரை நலிந்து வவ்வின (கம்பரா. கரண்வதை. 47). 4. (Akap.) Praising the beauty of a heroine; தலைவியெழி லைப்

புகழ்கை. (சீவக. 1332, உரை.) 5. Cheapness; மலிவு. Colloq. 6. Improvement; இலாபம். 7. Goodness; நன்மை. 8. Superiority; மேம்பாடு.

நயப்பி-த்தல் nayappi- v. tr. Caus. of நயி-. 1. To induce to love or desire; விரும்பும் படி செய்தல். தலைமகனை நயப்பித்துக் கொள்கையில் (ஜங்குறு. 88, உரை). 2. To persuade, win another's consent, secure compliance or approval; சம்மதப்படுத்துதல். (W.) 3. To render cheap, cheapen; மலிவாக்குதல். (W.) 4. To improve, benefit; பயன்படுத்துதல். (W.)

நய naya-> நயதி nayadi n. Justice; நீதி. சரிதையின் நயதியின் (இரு. தசரத. சா. 3).

நயதி nayadi -> நீதி n̄di n. 1. Equity, justice; நியாயம். நீதியாவன யாவைவய நினைக்கிலேன் (திரு வாச. 26, 2). 2. Discipline; முறைமை. கட்டமை நீதிதன்மேற் காப்பமைந்து (சீவக. 1145). 3. Right conduct, morality; ஒழுக்கநெறி. நீதியா லவர்கடம் மைப் பணிந்து (பெரியப் தடுத்தாட. 197). 4. Truth; மெய். (பிங்க.) 5. Conformity with the ways of the world; உலகத்தோடு பொருந்துகை. (குறள் 97, உரை.) 6. Nature; இயல்பு. ஊர்தியிற் சேறலு நீதி யாகும் (நம்பியகப். 83). 7. Law; தருமசாஸ்திரம். உணர்ந்தாய் மறைநான்கு மோதினாய் நீதி (திவ. இயற். 2, 48). 8. That which guides; நடத்துவது. (சி. போ. பா. பக். 20, சுவாமிநா.) 9. Means, contrivance; உபாயம். உலகமெல்லா மாண்டிட விளைக்கு நீதி (சீவக. 755). 10. Pārvatī; பார்வதி. (கூர்மபு. திருக். 21.)

நீதிமான் nīdimāṭ n. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன்.

நீதிவான் nīdivāṭ n. 1. Just, righteous man; நியாயதெறி நிற்போன் நீதிமான். 2. Judge; நியாயாதிபதி. நீதியதிபதி. Loc.

நீதினி n̄diñi n. She who is just; நியாயந்தவறாதவள். (நன். 146, மயிலை.)

நீதி n̄di -> நீதம் n̄dam n. 1. That which is suitable, proper; தகுதியானது. அருளாய் நிற்குநிலை கற்பதுவே நீதம் (தாய். பராபர். 353). 2. Propriety, justice; நீதி. பொல்லாத சேயெனில் தாய்தள் ணீதமோ (தாய். சுகவாரி. 3). 3. Grain; தானியம். (யாழ். அக.) 4. Prosperity; பாக்கியம். (யாழ். அக.)

நீதம்பாதம் nīdam-pātam n. Justice; நீதி. Loc.

நீதவான் nīdavāṭ n. . 1. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன் நீதிமான். 2. Judge; நியாயாதிபதி. நீதியதிபதி (W.)

நீதம் nītam -> நீதன்1 nītañ n. Just, righteous man; நியாயநெறி நிற்போன் நீதிமான். நீதன் . . . துன்மேத னூர்புரக்க வைத்து (சேதுபு. சீதை கண்ட. 9).

நிதி nīti -> நீதி: nītī f. 1 Guidance, direction, management. -2 Conduct, manner of conducting oneself, behaviour, course of action. -3 propriety, decorum. -4 Policy, prudence, wisdom, right course; -5 A plan, contrivance, scheme; -6 Politics, political science, statesmanship, political wisdom; -7 Righteousness, moral conduct, morality. -8 The science of morality, morals, ethics, moral philosophy; -9 Acquirement, acquisition. -10 Giving, offering, presenting. -11 Relation, support.

नीतिमत् *nītimat* a. 1 Skilled in politics. -2 Wise, prudent, sagacious. -3 Moral.

नीत nīta p. p. 1 Carried, conducted, led. -2 Gained, obtained. -3 Brought or reduced to -4 Spent, passed away; -5 Well-behaved, correct;

नीत nīta -> नीथः nīthah̄ Ved. 1 Leading, guiding. -2 A guide, leader

नीत nīta -> नी nī m. (Used at the end of comp.) A leader, guide; as in ग्रामणी, सेनानी, अग्रणी.

நய naya-> நயம்¹ nayam n. [T. nayamu, K. Tu. naya.] 1. Grace, favour; அருள். நன்னயம் பெற்றுழி (தொல். பொ. 114). 2. Desire; விருப்பம். 3. Happiness, joy, gladness; மகிழ்ச்சி. (பிங்.) 4. Goodness; நன்மை. நயமுனராக் கையறி யாமாக்கள் (நாலடி, 163). (திவா.) 5. [M. nayam.] Civility, attention, courtesy; உபசாரம். சான் ரோரை நயத்திற் பிணித்துவிடல் (நான்மணி. 12). 6. Love, affection, tenderness; அன்பு. நயந்தலை மாறுவார் மாறுக (கலித். 80). 7. Piety, devotion; பக்தி. பஃறளியு நயங்கொண்டு பணிந்தேத்தி (தணி கைப்பு. பிரமன். 54). 8. Benefit, profit, advantage, interest, gain; நற்பயன். நல்வினையுந் நயந்தந் தின்று (திருக்கோ. 26). 9. Superiority, excellence; மேம்பாடு.

இதற்கு அது நயம். 10. [M. nayam.] Cheapness; மலிவு. விலை நயமாயிருக்கிறது. 11. Abundance; மிகுதி. (W.) 12. Result, effect; பயன். (திவா.) நன்றோ பழுதுள்தோ நடுவுரைந் நய மென்ன (கம்பரா. பரசு. 6). 13. Fineness; நுண்மை. தங்கக்கம்பி நயமாயிருக்கிறது. 14. Sweetness; இனிமை. நாரதமுனிவர்க்கேற்ப நயம் பட வரைத்தநாவும் (கம்பரா. கும்பகரூ. 1). 15. Policy, principle; நீதி. நன்றி யீதென்றுகொண்ட நயத்தினை நயந்து (கம்பரா. கும்பகரூண. 35). 16. Donor, benefactor; கொடையாளி. (யாழ். அக.) நயன். 17. Vēdas; வேதசாத்திரம். (யாழ். அக.) 18. The four kinds of causal relation, viz., orrumai- nayam, vērumai-nayam, purivēmai-nayam, iyalpu-nayam; ஒற்றுமைநயம், வேற்றுமைநயம், புரிவின்மைநயம் இயல்புநயம் எனக் காரணகாரி சம்பந்தத்திற் கொள்ளும் நால்வகை முறை. (மணி. 30, 218.)

நயம்பண்ணு-தல் nayam-paṇḍu- v. intr. To do a favour; அனுகூலஞ்செய்தல். (W.)

நயம்¹ nayam -> நயவர்² nayavar n. Just persons; நீதியடையோர். நல்லார் நயவரிருப்ப (நாலடி. 265).

நயம்¹ nayam -> நயவான் nayavāṭ n. (யாழ். அக.) 1. One who seeks or is entitled to profit; ஆதாயக் காரன். 2. Lovable person; விரும்பத்தக்கவன். 3. Benefactor; உபகாரி.

நயம்¹ nayam-> ஞாயம் nayam n. Pleasantness; refinement; இனிமை. ஞாயம்பட வுரை. (ஆத்திது.). 2. Cheapness; நயம்.

நயம்¹ nayam-> ஞாயம் nāyam n. Pkt. nāya. See நியாயம். நன்று நன்றரசர் ஞாயமே (பாரத. கிருட்டிண. 122).

ஞாயம் nāyam -> நியாயம்¹ niyāyam n. 1. Propriety, fairness, equity, justice, right; நீதி. 2. Truth, honesty; வாய்மை. (பிங்.) 3. Morality, natural virtues; நன்னெறி. நியாய மத்தனைக்கு மோர் நிலை மாயினான் (கம்பரா. கிளை. 55). 4. Law, rule, precept; சட்டம். 5. Cause, reason, ground of action; முகாந்தரம். 6. Argument, debate; வாக்குவாதம். (யாழ். அக.) 7. (Phil.) The Nyāya system of philosophy, founded by Gautama; கெளதமர்மதம்பற்றிய தருக்கநூல். நியாய வைசேவிகங்களை (தக்கயாகப். 246, உரை). 8. Nyāya-vaiśeṣīka systems; நியாயவைசேவிகங்களா கிய தருக்கநூல். 9. Resemblance; ஒப்பு. நீலக்கரு நிறமேக நியாயற்கு (திவ. திருவாய். 6, 6, 1). 10. Illustrative maxims; இலைளகிமாகவும் சாஸ்திரீய மாகவும் வழங்கும் திட்டாந்த நெறி. மர்க்கடக்கிசோரநியாயம், மார்ச்சாலகிசோரநியாயம். 11. Plea, excuse; போக்கு. (W.) 12. Usage; வழக்கு. (யாழ். அக.) 13. Constitution; கட்டுப்பாடு. (W.)

நியாயம்¹ niyāyam -> ந்யாய: nyāyah 1 Method, manner, way, rule, system, plan; -2 Fitness, propriety, decorum; -3 Law, justice, virtue, equity, righteousness, honesty; -4 A law-suit, legal proceeding. -5 Judicial sentence, judgment. -6 Policy, good government. -7 Likeness, analogy. -8 A popular maxim, an apposite illustration, illustration, -9 A Vedic accent; -10 (In gram.) A universal rule. -11 A system of Hindu philosophy founded by the sage Gautama. -12 The science of logic, logical philosophy. -13 A complete argument or syllogism (consisting of five members; i. e. பிதிஜா, ஹது, உடாஹரண, உபனய and நிரும்பன). -14 An epithet of Viṣṇu. (ந்யாயேன ind. in the way of, after the manner or analogy of; வழிராம்மந்தகர்ண: ஶ்ரீயானிதி ந்யாயேன &c.).

நயன்¹ nayaṭ n. 1. See நயம்¹ nayam. நய னில சொல்லினுஞ் சொல்லுக (குறள், 193). 2. Substance; பசை. நறுந்தா துண்டு நயனில் காலை வறும்புத் துறக்கும் வண்டு (மணி. 18, 19). 3. Relationship; உறவு. (கலித். 125, 6, உரை.)

நயன்¹ nayaṭ -> நயன்² nayaṭ n. 1. Lovable person; விரும்பத்தக்கவன். நயன்டன் கழலேத்தி (தேவா. 115, 11). 2. Donor, benefactor; கொடையாளி. (யாழ். அக.) 3. 1. Policy, principle; நீதி 1. 4.. Contrivance, device; உபாயம். மன்னரை நயனாடி நட்பாக்கும் வினைவர்போல் (கலித். 46).

நயன்¹ nayaṭ -> நயனம் nayaṭam n.. Eye; கண். நயனத்தியாற் பொடிசெய்த (தேவா. 530, 4).

நயனம் nayaṭam -> நயனை nayaṭai n. The pupil of the eye; கண்மணி. (யாழ். அக.)

நயம்¹ nayam -> நய: nayaḥ 1 Guiding, leading, managing. -2 (a) Behaviour, course of conduct, way of life as in டுந்யா. ஸிதோன்னதேனை நயேன ஹத்யா கைலாஸஶீலஸ்ய யத்யரஷப்ரமா. Bu. Ch.1.3. (b) Prudent or righteous conduct, virtue. -3 Prudence, foresight, circumspection; -4 Policy, political wisdom, statesmanship, civil administration, state-policy-5 Morality, justice, rectitude, equity; -6 A plan, design, scheme; -7 A maxim, principle. -8 Course, method, manner. -9 A system, doctrine, opinion. -10 A philosophical system; -11 N. of Viṣṇu. -12 A kind of game.

நய naya a. 1 Leading, conducting. -2 A guide. -3 Suitable, right, proper.

நய் nay 1 Ā. (நயதே) To protect.

நயநம் nayanam 1 Leading, guiding, conducting managing. -2 Taking, bringing to or near, drawing; 3 Ruling, governing, polity; -4 Passing, spending (as time). -

நயனம் nayaṭam -> நயநம் nayanam The eye. -6 Passing, spending (as time).

நயனை nayaṭai -> நயநா nayanā, நயநி nayanī The pupil of the eye.

நயன்² nayaṭ-> நயிந்தை nayintai n. நாயன். 1. Superior, liege, lord; எசமானன். (யாழ். அக.) 2. The master of a slave, among some castes; அடிமைவைத்து ஆளுஞ் சாதித்தலைவன். Loc. (W.) 3. A term of respect among some castes; சில சாதியாருக்குள் வழங்கும் ஒரு பட்டப்பெயர். (W.)

நயன்² nayaṭ-> நயினார் nayinār n. 1. Lord; சுவாமி. நயினார் திருவேங்கடநாதன் (T. A. S. i, 93). 2. Master, lord; எசமானன். (W.) 3. Title, especially of Jains; சைனர்க்குச் சிறப்பாக வழங்கும் பட்டப்பெயர். 4. A deity. ஜயனார். Loc. 5. Citragupta. See சித்திரகுத்தன். நயினார் நோன்பு.

நய naya-> (நாய் nāy)-> நாய்கன் nāykaṭ n. Merchant, chettī; வியாபாரி. (பிங்.) மதலையிற்றுழி நாய் கர்போற் றுயர்க்கடன் மறிகின்றார் (கந்தபு. மோன்னீங். 2).

நாய்கன் nāykaṭ -> நாய்கர் nāygar s. Chetties, the mercantile caste, செட்டிகள். (சது.)

(நாய் nāy)-> நாய்ச்சி [nāycci] --நாய்ச்சியார், A lady, a mistress of a slave. See under நாயன். தலைவி.

நாய்ச்சிமார் nāyccimār n Lady, mistress; தலைவி நாச்சிமார், 1. தேவீரையும் நாய்ச்சிமாரையும் வஹித்தேன் (ஈடு, 1, 3, 10).

நாய்ச்சியார் nāycciyār n. 1. Lady, mistress; தலைவி. 2. Saint Āṇṭāl. See ஆண்டாள். 3. Pārvatī; பார்வதி. நாயனாய்ச்சியார். (J.)

(நாய் nāy)-> நாயன் nāyaṭ n. 1. The Supreme Being; கடவுள். 2. King; அரசன். 3. Master, lord; தலைவன். நாயன் வென்றிகொள் பாடல் கேட்க (திருவாலவா. 54, 36).

நாயன்மார் nāyaṭmār n. 1. Lords, masters; தலைவர். (W.) 2. Gods; கடவுளர். மற்றைத் திருப்பதிகளின் நாயன்மார்க்கும் (ஈடு, 7, 2, 11). 3. Canonized Śaiva Saints whose history is narrated in Periyapurāṇam; பெரியபுராணத்தில் வரலாறு கூறப்பெற்ற சிவனடியார்.

நாயன் nāyaṭ -> நாயனார் nāyaṭār n. [M. nāyanār.] 1. Lord, master; தலைவர். 2. God; கடவுள். இந் நாயனார்க்குத் திருவிடையாட்டமாக (S. I. I. i, 68, 80). 3. Śiva; சிவபெருமான். (தக்கயாகப். பக். 344.) 4. Father; தந்தை. நாயனார் போன்றாள் இன்றென்று அகத்திலுள்ளோ ரெல்லாருங் கூறி அழுதபின்பு (சீவக. 2097, உரை). 5. Title of canonized Śaiva saints; சிவனடியார். 6. Title of certain castes, as Caiṭar, Kaikkōṭar, Uṭaiyar and a section of Vēṭālār; சில சாதியாரின் பட்டப்பெயர். 7. Tiruvalluvar திரு வள்ளுவர், 1.

நாயன் nāyaṭ -> நாயர் nāyar n.. A caste of Hindus in Malabar; மலையாளருள் ஒரு சாதியார்.

நாயன் nāyaṭ -> நாயன்தே nāyaṭē n. A term of address meaning 'my lord'; 'சுவாமி' யென்று பொருள்படுந் தொடர். நாயன்தே இவன் திருவரைக்கு ஈடாம்படி வாட்டின படி (ஈடு, 4, 3, 5).

நாயிந்தே nāyintē n. Corr. of நாயன்தே. A term of address meaning 'my lord'; 'சுவாமி' யென்று பொருள்படுந் தொடர்.

நாயன் nāyaṭ -> நாயிகை nāyigai n. Lady, mistress; தலைவி. இவன் நாயிகை (ஈடு, 5, 3, 3, ஜி.).

நாயன் nāyaṭ -> நாயர் nāyar -> நாயிறு nāyīru n. [K. nēsaṭu.] 1. Sun; சூரியன். கருநாயிறு போல்பவர் (கம்பரா. கடிமண. 4). 2. Sunday; ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நாயிறு நீயிறு -> ஞாயிறு நீயிறு n. [K. நீஸரு, M. நீயிறு.] 1. The sun; சூரியன். ஞாயிறுபோல விளங்குதி (பதிற்றுப். 88, 38). 2. See ஞாயிற்றுக் கிழமை. 3. Solar month; செளரமாதம். ஆண்டும் ஞாயிறும் பக்கமு மேய வாரமும் (பன்னிருபா. 172).

(நாய் nāy)-> நாயகன் nāyagaṇi n. 1. Lord, master, chief; தலைவன். பூதநாயகன் (கம்பரா. அங்கத். 21). 2. Husband; கணவன். (பிங்.) மலர் மங்கை நாயகன் (திவ். பெரியதி. 10, 7, 6). 3. King; அரசன். (திவா.) நாயகன்வன நன்னலுற்றானென் றும் (கம்பரா. நகர்நீங்கு. 222). 4. The Supreme Being; கடவுள். 5. Leader, conductor; நடத்து வோன். (சங். அக.) 6. Head of 20 elephants and 20 horses; இருபது யானைகட்கும் இருபது குதிரைகட்கும் தலைவன். (சுக்கிரநீதி. 74.) 7. A person appointed to the headship of ten villages; பத்துக் கிராமங்களுக்குத் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டவன். (சுக்கிரநீதி. 27.) 8. Hero of a poem or story; பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது கதாநாயகன்.

நாயகாதிபன் nāyagādibāṇi n. King; அரசன். (யாழ். அக.)

நாயகன் nāyagaṇi->நாயகம் nāyagam n. 1. Head- ship, superiority, supremacy, pre-eminence; தலைமை. மூவுலகுக்குந் தரு மொருநாயகமே (திவ். திரு வாய். 3, 10, 11). 2. Greatness, honour, esteem; மேம்பாடு. தன்சீற்றியா லுதைக்கின்ற நாயகம் (திவ். இயற். திருவிருத். 34). 3. The choicest or the most prized of a class of things; சிறப்பின் மிக்கது. சுடர்க்கெலா நாயகமனையதோர் மாலை (கம்பரா. மந்தரை. 52). 4. The large bead in a devotee's necklace. 2. The central gem in a breast plate. நாயகமனி. நாயகத் தைத்தொட்டு நவிலக (சைவச. பொது. 139). 5. A plant, s. sh., Ruellia patula; கிரந்திநாயகம்.

நாயகம்பண்ணு-தல் nāyagam-paṇṭu- v. intr. To rule, exercise sovereignty; to impose authority; முதன்மை செலுத்துதல். (யாழ். அக.)

நாயகன் nāyagaṇi-> நாயகி nāyagi n. 1. Lady, mistress; தலைவி. 2. Wife; மனைவி. (சூடா.) 3. Pārvatī பார்வதி. (தக்கயாகப். 62.) 4. (Mus.) A kind of tune; ஓர் இராகம். 5. Heroine, as of a story; கதாநாயகி.

நாயன் nāyāṇi -> நாய: nāyah 1 A leader, guide. -2 Guiding, directing. -3 Policy, prudence; -4 Means, expedient;.

நாயகன் nāyagaṇi-> நாயக: nāyakah 1 A guide, leader, conductor. -2 A chief, master, head, lord. -3 A pre-eminent or principal person, distinguished personage; -4 A general, commander. -5 (In Rhet.) The hero of a poetic composition (a play or drama); (according to S. D. there are four main kinds of நாயக:-- ஧ீராதா, ஧ீராத்த, ஧ீரல்லித, and ஧ீரப்ராந்த, q. v.; these are again subdivided, the total number of kinds being 48; -7 A paradigm or leading example; -8 An epithet of Śākyamuni.

நாயக nāyaka a. Guiding, leading, conducting.

நாயகாயதே nāyakāyatē Denom. Ā. 1 To play the part of a leader. -2 To act the part of the central gem of a necklace;

நாயிகை nāyigai -> நாயிகா nāyikā 1 A mistress. -2 A wife. -3 The heroine of a poetic composition. (According to S. D. a நாயிகா is of three kinds ஸ்வா or ஸ்வீயா, அந்யா or பர்கியா, and ஸாதாரணஸ்வி. For further classification, see S. D. 97-112, and Rasamañjarī 3-94; cf. அந்யஸ்வி also). -4 A kind of musk.

நாயகன் nāyagaṇi-> நாயக்கன் nāyakkaṇi n. 1. Title of certain Telugu castes; வட்டுக்கருள் ஓருசாரார் சாதிப்பெயர். 2. Title of certain Tamil castes, as Vaṇṇiyar, Vēṭar, Irular; வன்னியர், வேடர், இருளர் முதலிய தமிழ்ச்சாதியாரின் பெயர். 3. Captain; soldier; headman; ஓர் தலைமை உத்தியோகஸ்தன். (யாழ். அக.)

நாயகசின்னம் nāyaka-cīṇam n. A kind of clarionet. See நாகசுரம்.

நாயகசுரம் nāyaka-curam , n. A kind of clarionet நாயகசின்னம். (யாழ். அக.)

நாயக்கவரசர் nāyakka-v-aracar n. Nāyak rulers of Madura and Tanjore; மதுரையையும் தஞ்சையையும் தலைநகர் களாக்கெலாண்டு ஆண்ட வட்டுக்மன்னர்.

நாயகத்தான் nāyakattāṭ n. 1. Lord, master, chief; தலைவன். 2. Husband; கணவன். 3. King; அரசன். (திவா.) 4. The Supreme Being; கடவுள். வாணோர் தொழுதிறைஞ்சும் நாயகத்தான் பொன்னடிக்க ணான் (திவ. இயற். பெரியதிருவந். 45). 5. Leader, conductor; நடத்து வோன். (சங். அக.) 6. Head of 20 elephants and 20 horses; இருபது யானைகட்கும் இருபது குதிரைகட்கும் தலைவன். (சுக்கிரநீதி, 74.) 7. A person appointed to the headship of ten villages; பத்துக் கிராமங்களுக்குத் தலைவனாக நியமிக்கப்பட்டவன். (சுக்கிரநீதி, 27.) 8. Hero of a poem or story; பாட்டுடைத்தலைவன் அல்லது கதாநாயகன்.

நாயகத்தி nāyakatti n. Fem. of நாயகத்தான். (யாழ். அக.) 1. Lady, mistress; தலைவி. 2. Wife; மனைவி. (சூடா.) 3. Pārvatī பார்வதி. 4. (Mus.) A kind of tune; ஓர் இராகம். 5. Heroine, as of a story; கதாநாயகி.

நாயக்கச்சி nāyakkacci n. Fem. of நாயக்கன். Woman of certain castes, as Vaṭukar, Vaṭṭiyar, Vēṭar, Irular; வடுகர், வன்னியர், வேடர், இருளர் முதலிய சாதிமகளிர்.

நாயகன் nāyagaṇ-> நயக: nayakaḥ 1 A skilful manager. -2 One versed in policy, a statesman.

நல் nal-> (நால் nāl)-> நாடு-தல் nāḍu- 5 v. [M. nāṭuka, Tu. nāḍuni.] tr. 1. To seek, enquire after, pursue; தேடுதல். தனக்குத்தாய் நாடியே சென்றாள் (நாலடி, 15). 2. To examine, investigate; ஆராய்தல். நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை (குறள், 791). 3. [M. nāṭuka.] To desire earnestly; விரும்புதல். நாடல் சான்ற நயனுடை நெஞ்சின் (பதிற்றுப். 86, 7). 4. To know, understand; தெரிதல். முன்னவ ணிதனை நாடி (கந்தபு. தத்சிய. 32). 5. To resemble; ஒத்தல். வேயொடுநாடிய தோள் (தொல். பொ. 286, உரை). 6. To measure; அளத்தல். நாடற் கரியசீர் ஞானசம்பந் தன் (தேவா. 518, 11). 7. To reach, approach; கிட்டு தல். இங்கே நாடவொட்டவில்லை. 8. To think, consider; நினைத்தல். நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி (சி. சி. 8, 22). 9. To scent, as dogs; மோப்பம் பிடித்தல். (W.)--intr. To be measured; அளவுப்படு தல். நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு (குறள், 74).

நாடுபடிதல் nāṭu-paṭital n. Submission of a country, as to its rulers; தேசம் ஆணைக்கீழ் அடங்குதை. (W.)

நாடு-தல் nāḍu-> நாட்டம் nāṭṭam n. 1. Eye; கண். வயவர் தோனு நாட்டம் மிடந்துடிக்கின்றன (கம்பரா. கரண்வதை. 71). 2. Sight; பார்வை. 3. [M. nāṭṭam.] Examination, investigation; ஆராய்ச்சி. நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் (தொல். எழுத். 483). 4. Astrology; சோதிட நூல். சொற்பெயர் நாட்டங் கேள்வி நெஞ்சமென்று (பதிற்றுப். 21, 1). 5. (Mus.) A secondary melody-type of the mullai</> nāṭṭam.] Desire; விருப்பம். அவனுக்கு அன்னத்தில் நாட்டமில்லை. (W.) 8. Intention, pursuit, aim, quest; நோக்கம். வேறொரு நாட்டமின்றி (தாயு. பாயப்புலி. 12). 9. Suspicion; சந்தேகம். அவன்பேரில் நாட்டமா யிருக்கிறது. (W.) 10. Movement; சஞ்சாரம். பெண்ணாட்ட மொட் டேன் (கம்பரா. நகர்ந். 122).

நாட்டம் nāṭṭam -> நாட்டியம், [nāṭṭiyam,] s. The inmost intention, design, object, கருத்து. 2. Aim, hint, allusion, reference, குறிப்பு. (சது.)

Unlike forest, countryside is the desired place for living. Therefore the word denoting country has derived from நாடு-தல் nāḍu.

நாடு-தல் nāḍu-> நாடு nāḍu n. [T. K. Tu. nāḍu, M. nāṭu.] 1. Country, district, province; தேசப் பகுதி. நாடுமூரு மறியவே (திவ. பெரியாழ். 3, 7, 5). (S. I. I. ii, 48.) 2. Locality, situation; இடம். ஈமநாட டிடையிராமல் (கம்பரா. இலங்கைகே. 45). 3. Earth, land; பூமி. 4. World; உலகம். புலத் தலிற் புத்தேணா டுண்டோ (குறள், 1323). 5. Kingdom, state; இராச்சியம். (W.) நாடு கவர்ந்தான் (கம்பரா. மார்சன். 180). 6. Rural tracts, opp. to nakaram; நாட்டுப்புறம். Colloq. 7. Open place, room, space, area; இடப்பரப்பு. (W.) 8. Side, region, quarter; பக்கம். (W.) 9. A very large number = 8 patumam; ஒரு பேரேண். (பிங்.) 10.

நாடன் nāṭaṇ n. 1. Inhabitant, countryman; தேசத்தான். வானாடர் கோவுக்கே (திருவாச. 13, 5). 2. Ruler, lord of a country; ஆளுந்தலைவன். தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய் (திருவாச. 18, 2). 3. Chief of kurūñci. nakṣatra. 4. The third lunar asterism, கார்த்திகைநாள். (சது.) 5. An epithet of the Chola kings, சோழராசர்களுடையப்பட்டபெயர்.

நாடி¹ nāṭi n. Fem. of நாடன். 1. Woman of a country; நாடிலுள்ளவள். மிதிலை நாடிக்கும். (கம்பரா. சித்திர. 48). 2. Queen of a country; நாட்டையுடையாள். மையறு சிறப்பின் வானநாடி (சிலப். 11, 215).

நாடன் nāṭan-> நாடான், [nāṭāṇ,] s. [prov.] A term applied to the caste of toddy drawers, சாணாருக்குரிய பட்டப்பெயர். (c.)

நாடன் nāṭan-> நாடவர் nāṭavar n. Countrymen, people of the country; தேசத்தார். நாடவர் பழித் துரை புணதுவாக (திருவாச. 4, 69).

நய naya-> நே² nē n. 1. Love; அன்பு. 2. Compassion, mercy, grace; ஈரம். நே நெஞ்சு சின் . . . கவுரியர் மருக (புறநா. 3).

நே² nē-> நேயம் nēyam n. < (Pkt. nē-am snēha) 1. Love, affection; அன்பு. நேயத்ததாய் நென்ன வென்னைப் புணர்ந்து (திருக்கோ. 39). 2. Piety, devotion; பக்தி. நேயத்தே நின்ற நிமல ணடிபோற்றி (திருவாச. 1, 13). 3. Ghee; நெய். (பிங்.) 4. Oil; எண்ணைய். (பிங்.) 5. Good, benefit; நன்மை. (யாழ். அக.) 6. A plant common in sandy situations. See நிலப்பனை. (மலை.)

நேயம் nēyam-> கேநேயம்² nēyam n. Love, affection; அன்பு (அக. நி.)

கேநேயம்² nēyam-> கேநேயர்¹ nēyar n. Friends; நண்பர். (யாழ். அக.)

நேயம் nēyam-> ஸ்நேஹ: snēhah 1 Affection, love, kindness, tender ness; -2 Oiliness, viscosity, unctuousness, lubricity (one of the 24 Guṇas according to the Vaiśeśikas) -3 Moisture; -4 Grease, fat, any unctuous substance. -5 Oil; -6 Any fluid of the body, such as semen.

ஸ்நீஹ snih 4 P. (ஸ்நீஹதி, ஸ்நீஹத) 1 To feel or have affect- ion for, love, be fond of (with loc. of the person or thing that is loved or liked); -2 To be easily attached. -3 To be pleased with, be kind to. -4 To be sticky, viscous, or adhesive. -5 To be smooth or bland. -Caus. (ஸ்நீஹத-தே) 1 To make unctuous, anoint, besmear, lubricate. -2 To cause to love. -3 To dissolve, destroy, kill.

ஸ்நேஹ: snēhah -> ஸ்நேஹன் snēhan m. 1 A friend. -2 The moon. -3 A kind of disease.

ஸ்நேஹல் snēhala a. 1 Fond of. -2 Tender.

ஸ்நேஹித snēhita p. p. 1 Loved. -2 Kind, affectionate. -3 Anointed, lubricated. -த: A friend, a beloved person.

ஸ்நேஹின் snēhin a. (ஸ்நேஹினி f.) 1 Attached, affec- tionate, friendly. -2 Oily, unctuous, fat. -ம. 1 A friend. -2 An anointer, a smearer. -3 A painter.

ஸ்நேஹ: snēhah -> ஸ்நேஹு: snēhuḥ 1 The moon. -2 A kind of disease. -3 A friend; Un.1.1.

ஸ்நேஹ: snēhah -> ஸ்நேஹநம் snēhanam 1 Anointing, unction, rubbing or smearing with oil or unguents. -2 Unctuousness. -3 An unguent, emollient.

ஸ்நேஹந snēhana a. 1 Anointing, lubricating. -2 Destroying.

நேயம் nēyam-> நேசம் nēsam n. [M. nēśan.] 1. Love, affection, piety; அன்பு. நேசமுடைய வடியவர்கள் (திருவாச. 9, 4). 2. Desire, as for learning; ஆர்வம். வரும்பொரு ஞனை நேச மாசறு தயிலம் வாக்கி (இரகு. இரகுவ. 38). 3. Suitability; தகுதி. பூச்சியின் வாயினால் பட்டென்று பூசைக்கு நேசமாகும் (குமரே. சத. 59).

நேசம் nēsam -> நேசன் nēsan n. 1. Friend, ally; நண்பன். நேச ரிதங்கவற (நள. காப்பு). 2. Votary, devotee; பத்தன். சிவநேசர் தாம் வைகறையி லெழுந்து (சிவரக. நந்தி. நம. 15).

நேசி² nēsi n. Fem. of நேசன். Female friend; அன்புடையவள். (யாழ். அக.)

நேசம் nēsam -> நேசி¹-த்தல் nēsi- v. tr. To love; அன்புவைத்தல். நேசிக்குஞ் சிந்தை (தாயு. உடல் பொய். 32).

நே² nē -> நேடு-தல் nēdu- v. tr. 1. To seek, look out for; தேடுதல். கொண்டவ னிருப்ப மற்றோர் . . . வேலினானை நேடிய நெடுங்கணாஞும் (சீவக. 252). 2. To earn; சம்பாதித்தல். Nāś. 3. To desire, wish; விரும்புதல். (யாழ். அக.) 4. To consider, think, lay to heart; என்னுதல். சூரபன்மனின வறன் முடிவநேடி (கந்தபு. அசுரேந். 65). 5. To aim at, pursue; இலக்காக்கொள்ஞுதல். (W.)

நேடு-தல் nēdu- > நேட்டம் nēttam n. 1. Acquired property; சம்பாதித்தபொருள். Nāś. 2. Bamboo; மூங்கில். (மலை.)

நேடு-தல் nēdu- > (நேட்டு nēttu)-> (நேத்து nēttu)-> நேத்திரம் nēttiram n. 1. Eye; கண். (திவா.) 2. Peacock-eye; மயிற்பீலிக்கண். சுருள்பங்கி நேத்திரத்தா லணிந்து (திவ. பெரியாழ். 3, 4, 5). 3. Silk cloth; பட்டாடை. (திவா.) காம்பி னொடு நேத்திரங்கள் பணித்தருள வேண்டும் (தேவா. 676, 2). 4. ((Śaiva.) A hand-pose in which the thumb and the little finger are linked together and the other three fingers are held erect in front of the eyes; சுண்டுவிரலையும் பெருவிரலையும் கூட்டி நடுவணுள்ள மூன்றுவிரலையும் உயரநிமிர்த்திக் கண்ணுக்கு எதிரிற்காட்டும் முத்திரைவகை. (செந். x, 424.) நேத்திரமுத்திரை. (சதா சிவ. 130, உரை.)

நேத்திரம் nēttiram-> நேற்ம் nētram 1 Leading, conducting, directing; -2 The eye; 3 The string of a churning-stick; -4 Woven silk, a fine silken garment; நேற- க்ரமைப்பறுஷ ஸூர்யம் R.7.39. (where some commentators take நேற்ம் in its ordinary sense of the 'eye'). -5 The root of a tree. -6 An enema pipe. -7 A carriage, conveyance in general. -8 The number 'two'. -9 A leader; -10 A constellation, star. (said to be m. only in these two senses). -11 A river; Nm. -12 A kind of vein; Nm. -13 A bug; Nm. -14 A bark of a tree; Nm. (நேத்து nēttu)-> நேதா nēdā n. Ruler, master, lord; தலைவன். நினைந்ததளித் துயிரளிக்கு நேதா வாகி (வேதாரணி. பிரவர். 6).

நேதா nēdā -> நேதா nētā/நேற் nētr m. 1 One who leads or guides, a leader, conductor, manager, guide (of elephants, animals &c.); -2 A director, preceptor; -3 A chief, master, head. -4 An inflictor (as of punishment); 5 An owner. -6 The hero of a drama. -7 The numeral 'two'. -8 N. of Viśṛu.

நேற்வம் nētravam The office or business of a leader; leading.

நேந்தி nētrī 1 A river. -2 A female leader. -3 An epithet of Lakṣmī. -4 An artery, a vein.

நேந்தி nētrya நேந்தி a. Good or wholesome for the eyes.

நே² nē-> நெய்² ney n. [T. neyyi, K. M. ney.] 1. Ghee, clarified butter; வெண் னெனயை உருக்கி உண்டாக்கும் பொருள். நீர்நானை நெய்வழங்கியும் (புறநா. 166, 21). 2. Butter; வெண்னெனய். நெய்குடை தயிரி னுரையொடும் (பரிபா. 16, 3). 3. Oil; எண்னெனய். நெய்யணி மயக்கம் (தொல். பொ. 146). 4. Civet; புழுகுநெய். மையிருங் கூந்த னெய்யணி மறப்ப (சிலப். 4, 56). 5. Honey; தேன். நெய்க்கண் னிறா அல் (கலித். 42). 6. Blood; உதிரம். நெய்யரிபற்றிய நீரெலாம் (நீர் நிறக். 51). 7. Grease, fat; நினைம். நெய்யுண்டு (கல்லா. 71). 8. Friendship, love; சினேகம். நெய் பொதி நெஞ்சின் மன்னர் (சீவக. 3049). 9. The 14th nakṣatra. சித்திரை. (சூடா.)

நெய்³-த்தல் ney- v. intr. 1. To be glossy, polished; பளபளத்தல். நீண்டு குழன்று நெய்த்திருண்டு (கம்பரா. உருக்காட்டு. 57). 2. To be fleshy, fat, plump; கொழுத்தல். நெய்த்த மீன். (W.) 3. To become greasy, unctuous or sticky; பச்படுடையதாயிருத்தல். (W.)

நெய்³-த்தல் ney- > நெஞ்சு neñju n. [M. neñcu.] 1. Mind, conscience; மனம். தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும் (குறள், 293). 2. Heart; இருதயம். 3. Breast, bosom, chest; மார்பு. தலையினு மிடற்றினு நெஞ்சினு நிலையி (தொல். எழுத். 83). 4. Centre, heart of a thing; நடு. குன்றினெஞ்சு பகவெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல் (குறுந். 1). 5. Bravery, courage; தெரியம். நெஞ்சுளோ ரஞ்சும் வித்தை (திருவாலவா. 35, 17). 6. Audacity, venturesomeness; தின் னைக்கம். Loc. 7. Throat; தொண்டை. படிறர் சொல்லெனக் கடுநெஞ்சு சிறைப்ப (கல்லா. 16, 6).

நெஞ்சு neñju-> நெஞ்சம் neñjam n. [M. neñca.] 1. See நெஞ்சு. தாமுடைய நெஞ்சந் துணையல்வழி (குறள், 1299). 2. Love; அன்பு. நெஞ்சத் தகநக நட்பது நட்பு (குறள், 786).

(நேத்து nēttu)-> (மேத்து mēttu)-> (மித்து mittu)->மித்திரம்¹ mittiram n.. Friendship, affection; நட்பு. மித்திர வச்சிரவ னைர்கு விருப்பர் போலும் (தேவா. 598, 9).

(நேத்து நெட்டு)-> மித்துரு mitturu n. Friend, ally, adherent; நெண்பன் மித்திரன், 1. நல்லார்க்கு மித்துரு (இராமநா. பாலகாண். 1).

மித்திரம் mittiram -> மித்திரன் mittirai n. 1. Friend, ally, adherent; நெண்பன். மித்திரர் வதன நோக்கான் (கம்பரா. மாயாசி. 60). 2. Relative; உறவினன். (நாமதீப. 188.) 3. A deity representing the sun, one of tuvātacātittar, q.v.; துவாதசாதித்தரு ஸொருவன். (நாமதீப. 66.) 4. Sun; சூரியன். (நாமதீப. 95.)

மித்திரை mittirai n. Lady's maid; தோழி. (யாழ். அக.)

மித்திரன் mittirai -> மித்திரன் mittirai 1 The sun; -2 N. of an Āditya and usually associated with Varuṇa; cf. Rv. 3.59. -3 The deity presiding over the part of rectum

மித்திரன் mittirai -> மித்திரன் mittirai 1 A friend; தன்மைப்படி சுகே ச ஸமக்ரியं யத् Bh.2.68; Me.17. -2 An ally, the next neighbour of a king; cf. மண்கல்.

மித்திரம் mitratā மித்திரம் mitratvam Friendship, friendliness.

மித்திரதி mitrati Den. P. To be friendly, behave in a friendly manner, at as a friend towards.

மித்திரம் mitrayu a. 1 Friendly-minded. -2 Winning friends.

மித்திரம் mitrayu: mitrayuh A friend.

மித்திரயதே mitrāyatē Den. Ā. To act as a friend, be friendly.

மித்திரம் mitrībhū 1 P. To become a friend, make friends with.

மித்திரியதி mitrīyati Den. P. To treat (one) as a friend.

மித்திரம் mitriya a. Friendly, relating to a friend.

(மேத்து நெட்டு)-> மேத் mid I. 1 Ā., 4, 1 U. (மேடதே, மேத்தி-தே, மேத்தியதி-தே) 1 To be unctuous or greasy. -2 To melt. -3 To be fat. -4 To love, feel affection.

2. புரி-தல் puri- 4 v. tr. 1. To desire; விரும்புதல். புகுமுகம் புரிதல் (தொல. பொ. 261). 2. To meditate upon; தியானித்தல். இறைவன் . . . புகழ் புரிந்தார் (குறள், 5). 3. To do, make; செய்தல். தினைத்துணையு நன்றி புரிகல்லா (நாலடி, 323). 4. To create; படைத்தல். எவ்வுலகும் புரி வானை (சிவப். பிரபந். வெங்கைக்க. 65). 5. To bring forth, produce; ஈனுதல். பொன்போறார் கொன்றைபுரிந்தன (தினைமாலை. 109). 6. To give; கொடுத்தல். பெருந்தி வேட்டன வேட்டனபுரிந்தாள் (உபதேசகா. சிவவிரத. 257). 7. To experience, suffer; அனுபவித்தல். புண்டரிகை போலுமிவ லின்னல் புரிகின்றாள் (கம்பரா. சூளா. 1). 8. To gaze at, watch intently; உற்றுப்பார்த்தல். பயத்தாலே புரிந்து பார்க்கிறபோது (திவ. திருநெற்குந். 21, வ்யா. பக். 174). 9. To investigate, examine; விசாரணை செய்தல். அறம் புரிந்தன் சொந்தோ னாட்டத்து (புறநா. 35). 10. To say, tell; சொல்லுதல். அந்தணாளர் புரிய மரு மறை (தேவா. 865, 5). 11. To exercise, perform; நடத்துதல். அரசு புரிந்தான். 12. To accept; மேற் கொள்ளுதல். போக்குவரவு புரிய (சி. போ. 2).

புரி-தல் puri- 11 v. tr. Caus. of புரி- To cause to desire; விரும்பச் செய்தல். புரித்த தெங்கிளநீரும் (சீவக. 2402).

புரி-தல் puri-> புரிவு¹ purivu n. 1. Love, attachment; அன்பு. புரிவொடு நாவினாற் பூவை புணர்த்து (பு. வெ. ஒழிபு. 12). 2. Desire; விருப்பம். வினை தீர்க்கும் புரிவுடையார் (தேவா. 905, 1). 3. Action, practice; தொழில். இருவிர னிமிர்த்துப் புரிவொடு சேர்த்து (கல்லா. 8). 4. Error; தவறு. புரிவிலா மொழி விதுரான் (பாரத. சூது. 43). 5. Escape; தப்பி நீங்குகை. புரிவின்றி . . . போற்றுவ போற்றி (பு. வெ. 8, 20). 6. Change; வேறுபடுகை. (அக. நி.)

புரி-தல் puri-> (பிரி piri)-> பிரியம் piriym n. 1. Pleasure, delight; acceptableness; attraction; விருப்பம். 2. Love, fondness; partiality; endearment; பட்சம். 3. Scarcity, dearth, opp. to cavaṭam; பண்டங்களின் பெறலருமை. 4. Thing desired; விரும்பிய பொருள். பிரியம் பல வரும்படி (அரிச். பு. பாயி. 1).

பிரியக்கடைபண்ணு-தல் piriya-k-kaṭai- paṭṭu-, v. tr. < பிரியம் +. To exaggerate the value of a thing, as in a bargain; தன்னுடையதை அருமைப்பண்டமாக்கிக் கூறுதல். அவன் பிரியக்கடை பண்ணுகிறான். Loc.

பிரியங்காட்டு-தல் piriyañ-kāṭṭu- v. intr. To express love or fondness; அன்புவெளிப்படுத்துதல்.

பிரியப்படுத்து-தல் piriya-p-patuttu- v. tr. 1. To please, gladden; மகிழ்வித் தல். 2. To humour, soothe, flatter; இச்சகம் பேசுதல். (W.) 3. . To express love or fondness; அன்புவெளிப்படுத்துதல். பிரியக்கடைபண்ணு-. (W.)

பிரியம்பண்ணு-தல் piriym-paṭṭu-, v. tr. 1. To express love or fondness; அன்புவெளிப்படுத்துதல். பிரியக்கடைபண்ணு பிரியப்படுத்து. 2. To give oneself airs; மேம்படுத்திக்கொள்ளுதல். பிரியம் பண்ணிக்கொள்வது மேரையோ (கவிகுஞ்.).

பிரியம் piriym -> பிரியன் piriyañ n. 1. One who loves; அன்புள்ளவன். பிரியரா மடியவர்க்கணியர் (தேவா. 558, 9). 2. Beloved husband; கணவன். பிரியன் பிரியை யென்றாயினம் (தனிப்பா.).

பிரியை piriyañ n. 1. Wife; மனைவி. பின்னாட் பிரியன் பிரியை யென்றாயினம் (தனிப்பா.) 2. Woman, lady; பெண். (சூடா.)

பிரியம் piriym -> பிரியம், piriym, s. Pleasure, &c.

பிரியம் piriym -> பிரியai priya a. [பிரீாதி பிர-தர்ப்பே க] (compar. பிரீயஸ், superl. பிரீஷ) 1 Dear, beloved, liked, welcome, favourite; வந்துபிரியாம் Ku.1.26; பிரகுத்யை பிரியா ஸிதா ராமஸ்யாஸீந்மஹாத்மனः Rām; R.3.29. -2 Pleasing, agreeable; தாமூச்சுத்து பிரியம்ப்யுமி஥்யா R.14.6. -2 Fond of, liking, loving, devoted or attached to; பிரியமண்டனா Š.4.9.; பிரியாராமா வைதேஷி U.2. -2 Dear, expensive. -5 Ved. Customary, familiar, usual.

பிரியai priyah 1 A lover, husband; -2 A kind of deer. -3 A son-in-law (ஜாமாதா); Ms.3.119 (com.).

பிரியai priyā 1 A beloved (wife), wife, mistress; -2 A woman in general. -3 Small cardamoms. -4 News, information. -5 Spirituous liquor. -6 A kind of jasmine. –

பிரியம் priyam 1 Love. -2 Kindness, service, favour; -3 Pleasing or gladsome news; -4 Pleasure;

பிரியம் priyam ind. In a pleasing or agreeable manner.

பிரியேநா priyēñā ind. Willingly.

பிரிதி, piriti s. Fondness, &c. See பிரீதி.

பிரிதி, piriti -> பிரீதி piriti n. 1. Fondness, love; பட்சம். 2. Acceptableness, agreeableness; விருப்பம். 3. Joy, pleasure, happiness; உவகை. 4. (Astron.) A division of time, one of 27 yōkam, q.v.; யோகம் இருபத்தேஷ்ணுள்ள ஒன்று. (பெரியவரு.)

பிரீதி piriti-> பிரீதி: prītiñ f. Pleasure, happiness, satisfaction, delight, gladness, joy, gratification; -2 Favour, kindness. -3 Love, affection, regard; -4 Liking or fondness for, delight in, addiction to; யூதா, முருகா. -5 Friendliness, amity. -6 Conciliation. -7 A symbolical expression for the letter ஏ. -9 N. of a wife of Cupid and rival of Rati; -10 Longing -11 N. of a ஶுதி. -12 The 2nd of the 27 astrological Yogas.

பிரீதி: prītiñ -> பிரீதம் 1 Jest, mirth. -2 Delight, pleasure

பிரீத pīta p. 1 Pleased, delighted, rejoiced, gladdened; -2 Glad, happy, joyful; Me.4. -3 Content. -4 Dear, beloved. -5 Kind, affectionate.

புரி-த்தல் puri-> ப்ரீ: prīḥ ப்ரீ: f. (= ப்ரீதி: q. v.); L. D. B.

ப்ரீ: -> ப்ரீ prī I. 9 U. (பீணாதி, பீணிதே, பீத) 1 To please, delight, satisfy, gladden; பீணாதி y: சுசரிதை: பிதர் ஸ புத்ர: Bh.2.68; சுஸ்நு: பித்ரன் பிப்ரியராபாஸு Bk.3.38;5.14;7.64. -2 To be pleased, take delight in; காஞ்சிசந் மனஸ்தே பீணாதி வநவாஸே Mb. -3 To act kindly towards, show kindness towards. -4 To be cheerful or gay. -Caus. (பீணயதி-தே) To please, satisfy &c. -II. 4 Ā. (பீயதே, strictly a passive voice of the root ப்ரீ) 1 To be satisfied or pleased, be gratified; பிரகாமம்பீயத யஜவான் பிய: Śi.1.17; R.15. 3;19.3; Y.1.245. -2 To feel affection for, love; ஸ்வமாவதஸ்தே பீயந்தே நேர: பீயதே ஜன: Mb.12.138.54. -3 To assent, be satisfied. -III. 1 P. To please, gratify &c. -IV. 1 U. (பாயயதி-தே) To please; L. D. B.

ப்ரீ prī ப்ரீ a. kind, delighted (as ஘ூதப்ரீ).

ப்ரீண prīṇa a. 1 Pleased, satisfied; gratified. -2 Old. ancient. -3 Previous.

ப்ரீணம் prīṇanam 1 Pleasing, satisfying. -2 That which pleases or satisfies.

ப்ரீணன் prīṇana a. Pleasing, gratifying.

ப்ரீணித் prīṇita a. Pleased, delighted;

(பிரி piri)-> பிரேமம் pirēmam & பிரேமை pirēmai n. Love; அன்பு. Loc.

பிரேமம் pirēmam-> ப்ரேமன் prēman m., n. 1 Love, affection; -2 Favour, kindness, kind or tender regard. -3 Sport, pastime. -4 Joy, delight, gladness. -m. 1 A jest, joke. -2 Wind, air. -3 An epithet of Indra.

ப்ரேமவதி prēmavatī A mistress or beloved.

ப்ரேமின் prēmin a. (ப்ரேமிணி prēminī f.) Loving, affectionate.

ப்ரேயஸ் prēyas a. (ப்ரேயஸி f.) Dearer, more beloved or agree- able &c. (compar. of பிய q. v.). -m. 1 A lover, husband; -2 A dear friend; -m., -n. 1 Flattery. -2 The desired fruit of 'heaven' etc. but not a means to salvation;

ப்ரேயஸி prēyasī A wife, mistress; Bhāg.9.18.47.

3. இல் il-> இள் i! -> இச்சி-த்தல் icci- v. tr. To **desire**, wish, crave for, covet; விரும்புதல். (பாரத. திரெளபதி. 75.)

இச்சி-த்தல் icci-> இச்சை iccai n. 1. Wish, desire, inclination; விருப்பம். (திருவாச. 41, 9.) 2. Devoted service; பத்தியோடு புரியந் தொண்டு. ஆட்கொண்டாய்க் கென்னினி யான்செயு மிச்சைகளே (தேவா. 672, 6). 3. (Math.) Question, problem; வினா. (சங். அக.)

இச்சம் iccam-> இச்சகம் iccagam n. 1. Flattery, sycophancy; முதல்துதி. வரத்திலே கண்ணும் வாக்கி லிச்சகமும் (பிரபோத. 11, 16). 2. (Arith.) Sum or result sought; பெறக்கருதிய தொகை. (சங். அக.)

இச்சை iccai -> இச்சா icchā 1 Wish, desire, inclination of mind, will; இச்சா according to one's desire, at will. -2 Willingness. -3 (In Math.) A question or problem. -4 (In gram.) The form of the Desiderative. –

இச்சி-த்தல் icci-> இச்சு icchu a. Wishing, desirous; usually in comp. இச்சு: காமயிதுந் த்வ மாம்... Bk.5.59.

இச்சு icchu-> இச்சுக் icchuka a. Wishing &c.

இச்சகம் iccagam -> இச்சக: icchakḥ 1 (In Arith.) The sum sought. -2 N. of a tree; Shaddock, which is a large species of orange; citrus, Medica (Mar. மஹாஞ்ச).

இச்சக icchaka a. Wishing, desiring &c. இச்சத் icchat

இச்சத் pres. p. Wishing, desirous, willing; .

இள் i! -> (இட்டு³ it̄tu) -> இட்டம்¹ it̄tam n. 1. **Desire**, wish, inclination of mind, will; விருப்பம். நம் பனை நாடொறு மிட்டத்தா லினிதாக நினைமினோ (தேவா. 20, 8). 2. Love, attachment, affection; அன்பு. இட்டமான வியற்புக் ரோனிடங் கிட்டினான் (கந்தபு. சுக்கிரனுப. 15). 3. Friendship; சிறேகம். Colloq

இட்டம்¹ it̄tam -> இட்டன் it̄tan n. 1. Friend; சிறே கிதன். 2. Endearred person; விருப்பத்திற்கிடனான வன். நானிட்டனென்றருள்பட்டர் (அஷ்டப். திருவரங்க கக். காப்பு, 4). 3. Master; எசமானன். இட்டனெ எக் காண்பாரவ னேவலரை (சைவச. மாணாக். 16).

(இட்டு³ it̄tu) -> இட்டி it̄ti n. (நாநார்த்த.) 1. Epigrammatic verse; சங்கிரகச்செய்யுள். 2. Gift; கொடை. 3. Worship; பூசை. 4. Desire; longing; இச்சை.

(இட்டு³ it̄tu) -> எட்டு³ et̄tu n. ஏட்டை. Desire; ஆசை. (W.)

எட்டு³ et̄tu -> ஏட்டை³ et̄tai n. Intense desire; விருப்பம். (பிங்.)

எட்டு³ et̄tu -> ஏடை et̄ai n. Ardent desire, eager longing; ஆசை. (தூடா.)

(இட்டு³ it̄tu) -> ஈட்டனை īṭṭai n. Attachment; wish, desire; ஆசை. மனைவி மக்க ஸர்த்தவீ டனைகள் மூன்று (கைவலய. தத்துவ. 13).

இள் i! -> இஷ் is I. 6. P. (இச்சதி, இஷ) 1 To wish, **desire**, long for; இஷ்மி ஸங்வர்த்தமாஜயா தே Ku.3.3; oft. with pot. or imperat. mood; இஷ்மி முஞ்ஜித or பூங்கா யாந்; பூஞ்ஜியேதீஷ்தி Sk. -2 To choose; மூத்ரே மௌஷ்யமிச்சேத் து க்ஷனியே டங்மேவ வா Ms.8.384. -3 To endeavour to obtain, strive or seek for; மூத்ரமிச்சேத, ஸ்வர்஗ம் &c. -4 To be willing, be about to do anything, mean or intend (with. inf.). -5 To ask or expect anything (acc.) from any one (loc. or abl.); -6 To acknowledge, regard. -7 To request, ask. -8 To be favourable. -9 To try to make favourable. -1 To assent or consent. -pass. 1 To be wished or liked. -2 To be asked, or requested. -3 To be prescribed or laid down; ஹஸ்தஷேதனமிஷ்யதே Ms.8.322; விராந் ஦ஶராந் வா ஶாவமாஶௌதமிஷ்யதே Y.3.18. -4 To be approved, accepted, or regarded as ஜம்஭ோ ஦ந்தே\$பி சேய்யதே Trik.

இஷ் is -> இஷ் is a. Wishing, desirous. f. Ved. 1 A draught, refreshment, food; -2 Libation; -3 Strength, power, sap, freshness. -4 Comfort; increase. -5 Affluence. -6 Refreshing waters of the sky. -7 Wish.

இஷ்னி: iṣaṇih f. Wish, desire, impulse.

இஷி isī a. Wishing, desiring

இஷ்ம: iṣmaḥ Cupid, god of love.

இஷ்ம iṣma a. Wishing.

(இட்டு³ it̄tu) -> இட்டம் -> இஷ்ம iṣtam 1 Wish, desire. -2 A holy ceremony or ஸ்வார்தம். Bhāg.7.15.49. -3 A sacrifice; Bṛi. Up.4.1.2; see இஷாபூர்த். ind. Voluntarily.

இஷ் iṣṭa p. p. 1 Wished, desired, longed for, wished for; னாலா.1.1. -2 Beloved, agreeable, liked, favourite, dear; -3 Worshipped, reverenced. -4 Respected. -5 Approved, regarded as good. -6 Desirable; see இஷாபூர்த். -6 Valid. -7 Sacrificed, worshipped with sacrifices. -8 Supposed (கல்பித); oft. used in Līlavatī.

இஷ்: iṣṭaḥ 1 A lover, husband, beloved person; -2 A friend; -3 N. of a tree (எரு). -4 N. of Viṣṇu. -5 A sacrifice.

(இட்டு³ it̄tu) -> இட்டி it̄ti இஷி: iṣṭih f. 1 Wish, request, desire. -2 Seeking, striving to get. -3 Any desired object. -4 A desired rule or desideratum; (a term used with reference to Patañjali's additions to Kātyāyanī's Vārtikas; -5 Im- pulse, hurry. -6 Invitation, order. -7 A sacrifice. -8 An oblation consisting of butter, food &c. -9 Summary in verses

(இட்டு³ it̄tu) -> இஷ்: iṣṭuh f. A wish, desire.

இச்சி-த்தல icci-> (இச்சன் iccan)-> ஈசன் īṣan n. 1. Supreme Being; Lord of the universe; இறைவன். இளந்தளிரிற் கணவளர்ந்த வீசன்றன்னை (திவ். பெரியதி. 2, 10, 1). 2. Śiva; சிவன். ஈசன் கரியா னனத்தான் (நள. காப்பு). 3. King, ruler; அரசன். 4. Lord, master; தலை வன். தரணிபர்க்

கெல்லா மீசனும் (பாரத. குரு. 91). 5. Preceptor; குரு. (பிள்.) 6. Eldest brother; மூத்தோன். (திவா.) 7. A preparation of camphor; பச்சைக்கருப்பூரம். ஈசனென்னும் பூரம் வெண்மை (பதார்த்த. 1076). 8. A mineral poison; கெளிபா ஓணம். (W.) 9. Brahmā; பிரமன். 10. Father; தகப்பன்.

ஈசன் **īsañ** (father) ->

Estonian, Estonia, Finland.	isa
Hangaza, Tanzania.	isowawe
Kimbu, Tanzania.ise	
Runyankore, Uganda.	ishe
Toro, Uganda.	isenyowe
Vod, Europe.	isä
Yanzi, Tanzania. ise	
Zinza, Tanzania. iso	
Congo se	

ஈசன் **īsañ** -> ஈசானன் **īsāñāñ** n. 1. Aspect of Śiva, who is the regent of the NE. quarter, one of aṣṭa-tikku-pālakar, q.v.; சிவன். (கூர் மடு. தக்கன்வே. 33.) 2. One of ēkātaca-ruttirar, q.v.; ஏகாதசருத்திரருள் ஒருவர். (திவா.)

ஈசானன் **īsāñāñ** -> ஈசானம் **īsāñam** n. 1. One of the five faces of Śiva represented as being directed upward, one of cīvañ-ai-m-mukam, q.v.; சிவனைம் முகத்தொன்று. (சிவதரு. பரிகா. 89.) 2. A Śaiva mantra; ஒரு சைவமந்திரம். 3. The NE. quarter being the region which is under the guardianship of īśāna, who is Śiva in one of his aspects; வடகீழ்த்திசை.

இச்சி²-த்தல் **icci**-> ஈச்சு **īccu** -> ஈச்சுரன் **īccurāñ** n.. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈச்சுரன் **īccurāñ** -> ஈச்சுரம் **īccuram** n. (Śaiva.) One of the five cutta-tattuvam, q.v.; சுத்த தத்து வங்களுள் ஒன்று. (சிவப். கட். 3.)

ஈச்சுரம் **īccuram** -> ஈசுரம் **īsuram** n. One of the five cutta-tattuvam, q.v.; சுத்த தத்து வங்களுள் ஒன்று. (சிவப். கட். 3.)

ஈச்சுரன் **īccurāñ** -> ஈசுரன் **īsurāñ** n. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். கவீசுவரன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈச்சு **īccu** -> ஈச்சுவரன் **īccuvarañ** n. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈச்சுவரன் **īccuvarañ** -> ஈசுவரன் **īsuvarañ** n. 1. Chief, leader, head, lord; தலைவன். கவீசுவரன். 2. The Almighty; கடவுள். 3. Śiva; சிவன்.

ஈசுவரன் **īsuvarañ** -> ஈசுவரி **īsuvari** n. Pārvatī, being the consort of Śiva who is īśvara; பார் வதி.

ஈசன் **īsañ** -> **இஶ:** **īśah** 1 A lord, master; with gen. or in comp.; காந்திஶா மனஸ் பஸு: Ku.3.34 with great difficulty controlled (were masters of) their minds; so யாரீஶ, ஸுரேஶ &c. -2 A husband. -3 A Rudra. -4 The number 11 (derived from the eleven Rudras). -5 N. of Śiva (as regent of the north-east quarter. -6 The Supreme god..

இஶா **īśā** 1 Supremacy, power, dominion, greatness. -2 N. of Durgā. -3 A woman having supremacy; a rich lady.

இஶ **īśa** a. 1 Owning, possessing, sharing, master or lord of; see below. -2 One who is completely master of anything. -3 Capable of (with gen.) -4 Powerful, supreme.

இஶ: **īśah**-> **இஶ** **īś** **இஶ** 2 **Ā.** (இஷ, இஶாஞ்சகே, ஏஶிஷ, இஶிதா, இஶிதும், இஶித) 1 To rule, be master of, govern, command (with gen.); நாய் ஗ாத்ராமீஷ் K.312 v.1.; அர்஥ானாமீஶை த்வ வயம்பி ச விரா- மீஶமஹ் யாவத்ரைம் Bh.3.3; sometimes with acc.; இமால்லோகா- நீஶத இஶநீமி: Śvet. Up.3.1 (also used in the Veda with gen. of an infinitive or loc. of an abstract noun). -2 To be able, have power; expressed by 'can'; மா஧ுர்யமீஷை ஹரிணாந் அஹிதும் R.18.13,14.38; கமிவேஶதே ரமயிதுந் ஜுா: Ki.6.24; U.7.4; Śi.1.38; Māl.1.13. -3 To act like a master, allow. -4 To own, possess. -5 To belong to.

ईशः ईशः-> ईश् ईश् m. A master, lord, the Supreme Spirit. ईशा- बास्यमिदं सर्वम् īśop.1.

आशानं ईशानः-> ईशानः īśānāḥ 1 A ruler, master, lord; ईशानो भूतभव्यस्य Kāṭh. Up.4.12. -2 N. of Śiva; ईशानसंदर्शनलालसानाम् Ku.7.56; K.1. -3 The Ārdrā Nakṣtra. -4 One of the Rudras. -5 The number 'eleven'. -6 The sun as a form of Śiva. पर्जन्यो यमो मृत्युरीशानः Br̥i. Up.1. 4.11. -7 A Sādhya. -8 N. of Viṣṇu.

ईशानं īśāna a. 1 Owning, possessing, master or lord. -2 Reigning, ruling. -3 Wealthy, rich.

ईशानी īśānī N. of Durgā.

ईशनम् īśanam Commanding, reigning &c. -2 Greatness, glory;

ईशः īśah-> ईशिन् īśin a. Commanding, reigning &c. m. 1 A god. -2 A husband. -3 A lord, master.

ईशिनी īśinī Supremacy;

ईशितुं īśitṛ a. An owner, a master, proprietor. m. The lord of the Universe;

ईशितव्य ईśitavya a. To be reigned or ruled over;

ईशितव्यम् īśitavyam Power, superiority

ईशिता īśitā Superiority, greatness, one of the eight Siddhis or attributes of Śiva.

आश्वरणं īśuvaraṇ -> ईश्वरः īśvaraḥ 1 A lord, master; -2 A king, prince, ruler; -3 A rich or great man; -4 A husband; -5 The Supreme God (परमेश्वर); -6 N. of Śiva; -7 The god of love, cupid. -8 The Supreme Soul; the soul. -9 The eleventh year (संवत्सर) of the Śālīvāhana era.

ईश्वर īśvara a. 1 Power- ful, able, capable of (with inf.); वसतिं प्रिय कामिनां प्रिया- स्त्वदते प्रापयितुं क ईश्वरः Ku.4.11; R.15.7. -2 Rich, wealthy Pt.2.67.

ईश्वरता īśvaratā & ईश्वरत्वम् īśvaratvam Superiority, supremacy.

आश्वरी īśuvari -> ईश्वरा īśvarā , ईश्वरी īśvarī 1. N. of Durgā; of Lakṣmī; or of one of the śaktis;

ईश्वरी īśvarī 1 N. of several plants and trees; लिङ्गिनीलता, वन्ध्या- कर्कटी, क्षुद्रजटा and नाकुलीवृक्ष. -2 A rich woman.

இள் i! -> இரதி² iradi n. 1. Desire, longing; விருப்பம். (சீவக. 3076, உ.ஏ.) 2. Coition; புண ர்ச்சி. இரதி வேட்டையிற் பொருதனர் (செவ்வந்திப்பு. தாயான. 11). 3. Name of Kāma's wife; மன்ம தன் மனைவி. (கந்தபு. மோன்னிங்கு. 1.)

இரதி² iradi -> இரதி³ த்தல் iradi- 11 v. tr. To **desire**; விரும்புதல். வேறுமிரதியிரதியும் (மாறன. 677).

இரதி² iradi -> இரதம்¹ iradam n. 1. Coition; புணர் ச்சி. (பிள.) 2. Desire, affection; அனுராகம். (நாநார்த்த.)

இரதம்¹ iradam-> रतम् ratam 1 Pleasure. -2 Sexual union, coition; अन्वभूत् परिजनाङ्गनारतम् R.19.23,25; Me.91. -3 The private parts. -

रत rata p. p. 1 Pleased, delighted, grati- fied. -2 Pleased or delighted with, fond of, enamoured of, fondly attached to. -3 Inclined to, disposed. -4 Loved, beloved. -5 Intent on, engaged in, devoted to; गोब्राह्णणहिते रतः Ms.11.78. -6 Having sexual intercourse with (see रम्).

இரதி² iradi -> ரதி: ratih f. 1 Pleasure, delight, satisfaction, joy; -2 Fondness for, devotion or attachment to, pleasure in (with loc.) -3 Love, affection; -4 Sexual pleasure; -5 Sexual union, coition, copulation. -6 The goddess of love, the wife of Kāma or Cupid; साक्षात् -7 The pudenda. -8 N. of the sixth digit (कला) of the moon. -9 Ved. Rest, cessation. -10 N. of magical incantation recited over weapons;

Kindship based upon youth, infancy.

புல pul -> புள் pul -> புரு puru n. Child, infant; குழந்தை

புரு puru -> புருடு puruḍu n. [T. K. puruḍu.] Loc. 1. Ceremonial pollution on account of childbirth; பிரசவத்தீட்டு. 2. Skin eruptions of a new-born child; பிரசவவறையில் குழந்தைக்குவரும் புணக்டடி.

புருடு puruḍu-> புருடன் puruḍan् n. 1. Man. புருசன். (காஞ்சிப்பு. சன. 22.) 2. A principal tubular vessel of the human body. See அத்தி சிங்குவை. (W.) 3. God, as the Supreme soul; பரமான்மா. (W.) 4. Soul; சீவான்மா. (பிரபோத. 41, 1.) 5. See புருடத்துவம். நிச்சயம் புருடனாகி (சி. சி. 2, 56).

புருடன் puruḍan्-> புருசன் purusaṇ (one who is giving child) n. 1. Man; ஆண்மகன். 2. Husband; கணவன். புருஷனி லடங்காத பூவைபோல் (தாயு. எங்குநிறை. 4). 3. Soul, life, the living principle; சீவான்மா. (சங். அக.) 4. A principal tubular vessel of the human body. See அத்தி சிங்குவை. (W.) 5. God, as the Supreme soul; பரமான்மா. (யாழ். அக.) 6. Atom; அணு. (யாழ். அக.)

புருசன் purusaṇ -> English, person O.Fr. *persone* "human being" (12c., Fr. *Personne*) L. *persona* "human being

புருசன் purusaṇ -> பூர்ஷ: puruṣaḥ 1 A male being, man; -2 Men, mankind. -3 A member or representative of a generation. -4 An officer, functionary, agent, attendant, servant. -5 The height or measure of a man (considered as a measure of length); -6 The soul; -7 The Supreme Being, God (soul of the universe); -8 A person (in grammar); ப்ரथம- பூர்ஷ: the third person, மத்யமபூர்ஷ: the second person, and தத்மபூர்ஷ: the first person, (this is the strict order in Sk.). -9 The pupil of the eye. -1 (In Sāṅ. phil.) The soul (opp. பிரக்தி); according to the Sāṅkhyas it is neither a production nor productive; it is passive and a looker-on of the Prakṛiti; -11 The soul, the original source of the universe (described in the பூர்ஷஸ்கு); -12 The Punnāga tree. -13 N. of the first, third, fifth, seventh, ninth, and eleventh signs of the zodiac. -14 The seven divine or active principles of which the universe was formed;

புருஷி puruṣī A woman.

புரு puru -> புரசு² purasu n. A little girl; சிறு பெண்குழந்தை. Pariah.

புரு puru -> புருணம் puruṇam n. Foetus; கருவருவான சிசு. (தைலவ. தைல.).

புருணம் puruṇam-> புருணம் puruṇam n. 1. Foetus, embryo; கரு. (W.) 2. Infancy; இளமை. (அக. நி.)

புருணம் puruṇam ->புருணகம்² puruṇakam n. Foetus, embryo; கரு. (W.)

புருணம் puruṇam -> மூண: bhrūṇaḥ 1 An embryo, foetus; ஸ்வ மூணந்யாருஷி Rv.1.155.2. -2 A child, boy;

Embryo mid-14c., from M.L. *embryo*, from Gk. *embryon* "a young one," in Homer, "young animal," later, "fruit of the womb

புல pul -> புனிறு puṇiru n. 1. Recency of delivery, as of a woman; ஈன்றணிமை. புதல்வற் பயந்த புனிறுசேர் பொழுதின் (தொல். பொ. 146). 2. That which is recently born; அணிமையில் ஈன்பப்பட்டது. புனிற்றிளங் குழவி (மணி. 29, 5). புன் றலை நாய்ப்புனிற்றும் (பெரியபு. திருநாளைப். 8). 3. Greenness, as of unripe fruit; பிஞ்சுத்தன்மை. புனிறுதீர் பெரும்பழம் (ஞானா. 41, 5). 4. Ceremonial impurity due to child-birth; மகப்பேற்றா லான தீட்டு. (தைலவ. தைல.) 5. Newness; புதுமை. (தூடா.) 6. Skin; தோல். (சது.)

புனிறு puṇiru -> (புனிற்று puṇirru)-> (புனித்து puṇittu)-> (புத்து puttu)-> புத்திரன் puttiraṇ n. 1. Son 2. Disciple, pupil; மாணாக்கன். புத்திரரோடுங் கூடிப்போவதே கருமம் (திருவாலவா. 54, 37).

புத்திரன் puttiraṇ -> புத்திரி¹ puttiri n. Daughter; மகள். (தூடா.)

புத்திரன் puttiraṇ -> புத்தி: putraḥ 1 A son; (the word is thus derived:-- 2 A child, young one of an animal. -3 A dear child (a term of endearment in addressing young persons). -4 (At the end of comp.) Anything little or small of its kind; as in அஸிபுத்தி; ஶிலாபுத்தி: &c. -5 (Astrol.) The fifth mansion from ஜன்மலக்ஷ்ண. -த்தீ (du.) A son and daughter.

புத்துக்: putrakaḥ 1 A little son or boy, boy, chap, lad (often used as a term of endearment); -2 A doll, puppet; -3 A rogue, cheat. -4 A locust, grass-hopper. -5 A fabul- ous animal with eight feet (ஶர்ம). -6 Hair. -7 A pitiable person.

புத்திரி¹ puttiri-> புத்திரிகை puttirigai n. 1. Daughter; மகள். (W.) 2. Doll; சித்திரப்பாவை. (யாழ். அக.)

புத்துக் putrakā & புத்திரிகை putrikā 1 A daughter. -2 A doll, puppet. -3 A daughter appointed to raise male issue for a father who has no sons; -4 The cotton or down of the tamarisk. -6 A small statue; -6 (At the end of comp.) Anything little or small of its kind;

The word புத்து should mean only daughter. Instead, the following words are denoting sons.

புத்திர் putrin a. (புத்திரி f.) Having a son or sons; -m. The father of a son.

புத்திரி The mother of a son

புத்திரிய putriya புத்திரைய் putrīya புத்திரைய் putrya

புத்திரிய புத்திரைய் புத்திரைய் a. Relating to a son, filial.

புத்திரி¹ puttiri-> புத்தி putrī 1 A daughter. -2 N. of Durgā;

This புத்தி should mean daughter only. It is not in the following case.

புத்திர் putrīkṛ 8 U. To adopt as a son; அமுः புரः பश्यसि देव- दारुं पुत्रीकृतोऽसौ वृषभध्यजेत् R.2.36.

புத்திரைய் putrīya a. Relating to a son; ततः प्राक्मदिष्टिं तां पुत्रीयां पुत्रकारणात् Rām.1.15.3.

புத்திரையதி putrīyati Den. P. 1 To wish for a son. -2 To treat like a son.

புத்திரையா புத்திரையா The desire of a son.

(புத்து) puttu)-> புதல்¹ pudal n. 1. Bud; அரும்பு. பூத்தமுல்லைப் புதல்சூழ் பறவை (பதிற்றுப். 66, 16) 2. Grass; புற்சாதி. (திவா.) 3. Medicinal shrub; மருந்துப்பூடு. (திவா.) 4. [T. podaru.] Bush, thicket, low jungle; தூறு. புதன் மறைந்து (குறள், 274).

புதல்¹ pudal -> புதல்வன் pudalvaṇi n. 1. Son; மகன். பொன்போற் புதல்வர்ப் பெறாதீரும் (புறநா. 9). 2. Disciple, student; மாணாக்கன். எண்ணில் பத்திதிகழ் புதல்வர்க்கு (திருவாலவா. 35, 1). 3. Subject; குடி. நின்புதல்வரைத் தழீஇ (பெருங். இலாவாண. 1, 33).

புதல்வி pudalvi n. Fem. of புதல்வன். Daughter; மகள். (பிங்.) பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன் புதல்வி (கம்பரா. சூர்ப்ப. 39).

புத்திரன் puttiraṇi -> பெளத்திரன்¹ pauttiraṇi n. Grandson who is a son's son; மகன்மகனாகிய பேரன். உம்புத்திர பெளத்திரர் தங்களுக்கும் . . . அருந்துயில்லையே (உத்தரரா. திருவோலக். 20).

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇi -> பெளத்தரன் pauttaraṇi n. Grandson who is a son's son. பெளத் திரன்¹. (யாழ். அக.)

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇi -> பவுத்திரன் pavuttiraṇi n. Grandson, son's son; பிள்ளைவயிற்றுப் பேரன்.

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇi -> பெளத்திரி pauttiri n. Granddaughter who is a son's daughter; புத்திரனுடைய மகள்.

பெளத்திரன்¹ pauttiraṇi -> பௌத்ர: pautraḥ A grandson, son's son.

பௌத்ர pautra a. (பௌத்ரி f.) Relating to or derived from a son.

பெளத்திரி pauttiri -> பௌத்ரி pautrī 1 A grand-daughter. -2 An epithet of Durgā.

பௌத்ரிக pautrika a. (பௌத்ரிகி f.) Belonging to a son or grandson.

பௌத்ரிகேய: pautrikēyah The son of a daughter appointed to raise issue for her father.

பௌத்ரின் pautrin a. Having a grandson; Ms.9.136.

பிரபுत்ர: praputraḥ A grandson, descendant.

பிரஸ்நுஷா prasnuṣṭā The wife of a grandson; ஸ்நுஷாஷ் பிரஸ்நுஷாஷ்வை ஧ृत- ராஷ்ட்ர ஸ்ங்஗தா: Mb.5.141.5.

நன்¹ naṭ (my own) + பெளத்திரன்¹ pauttiraṭ-> நஸ் napṭi m. A grandson (a son's or daughter's son); ஸ்வே ஸ்வே கில் குலே ஜாதே புதே நஸரி வா புன: Mb.3.159.12.

நன்¹ naṭ (my own) + புத்திரன் puttiraṭ -> நபாத் napāṭ m. 1 A descendant, son., 2. A grandson (usually restricted to the Vedas), as in தநூல்பாத்.

English, Nephew O.Fr. neveu (O.N.Fr. nevu) "grandson, descendant, L. nepotem (nom. nepos) "sister's son, grandson, descendant," in post-Augustan L., "nephew," O.Pers. napat- "grandson," O.Lith. nepuotis "grandson," O.E. nefā, Ger. Neffe "nephew," O.Ir. nia, gen. niath "son of a sister"

பிரபுத்ர நஸ் napṭi-> பிரநஸ் pranapṭi m. The son of a grandson, a great-grand son.

நன்¹ naṭ + பெளத்திரி pauttiri -> நப்திரி napṭī granddaughter.

English, Niece O.Fr. nièce (12c.), niepce, L. neptia, from neptis "granddaughter," in L.L. "niece," fem. of nepos "grandson, nephew" (see nephew). Replaced O.E. nift, from Until c.1600, it also could mean "a granddaughter" or any remote female descendant. Cf. cognate Sp. nieta, O.Lith. nepte, Czech net, O.Ir. necht, Welsh nith, Ger. Nichte "niece."

பை² pai n. [M. pai.] 1. Greenness, freshness; பசுமை. (பிங்.) 2. Colour; நிறம். (W.) 3. Youth; இளமை. பைதீர் பாண்ரொடு (மலைபட். 40). 4. Beauty; அழகு. (திவா.) பைவண்ண மணிக்கூடந்தனில் (பாரத. கிருட்டிணன். 33). 5. Strength, vigour; உடல்வலி. நூம் பைதீர் கடும் பொடு (பெரும்பாண். 105).

பை² pai-> பைத்து paittu n. Greenness, freshness; பசுமை 1. (திவா.)

பைது paidu n. 1. Greenness, freshness; பசுமை. நிலம் பைதற்ற புலங்கெடு காலை யும் (பதிற்றுப். 23). 2. Moisture, dampness; ஈரம். நிலம் பைதறச் செல்கதிர் ஞாயிறு செயிர் சினஞ் சொரிதலின் (கலித். 20).

பைது paidu -> பைதல் paidal n. 1. That which is young or small; இளையது. பைதல் வெண்பிறை (தேவா. 628, 5). சிறுகிளிப் பைதலே (திவ. திருவாய். 9, 5, 6). 2. Boy; சிறுவன். பைதலை யித்தனை பொழுதுகொண் டிருப்பதோ (கம்பரா. பினிவீட். 2). 3. Sorrow, affliction; துன்பம். பைத லுழப்ப தெவன் (குறள், 1172). 4. Cold, chilliness; குளிர். பனிப்படு பைதல் (பரிபா. 11, 75).

பைதல் paidal -> பைசல்¹ paisal, n. Small boy; urchin; பையன். பைசல் கைசு நோய் முக்கைசு (திவ. பெரியதி. 8, 1, 1, வ்யா.).

பைசல்¹ paisal-> பையல்¹ paiyal n. 1. Boy, little fellow; சிறுவன். அளிய னம்பைய லென்னார் (திவ. திருமாலை, 37). 2. Unworthy, mean fellow; அற் பன். அப்பையல் அது தனக்கு எளிவரவாக நினைத் திருக்குமே (ஈடு, 3, 6, ப்ர.).

பையல்¹ paiyal-> பையன்¹ paiyaṭ n. 1. Boy, little fellow; சிறுவன் பையல், 1. 2. Son; புத்திரன். Colloq.

பையல்¹ paiyal-> பயல்¹ payal n. 1. Boy; சிறு பிள்ளை. 2. Fellow, used in contempt; இழிஞன். மாரப்பயல் கணைதைத்திட (தனிப்பா. i, 265, 2).

பயல்¹ payal -> பசல்¹ pacal n. [K. pasule.] Boy; சிறுவன். (நன். 122, மயிலை.) (ஈடு, 9, 5, 6.)

பசல்¹ pacal-> பசளை¹ pasalai n. [K. basale.] 1. Spinach, Spinacia oloracea; கீரை வகை. (L.) 2. Purslane, Portulaca quadrifida; ஒருவகைக்கீரை. 3. Malabar nightshade, s. cl., Basella; கீரைவகை. 4. Common

Indian pur- slane. See **கோழிக்கீரை**. (W.) 5. Papaw. See **பப்பாளி**. (L.) 6. Dichotomus flowered hill olive. See **காட்டுமஞ்சளி**. 7. Infant, tender child; **குழந்தை**. 8. Manure, compost; **உரம்**. (யாழ். அக.)

பைத்து paittu -> **மைந்து** maintu n. Child; பிள்ளை. (திவ. பெரியாழ். 1, 1, 8, வ்யா. பக். 16).

மழி mala n. 1. Youth, infancy, tender age; **இளமை**. (தொல். சொல். 311.) 2. Infant, young child; **குழந்தை**. அழுமழப்போலும் (திருக்கோ. 147). 3. Confusion of mind; மன மயக்கம். மழகுழக்காகின்றே (கவித. 108).

மழி mala-> **மக**¹ maga n. [K. maga.] 1. Child, infant; young of an animal; பிள்ளை. மந்திம்மக (சீவக. 1897). 2. Son or daughter; மகன் அல்லது மகள். மகமுறை தடுப்ப (மலைபடு. 185). 3. Young age; **இளமை**. (யாழ். அக.)

English Mac casual, generic term of address for a man, 1928, Irish and Gaelic mac, from O.Celt. *makko-s "son;" a common prefix in Scottish and Irish names. O.E. mago "son, attendant, servant," O.N. mögr "son," Goth. magus "boy, servant

மக¹ maga -> **மகடு**¹ magatū , n. 1. Female; woman; பெண். 2. Wife;. (அரு. நி.)

மகடு¹ magatū-> **மகடுஉ** makaṭūn n. 1. Female; woman; பெண். மகடுஉ வறிசொல் (தொல். சொல். 2). 2. Wife; மனைவி. இற்பொலி மகடுஉப் போல (புறநா. 331).

மக¹ maga -> **மகவு** magavu n. [K. magavu.] 1. Infant; **குழந்தை**. (திவா.) மகவுமலைவருட (கம்பரா. தைல. 13). 2. Son; மகன். கொண்டதோர் மகவி னாசை (அரிச. பு. மயான. 20). 3. Young of animals living on trees, as of monkeys; **கோட்டில் வாழ் விலங்கின் பிள்ளை**. (தொல். பொ. 569.)

மகவுவளர்த்தல் makavu-valarttal n. Fostering children, an act of charity, one of muppattiraiṭṭaram, q.v.; முப்பத்தி ரண்டறங்களுள் குழந்தைகளை வளர்த்தலாகிய தருமம். (பிங்.)

மகவாட்டி magavāṭṭi n. (மகவு + ஆட்டி). Woman blessed with children; புத்திரப்பேறுள்ள வள். (யாழ். அக.)

மகவான்¹ magavāṭṭi n. One who has children; **மகப்பேறுடையவன்**. தன்மசகளூறு மகவானாகச்செய்யும் (தேவை. 16).

மகள் magal -> **மகளிர்** magalir n. pl. of மகள். Women; பெண்கள். வசையில் வாழ்க்கை மகளிர் மலைத்தலல் லது (புறநா. 10).

மகளிர் magalir -> **மகிளா** mahilā 1 A woman; -2 An amo-rous or intoxicated woman;

மக¹ maga -> **மகன்** magam n. [K. magam.] 1. Son; புத்திரன். தன் மகன்றா யுயர்வும் (தொல். பொ. 172). 2. Child; **குழந்தை**. (W.) 3. Man, male person; ஆண்பிள்ளை. செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு (குறள், 110). 4. Exalted person; **சிறந்தோன்**. (சூடா.) நூல்கற்ற மகன்றுணையா நல்லகொளல் (நூலடி, 136). 5. Warrior; வீரன். வேந்தன் மனம்போல வந்தமகன் (பு. வெ. 2, 5). 6. [T. magaṇḍu.] Husband; கணவன். நினக்கிவன் மகனாத் தோன்றி யதூஉம் (மணி. 21, 29).

மகன்மை¹ magaṇmai n. 1. Son- ship; புத்திரன்றன்மை. அன்பினான் மகன்மை கொண்டார் (பெரியபு. தடுத்தாட. 5). 2. Manliness; ஆண்டன்மை. (யாழ். அக.)

மகன் magan -> **மோனை**² mōṇai n. [Telugu. mōṇaru, Tulu, Malayalam. mōṇu.] Sonny, used as a term of endearment in addressing a child; மகன். (J.)

மக¹ maga -> **மக்கள்** makkaṭ n. [K. makkal.] 1. Human beings, in general; மானுடவர்க்கம். உயர் தினை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே (தொல். சொல். 1). 2. Human beings par excellence, as having the five senses as well as the mind which is the sixth sense; ஜம்பொறியுணர்வோடு மனவறிவு முடைய உயிர்கள். (தொல். பொ. 588.) 3. [M. makkal.] Children; பிள்ளைகள். தம்பொரு ளென்ப தம்மக்கள் (குறள், 63).

மக்கள் makkal -> மாக்கள் mākkal n. 1. Men, people, mankind; மனிதர். தவத்துறை மாக்கள் (மணி. 6, 97). கொலை வினையராகிய மாக்கள் (குறள், 329). 2. Persons wanting in discrimination; பகுத்தறிவிலார். மாவு மாக்களு மையறிவினவே (தொல். பொ. 587). 3. Children; குழந்தைகள். தத்தமாக்களைத் தம்படையாற் சிலர் தடிந்தார் (கம்பரா. கிங்கர. 42).

மழி mala-> மதலை¹ matalai n. Child, infant; குழந்தை. 2. Son; மகன். (பிங்.) மதலை யிற்றமை கேட்டலும் (சேதுபு. அக்கினி. 82). 3. Doll; பாவை. (திவா.)

புள் pul-> புழு¹ puls n. 1. Worm, maggot; கிருமி. புழுவாய்ப் பிறக்கினும் (தேவா. 1012, 8). 2. Embryo; கரு. Loc.

புள் pul-> பீள் pīl n. 1. Embryo, foetus; கரு. பீட்பிதுக்கிப் பிள்ளையை... கோடலான (நாலடி, 20). 2. Tender ears of corn; இளங்கதிர். கருந்தாள் போகி யொருங்குபீள்

Fetus late 14c., "the young while in the womb or egg," from L. fetus (often, incorrectly, foetus).

பீள் pīl -> பிள்ளை pīlai n. [K. pille, M. pīlla.] 1. [Tu. pīlē.] Child, infant, offspring; குழந்தை. பிள்ளையைத் தாயலறக் கோடலான (நாலடி, 20). 2. Son; மகன். எற்றுக்கென் பிள்ளையைப் போக்கி ணேன் (திவ். பெரியாழ். 3, 2, 2). 3. Youth, lad, boy; இளைஞன். தன்னேராயிரம் பிள்ளைகளோடு தளர் நடையிட்டு வருவான் (திவ். பெரியாழ். 3, 1, 1). 4. Daughter; மகள். Cm. 5. Tender, young age; இளமை. பிள்ளைமாக்களிறு (கம்பரா. பள்ளி. 32). 6. Smallness, littleness; சிறுமை. பிள்ளைக்கொட்டை. 7. Caste; சாதி. நீ என்ன பிள்ளை? 8. Young of arboreal animals, as the monkey; கோட்டில்வாழ் விலங்கின் இளமை. (திவா.) 9. Young of beasts except the dog; நாயொழிந்த விலங்கினினமை. (பிங்.) 10. Young of birds, and certain reptiles, as crocodile, tortoise, etc.; பறப்பன தவழ்வன வற்றி னினமை. (தொல். பொ. 560, 561.) 11. King- crow; கரிக்குருவி. பிள்ளை யுள்புகுந் தழித்த தாதலால் (சீவக. 1584). 12. Crow; காகம். (சூடா.) 13. Young of ஓர-அரி-வுயிர், excepting nel, pul; நெல்லும் புல்லும் ஒழிந்த ஓரறிவுயிரின் இளமைப் பெயர். (தொல். பொ. 579, 580.) 14. Title of certain ancient Vaiśīṣṭava Ācāryas; வைஷ்ணவாசாரி யர் சிறப்புப் பெயர். பிள்ளை லோகாசாரியர், தூப்புற் பிள்ளை. 15. Bhairava; வைரவன். (பிங்.) 16. [T. pīlla.] A title of the Vellāla caste; வேளாளர் பட்டப்பெயர். 17. Male conch; சங்கின் ஏறு. (பிங்.) 18. Doll; மரப்பாவை. சாய்தாட் பிள்ளை (கல்லா. 9). 19. Word-suffix to the names of persons and of some animals, birds and trees; மக்கள், சிலவிலங்கு, சிலபறவை, சிலமரம் இவற்றின் பெயர்களோடு சேர்த்துச்சொல்லுஞ் சொல். பெண் பிள்ளை, கீரிப்பிள்ளை, கிளிப்பிள்ளை, தென்னம்பிள்ளை.

English filial late 14c., M.Fr. filial, L.L. filialis "of a son or daughter," from L. filius "son," filia "daughter,"

Anglo-Norman: fiz , Aragonese: fillo , Aromanian: hilj, Campidanese Sardinian: fillu, Catalan: fill, Corsican: figliu, , Dalmatian: fel , French: fils , Friulian: fi , Galician: fillo , Istriot: feđo, fèio, Italian: figlio , Logudorese Sardinian: fizu , Occitan: filh , Portuguese: filho , Romanian: fiu , Romansch: figl , Sicilian: figghiu , Spanish: hijo , Venetian: fiol ,

filia (plural filias) Latin daughter , (by extension) any female offspring

Aromanian: hilje, , Catalan: filla , French: fille , Galician: filla , Italian: figlia , Portuguese: filha, Romanian: fie , Sicilian: figghia , Spanish: hija

குழி kula adj. Young, tender; இள மையான. (தொல். சொல். 312.)

குழி kula -> குழகு¹ kulaagu n. 1. Youthfulness; இளமைச்செவ்வி. கொம்மைக் குழகாடுங் கோலவரை மார்பர் (சீவக. 2790). 2. Beauty; அழகு. கொன்றை சூடிக் குழகாக . . . வினையாடும் (தேவா. 468, 7). 3. Infant; குழந்தை. குழகென வெடுத்துகந்த வுமை (திருப்பு. 106).

குழகு¹ kulaagu -> குழகன் kulaagaṛ n. 1. Youth; இளையோன். நின் மணக்குழகன் (திருவினை. திருமண. 44). 2. Beautiful person; அழகன். கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் (திருவாச. 3, 12). 3. Skanda; முருகக்கடவுள். (பிங்.) 4. Person of yielding or accommodating nature; பிறர்க்கு இணங்குபவன். குரவைகோத்த குழகனை (திவ். திருவாய். 3, 6, 3).

குழி kula -> குழவி¹ kulaavi n. 1. Infant, babe; கைக்குழந்தை. ஈன்ற குழவி முகங்கண் டிரங்கி (மணி. 11, 114). 2. Young of certain animals, viz., யானை, பசு, எருமை, கட்டமை, மரை, குரங்கு, முசு,

ஊகம்; ஓருசார் விலங்கின் பிள்ளைப்பெயர். (தொல். பொ. 575--579). 3. Young of the vegetable kingdom; புலமரமுதலிய ஓரறிவுயிரின் இளமைப்பெயர். வீழில் தாழைக்குழவி (தொல். பொ. 579, உரை).

குழி kula -> குழந்தை kulandai n. 1. Infant, babe, suckling; கைப்பிள்ளை. குழந்தையை யுயிர்த்த மலடிக்கு (கம்பரா. உருக்கா. 65). 2. Childhood, tender age; இளமைப்பருவம். குழந்தை வெண்மதி (கம்பரா. ஊர்தேடு. 209).

குழந்தை kulandai -> English, child O.E. cild "child, infant," Gothic kilþei "womb," Dan. kuld "children of the same marriage"); O.E. meaning "a youth of gentle birth" (archaic, usually written childe).

குளி ku! ->குருளை kurulai n. 1. Young of certain animals, viz., நாய், பன்றி, புலி, முயல், நரி; ஓருசார்விலங்கின் இளமை. (தொல். பொ. 564- 565.) 2. Young of snake; பாம்பின்குஞ்சு. சிறுவெள் ஸரவி னவ்வரிக் குருளை (குறுந். 119). 3. Child; குழந்தை. அருட்குருவாங்குருளை (சி. சி. பரபக். பாயிரம். 4). 4. Tortoise; ஆமை. (மு. அ.)

குருளை kurulai-> girl c.1300, gyrtle "child" (of either sex), Low Ger. gære "boy, girl," Norw. dial. gorre, Swed. dial. gurre "small child,"

Kinship based upon birth.

சூல்(லு)-தல் sūl- 3 v. intr. To become pregnant; கருப்பங்கொண்டுதல். சூலாமை சூலிற் படுந்துன்பம் (சிறுபஞ். 75)

சூல்(லு)-தல் sūl- > சூல்² sūl n. [T. ṣcūlu, K. sūl, M. cūl.] 1. Conception, pregnancy; கருப்பம். இளம்பிடி யொருசூல் பத்தீ னும்மோ (புறநா. 130, 2). 2. Egg; முட்டை. ஞமலி தந்த மனவச்சூலுடும் பின் (பெரும்பாண். 132). 3. Wateriness of clouds; மேகம் நீர்நிரம்பியிருக்கை. சூன்முதிர் முகில் (பரிபா. 20, 3).

சூல்சாதம் sūl-sādam n. Various kinds of dishes prepared in honour of pregnant woman; கருக்கொண்டவள்பொருட்டுச் சமைக் கும் பலவித உணவு. Colloq.

சூலுளை-தல் sūl-புai- v. intr. To travail in labour; பிரசவவேதனைப்படுதல். சங்கு சூலுளைந் தலறிய தடம்பணை (நைடத். நாட்டுப். 5).

சூற்காப்பு sūr-kāppu n. Bracelets put ceremonially on the arms of pregnant women in the 5th or 7th month after conception; கர்ப்பினிகட்டு ஜந்தாவது ஏழாவது மாதங்களில் அணியும் வளைகாப்பு.

சூற்சங்கு sūr-sāṅku n. Oyster containing pearls; முத்துள்ள சங்கு. (J.)

சூற்சாதம் sūr-sādam n. Feast given by relatives to a woman in her first pregnancy; முதன்முறை கருக்கொண்ட பெண்ணுக்குச் சுற்றத்தார் இடும் விருந்து. Tj.

சூற்பெண்டு sūr-peṇṭu n. Pregnant woman; கருப்பவதி. சூற்பெண்டுகள் சுரமேறு மாபோலே (ஏ.பு. 2, 10, 2).

சூல்விருந்து sūl-virundu n. Feast given in honour of pregnant woman; கருக் கொண்டவள் பொருட்டுச் செய்யும் விருந்து. Colloq.

சூல்(லு)-தல் sūl- > சூலி¹ sūli n. Pregnant woman; கருப்பவதி. (சூடா.) சூலி முதுகிற் சுடச்சுட (திருக் கைவழக்கம், கண்ணி, 12).

சூல்(லு)-தல் sūl- > சூனம்² sūnam n. Full-blown flower; பூமலர். (யாழ். அக.)

சூனம்² sūnam-> ஸுனம் ஸுனா 1 Bringing forth, parturition. -2 A bud, blossom. -3 A flower; -4 Fruit.

ஸுன் sūna p. p 1 Born, produced. -2 Blown, blossomed, opened, budded.

சூனம்² sūnam-> சூனு, sūnu, n. Son; மகன். இந்திர சூனுவு மெழுந்து (பாரத. திரெளபதி. 58).

Middle English, Old English sunu, West Frisian soan, Dutch zoon, German Sohn, Lithuanian sūnūs, Russian сын (syn), Avestan hūnuš

sin (Macedonian Croatian, Bosnian)

sonur Faroese, Denmark

sunus Lithuanian

சூனம்² sūnam-> சூனை² sūnai n. Daughter; மகள். (W.)

சூனை² sūnai-> ஸுநா sūnā A daughter.

சூனு, sūnu-> ஸுநு: sūnuḥ 1 A son; -2 A child, an offspring. -3 A grandson (daughter's son). -4 A younger brother; -5 The sun;

ஸுநு: sūnuḥ-> ஸுநு sūnū f. A daughter.

சூல்¹(லு)-தல் sūl- > ஸு ஸு I. 2, 4 Ā. To bring forth, produce, beget, yield

சூல்¹(லு)-தல் sūl- > சூதி sūdi n. Childbirth; பிள்ளைப் பேறு. Pond.

Old Irish suth 'offspring', Tocharian A/B se/soyā 'son',

சூதி sūdi -> ஸுதி: sūtih & ஸுதி sūtī f. 1 Birth, production, parturition, delivery, child-bearing. -2 Offspring, progeny. -3 Source, fountain-head; -4 A place where Soma juice is extracted. -5 Yielding fruit, production of crops;

சூதிகை Sūdigai s. [prov.] A lying-in woman, பிரசவித்தவள்

சூதிகை Sūdigai -> ஸுதிகா sūtikā ஸுதிகா A woman recently delivered; Ms.5.85.

சூதி sūdi -> சூதம்¹ sūdam n. 1. Birth; பிறப்பு. சூதநல்வினை மங்கலத்தொழில் (பெரியபு. திருஞான. 1043).

சூதம்¹ sūdam -> சூதகம்¹ sūdagam n. 1. Birth; பிறப்பு. (பிங்.). 2. Ceremonial impurity of a woman from menstruation; மாதவிடாய் விலக்கம். (பிங்.) 3. Ceremonial uncleanness from birth or death among relations; பந்துக்களின் பிறப்பிறப் புக்களிற் காக்கும் ஆசௌசம். (சூடா.) 4. Ceremonial pollution, due to miscarriage, touching a corpse or carcass, touching one of low caste or entering a mourning house, etc.; சாவு நிகழ்ந்த வீட்டிற்குட் செல்லுதல், சவத்தைத்தொடுதல், தீண்டத்துகாதவரை நெஞ்சுங்குதல் முதலிய அசுபச்செய் கைகளால் நிகழும் தீட்டு. (W.)

சூதம்¹ sūdam -> . ஸுத: sūtah 1 A charioteer; -2 The son of a Kṣatriya by a woman of the Brāhmaṇa caste (his business being that of a charioteer); -3 The son of a Vaiśya by a Kṣatriya wife (his business being that of a bard). -4 A bard; -5 A carpenter. -6 The sun. -7 N. of a pupil of Vyāsa. -8 N. of Sañjaya (a pupil of Vyāsa);

ஸுத sūta p. p. 1 Born, begotten, engendered, produced. -2 Impelled, emitted

ஸுதா sūtā A woman recently delivered

சூதகம்¹ sūdagam -> ஸுதகம் sūtakam 1 Birth, production; 2 Impurity caused by child- birth (or miscarriage) in a family;

ஸுதகா sūtakā A woman recently delivered, a lying-in woman; Ms.5.85.

சூதம்¹ sūdam -> சுதன் sudaṛ n. Son; மகன். (பிங்.) புரூரவாவினைத்தஞ் சுதனைனும்படி தோற்றுவித்தனர் (பாரத. குருகுல. 9).

சூதம்¹ sūdam -> சுதை² sudai n. Daughter; மகள். (பிங்.)

சுதன் suda¹ ->சுத: sutah 1 A son. -2 A child, offspring. -3 A king.

சுதம்¹ sūdam -> சுத suta p. p. 1 Poured out. -2 Extracted or expressed (as Soma juice); சுதென் ஸோமென் விமிஶ்தோயாம் Mb.3.12.32. -3 Begotten, produced, brought forth.

சுதை² sudai -> சுதா sutā A daughter

சுதம்¹ sūdam -> சுதின் sutin a. (சுதினி sutinī f.) Having a child or children. -m. A father.

சுதினி sutinī A mother;

சுதியதி sutiyati Den. P. 1 To long for progeny or son. -2 To treat like a son.

Departure gives the idea of production, giving, birth etc. See & Compare:

போ²-தல் rō- v. intr. [O. K. rōgu, M. rō.] 1. To go, proceed; to go away, depart; செல்லுதல். மாமலர் கொய்ய... யானும் போவல் (மணி. 3, 83). 2. To reach destination; அடைதல். (W.) 3. To belong; உரியதாதல். (W.) 4. To be born; பிறத்தல். வணிகர் மரபிற் போந்தோன் (உபதேசகா. சிவபுண். 153). 5. To lie, pass through, as a path; நீண்டு செல்லுதல். தென் கரைக்கு நடுவாகப்போயின இடைக்கு (T. A. S. i, 189). 6. To be proper, admissible, passable; தகுதியாதல். அப்படிச் செய்யப்போகாது. (W.) 7. To become long; to be stretched out; நெடுமை யாதல். (தொல். சொல். 317). போகித முண்கண் (பு. வெ. 11, ஆண்பாற். 3). 8. To become straight; நேர்மையாதல். வார்தல் போகல்... நேர்பு நெடு மையும் செய்யும்பொருள் (தொல். சொல். 317). 9. To extend, spread; பரத்தல். விசும்பினு ஞாலத் தகத்தும் வளியே யெதிர்போம் பல்கதிர் ஞாயிற்றோளி (கலித். 144, 40). 10. To be full; நிரம்புதல். நலந் துறை போய நங்கை (சீவக. 2132). 11. To exceed, transcend; மேற்படுதல். ஆயிரமல்ல போன (கம்பரா. மாயாசனக. 14). 12. To shoot up; to be tall; ஓங்குதல். களளிபோகிய களளியம் பறந்தலை (புறநா. 237). 13. To become expert in; நன்கு பயிலுதல். முத்தமிழ்த் துறையின் முறைபோகிய வுத்தமக்கவி (கம் பரா. சிறப்புப். 9). 14. To undergo, experience; to go through the process of; கவடியதாதல். மூச்சு விடப் போகவில்லை. 15. To separate; பிரிதல். புலம்பப் போகாது (பரிபா. 11, 118). 16. To cease; ஓழிதல். மலைத்தல் போகிய சிலைத்தார் மார்ப (புறநா. 10). 17. To leave, abandon; நீங்குதல். நூல் போன சங்கிலி (பதினொ. திருத். திருவந். 69). 18. To go by, pass over; to lapse; கழிதல். போய காலங்கள் (திவ. திருவாய். 2, 6, 10). 19. To vanish, disappear; மறைதல். ஒளியவன்... தேரும் போயிற்று (திவ. பெரியதி. 8, 6, 6). 20. To be missing, to be lost; காணாமற் போதல். போன பொருள் திரும்பாது. 21. To change, as from one state to another; மாறுதல். (W.) 22. To be subtracted; கழிக்கப்படுதல். ஆறிலே இரண்டு போக. 23. To be divided; வகுக்கப்படுதல். நூறில் பன்னிரண்டு எட்டுத்தரம் போகும். 24. To perish, die; சாதல். தந்தையார் போயினார் தாயரும் போயினார் தாழும் போவார் (தேவா. 692, 2). 25. To be conclusive; முடிவாதல். இன்பமாவதே போந்த நெறி என்றிருந்தேன் (தாயு. சின்மயானந்த. 5). 26. To be hushed; ஒலியடங்குதல். முரசெலாம் போன (கம்பரா. முதற்போ. 237). 27. To cohabit; புணர் தல். அவளோடு போனான்.

Similarly the following words also derived.

செல்லு-தல் sel- 3 v. [T. cellu, K. sal, M. celka.] intr. 1. To go, flow, pass; to traverse, as the eye, mind; போதல். சென்ற தேந்த்து (தொல். பொ. 146). 2. To occur; நிகழ் தல். செல்லாதானின்ற வித்தாவரசங்கமத்துள் (திரு வாச. 1, 30). 3. To fall, as on the ground; வீழ்தல். படியிற்செல்லும்படி (கம்பரா. நிகும்பலை. 23). 4. To become, form; ஆதல். புண்செல்வன வல்லால் (கம்பரா. நிகும்பலை. 107). 5. To spread, as fame; பரவுதல். உரைசெல முரசுவெளவி (புறநா. 26, 7). 6. To be effective; to have influence; பயனுறுதல். செலவர்வாய்ச் சொற்செல்லும் (நாலடி. 115). 7. To last, endure, exist; நிலைத்திருத்தல். செல்லாதவ் விலங்கை வேந்தர்க் கரசென (கம்பரா. இந்திரசித். 56). 8. To pass, as coin; செலாவணி யாதல். சந்தையினிற்

செல்லாப்பண்டு செல்லுமோ (தனிப்பா.). 9. To be required; to cost; வேண டியதாதல். இந்தக் காரியத்தை முடிக்க ஆயிர ரூபா செல்லும். 10. To be suitable; to be acceptable; பொருந்துதல். உலகம் . . . தோற்றுவா னொருவனை உடைத்தாதல் செல்லாது (சி. போ. சிற். 1, 2, பக். 17). 11. To be acceptable to the system; விரும்பியேற்றுக்கொள்ளப்படுதல். நோயா ஸிக்கு ஆகாரம் செல்லவில்லை. 12. To be due, as money; to appertain to, as a right; அடைதற் குரியதாதல். இந்தப்பணம் எனக்குச் செல்லவேண்டி யது. 13. To pass away, lapse, expire, as time; கழிதல். சென்றன சென்றன வாழ்நாள் (நாலடி, 4). 14. To disappear, diminish, as anger; தணிதல். செலியரத்தை நின்வெகுளி (புறநா. 6, 23). 15. To perish; to be ruined; கெடுதல். செல்லா நல்லிசை (மலைபடி. 388). 16. To die; இறத்தல். செல்லுநா ளெந்து புலனு மயர்ந்தபின்னர் (உபதேசகா. சிவநாம. 3).--tr. 1. To approach; கிட்டுதல். செல்வரைச் சென் றிர வாதார் (நாலடி, 296). 2. To become, turn into, attain; அடைதல். கலங்கலைச் சென்றவன்றும் (திருக்கோ. 24).

செல்¹(லு)-தல் sel-> **செந்து¹** sendu n. 1. Anything possessed of life, living being, creature; உயிர்ப் பிராணி. (பிங்.) 2. Animal of the inferior species, as the lower brutes, insects, reptiles, worms; தாழ்ந்த வருக்கத்தைச் சார்ந்த ஊர்வனமுதலிய பிராணி. 3. Jackal; நரி. (பிங்.) 4. Atom; அணு. (பிங்.) 5. A hell, one of எனரகம், q.v.; எழுநரகத் தொன்று. (பிங்.)

செல்¹(லு)-தல் sel-> **சென்** se- > **சென்னியம்** seṇṇiyam n. Thing produced; உண்டுபண்ணப்பட்டது. பிராந்தி சென் னியமாகும் (வேதா. சூ. 110).

செல்¹(லு)-தல் sel-> **செல்ம்** selm-> **சென்மம்** seṇmam n. 1. Birth; பிறப்பு. சென்மந் தரங்கம் (அஷ்டப். திரு வரங்கத்தந். 46). 2. Absolute, dominant right; முழுவுரிமை. இந்த நிலம் சென்மமா ஓத்தியா? Nāś.

செல்ம் selm-> **சென்மம்**

Compare: போலும்-> போன்ம், நில்லும்-> நின்ம்

See: அந்நெறி இந்நெறி என்னாதே அட்டாங்கந்
தன்னெறி சென்று சமாதியி லே**நின்மின்**
நன்னெறி செல்வார்க்கு ஞானத்தில் ஏகலாம்
புன்னெறி ஆகத்திற் போக்கில்லை யாகுமே.

சென்மம் ceṇmam-> **சென்மி-த்தல்** senmi- v. intr. To be born; பிறத்தல். திங்கணுதல் வேர்விற் செனித் தோனும் (ஏகாம். உலா, 84).

சென்மி-த்தல் senmi- > **செமியி-த்தல்** cemi- v. intr. To be born; பிறத்தல். செமித்த தெத்தனை (திருப்பு. 242).

செல்¹(லு)-தல் sel-> **செனி-த்தல்** seṇi- 11 v. intr. To be born; பிறத்தல்.

செனி-த்தல் seṇi- **செனு** seṇu n. Birthplace; உற்பத்தியிடம். தனுவேதத்தின் கேள்விக்குஞ் சதுர் வேதத்தின் வேள்விக்குஞ் செனுவே (பாரத. பதினே. 37).

செனு seṇu-> **செனகன்** seṇakaṇ n. Father; தந்தை. (பாரத. வேத்திர. 47).

செனு seṇu -> **செனனம்** seṇanam n. பிறப்பு. (சூடா.) அன்பர்தஞ் செனனவித்தைப் பொடிப்படுத்தே (சிவரக. காயத்திரி. 13).

செனு seṇu -> **செனனி** seṇanī n. 1. Mother; தாய். (பாரத. வேத்திர. 47.) 2. (Śaiva) Creative Energy of Śiva; உயிர்களின் பிறப்புக்குக் காரண மான சிவசத்தி. (சி. சி. 1, 60, ஞானப்.)

செல்¹(லு)-தல் sel-> **சல்¹(லு)-தல்** sal-> **சனி²-த்தல்** saṇi v. intr. 1. To be born, produced; பிறத்தல். பந்தநீங்கியே சனித்தனர் (கந்தபு. துணைவ. 24). 2. To arise, appear; to result; உண்டாதல். நாவிலமுதஞ் சனிக் குதே (அருட்பா, vi, மெய்யருள்வி. 55).

சனி²-த்தல் saṇi -> ஜனி: janiḥ, ஜனிகா janikā, ஜனி janī, f. 1 Birth, creation, production; -2 A woman. -3 A mother. -4 A wife; -5 A daughter-in-law.

ஜனித் janita a. 1 Given birth to. -2 Produced, created. -3 Occasioned, occurred, happened &c.

ஜனித் janitṛ m. A father;

ஜனித்ரம் janitram Ved. 1 A birth-place, home. -2 Origin, source.

ஜனித்ரி janitrī A mother.

ஜனித்வ: janitvaḥ A father. ஜனித்வா A mother. ஜனித்வை (dual) Parents.

சனி²-த்தல் saṇi-> ஜன் jan 4 Ā.) 1 To be born or produced (with abl. of source of birth-2 To rise, spring up, grow (as a plant &c.) -3 To be, become, happen, take place, occur; -4 To be possible, applicable &c. -5 To be born or destined for anything. -Caus. (ஜனயதி) 1 To give birth, beget, cause, produce. -2 To cause, occasion.

ஜனயதி: janayatiḥ f. Ved. Production, generation.

ஜனயந்த் janayanta a. Generating, producing.

ஜனயித்ரி janayitrī ஜனயித்ரி A mother.

ஜனயித் janayitṛ a. Producing, begetting, creator. -m. 1 A father; Pt.1.9. -2 Brahmadeva;

ஜனயிணு: janayiṣṭuh ஜனயிணு: A progenitor, producer.

சனி²-த்தல் saṇi-> சனு² saṇu n. Birth; பிறப்பு. (யாழ். அக.)

சனு² saṇu -> ஜனா Birth, production.

சனு² saṇu -> ஜன்யு: janyuh 1 Birth. -2 A creature, living being. -3 Fire. -4 The creator or Brahmā;

ஜன்யு: janyuh ஜன்யு janya a. 1 To be born or produced. -2 Born, produced. -3 (At the end of comp.) Born from, occasioned by. -4 Belonging to a race or family -5 Vulgar, common. -6 National. -7 Relating to, or fit for men.

ஜன்ய: janyaḥ 1 A father. -2 A friend, attendant or relative of a bridegroom; Māl.6.2. -3 A common man. -4 A report, rumour.

ஜன்யா janyā 1 Mother's friend, -2 The relation of a bride, a bride's maid; -3 Pleasure, happiness. -4 Affection. -5 a market. -6 The world;

ஜன்யம் janyam 1 Birth, production, creation. -2 That which is born or created, a created thing, an effect (opp. ஜனக) -3 The body; -4 A portent occurring at birth. -5 A market, a fair. -6 War, battle; -7 Censure, abuse. -8 A community, nation. -9 People. -10 Report, rumour.

சனு² saṇu -> ஜனு janu & ஜனு janū f. Birth, production.

ஜனுஸ் janus n. 1 Birth; -2 Creation, production. -3 Life, existence; -4 Nativity. -5 Birth-place. -6 A creature, being. -7 Genus, kind.

சனு² saṇu -> சந்து; sandu n. Living being; பிராணி. Colloq.

சந்து; sandu -> ஜந்து: jantuḥ ஜந்து: 1 A creature, a living being, man; Ś.5.2; Ms.3.77. -2 The (individual) soul. -3 An animal of the lowest organization. -4 People, mankind.

ஜந்துமதி jantumatī ஜந்துமதி The earth.

சனு² saṇu -> சனனம் saṇanam n. Birth; பிறப்பு. (திவா.)

சனனி¹ -த்தல் saṇaṇi- 11 v. intr. To be born, produced; பிறத்தல். (W.)

சனனி¹ -த்தல் saṇaṇi- > சனனி² saṇaṇi n. Mother; தாய்.

சனனி² saṇaṇi-> ஜனனி: jananiḥ f. 1 A mother, -2 Birth.

ஜனனி jananī 1 A mother. -2 Mercy, tenderness, compassion; -3 A bat. -4 Lac.

சனனம் saṇaṇam-> ஜனம் 1 Birth, being born; -2 Causing, production, creation; -3 Appearance, manifestation, rise. -4 Life, existence; -5 Race, family, lineage. -6 Preparation for a religious ceremony (दीक्षा).

ஜனன் janana a. Producing, causing &c.;

ஜனன்: jananah The Supreme Being.

சனனம் saṇaṇam-> (சனதும் saṇadām)-> ஜனதா janatā 1 Birth. -2 A number or assemblage of people, mankind, community; ஏகஶர்த் தா ஜனதா யா முமிச்சர்யஃபூநுத Av.5.18.12;

சனு² saṇu-> சனகன்¹ saṇagāṇi n. 1. Father, progenitor; பிதா. சனகனுக்கென் றுதகமுடன் . . . அந்தான் (குற்றா. தல. கவுற்சன. 84). 2. A king of Mithila, father of Sītā, considered a royal sage; சீதையின் பிதாவாகிய மிதிலையரசன். கோமகன் முன் சனகன் குளிர்ந்நனீர் . . . தடக்கையின்தான் (கம்பரா. கடிமண. 87).

சனகி saṇaki n. Sītā. சானகி. சனகன்மா மகள்பெயர் சனகி (கம்பரா. சடாயுவ. 39).

சனகி saṇagi-> ஜானகி jānakī N. of Sītā, wife of Rāma.

சனகன்¹ saṇagāṇi-> ஜனக janaka a. Generating, producing, causing; க்லேஶஜனக, டு:க்ஜனக &c. ஜனக: janakah 1 A father, progenitor. -2 N. of a famous king of Videha or Mithilā, foster-father of Sītā. He was remarkable for his great knowledge, good works, and holiness. After the abandonment of Sītā by Rāma, he became an anchorite-indifferent to pleasure or pain-and spent his time in philosophical discussions. The sage யாஜவல்க்ய was his priest and adviser.

சனு² saṇu-> ஜானம் jānam ஜானம் Ved. Birth, production, origin; ஸ்திர ஹி ஜான- மேண் வயோ மாதுநிரேதவே Rv.1.37.9.

சனு² saṇu-> சனம் saṇam n. 1. People, community; மக்கள். மாசன மிடம்பெறாது (சீவக. 116). 2. Relations, one's own people; இனத்தார். Colloq. 3. Crowd, herd; கூட்டம். தானப்பகுடு முதலாய சனங்கள் (பாரத. சம்பவ. 47).

சனம் saṇam -> ஜன: janah 1 A creature, living being, man. -2 An individual or person (whether male or female); -3 Men collectively, the people, the world (in sing. or pl.); -4 Race, nation, tribe. -5 The world beyond Maharloka, the heaven of deified mortals. -6 A low man, the mob; L. D. B.

சல்¹(லு)-தல் sal-> சலம் salm-> சன்மம்¹ saṇmam n. Birth; பிறப்பு. சன்மம் பலபலசெய்து (திவ. திருவாய். 3, 10, 1).

சன்மம்¹ saṇmam-> ஜனம் janmam Birth.

ஜனம் janmam -> ஜனம் janman n. 1 Birth; -2 Origin, rise, production, creation; -3 Life, existence; -4 Birth-place. -5 Nativity. -6 A father, giver of birth, progenitor; Ś.7.18. -7 Natal star. -8 (In astr.) N. of the first mansion or Nakṣatra. -9 A creature, being. -11 The people of a household. -12 Kind, race. -13 Nature; property, quality. -14 Custom, manner

ஜனிமன் janmin m. A creature, a living being; Pt.1.16.

ஜனம் janmam -> ஜனிமன் janiman m. or n. 1 Birth, production. -2 Offspring, descendants. -3 A creature, being. -4 Gender, sex, -5 Genus, kind.

சல்¹(லு)-தல் sal-> சாறு¹-தல் sāru- v. [T. jāru, K. jāru, M. cāruga.] intr. 1. To slip off; நிழுவுதல். கலையுஞ் சாறின (கம்பரா. உண்டாட்டு. 63). 2. To slip down, as from a tree; வழுக்குதல்.

சாறிவிழுந்தான். (W.) 3. To slant, incline, as a post; to deviate; சரிதல். (W.) 4. To flow, issue; வடிதல். இருவிழிகள் பீளை சாறிட (திருப்பு. 790).--tr. (J.) 1. To sweep the threshing-floor and gather scattered grain; களத்தில் தானியம் பெருக்கு தல். 2. To hoe superficially, harrow; நிலத்தைக் கொத்துதல்.

சாற்று-தல் sār̥u- v. tr. 1. [T. tcātiñcu, K. sāru.] To publish, announce; விளம்பரப்படுத்துதல். அடிசேர்ந்து சாற்று மின் (பரிபா. 8, 79). 2. To explain in detail; விரித்துச் சொல்லுதல். கலந்தார்க்குயலுண்மை சாற்று வேன் மன் (குறள், 1212). 3. To speak, mention; சொல்லுதல். (திவா.) 4. To praise; புகழ்தல். சாற்றரிய வாயிரக்கால் மண்டபம் (ஏகாம். உலா, காப்பு). 5. To beat, as a drum; அடித்தல். பேரி . . . திரிந்து சாற்றினான் (கம்பரா. மந்தரை. 25). 6. To fill with water, as a tank; நிறைத்தல். குளங்கொளச் சாற்றி (மதுரைக். 246). 7. To form; அமைத்தல். விற்படை சாற்றி (சீவக. 1951).

சாற்று-தல் sār̥u-> (சாற்றி sār̥i)-> சாதி- த்தல் sādi- v. 1. To bestow; அளித்தல். நற்புத்தமுதுஞ் சாதித்தருளிய நின்னருட்கு (அருட்பா. vi, கைம்மாறின். 5). 2. To distribute, as food; பறிமாறுதல். Vaiṣṇ. 3. To speak with authority, command; சொல்லுதல். Vaiṣṇ.

சாதி -த்தல் sādi-> சாதம்¹ sādam n. 1. Birth, nativity; பிறப்பு. போதத்தினகள்று சாதத்தினவழி நின்று (பெருங். உஞ்சைக். 43, 61). 2. That which arises or originates; தோன்றுவது. தற்புருட்டதே ரெளர வாதி யைந்துஞ் சாதமாய் (சைவச. பொது. 334). 3. The young as of birds; இளமையுடையது. செவிப் படுத்திய கிள்ளைச் சாதமே (இரகு. குறைகூ. 31). 4. Truth; உண்மை. (பிங்.) 5. Multitude, crowd; கூட்டம். அன்று சாதத் தலகைக் காடவே (பாரத. பதினான்காம். 153).

சாதம்¹ sādam -> சாதர்¹ sādar n. Those that are born; பிறந்தவர். குருகுலம் பொற்புறப்பொழுதுற்றுச் சாதராயினர் (பாரத. சம்பவ. 17).

சாதம்¹ sādam-> சாதகம்¹ sādagam n. 1. Birth; சனனம். சாதகமு மான பின்பு (திருப்பு. 339). 2. Nature, natural tendency; பிறவிக்குணம். நல்ல மனத்தர்தமை . . . தாழ்வுரைத்த லென்னுடைய சாத கங்காண் (அருட்பா. i, விண்ணப்பக். 339). 3. Horoscope; சன்மபத்திரிகை. மூவிய றிரிதலின்றிச் சாதகமுறையின் செய்தார் (சீவக. 1686). 4. A poem which relates all the particulars indicated by one's horoscope as the year, month, date, etc.; கலியுகம் சகாப்தம் வருஷம் மாதம் தேதிகள் அடங்கிய தலைவன்ஜாதகத்தைக் கூறும் பிரபந்தம். (பன்னிருபா. 172.)

சாதம்¹ sādam-> சாதி sādi n. 1. Family, clan, race; குலம். (பிங்.). 2. Hindu caste. See வருணன். சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டு (திருவாச. 31, 5). 3. Birth; பிறப்பு. (தொல். பொ. 307, உரை.) 4. Attribute common to a class; ஓரினப்பொருள்களிற் பொதுவாகிய தன்மை. (சி. போ. பா. அவை. பக். 13, சுவாமிநா.) 5. Kind, class, species; இனம். ஆன் சாதிகளே முதல விலங்கு (கூர்மபு. பலவு. 8). 6. That which is superior, genuine; தன்மையிற் சிறந்தது. சாதிமாணிக்க மென்கோ (திவ். திருவாய். 3, 4, 4). 7. Group, multitude; திரள். பறவைச்சாதியன்ன (பெரும்பாண். 229). 8. See சாதிமல்லிகை. 9. Ilangilang. சிறுசண்பகம். 10. Nutmeg. See சாதிக்காய் கற்புரஞ் சாதியோ டைந்து (சிலப். 5, 26, உரை). 11. (Mus.) Element of time-measure which specifies the different sub-divisions in accordance with the variety of laku, of five kinds, viz., caturaciram, tiriciram, miciram, kañtam, cañkirañam, one of ten tāla-p-pirāñam, q.v.; தாளப்பிரணம் பத்தனுள் ஒன்று. (பாரத. தாள. 47.) 12. (Log.) Futile answer; போலியுத்தரம். ஏத்துவாபாச சலம்விளங்குஞ் சாதி (பிரபோத. 42, 5).

சாதம்¹ sādam -> ஜாதம் jātam 1 A creature, living being. -2 Production, origin; -3 Kind, sort, class, species. -4 A collection of things forming a class; -5 A child, a young one. -6 Individuality, specific condition.

ஜாத jāta p. p. 1 Brought into existence, engendered, produced. -2 Grown, arisen. -3 Caused, occasioned. -4 Felt, affected by, oft. in comp.; டு:ய &c. -5 Apparent, clear. -6 Become, present. -7 Happened. -8 Ready at hand, collected;

ஜாத: jātah 1 A son, male offspring (in dramas often used as a term of endearment; -2 A living being.

ஜாதா jātā A daughter, mostly used in addressing; ஜாதே 'dear child'

சாதகம்¹ sādagam-> ஜாதகம் jātakam 1 A ceremony performed after the birth of a child (ஜாதகம்ந); -2 Astro- logical calculation of a nativity. -3 An aggregate of similar things.

ஜாதக jātaka ஜாதக a. Born, produced.

ஜாதக: jātakah 1 A new-born infant. -2 A mendicant.

சாதி sādi -> ஜாதி: jātiḥ f. 1 Birth, production, -2 The form of existence fixed by birth. -3 Race, family, lineage, rank. -4 A caste, tribe or class (of men); -5 A class, genus, kind, species; -6 The properties which are peculiar to a class and distinguish it from all others, the essential characteristics of a species; -7 A fire-place. -8 Nutmeg. -9 The Jasmine plant or its flower; -10 (In Nyāya) Futile answer. -11 (In music) The seven primary notes of the Indian gamut; -12 Reduction of fractions to a common denominator. -13 False generalization. -14 A figure of speech (in rhetoric) which consists in so arranging words that they may read the same in Sanskrit as well as in Prākṛita -15 A class of metres;

ஜாத்ய jātya a. 1 Of the same family, related. -2 Noble, well-born, sprung from a noble family;. -3 Lovely, beautiful, pleasing. -4 Best, excellent. -5 (Math.) Rectangular.